بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

HALİL İBRAHİM KUL

HİKMET SAYFALARI 2

Yazar: Halil İbrahim KUL

Eserin Adı: Hikmet sayfaları 2

1. Basım: Ekim / 2009

İçerik: Dini Sohbetler Serisi

ISBN:

Dizgi & Mizanpaj: İsmail KUL

Kapak Tasarım : Fazlı KUL

Basım Yeri: Derya Mücellit Matbaacılık
Tel: 0212 501 02 72
Tel: 0212 480 08 96

DERYA MÜCELLİT
Maltepe Mah. Litros yolu
Fatih Sanayi sitesi
No: 12/80-81 34010
Topkapı / İstanbul - TURKEY
deryamucellit@hotmail.com

Halil İbrahim KUL serisi

ESERLER:

Dost İncileri

Dost İncileri 2

Tarikatlar ve Dergâhlar

Bal Tanecikleri

Hikmet Sayfaları

İnsana Hükmeden Dört büyük Şeytan

İLETİŞİM ADRESLERİ:

Wep : www.halilibrahimkul.com
e-posta: halilibrahimkul@hotmail.com

HALİL İBRAHİM KUL

TAKDİM

Allah (c.c)'ın selamı nebilerin sultanı Muhammed Mustafa (s.a.v) efendimizin, bütün nebilerin ve bütün müminlerin üzerine olsun.

Aziz kardeşlerim; elinizde bulunan bu kitabı, sohbetlerimizden (yani kelamdan satıra) satırlara geçiren ve yazılımında, dağıtımında emeği geçen kardeşlerime teşekkür ediyorum.

Kendilerine ve okuyup dinleyenlere yüce rabbimden hayırlar diliyorum.

Allah (c.c) ın selamı rahmeti ve bereketi üzerinize olsun esselamün aleyküm verahmetullahi ve berekatüh

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Deki; Namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir.

BU KİTAP HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN SOHBETLERİNDEN ALINARAK HAZIRLANMIŞTIR.

Hadis-i şeriflerin kaynakları son sayfada verilmiştir.

YAZARIN ÖZ GEÇMİŞİ

Halil İbrahim KUL O2/06/1963 Sivas İmranlı uyanık köyünde doğdu. İlköğrenimini doğduğu köy (uyanık) de okudu. Aynı yıl içinde İstanbul'un ilçesi olan Kadıköy'e geldi. Kartal Pendik imam hatip lisesinde öğrenim gördü.

İmam hatip sonrası Nakşî bendi şeyhlerinden Sivaslı Bünyamin Yıldırım hoca efendiden

İslam esasları; Kur' an-ı Kerim, , hadis, İslam, akaidi, fıkıh, siyer, tefsir gibi İslam hukukuna ait tüm bilgileri üstadı Bünyamin Yıldırım hoca efendinin maddi olarak kelam ve sohbetlerinden on beş yıl faydalandı manevi olarak da sevgi ve muhabbetinden ilim tahsil etti.

Çocukluk yılları köyünde, gençlik yılları İstanbul, Kadıköy de geçti gençliğinde, yıllarının çoğu dekorasyon ve tadilat işleri ile geçti.

Evli, altı çocuk babası, bu gün hayatının çoğunu hakkı sevenlere, kitap yazılarıyla, vaaz ve ilahi kaset (CD) leriyle maddi ve manevi sohbet hizmetleri ile geçiriyor.

Yazdığı kitaplar, Dost incileri 1, Dost incileri Dost incileri 2, Tarikatlar ve dergâhlar, Bal tanecikleri, İnsana hükmeden dört büyük şeytan. Hikmet sayfaları, Muhabbet ilahileri Yaradan'ın Âşıkları ve elinizde mevcut bulunan Hikmet sayfaları **2** kitabı da siz kıymetli okuyucularımızın istifadesi için anlayış ve takdirlerinize sunulmuştur. İnayet yüce Mevla'dan; anlayışınız hakikate açık olsun!

Halil İbrahim KUL

İTHAF YAZISI

İyi bilmeli ki yüce Mevla'nın ve resulünün sevgisinde samimi olanların işi lâin şeytan ve dostları tarafından zorlaştırılır. Kişi bu zorluklara katlanır ve niyetinde istikametinde kusur etmez yolculuğuna devam ederse ameli ve niyeti ile yüce Mevla'yı memnun etmiş olur.

Onun için Kâinatın Efendisi ***"Zorlukta rahmet vardır!"*** buyuruyor.

Aksi halde işleri kolay olan kişilerin niyet ve gidişatları nefsin ve şeytanın hoşuna gittiği için nefis ve şeytan onlara asla engel (yokuş) çıkarmaz. Bu hale sevinenler mana ilminden habersiz kalmış kişilerdir.

Hâlbuki Resulullah Efendimiz ***"Dünyada Mümine rahat yoktur."*** Buyuruyor. Unutmamalıyız ki insanlarda rahatlığı arzulayan nefistir. Nefsin arzusuna sevinenlerde onun esiri mahiyetindedirler. Yüce Mevla inayet eyleye.

Halil İbrahim Kul.

Şüphe duygulara bulaşan bir mikroptur.

****

Hak'tan olan duygular, düşünceler insana emanettir.

****

Haksızı haklı gören insan zamanla hakkı inkâr eder.

****

İnsan duygularını dost bildiği ile paylaşarak doğruyu bulur.

****

Haklıyı haksız gibi gören, toplumlardan Allah(c.c) rahmet ve hidayet nurunu gönüllerinden alır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İMAN VE İNSANİ AÇIDAN KENDİMİZİ TANIMAK

Anlatmak istediğimi iyi dinleyip anlamaya çalışırsanız, bazı güzellikler hâsıl olur inşallah.

Biz Elhamdülillah Müslüman anneden Müslüman babadan doğduk. Onun için Müslüman'a şahsen namaz kıl demeye utanıyorum.

Müslüman zaten namazını kılar, Müslüman'a cennet var demeye de utanıyorum, çünkü Müslüman cennete inanmış bir insan demektir. Müslüman'a ölüm var demeye de gerek yok çünkü Müslüman ölümü bilen ve ölüme hazırlanan insandır.

Ama maalesef artık bu asırda namaz kılmayan, ölümü unutan Müslümanlar olduk.

O zaman insanlara ne diyeceğiz? Biz insanlığımızı kaybettik, yâda insanlığın değerini kaybettik. İnsanlığa değil de ne zaman maddeye menfaate değer verdiysek, işte o zaman insanlığımızı ve insanlığı değerlendiren imanı ve imanda ki; cevheri kaybettik.

İman cevheri eriyince insanoğlunun bir değeri kalmıyor. İnsanoğlunun değeri imanıyla, ihlâsıyla ölçülür. İmansız ölçülen bir değer ancak kâfirlere yakışır, ancak onu kâfirler yapar, kâfirler imansıza değer verir.

Mesela; imansızlar toplanırlar, bir kişiyi şöhret edecekler ve ondan para kazanacaklar, siz bunun adına şarkıcı deyin, dansöz deyin, şantöz deyin, türkücü deyin ne derseniz deyin. Onu kullanıp, ondan bir takım menfaatler elde etmek için, önce ona para harcarlar. Onu şöhret ederler, sonrada kendilerine köle ederler.

Diğer insanların imanını da onunla sömürürler. Ona değer verirler. Onun kişiliğini, şahsiyetini överler, şahsiyetsizin şahsiyetini kim över? Elbette şahsiyetsiz över. Dolayısıyla bizim insanlarımız, nerede bir türkücü, çalgıcı var, ona değer veriyor.

Çalgıcıya türkücüye değer verende ne olur? İmandaki cevherini eritmiş olur, çünkü insanın değeri kendisini yoktan var edene yöneldikçe artar.

İnsan değerini Allah'a ve Rasulüne değer vermekten alır. Allah'a ve Rasulüne dönük olmayan bir gönlün bir imanın zerre kadar değeri yoktur.

Zaten Allah'a dönük olmayan imana da Allah değer vermez. Öyle bir imanı kabul etmez. Fakat şu sözlerimi iyi anlayın, bugün dünya üzerinde açıktan kâfirliği kabul eden, kâfirliğini ilan eden kalmadı. (Bazı şöhret olmak isteyen sapıklar hariç)

Dikkat edin; Türkiye üzerinde demiyorum, dünya üzerinde açıktan inkâr eden kâfir kalmadı. Papa'ya Vatikan'ın manevi temsilcisi diyorlar, Allah'ı inkâr etti mi? Geldi camide namaz kıldı, değil mi? Müslümanın canını malını yağmalayan batı dünyası, Allah'ı inkâr ediyor mu? Hayır, hep Allah'ı kabul ediyor.

Açıktan Allah'ı inkâr eden bir kâfir dünya üzerinde göremiyorsunuz. Ama halkımız burada kâfiri açıktan inkâr eden biri olarak aradığı için inkârcıyı göremiyor.

Ama Cenab-ı hak Kuran-ı kerimde inkârcıları, hep hakkı sevenlere karşı çıkanlar olarak tarif ediyor. Daha da açarsak Kuran-ı kerimin inkârcıları tarifi şöyle;

"Onlar müminlere karşı çıkar, ibadet edenin önünü kesecek kanunlar çıkarır, birtakım sebepler hazırlayarak ibadet edenin

ibadetini engeller ama sana ibadet etme demez." İnkâr eden gurup böyle, kâfir bunlar, ama biz kâfir deyince açıktan puta tapan birilerini arıyoruz, o zamanda bulamıyoruz.

Bizim halkımız hep babadan, dededen bazı şeyleri duyduğu için tespitte yanılıyoruz. Örneğin; peygamber efendimizin zamanında, cahiliye dönemindeki insanların hep puta taptıklarını söylüyoruz, fakat puta tapmanın ne olduğunu bilmiyoruz.

Şimdi şöyle bir düşünelim. Puta tapanlar o zaman ne yapıyorlardı? Biz zannediyoruz ki puta tapanlar secde ediyordu, kıyam ediyordu, rükû ediyordu vs…

Öyle değil kardeşim o gün puta tapanlar, bugün puta tapanlar gibi, aynı şekilde putun önünde istedikleri zaman saygı duyuyorlar, istedikleri zaman taptıkları putlarını çiğniyorlar ya da kırıyorlardı. Sonra yerlerine başkalarını yapıyorlardı.

Bugünkü neslimiz putçuluğu bilmiyor, putçuluğun ne olduğunu bilmeyince Kime karşı çıkacaksınız? Kiminle beraber olacaksınız? Sorun içimizde görmüyor musunuz?

Ortamı keşfedemiyoruz, insanları keşfedemiyoruz. Hal böyle olunca iman cevheri eriyor. Dosta düşman, düşmana da dost diyoruz. Dosta düşman dediğimiz zaman Allah (c.c.)'de buyuruyor;

"***Benim dostlarıma muhalefet edene harp ilan ederim***

".Allah'ın harp ilan ettiği bir kişi olursanız daha nasıl iflah olursunuz? İman denen bir şey kalır mı? Kalmaz.

Efendim Allahın dostları kimdir? Bizim insanlarımızın kalplerinde şöyle bir esinti var; birisi ancak meşhur olduğu zaman Allah'ın dostu sayılıyor.

Öyle değil be kardeşim Allah (c.c.)'ın emrine çalışan, Allah'a kullarını davet eden, ümmeti Rasulullah'a davet eden, insanları Evliya cemiyetinden faydalandırmaya çalışan her kul, Allah'ın dostudur.

Ama dostların sınıfları vardır, kademeleri vardır. Eğer siz hakka davet edene muhalefet ederseniz Allah da size harp ilan eder. Kimin oğlu, kimin kızı olursan ol hiç fark etmez istersen evliya çocuğu ol, istersen peygamber çocuğu ol hiç fark etmez.

Ebu Cehil'e Ebu Leheb'e Allah'u teala nasıl gazap ettiyse sana da eder. Çünkü bizi yaradan O.

Şimdi biz Ebu cehil'e, Ebu Leheb'e kâfir derken rahatlıkla diyebiliyoruz ama kendi amcamıza demeye gelince diyemiyoruz, diyene de küfrediyoruz, buğz ediyoruz.

Hâlbuki senin amcan, benim amcam, senin baban, benim halam vs. Ebu Cehil bayrağını dalgalandırıyorsa, Ebu Cehil'e benziyorsa sen ona da kâfir demelisin. Eğer diyemiyorsan, peygamberimizin amcasına kâfir demen, peygamberimize hakaret olur, sendeki iman da kaybolur.

Biz peygamberimizin öz amcasına hiç tereddüt etmeden kâfir diyoruz. Yine bir peygamber babası olan İbrahim (a.s.) in babasına put yapıyor diye kâfir diyoruz. Nuh a.s. hanımı ve oğluna kâfir diyoruz.

Bakın! Bir peygamberin hanımı, bir peygamberin oğlu kâfir olabiliyor da, neden senin oğlun, benim oğlum kâfir olamıyor? Eğer bunu gördüğünüz halde buna inkârcı diyemiyorsanız, yakın akrabanıza bunu yakıştıramıyorsanız, iman ve İslam sinenizden silinmiş demektir.

O, dostum, yakınım dediğiniz kişiyi sevmekle Allah'ın sevgisini kaybedersiniz. Yani siz hakka, hakkı inkâr edene, hakka muhalefet edene muhabbet ederseniz, Allah'ta size buğz eder.

Allah'ın buğzu nedir? Lanettir. Lanet nedir? İnsanı cehenneme götürecek en büyük felakettir. Nasıl ki şeytanı lanetledi kurtuluşu yoksa lanetlediği kulun da kurtuluşu yoktur.

Biz bunları söylerken, hiç kimse bunları söylemiyor, söylemeyince de bizim sözlerimiz ağır geliyor.

Efendim insan babasına, amcasına kâfir diyebilir mi? Sahabe nasıl dedi ise sende öyle demedikçe asla yücelemezsin. Açıktan kâfir de demiyoruz ama onun küfre gittiğini, küfre hizmet ettiğini bilmelisin.

Eğer kabullenemiyorsan o kişi seni küfre götürür haberin olsun. Sen onun küfrüne küfür diyemiyorsan onunla beraber küfre gitmeye mahkûmsun.

İşte bugün halkımızın içine düştüğü en büyük delalet bu. O zamanda bir türlü ilerleyemiyoruz, yol alamıyoruz.

Çalışıyoruz, çalışıyoruz bir Kur-an kursu yapıyoruz, başımıza yıkılıyor, yurt yapıyoruz başımıza yıkılıyor, cami yapıyoruz elimizden alınıyor, yani bizim yaptığımız mekânlarda düşman cirit atıyor çünkü dostu düşmanı tanıyamıyoruz, anlayıp idrak edemiyoruz çünkü bizdeki iman cevheri eritildiği için, duygularımıza aydınlık vermiyor.

İlim okuyoruz ama hakkı bilemiyoruz. Cenab-ı Allah(c.c) buyuruyor ki:“***Oku***” hocalar kürsülerde bu ayeti her zaman okuyor, hatta sokaklarda, yollarda, kahvehanelerde bile okunuyor bu ayet. Rabbimiz oku diyor, oku.

Oku diyor da nefsine göre oku demiyor ki. “***Bismi rabbikellezi halak***“ seni yoktan var eden Allah’ın adıyla, emriyle onun çizdiği çerçevede okursan şereflenirsin diyor. Kendi kafana göre okursan şereflenirsin demiyor. Oku kardeşim güzel de, şu memlekete bakıyoruz elektrik mühendisi, mimarı var su profesörü, mimarı var uzay profesörü var yeraltı bilimlerini inceleyen profesörler var hastanelerde doktorların her çeşidi var her ilimde birçok uzaman var da var.

Peki, bizim çocuklarımızın hangisi bizim dinimizin emirlerini okudu? Bu ümmetin önünü aydınlatmak için, ümmetin önüne ışık tutmak için insanların o cevherini geliştirmek için okuyan kaç kişi var? Ondan haber ver bana. Hep nefsanî okumaktan haber veriyorsun.

Tamam, okusunlar, okumasın demiyoruz ki. Bu memleket de yeteri kadar doktor var ama Müslüman aldanıyor. Efendim hanımları, kızları hepsi diyor, kardeşim senin çocuğun okusun. İyi okusun da, çıplak bir şekilde mi okusun?

Müslüman bir şekilde okusun. Diyor ki niye okumasın? Okusun doktor olsun. Senin kızın bayan doktoramı muayene olsun yoksa erkek doktora mı? İyi güzelde benim kızım okursa ona erkeği muayene ettiriyorlar, kadını muayene ettirmiyorlar ki. Senin kızın doktor olursa erkeği, oğlun doktor olursa oda kadını muayene ediyor.

Örneğin: Kadıköy'de bir kadın hastanesi var fakat orda çalışanların hepsi erkek. Yani bu sistemde kadını, erkeği ayıracak bir yönetici mi var?

Böyle bir hukuk yok. Bu günün aydınlarının anlayışı, kadın erkek eşit, anlayışı ve düşüncesi hâkim olmuş?

Yok. Demek ki senin kızın Kur-an doktoru olması lazım, senin oğlun iman, ihlâs doktoru olması lazım, ihlâs profesörü olması lazım, o zaman biz gelişiriz, o zaman biz yürürüz.

İman insana kuvvet veren ilahi cevherin adıdır. İnsan onunla güçlenir. Ondan ayrılınca gücünü kaybeder. İman cevheri olmasaydı Çanakkale'yi tutamazdınız. O iman cevheri sinelerinden taşmış olanlar dünya kâfirlerini oraya (Çanakkale'ye) gömdüler.

Bütün dünya kâfirleri geldi Çanakkale'den geçemedi. Hâlbuki silahlarımız da yoktu. Ama onlarda tüm dünyanın en modern silahından daha modern olan İman cevheri vardı. İyi bilin ki; kardeşlerim işte bizden onu çaldılar ve halada çalmaya çalışıyorlar.

Doğru, fikrin güzel, okusun, okusun ama okuduğu ilim ışık olsun, aydınlatsın önünü, dünyasını ve ahiretini, aydınlatsın karartmasın.

Okusun ama Amerika'ya nasıl uşaklık edilir düşüncesi ile okumasın, Amerika bana nasıl uşaklık eder onu okusun,

Avrupa bana nasıl köle ulur onu okusun, çünkü senin deden öyle okudu. Yoksa okumasın demiyorum. Allah da okumasın demiyor okusun diyor ama Allahsız okusun demiyor.

“**Bismi rabbikellezi halak“** ***Yaradan Rabbinin adıyla oku*** sapıtarak okuma, şaşırarak okuma, azıtarak okuma, fuhuş yaparak okuma, fuhşun önünü kesecek yolu bul kendine, serseri olacak yolu değil. Serseriliğin yollarını kesecek ilimleri oku.

Topluma bu lazım, bakın namuslarımız ayaklar altına alındı. Kızlarımıza sahip çıkamıyoruz. Olur, mu hocam? Niye olmasın?

Bakın hepimizin kızları çalışıyor. Kızı çalışmayan kaç tane Müslüman kaldı? Hanımı çalışmayan kaç tane Müslüman kaldı?

Bakın! Hep iş hayatı bize hoş gösterildi. O iman cevheri eridikçe küfür bize hoş gelmeye başlıyor, madde bize hoş gelmeye başlıyor, isyan hoş gelmeye başlıyor, biri hatırlattığı zaman gücümüze gidiyor. Camide buna benzer bir sohbet ettim de cemaatten biri ayağa kalkarak sanki kudurmuşçasına;

Hoca sen işine bak dedi. Âlemin karısına, kızına karışma dedi.

Sen başkalarının evine kâhya değilsin dedi.

Dedim sana da bu yakışırdı Müslüman, sana da bu yakışırdı. Bir camideki insana, Allah’ın Rahmetini getirene sus diye biliyorsun. O kim? Hakkın dilidir o. Ayağa kalkıp hakkın diline sus diyebiliyorsun. Bir isyana sus diyebilecek imanın var mı?

Senin gibilerin camiye gelmesi camiyi kirletir. Zaten camileri de kirlettiler. Camiye geliyor adam, hoca kendine göre güzel konuşursa hoca baş tacı, ama bir kelini, hatasını söylerse bu hoca adam değil, hemen şikâyet ediyor.

Şikâyette belli, irticai faaliyet yapıyor hoca. Sonra hocayı başka yere gönderiyorlar yâda mahkemelerde süründürüyorlar.

Sen hocayı mahkemelerde süründürürsün ama Allah’ın mahkemesinde, Allah adamı öyle süründürür ki. Hoca bugün

burada kurtarır, ama yarın seni kimse kurtaramaz onu bil. Allah'ın mahkemesinden hiç kimse kurtaramaz.

O sabırlıdır, kul gibi değildir. Doksan dokuz esmanın en sonuncusudur sabır. Esma-ül Hüsna'da en son sıradadır sabır ismi yer alır. O sabırlıdır kul gibi değildir. O sabreder. Hatta azanlara da fırsat verir. Cehennemi garantiletmek için.

Efendim bu meseleler çok geniş fakat eskiden bizim büyüklerimiz, bu tarikat meclisine gelen Allah'ın dostları, insanların hallerine bakar, ihtiyaç olan sözleri konuşurdu. Onu, o dinleyen insanlar zahiri ilimleri, hakkı okuduğu için o söylenen kelamların kendisine lazım olanı alacak irfana sahipti.

Bugün açıktan söylüyorsun adam kendisine söylenen sözü anlamak istemiyor, hala diyor ki bana evliya lazım bu adam evliya değil.

Senin ruhun okunuyor haberin yok. Hala karşısındakini ölçmek istiyor. Sen kendini ölçemezken, kendi imanının kaç gram geldiğini ölçemezken, bir Allah dostunun ölçüsünü, imanını nasıl ölçeceksin?

Bir uzunluk metreyle ölçülüyor, ağırlık kilogramla ölçülüyor yani senin bir evliyanın imanını ölçecek terazin var mı?

Böyle bir ilmin, böyle bir bilgin zahirde batında böyle bir tecrüben var mı? Sen kendini bilmiyorsun ki karşındakini tanıyacaksın. Önce kendini tanıyacaksın sonra karşındakini tanıyacaksın.

Kendini beğenen insan şeytan ahlaklı, şeytan sıfatlıdır. Yani kendini bu kadar beğenip şeytana asker olma, şeytana esir olma kardeşim.

Kim kendini beğeniyorsa şeytanın askeridir. Şeytana çok yakındır bu insan. Neyini beğeneceksin kardeşim her tarafın isyan dolu.

Şöyle bir bak her tarafın isyan dolu, haksızlık, hırsızlık, edepsizlik, hayâsızlık, yanlış düşünce her tarafımız hata yani neyini beğeneceksin. Şöyle Allah'ın huzuruna bir çıksan, cennete layık

mısın şöyle bir düşün bakalım. Bir isyanına bak bir ibadetine bak ömrünün kaç dakikası ibadette geçti bir bak bakalım.

Allah Katında Kulun Değeri

Allah'ın beğendiği insanlar şunlardır: Karşısındakine değer verenler, karşındaki kim? Bir Müslüman. Müslüman'a değer veren bir insan Allah nazarında değer kazanır. Kâfire değer veren Allah nazarında değer kaybeder, küçülür.

Sen mümine ne kadar değer verirsen Allah da sana o kadar değer verir bunu iyi bilin. Bu ölçünüz olsun. Adam müslümanı kuş kadar görüyor kâfirin yanına gelince modernleşiyor. Bir de imanım var diyorsun, kâfire yoldaşsın müslümana zehir gibisin, akrep gibi sokuyorsun, sonra bana imanım var diyorsun. İnsan hayâ eder kendini aldatıyorsun kardeşim.

Biraz uyanık olalım, biraz ayık olalım bu, toplumun derdi. Toplumun düştüğü bela bu, delalet bu, fitne kardeşim.

Fakat biz toplumun iman meselelerini anlaması bakımından, idrak etmesi gereken buna benzer hususları anlatıyoruz.

Fakat birde meselenin insani yönleri var. Şöyle bir düşünün düğünlere gidiyorsunuz, hakikaten çok büyük ayıplar var büyük kayıplar var.

Efendim düğüne gidenin bir amacı var. Ne? Hediye takmak. Düğüne gidiş amacımız bu. Eğer bir müslümanın düğüne gidiş amacı buysa o insanın insanlıkla alakası yok, insanlığı silmiş bütün insanlığı maddeye bağlamıştır.

Aynı şekilde düğün eden kişi, davetliden madde bekliyorsa insanlığı bitmiştir, o her şeyini maddeye bağlamıştır.

Hatta bakın bir komşunuzun, bir arkadaşınızın, bir akrabanızın düğününe gitmek bir gününüzü alıyor. Arkadaşınız size bir gününü verecek, o gününü size ayıracak, oğlunuzun, kızınızın veya şahsınızın düğününe eşlik edecek, nezaketiyle hayırlı olsun

diyecek, hayır duada bulunacak ve siz bu insana takı takmadı diye küseceksiniz.

O zaman sizin insanlığınız nerde kaldı?

Bir gününü size ayıran insana Allah razı olsun diyemiyorsanız, sizin insanlığınız nerede kaldı?

Adam bir gününü sana ayırdı be Müslüman. İşini gücünü bıraktı, evinde rahatını bıraktı kocaman bir günü sana ayırdı bir defa olsun Allah razı olsun diyemiyorsun. Beni bugünde yalnız bırakmadın, geldin buraya kadar zahmet ettin Allah senden razı olsun diyemiyorsan, kusura bakma ama sana selam vermek dahi doğru olmaz.

Takı takılmasın mı? Tak kardeşim gücün yetiyorsa tak. Olur ya insanın bazen cebinde yol parası olmuyor hepinizin hali belli. Yani ben geldim senin düğününe Allah hayırlı etsin demeye, zaten bir Müslüman bir müslümanın düğününe Allah hayırlı etsin demeye gider, hayır dua için gider.

Müslüman hayır duasını yapmış, iyi niyetini yapmış efendim zamanını vermiş, gelmiş ama o düğün sahibi, Allah senden razı olsun, geldin beni memnun ettin Allah da seni memnun etsin diyemiyorsa o insan için insanlık bitmiştir.

Bakın bizde, toplum olarak ahlak çökmüş ahlaksızlık ise yükselmeye başlamış durumda. Zaten öyle olmamış olsaydı, Türkiye'nin en ücra köşesine dahi bir çalgıcı veya şarkıcı geldiğinde, o bölge halkının nerdeyse tamamı toplanmazdı.

Ama bir din adamı gelse, üç kişi dahi toplayamazsınız. İman bunun neresinde? İslam bunun neresinde? Allah bu insanlara neden başarı kazandırsın?

Biraz önce bahsettik kurs yapıyoruz başımıza yıkılıyor, yurt yapıyoruz başımıza yıkılıyor, cami yapıyoruz başkası çalıştırıyor.

Yani Allah vermek istemiyor mu ki? Hayır! Sen almak istemiyorsun kardeşim. Hakkı söyleyene kızıyorsun, ayıbını söyleyene darılıyorsun, hain ilan ediyorsun, hâlbuki sahabeler öyle

değildi. Bizim ecdadımız öyle değildi. Bizim ecdadımız hatalarını söyleyene minnet gözüyle bakıyordu.

Bizim silsilemizden olan ve Türkiye'ye Nakşî tarikatını getiren, büyüğümüz mübarek Mevlana Halid-i BAĞDADİ Hazretleri, kendisi Irak'ta yaşamış. Zahirde çok büyük âlim. Tefsir, hadis, astronomi gibi ilimler okumuş ayrıca tıp da büyük bir yol kat etmiş ve buna benzer birçok ilimler öğrenmiş.

Bu insan hacca gitmiş. Bakın daha tarikatı Aliye'ye intisap etmemiş ama bir dost arıyor. Dost arama gayretiyle hacca gitmiş. Belki Allah'ın evinde bulurum demiş. Hacca gidiyor Beytullah da bir adam var. Sırtını Beytullah'a dönmüş öyle lakayit bir şekilde, üzeri dilenci elbisesine benziyor.

Mevlana Halid-i BAĞDADİ Hazretleri şöyle düşünüyor ne kadar edepsiz bir adam bu, Allah'ın evine sırtını dönüyor.

Hâlbuki bugünün insanında böyle edep yok o günün insanı her şeye inceden inceye dikkat ediyordu.

Kendi kendine birkaç kelam edince o mübarek zat; Tanımadığı halde, Ey Halid! "Benim hakkımda neden böyle kötü düşünüyorsun, Cenabı hak buyuruyor ki

''Mümin kulumun gönlü benim Beytullah'ımdan daha değerlidir'' bende Beytullah dan daha değerli olan o gönle bakıyorum, niye kızıyorsun" demiş.

Mevlana Halid-i BAĞDADİ Hazretleri bakın çok yüksek bir âlim, hem dini ilimlerde hem diğer ilimlerde. Öyle olmasına rağmen, hemen kendi ayıbını söyleyen o zatın eline sarılıyor.

—Efendim beni edepsizliğimi cahilliğime bağışlayın ve beni talebeliğe (dervişliğe)kabul edin diyor. Görüyor musunuz? Hatasını arayan bir insan Allah'a yaklaşan insandır.

Allah'a yaklaşmanın yolu, hatanızı söyleyene dost olmaktan geçer. Hatasını söyleyenden faydalanmak imanın gereğidir, İslam ahlakının gereğidir.

Çünkü senin ayıbını söyleyen, senden üstündür. O üstün olan kişiden faydalanmazsan, eksiklerini düzeltemezsin, böyle bir şansın yok. Onlar, ayıbını söyleyene o denli değer vermişler, elini öpmüşler, dergâhına yüz sürmüşler ki Allah' da onları öyle şereflendirmiş.

Maazallah bizim onlar gibi bir ilmimiz olsa, kendimizi ilah sayarız. Gene Nakşibendî Hazretleri'ne, Bağdat'ta İslam âlimleri demişler ki;

Efendim, siz meşhur bir insansınız bir keramet gösterinde görelim. O zamanlar Bağdat İslam ve irfan yuvasıydı. Bağdat' ta çok büyük bilginler, âlimler yetiştiğini biliyorsunuz. İmamı Azam Hazretleri de Bağdat'lı dır. Ama bugün küfrün eline geçti, kirletiliyor, Cenab-ı hak kurtuluş nasip eylesin.

Demişler ki hocam, sizin methinizi çok duyduk, bir keramet gösterinde, şad olalım. Mübareğin söylediği söze verdiği cevaba bakın!

Hocalarım, Allah, yüz binlerce günah ile yeryüzünde gezmemize, dolaşmamıza müsaade ediyor, bundan büyük keramet olur mu?

Görüyor musunuz kendini bilenlerin alçak gönüllülüğüne bakın, böyle kendini günahkâr görmesine bakın, birde bizim böbürlenmemize bakın.

Unutmayın, bir kul ne kadar kendini beğeniyorsa, Allah'tan o kadar uzaktır. Bir kul ne kadar alçalıyorsa o kadar Allah'a yakındır.

Gene İmamı Yusuf Hazretlerine, birisi bir sual sorunca, o da bilmiyorum demiş. O suali soran hırslanmış, sen nasıl kadısın?

Hem devlet bütçesinden maaş alıyorsun hem sualimin cevabını bilmiyorsun. İmamı Yusuf Hazretleri, nezaketle demiş ki;

Ben bildiklerim için maaş alıyorum, eğer bilmediklerim için maaş alsaydım, devlet bütçesini boşaltırdım, o zaman devletin bütçesi bana yetmezdi. Görüyor musunuz bilmediği ne kadar çok şey varmış İmam Yusuf hazretlerinin.

İmamı Azam Hazretleri buyuruyor;

Eğer bilmediklerimi kâğıt misali sıra, sıra ayaklarımın altına koysaydım, başım arşı alaya değerdi.

İmam-ı Azam hazretlerinin, ne kadar bilmedikleri varmış görüyor musunuz? Şimdi biz ufak tefek bir şey bildik mi hocaları tartmaya çalışıyoruz.

Senin terazin hocayı tartmaya yeter mi? Adam hayatını vermiş, ömrünü vermiş sen onu nasıl tartacaksın?

Şeyhimiz Bünyamin Efendi hazretleri buyururlardı ki; " Müminin hüsnüzanı, düşüncesi, ahlakı şöyle olmalı;

Kendisinden yaşlı bir insan gördüğü zaman, bu insan benden çok ibadet etmiştir, benden daha yaşlı bu insan, Allah nazarında benden hayırlıdır diye düşünmeli.

Kendisinden küçük birini gördüğü zaman da bu insan benden küçük, benden az günah işlemiştir, bu insan benden değerlidir demeli. Böyle düşünmesi Allah nazarında onu yüceltir.

Mümin ahlakına da bu yakışır. Ama nerde? Bir ayet okudum hemen Müslüman'ı imtihana çekiyorum. Böyle bir yetki kimsenin yok ki kardeşim. Hani insanlıktan böyle söz ederken, dikkat edin bu denli yanlışlıklar, hem imanımızın, hem insanlığımızın çok zayıf olduğunu gösteriyor, hem de bilgimizle övünen bir toplum olarak ne kadar bencil olduğumuzu gösteriyor.

Hâlbuki Müslüman şöyle ibret nazarıyla bir bakmalı, hiçbir kâfir bir kâfiri küçümsemiyor, hiçbir Yahudi bir yahudiyi küçümsemiyor, hiçbir Hıristiyan bir Hıristiyan küçümsemiyor.

Onlar birbirlerini küçümsemeyip, tuttukları için, dünyaya hükmediyorlar. Ama sen, müslümanı küçümsüyorsun, tutmuyorsun, nasıl yükseleceksin?

Kâfir sana dost olmaz ki, sen güç alasın, kuvvet alasın. Senin küçümsediğin insanı da Allah senin hakkında hayra vesile kılmıyor. Rasulullah (s.a.v.) efendimizin o kadar duası karşısında, Allah Ebu Leheb'e hidayet etmedi. Niye etmedi?

Çünkü Ebu Leheb hidayeti istemedi. Peygamber efendimizin Allah'a yakınlığını, nübüvvetini kabul etmedi. Allah da onun peygamber amcası olduğunu kabul etmedi. Duasını da kabul etmedi, reddetti, bir peygamber bakın.

Peki, kardeşim bir peygamberden hayır beklemeyen, yardım beklemeyen birine peygamberin duası fayda etmiyorsa, sen bir mümine karşı küçümseyen bir göz ve niyetle bakarsan, o müminin duası senin hakkında hayırlı olur mu? Elbette ki olmaz.

Onun için Rasulullah (s.a.v.) efendimiz buyuruyor;

"İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçek iman etmiş olamazsınız"

*G*erçek iman etmeyenlerde bizim toplum gibi olur. Birbirlerine bağlılığı olmaz, desteği olmaz, gayri müslimin önünde paçavra gibi sürünür, bak sürünüyoruz.

Bunlar bizim hatalarımız, kusurlarımız, yanlış düşüncelerimiz, yanlış hareketlerimiz. Öyleyse bir Müslüman bir müslümanın kapısındaki köpeğe dahi değer vermeli, bakın tekrar ediyorum bir Müslüman bir müslümanın kapısındaki köpeğe dahi değer vermeli fakat sosyetenin köpeğe değer verdiği gibi değer vermemeli, onların köpek sevdası evde çocuklarının yerine geçmiş, bizim köpek sevdamız öyle değil, bizim köpek sevdamız vardır ancak koyunları güttürürdük. Kapıda silah olarak bekletirdik, biri gelince ona havlardı.

Uyanır düşman mı dost mu diye bakardık. Bizim köpek sevdamız öyledir, köpekleri eve taşıyarak insanı köpek sıfatına düşürmezdi.

Köpek kapıda değerlidir. Evde köpeğin değeri olmaz. Köpek eve girerse insan köpek sıfatına düşmüş olur çünkü onun yeri kapıdır, kapıda değerlidir. Sende öyleyse Müslüman olacaksın köpeğe köpek değeri vereceksin, insana insan. Müslüman'a Müslüman, münafığa münafık, kâfire kâfir değeri vereceksin ve herkesi yerinde göreceksin.

Öyle bir göze öyle bir gönle sahip olacaksın ki, dostunu düşmanını fark edesin. Dostunu tutasın düşmanını da yeri geldiğinde gırtlaklayasın, yoksa dostunu düşman diye öldüre bilirsin. Dostunu öldüren kendisini de onunla beraber öldürmüş olur. Gücü kuvveti kalmaz.

Aynı şekilde insanlık babında olaya bakıyoruz, evimize bir misafir gelecek hanımlar üç gün önceden hazırlanmaya başlar. Pastasını, böreğini, çöreğini yapar. Yapmayın be kardeşim, bir Müslüman bir Müslüman'a güler yüzüyle gelir, tatlı dil ister, sohbet ister, senin böreğini, çöreğini ne yapayım ben.

Evimi terk edipte senin böreğin için gelmem ki, bir Müslüman zaten nefsinin değerine gezmez, senin böreğin senin olsun, benim evimde de var, her müslümanın evinde var. Bir Müslüman'a ikram edilecek yiyecek Allah sevgisidir, insanın gönlündeki yakınlığıdır, insanın tatlı dilidir, güler yüzüdür, en güzel ikram budur, en güzel hediye budur, bunu hediye olarak kabul etmeyen bir insanın İslam sevgisi olmaz, iman sevgisi olmaz, iman tadını tatmış olmaz.

Sonra sen yemeği ne kadar ikram edeceksin. İşte mevlitler okunur adamın anası, babası veya bir yakını ölür, bir mevlit okunur birkaç milyara mal olur.

Bir daha da yedi sülalesine tövbe eder, evine hakkı sevenleri davet edemez. Bu hizmet mi? Bunu birde vazife göreceksiniz? Böyle deyince tabi kardeşlerimiz, ya mevlide karşımı çıkıyorsun? Niye karşı çıkayım? Mevlitte yapılan yanlışlıkları söylüyorum.

Bir yığın yemek yapılır, alan bir kaşık alır ondan sonrası çöpe dökülür. Yazık günah değil mi? İslam bumu kardeşim? Size İslam bunumu öğretiyor? Yok.

Yemek bir bahanedir, çay bir bahanedir yani sohbette ikram bir bahanedir kardeşim, bununla beraber insan karşılıklı dertleşir sohbet eder. O mevlide gelenlerin çoğunda da bir hastalık var ne hastalığı var? İhlâs hastalığı var. Adamlar Kur-an-a gelir abdesti de yok hoca dua eder duaya âmin demeye tenezzül etmez.

Karnını doyurur dışarı gider, kahveye kahveyi şenlendirir, kumar oynar. Mevlidi yapan Müslüman, arkasından ben ibadet ettim, hayır ettim diye düşünür. Ama onun acısını da üç sene, beş sene çeker.

Çünkü büyük bir masraf eder. Peki, karşılığında ne var? Hiçbir şey yok. Ama bakın biz bu gibi kötü alışkanlıkları yok ediyoruz.

Diyoruz ki davet eden kardeşimize, kardeşim bize yemek hazırlama özel ziyafet hazırlama. Ne yap?

Kendine ne yapıyorsun? Bir çorba pilav mı? Üç kepçe beş kepçe fazlasını hazırla. Kimse yemeğe gelmiyor, üç kepçe beş kepçe fazlasını hazırladığın o yemeklerin özel bir değeri vardır. Nedir o?

Madde 1: Eğer yemekleri sünnet üzere verirseniz ilahi bir bereket olur, o yemek cimrilik hastalığını ortadan kaldırmaya vesile olur. Yemek ikram ediyorsunuz ya işte sünnet üzere verilen israfsız, riyasız, benliksiz o yemek cimrilik hastalığını ortadan kaldırır, evinize bereket getirir.

Yemeğinizi yiyen insanlar sizi sokakta gördüğü zaman selam verir, yüzlerini dönüp geçmezler. Hatırınızı sorarlar, aranızda bir dostluğunuz olur.

Yemek yemeyen ve yedirmeyen insanlar bakın dikkat edin, yemek yemeyen ve yedirmeyen insanlar bir topluma gittiği zaman sofra kurulur çağırırsın oturmaz korkar. Ya onlar da benim soframa gelirse ben ne yaparım?

Cimriliği görüyor musunuz?

Yukarıda bahsettiğimiz sofra düzeninde alışan bir insan bakar ki o sofrada bir bereket var. Bizim insanlarımız bereket deyince bereketi yalnız para olarak biliyor para bereketin bir kısmıdır, bir şubesidir insan sıhhati berekettir.

Bir hasta olursunuz doktora gidersiniz en az yüz, yüz elli lira ile geri dönemezsiniz. O yüz elli lira sizin üç aylık karınızdır, üç aylık kazancınız gider.

"Müminin artığı mümine şifadır" büyüklerimizde buyuruyor;"Huzurla yenen taam nur olur, ondanda hikmet doğar muhabbet olur" ,

O yemek hem maddi hem de manevi şifa oluyor. Hem bedeninize şifa oluyor, hem maddi olarak hastalığınız eksiliyor doktora para vermiyorsunuz. Bu insanların içinde hasta olanlar yok mu? Vardır tabi niye olmasın? Gelenler hasta olmasın mı? Hiç imtihan olmasın mı? Allah mükâfat vermesin mi?

Ancak bu ikramlarla hastalıklar azalır, dostluklar artar. Eğer yapılan ikramlar böyle değilse o ikramlarda sünnet yoktur, rıza yoktur, rahmet yoktur, bereket yoktur.

Şimdi bakıyorsunuz mesela bizim sohbette verdiğimiz yemeklerle, bir mevlitte on kişiyi doyuramazlar ama burada verdiğimiz yemek herkesi doyurur, kimsede aç kalmaz ev sahibine de maddi külfet olmaz.

Olmazsa ne olur? Her zaman bu hizmeti yapar, her zaman evi kuran kursu olur, medrese olur, cami olur, tekke olur ve o insanda kurtuluşu bulur. Ama külfet ağır olunca insan bir kere davet eder bir daha davet edemez. Onun için bizim büyüklerimiz buyuruyorlar ki "Misafir umduğunu değil bulduğunu yer

".Şimdi bir insanın yanına bir arkadaşı gidiyor yemek yapacağım diyor. Ne yemek yapacaksın kardeşim neyin varsa koy önüne, misafir ağırlamak istiyorsan, ikram etmek istiyorsan neyin varsa onu getir.

O misafir sen yemek yapana kadar o yapacağı işten kalıyor. Sen o adama bir yemek veriyorsun altı aylık yolundan koyuyorsun, birde ısrar ediyorsun, dur gitme dur gitme, bir yemeğimi ye ondan sonra üç saat oldu hanım efendi hala yemek getirecek.

Getir kardeşim bir çay, kır bir yumurta en basit veya peynirin mi var koy, ağırla misafirini, gönder on dakikada hem rahat olursun, hem gelen arkadaşını incitmemiş olursun.

Ama olur mu canım itibarım sarsılır bir yemek yapamadı der. Böyle diyen insan evinize gelmesin. Sizin ikramınızı basit gören evinize gelmesin dost değildir insafsızdır, insafsız olana dünyayı ikram etseniz gene memnun edemezsiniz.

Tabi yemeden içmeden bahsetmişken şunu da söyleyeyim evinize gelen misafire kendi yiyeceğiniz yiyeceğin haricinde yâda kendi yiyemediğiniz yemeği ikram etmeniz o misafire helal değildir.

Çünkü siz yiyemediğiniz yemeği ikram ettiğiniz zaman onun acısını faturasını çocuklarınız ödeyecek. Bakın böyle bir yemeği misafire ikram etmeniz helal değildir.

Bugün bizim insanlarımız hep böyle. Anadolu'da cıbılın kabadayısı derler, hem cebinde yok hem kendini zengin gösteriyor.

Kardeşim sana bir misafir geldi sende evinde olanı ikram ettin, bir kuru ekmek koydum önüne. Misafirliğe gelen Müslüman şöyle düşünür eğer başka bir malzemesi olsaydı onu mutlaka ikram ederdi.

Demek ki bu adamın ikram edecek bir şeyi yok. Efendim üç, beş arkadaşına söyler sonra o arkadaşına yardım ederler. İslam ahlakı bu görüyor musunuz?

Sahabelerden üç kişi Ebu Derda efendimize misafir oluyorlar oda bir çorba veriyor odalarını gösteriyor ama yatak veremiyor.

İçlerinden biri ya bu adam bize oda gösterdi ama yatak yok hele ben şuna bakayım bu ne yapıyor. Tabi oda deyince biz böyle daire anlıyoruz sahabenin böyle dairesi olmadı ki arada bir perde var. Perdeyi şöyle bir aralıyor ki oda hanımıyla oturmuş bir odada sabahlıyor yani onunda yatacak bir şeyi yok.

Sabah oluyor tekrar bir çorba ikram ediyor kahvaltı olarak. O perdeden bakan kişi diyor ki;

Galiba sizde geceyi bizim gibi açıkta geçirdiniz.

Ebu Derda (r.a) biliyorsunuz sahabenin seçkinlerindendir. Allah kendisinden razı olsun şefaatlerine nail eylesin. O mübarek sahabe cevap veriyor;

Evet, doğru söylediniz. Biz eşyalarımızı, taşınacağımız bir ev var, daha taşınmadan eşyalarımızı oraya gönderdik, olsaydı şüphesiz size ikram ederdik.

Taşınacağı ev neresi diye sorunca? Kabir âlemi diyor. Oraya gönderdik, yani bizde bir şey kalmadı. Görüyor musunuz?

Şimdi, bizim anlayışımız böyle, bir yemek veririz aman bizi garip görmesin aman bizi yoksul görmesin. Nedir kardeşim?

Hazırda neyse koy, misafiri de yolundan koyma, kendine de eziyet etme. Hem yolcu memnun olsun, hem de hancı. Anlayışın bu olsun. Böylece misafiri sever olursun.

Fakat misafire çok ikram edeyim diyerek misafiri sevemezsin, ağırlayamazsın o zaman da berekete mazhar olamazsın.

İman Bereketi

Bereket nedir? En büyük bereket bir insanın imanlı yaşamasıdır. Kuran-ı Kerim'e baştan sona bakınız bereket kelimesi hep ahiret için kullanılır. "**Onlar amellerinin bereketinin karşılığını ahirette, altından ırmaklar akan köşklerde, saraylarda alacaklar** " Bizler bereketi, dünya malındaki artış olarak zannediyoruz. Zaten aç değiliz kardeşim kimse açıkta da kalmıyor.

Holding sahibi de olsak, bir şey değişmeyecek. Bedenimiz aynı, kilo aynı, yürüyeceğimiz yol aynı, ömrümüzün süresi belli. Dünya malı olmasın mı? Olursa da hayırlısı olsun.

Mala mülke sahip olup da sapıtırsak neye yarar? Bereket olur mu bu? Bereketten mahrum kalmış oluruz. Unutmayın! En büyük bereket; İman bereketidir, Allah'ın kula vermiş olduğu ibadet sevgisidir, mümin sevgisidir. Bunlardan büyük bereket bulamazsınız.

Sıhhat ne olacak bugün iyi olursunuz yarın hasta olursunuz. Ölüm var kardeşim, ya bugün yâda yarın. Dolayısıyla misafirdeki bereketi de anlayabilmek bu nezaketlere bağlıdır.

Misafirin geldi, bal, börek ikram ettin ama perişan oldun, zararın oldu veya düşünelim; kalkıyorsunuz bir dostunuzu ziyarete gideceksiniz, illa bir hediye götüreceksiniz, böyle bir anlayışımız var.

Kardeşim şimdi biz bu kardeşimize hediye getirmedik mi? Biz buna hediye olarak Allah sevgisi getirdik. Eğer bu kardeşim Allah sevgisini hediye olarak göremiyorsa, peygamber sevgisini hediye olarak göremiyorsa, müminlerin sevgisini hediye olarak göremiyorsa bu insana dünyayı getirseniz yine de nankörlükten vazgeçmez.

Müminin mümine en güzel hediyesi, tatlı dili güler yüzüdür. Esselamü aleyküm dedik ne güzel bir hediye. Manası; ey Müslüman kardeşim! Allah'ın rahmeti senin üzerine olsun ne güzel bir hediye değil mi?

Ne güzel bir bereket, ne güzel ahlak hiçbir millette yok, yalnız Müslüman da var. Görüyor musunuz? Dilini bilseniz de bilmeseniz de bütün İslam âlemi Esselamü aleyküm dedik mi ve aleyküm selam diyor hiç dilini bilmesi gerekmiyor.

Yani Allah'ın rahmeti seninde üzerine olsun Müslüman kardeşim. Sen beni rahmete layık görüyorsun Allah da seni rahmetine layık görsün manasında bu ne güzel bir bereket ne güzel bir hal.

Cenabı hak buyuruyor Kuran-ı Kerimde:

Bu Kur-an müminlere şifadır, ancak zalimlerin hüsranını arttırır" şimdi biz Kuran şifa dedik mi başıma şifa olacak, dişime şifa olacak, ayağıma şifa olacak bu ola bilir mi?

Olur, Allah dilerse yapar ancak Kur-an-da şifa kastedilen imanadır, ahlakadır. Cenabı Allah buyuruyor;

"Habibim ben seni güzel ahlakı tamamlamak için gönderdim" yani Kur-an ahlaka şifadır ahlak şifa bulmazsa hiç bir şeyin şifası yoktur, şifa ahlakadır.

Deli bir insana ne verseniz dağıtıyor. Hani derler ya oğlum deli malı neylesin, oğlum akıllı malı neylesin. Yani oğlum deli ne olacak malı versem başkaları elinden alacak oğlum akıllı çalışır malı kazanır.

Ahlak her bereketi üzerinde toplar. İşte bizde bereketin yolunu kaybetmişiz. Nedir? Şimdi evimize bir misafir geldi başladık benim arabam şöyle, benim arazim böyle, ben şöyle arsa aldım bina yaptım vs. şöyle çalıştım işyerinde şunlar oldu yaramazlıkları anlattık bu misafir geldi bize zillet getirdi.

Bu misafirin bereketi olmaz. Bereket haktadır hak kelamındadır, hakkın razı olduğu işlerdedir. Misafirin bereketi var ama her misafirin bereketi yok. Cennet haktır ama her yiğit gidemiyor. Demek ki her yiğitle bereket gelmiyormuş.

Efendim anne, baba hakkında da sözlerin başında söyledim hep hocalarımız anne, baba hakkında söz eder annenin babanın evlatta ölçülemeyecek kadar hakkı vardır.

Ama evladında anne, baba üzerinde hakkı vardır. Onu eğitmek, ona İslam ahlakını öğretmek, terbiye etmek annenin, babanın evladına borcudur evladın anne, baba üzerindeki hakkıdır.

Anne, baba onu büyütmüş, korumuş, beslemiş ancak

Cenabı Hak buyuruyor;

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا

إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

"Biz size anne, babalarınıza itaat etmenizi emrettik. Ancak onlar sizleri körü körüne Allah'tan uzaklaştırıyorsa onlarla cihad edin, onlarla mücadele edin savaşın" buyuruyor.

Ankebut 29/8

Görüyor musunuz anne, babanın hakkı onlar İslam (Müslüman) olduğu müddetçe vardır. Ancak anne, baba kulu, Allah yolundan alı koyuyorsa böyle bir hakkı da yoktur. Bakın ben söylemiyorum Cenabı Hak kendi söylüyor bana bırakmıyor ki. Kimsenin Allah'ın kanunu değiştirme ve haricinde bir kanun koyma yetkisi yok

Efendim birde karı, kocaların birbirleri üzerlerinde hakları var. Genelde kürsülerde kocaların kadın üzerindeki haklarını anlatırlar. İyi güzelde kadınlarında kocaları üzerlerinde hakları vardır.

Onları korumak erkeğin hakkıdır, onların rızkını temin etmek erkeğin vazifesidir, kadının erkek üzerinde olan hakkıdır.

Kolay kadın güçsüz nasıl olsa yüklen gitsin döversin, söversin ama onu sana emanet eden Allah bir gün hesabını sorar.

Mesela şimdi hanımların değeri kocasının şahsını, şerefini koruduğu kadar değer kazanır hanımların zaten vazifesidir.

Kocasının gururunu çiğnetmemektir, kocasının değerini bilmek, kocasının ayıbını başkalarına anlatarak kocasını küçük düşürmemek bir kadının vazifesidir.

Eğer bir kadın bunu yapamıyorsa kocasının da değeri toplumda kaybolur. Kadınında değeri toplumda kaybolur.

Aynı şekilde bir erkek karısını sakız edip ağzında dolandırmaz, kimseye de ayıbını söyleyemez söylüyorsa oda hem kendi değerini kaybeder, toplumda hem de karısının değerini kaybeder.

Toplumda bunların bir değeri olmaz bunlar söyler başkaları gülüşür, alay mevzuu olur makamı mevkii ne olursa olsun fark etmez yani kadının değeri kocasını yücelttiği kadardır toplumda, erkeğin değeri de kadını kadının ayıplarını kapattığı kadar toplumda yükselir.

İkisi de birbirine muhtaçtır. Birbirlerini korudukları müddetçe toplumda değer ve kıymetleri olur. Ama şimdi öyle değil ki.

Efendim düğün ediyoruz kızımızı gelin ediyoruz anne kızının peşinde o sana bir söylerse sen ona iki söyle.

Sen kızının yuvasını yıktın be kardeşim yapma; yani kocasına karşı edepsiz olan bir kadın kocasına sevilmez iyi dinleyin bakın kocasına sevilmeyen bir kadının dünyası Cehenneme çevrilir kocası tarafından sevilmeyen bir kadının dünyası Cehennem gibi olur, kendini dışlanmış gibi görür hayat ona Cehennem gibi gelir.

Bakın ben zaman, zaman söylüyorum kadın sevilmez, kadın kendini sevdirir. Neyle? Hizmetiyle sevdirir, nezaketiyle sevdirir, tatlı diliyle kendini sevdirir.

Örneğin bir hanım kendi anne, babasına nasıl hizmet ediyorsa kocasının anne, babasına da aynı hizmeti göstermek onun vazifesidir.

Efendim bazı şartlar var mesela olumsuz şartlar var kocasının babası hırsızmış, haksızmış tamam kardeşim ona bir şey demiyorum, zaten Allah da o gibilere itaat et demiyor.

Bunlar ayrı bir mesele ben insanlıktan bahsediyorum. Sen bir hanım olarak dikkat edin bir kadın kocasının tarafına değer verirse, kocası da kadının annesine, babasına değer verir dolayısıyla iki ailede birbirine değer vermiş olur ve akrabalık bağları samimiyetleri güçlenir.

Eğer böyle olmazsa kadın koca tarafına değer vermezse damatta kadın tarafına değer vermez iki ailenin arası açılır akraba değil hasım gibi düşman gibi olurlar.

Onun için bizim büyüklerimiz kızlarına gittiğin evde kızım, benim yüzümü yere getirme, kaynana, kaynatana hizmet et, onların değerini bil, onlar seni küçümserlerse de sen onları küçümseme sen burada aldığın terbiyeyi orada uygula eğer böyle yapmazsan hakkımı sana helal etmem tembih buydu, nasihat buydu gittikleri yerde de öyle şerefleniyorlardı.

Fakat şimdi bakıyorsunuz ufak bir şeyde kızım gel, geldi ne oldu kardeşim. Şerefin mi arttı? Değerim mi arttı? Bak toplum kan ağlıyor. Sen karşındakine değer vermezsen karşındaki sana değer verir mi?

Hep başkasına kabahat buluyorsun birde kendine bak kardeşim. Kendisine saygı isteyen karşısındakine saygı duymak zorundadır, sevilmek isteyen karşısındakini sevmek zorundadır. Bakın her şey karşılıklıdır.

Siz şu lambayı yakıyorsunuz saat orda dönüyor siz o saatin dönüşüne razı oluyorsunuz lambanızı yakıyorsunuz aylık gelen faturayı ödüyorsunuz benim elektriğim kesilmesin diyorsunuz. Bu nedir?

Size verdiği nimetin karşılığını rıza ile ödemektir. Ben buna razıyım. Sevgi şu elektrik kadar yok mu? Su kadar değerli değil mi? Yani senin akraban, bir dostun senin bir elektriğin kadar değerli değilse senin insanlığın bitmiş olur kardeşim.

Oda ne kardeşim damat beyin kardeşi geliyor eve koymuyorsun, bir elbisesini yıkamayı zarar sayıyorsun, önüne bir tabak yemek koymayı zarar sayıyorsun kendini insan zannediyorsun.

Böyle kadınlık olur mu? Böyle kadınla yuva kurulur mu? Böyle akrabalık olur mu? Haliyle kayın pederin geliyor bunu yapmıyorsun, zarar görüyorsun, kaynanan geliyor cadı yerine koyuyorsun sende yaşlanacaksın kardeşim.

Senin de gelinin olacak, sen böyle kalmayacaksın. Sana kim bakacak? Kim bir yudum su verecek?

Bazı büyüklerinde halleri şöyle, istiyor ki benim kızım, oğlum bana köle olsun hizmet etsin.

Öyle değil kardeşim. Evladın anneye, babaya hizmeti ne zamandır biliyor musunuz? Annenin babanın eli düşer veya maddi olarak muhtaç olur evlat elinden tutar işte o zaman evlat anneye, babaya lazımdır.

Asıl evlat o zaman lazımdır. Hayırlı evlat o zaman tutar. O zaman anne, baba oğluna ah etmeye hak sahibidir.

Ben ona hizmet ettim o bana etmiyor der ah eder, beddua eder onun bedduası da onu felakete götürür.

Fakat şimdi baba emekli, hanımı sağ yani kayın valide sağ, herkesin gücü kuvveti yerinde hala diyorsa benim oğlum bana hizmet etmiyor buda cahilliktir.

Hâlbuki bir büyük küçükten hizmet bekliyorsa bitmiş olur, büyüklüğünü kaybetmiş olur. Hâlbuki büyükler daima vericidir.

Eğer siz büyük olarak evlatlarınızdan bir şey bekliyorsanız büyüklük vasfınızı kaybetmiş olursunuz, gücünüzü kaybetmiş olursunuz.

Ama evlatlarınıza verici olduğunuz kadar gücünüz var demektir. Büyük küçükten bir şey beklemez bekleyen küçülmüş olur.

Bunlar toplumda ahlak olmalı yani şu beyinlerde o projeler yansımalı. O zaman hayat rahat olur, hayat huzur dolar, her yerde bereket olur, iman, İslam, ahlak, edep, hayâ, maddi manevi her türlü bereket olur.

Kul olan her kul yuvasında huzur bulur.

GÖREV İTİBARIYLA KADIN KİM? KOCA KİM?

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلِلّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَانَ اللّهُ بِكُلِّ ش مُّحِيطًا

Göklerde olanlarda, yerde olanlarda Allah'ın dır. Allah her şeyi kuşatır.

Nisa 4 / 126

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاء قُلِ اللّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاء الَّلاتِي لاَ تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝

Ey! Muhammed kadınlar hakkında senden fetva isterler, de ki: onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor. Bu fetva kendilerine yazılan şeyi vermediğiniz ve kendileriyle evlenmeyi arzuladığınız yetim kadınlar, zavallı çocuklar ve yetimlere doğrulukla bakmanız hususunda kitap da size okunandır. ; ne iyilik yaparsanız Allah onu şüphesiz bilir.

Nisa 4/ 127

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ اللّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Eğer kadın kocasının serkeşliğinden veya aldırışsızlığından endişe ederse, aralarında anlaşmaya çalışmalarından kendilerine bir engel yoktur. Anlaşmak daha hayırlıdır. Nefis kıskançlığa meyyaldir. Eğer iyi davranır haksızlıktan kaçınırsanız bilin ki; Allah işlediklerinizden şüphesiz haberdardır.

Nisa 4/ 128

وَلَن تَسْتَطِيعُواْ أَن تَعْدِلُو بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلاَ تَمِيلُواْ كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ اللّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

Adil hareket etmeye ne kadar uğraşırsanız kadınla arasında eşitlik yapamayacaksanız bari bir tarafa kalben tamamen meyl etmeyin ki o birini askıdaymış gibi bırakmış olmayasınız işlerinizi düzeltir ve haksızlıktan sakınırsanız bilin ki Allah şüphesiz bağışlar ve merhamet eder.

Nisa 4/ 129

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّهُ كُلاًّ مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

Ayrılırlarsa Allah her birini nimetinin genişliğiyle yoksulluktan kurtarır. Allah her şeyi kaplayandır ve hükmedendir.

Nisa 4/ 130

Gerek evli olan gerek evlenecek olan kardeşlerim ilk evvela kendi kendilerine şu suali sormalı ve araştırmalı.

Geçmişten geleceğe kadının ve erkeğin durumuna iyice bakmalı incelemeli.

Eğer araştıran kardeşim hanımsa geçmişten bu güne kocasıyla huzur bulan kadının huzur bulduğu sebepleri iyi bilmeli ve görmeli.

Kendisinde tarihten bugüne evinde sultan olan ve etrafa asalet sembolü olan hanımlar hangi konumda asalet, değer, şan, şeref, kazanmışlarsa bugünün hanım efendileri de yâda bugünün hanım efendisi toplumun şerefli annesi olmayı arzulayan aynı yerde şeref aramalı aynı çilelere göğüs germeli aynı sadakati göstermeli işte o zaman kadın kadınlığının güzelliğini anlar.

Aynı şey erkek kardeşim içinde geçerlidir. Tarihin birinde cemaatten biri bana sual sormuştu _ hocam kadının kocasına karşı vazifesinden söz eder misin? Anladım ki bana sual soran şahıs kendini haklı karısını haksız görenlerdenmiş yani kendi vazifesini unutup hanımını suçlayanlardan

Bende sual soran kişiye şöyle bir sual sordum.

_ Hanımının hazreti Fatıma gibimi olmasını istiyorsun?

_Evet dedi (bende ona)

_hanımının Fatıma validemiz gibi olmasını istiyorsan Hz. Ali efendimiz gibi bir koca olmayı hedeflemelisin.

Efendiler hanımını kusursuz isteyen bir koca kusursuz bir koca olmayı başarmalıdır.

Aynı şekilde kocasını kusursuz isteyen bir hanımda kusursuz bir hanım olmayı hedeflemelidir.

Ama iyi bilmelisiniz ki kusursuz bir dost, arayan insan daima yalnız kalır hayat boyu ne seveni kalır ne sevileni öyleyse birbirimizi kusurumuzla sevmeyi bilmeliyiz. Karı koca olarak da böyle anne baba evlat da böyle komşuluk da böyle iş hayatı da bu böyledir. Eğer anlayış böyle değilse sıkıntı, sancı, huzursuzluk asla bitmez.

Şimdi insan kim? Ona gelelim.

Aziz din kardeşlerim iyi bilmeliyiz ki Allah (c.c) kadını kadın olarak yaratmış hususi özellikler ve hususi istekler vermiştir

Aynı şekilde erkeği yaratanda Allah (c.c) dür hususi haller ve hususi görevler vermiştir.

Aziz din kardeşim yine iyi bilmeliyiz ki yaratılmış olan bir varlığın değerinin Allah (c.c) katında yükselmesi için yaratılmış olan bir varlığın yaratılış amacına uygun bir hayat yaşaması ile Allah (c.c) katında değer kazanır ve kazanmıştır.

Aksine yaradılış amacına uygun bir hayat yaşamayanlar Allah (c.c) katında aşağılanmış ve cehennem ateşine mahkûm edilmiştir.

Yüce rabbimiz buyuruyor ki:

إِنَّ اللَّهَ لاَ يَسْتَحْيِي أَن يَضْرِبَ مَثَلاً مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُو
فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلاً يُضِلُّ
بِهِ كَثِيراً وَيَهْدِي بِهِ كَثِيراً وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلاَّ الْفَاسِقِينَ

Allah sivrisineği ve onun üstününü misal olarak vermekten çekinmez insanlar bunu rablerinden bir gerek olduğunu bilirler inkâr edenler ise Allah bu misalle neyi murad etti derler.

O bu misalle birçoğunu saptırır birçoğunu ise yola getirir sapanlar ise fasıklardır.

Bakara 2/26

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

Rabbin: bal arısına dağlarda ağaçlarda hazırlanmış kovanlarda yuva edin sonra her çeşit üründen ye sonrada rabbinin emrini yerine getirmen için sana gösterdiği yollardan yürü diye öğretti

Karınlarından insanlar için şifalı çeşitli bal çıkar düşünen millet için bunda ibret vardır.

Nahl suresi- 16 / 68- 69

Bir başka misalde yüce rabbimiz buyuruyor.

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

Biz onlara (hayvanları) kendilerinin buyruğuna verdik. Bindikleri ve etini yedikleri de vardır. Onlarda daha nice faydalar ve içecekler vardır şükretmezler mi?

Yasin suresi – 36 / 72- 73

Başka bir misalde yüce rabbimiz buyuruyor ki;

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Ey insanlar, sizin yaratılmanızda ve canlıların yeryüzünde yayılmasında kesin olarak inanan kimseler için dersler vardır.

Casiye suresi – 45 / 4

Şerefli din kardeşlerim; yukarıda sıralamış olduğumuz ayeti kerimelere bakıp inceleyecek olursanız yaratılmış olan bütün mahlûkatın yaratılış amacına, gayesine uygun hareket ettiğini göreceksiniz.

Onlar yaradılış amacına uygun davrandıkları için huzur içindeler onlarda huzursuzluk bulamazsınız

Aksine yaradılış amacına göre yaşamayan biz insanlar daima huzursuzluk içinde bocalarız, inleriz ve inletiriz.

Biz insan olarak ilk evvela yaradılışımızda ki bize tahsis edilen emre boyun eğmeyi bilmeliyiz ki huzuru bulalım.

Kadının kocasına itaat emrini veren Allah (c.c) dür. Yine kadını kısmen güçsüz yaratan, erkeği kısmen güçlü yaratan Allah(c.c) dür.

Bir hanım kardeşim kocasına meşru yoldan olan itaati hakka itaat bilmiyorsa huzurun adresini kaybetmiş olur.

Ve huzurun sokağını ne caddesini, nede köyünü bulamaz. Arar, arar, arar… Aradıkça dermansız ve çaresiz kalır ve hayatı isyanla dolar.

Çünkü huzur Allah (c.c) ın gösterdiği adrestedir. Hiç kimse başka bir yede bulamamış ve bulamayacaktır da.

Şimdi biz bu ölçüler dairesinde kadınlığımıza ve kocalığımıza bakmalıyız. Kadın ve erkek olarak bize çizilmiş olan ilahi dairenin (kulluğun) neresindeyiz.

Kendi yerimizi tespit ettikten sonra huzuru arayalım; bakalım huzura layık mıyız?

Eğer huzura layık isek sonra ilahi nimetlerden gıda almanın yollarını yüce Mevla hikmeti ile layık olan kullarına öğretir.

Aziz kardeşlerim esasen bu konuyu işlemeden evvel uzu, uzun düşündüm. Karı koca ilişkileri, muhabbetleri özel bir mesele olduğu için, karı koca meselelerini anlatırken ve yazarken birilerinden tepki alacağımı, birilerinden hayır dua alacağımı, birilerinin bazı problemlerinin çözüleceğini düşündüm.

Birileri bizi dışlayacak veya taşlayacak endişesi ile insaf ehli edep, hayâ ehli olan kardeşlerimize özel hayatlarında lazım olan bilgileri vermeyip gizleyerek, onları bilgilendirmekten vazgeçmek, ancak ve ancak nefis ve şeytanı sevindireceğinin bilinç ve şuuru (anlayışı) ile doğruları anlatmanın daha uygun olacağını düşündüm. İnşallah sizlerde takdir edersiniz.

Esasen beni karı koca ilişkileri konusuna zorlayan sebeplerden birisi de bu günümüz kadınlarının cinselliklerini ve cazibelerini sokaklarda alenen sergileyerek edep ehlini edepsizliğe, haya ehlini hayasızlığa teşfik etmeleri olmuştur.

Çünkü onların kendilerini ve cazibelerini sokaklarda, işyerlerinde sergilemeleri yuvasında hanımına sadık olan erkekleri hanımından soğutmaya ve fuhuş kapılarının açmasına sebep olmuştur.

Toplumda yaygınlaşan fuhuş illeti yuvaları tahrip eden kimini huzursuz, kimini viran, kimilerini de katil eden büyük bir beladır ki; bugünümüzde topluma bakan her akıl sahibi bu gerçeği çok açık bir şekilde görebilir. Akılsıza bir sözümüz yoktur.

Bizim amacımız karı koca güzelliklerini ve sırlarını arayan ama bulamayan, bakan göremeyen kardeşlerimize kısmen yardımcı olmaktır.

Eğer bir karı koca helalindeki cazibeyi görürse yâda cazibesini helaline kullanmayı ahlak edinirse kısmen fuhşun önüne geçmiş olur.

Eee, hocam sende, ben fuhuş yapmazsam toplum fuhuştan kurtulacak mı? Diye soran kardeşim.

İyi bilmelisin ki sen kendi yuvanda ve kendi dünyada fuhuştan kurtul da ondan sonra toplumun derdine yan.

Henüz senin kendi yuvan ve kendi dünyan ateş içinde, sen kendi dünyanda alevlenen fuhuş ateşini söndürmenin yollarını ara ve bul.

Yine iyi bilmelisin ki aziz kardeşim fuhuş ateşini söndürmenin en kestirme yolu helalindeki cazibeyi görmek ve kendi cazibesini de kendi helaline kullanmaktır.

Aziz kardeşlerim cazibe diyince çok iyi anlamalıyız.

Allah Rasulü (sav) efendimiz buyuruyor ki:

" bir kadında ne varsa bütün kadınlarda aynı şey vardır."

Eğer sen yok diyorsan, yâda göremiyorsan, bilmiyorsan kabahat senin göremeyen gözlerindedir kardeşim.

İnsan gözünü kör eden en büyük illet, bela haramlara değer vermek ve gönlü helali olmayana kaydırmaktır.

İyi biliniz ki bütün Allah dostları haramlardan kaçarak ve gönlünü helaline vererek Yüce Mevla'sının dostluğunu kazanmışlardır.
Sizde bu yönde gayret ederseniz sizde yüce Mevla'ya dostluğu hak kazanırsınız. En azından dostluk kapısı size de açılır dost olamasanız da dostun kokusunu almak şerefine erişirsiniz.

İnsanı Allah'tan ayıran üç büyük hastalık vardır.
Şehvet
Şöhret
Menfaat

Öyle ise aziz kardeşim peygamberimiz buyuruyor ki:
"Evlilik dinin yarısıdır. Diğer yarısını da Allaha karşı gelmekten sakınarak koruyunuz."
Evlilik şehvet ateşini söndüren ilahi bir rahmet suyudur. Eğer sizin evliliğiniz sizdeki şehvet ateşini söndürmüyorsa sizin karı koca olarak duygularınız birbirinize açılmamış demektir.
Çünkü insan bedenindeki fiziki güzellik asla ve asla şehvet ateşini söndürmez ve duyguları da tatmin etmez.
Karı kocanın birbirinden tatmin olması yine karı kocanın birbirine duygularını açması bağlıdır. Yalnız edenin sevişmesi kadınında erkeğinde nefsin dışarıya başkalarına sevk eder.
Karı koca duyguları ile birbirlerini sever ve oynaşırsa işte o zaman duygular sevişmiş olur.
Duyguları sevişenlerin gözü şehvete kapalı olur. Yani şehvet ateşini söndürmüş gönlünü helaline döndürmüş olur.

Rasulullah (sav) efendimiz buyuruyor ki:
"Karı kocanın birbiri ile oynaşması, şakalaşması Allah'ın rahmetini celp eder. Onlar el ele tutuşur, muhabbet ederlerse

onların muhabbeti ve (oynaşması) nispetin de yüce Mevla oların günahlarını mağfiret eder.”

Hani toplumda bir söz dolanıp durur. “Hanımlar nazlı olur, daima ilgi beklerler.” Doğrudur ama bir yere kadar.

Her hanım kardeşim iyi bilmelidir ki özel muhabbetlerinde kocası ona ilgi ve muhabbetinde yanaştı gibi kendiside aynı yönde kocasına yanaşmasını kocası her zaman kadınından bekler.

Aksi halde her zaman ilgi bekleyen iyi bilsin ki ilgiyi de sevgiyi de kaybeder.

Bir kadın kocasının sevgisini kaybederse hayatı çekilmez bir ızdıraba döner.

Onun için Kâinatın efendisi buyuruyor ki:

“Bir kadın kocasına arkası dönük olarak sabahlarsa sabaha kadar meleklerde ona lanet ederler.”

Efendiler meseleyi iyi anlayalım.

Bir insana rahmet erişince duyguları açılır, rahatlar. Lanet erişince de duyguları kararır, daralır, hırslanır ve böylece aydınlık dünyasını karartmış olur.

Siz, siz olun dünyanızı rahmetle aydınlatın fakat lanetle iç dünyanızı karartarak dış dünyanızda da yasa boğulmayın. Allah (c.c)ın verdiği ilahi nimeti cezaya çevirmeyin.

Kardeşlerim çok iyi bilmek lazım gelir ki kadın kocadan ilgiyi yatağında beklememeli kadının beklediği ilgi kocasının çalışıp kazandığı kazancını beraber evinin ihtiyacını paylaşma hususunda olmalıdır.

Yatakta olan ilgi özel bir ilgidir. Kimin hali neşesi müsaitse ilgi onun vazifesidir.

Unutmayınız ki ilgi kederi, sıkıntıyı gidermek içindir. İlgi ilişki için değildir. Aksine ilgi ilişki için değildir. Aksine ilişki insanı yorar. İlgi ve muhabbet insandaki yorgunluğu, kırgınlığı ve kederi giderir. İnsanı sıkıntı psikolojisinden kurtarır.

Her ilgiyi alakayı ve özel muhabbeti illa da ilişki gibi görenler yâda şehvet gibi görenler maalesef şaşkınlıktan ve cehaletten kurtaramazlar; huzuru da bulamazlar.

Karı kocanın birbirlerine ilgisi, alakası özel muhabbetleri hem bedene sıhhat verir, hem ruha sürür (güzellik) verir. Hem de zina yolunu kapatmış olur.

Birbirlerine ilgi duyan duyguları ile ilişkilerini sürdüren kadının birçok kadın hastalıkları tedavi olur.

Bir kadının kocası ile ilgili olan muhabbeti kadının doyuma ulaştırır ve kadının yumurtalıkları çatlama yapar kadın hem kadın hastalığından emin olur; hem de sinir sistemleri normale dönüşür.

Bu olumsuzluğu normale dönüştüren en etkin ilaç karı kocanın duygularının sevişmesi ve doyuma ulaşması ile olur.

Bu ilahi nimeti yerinde kullanamayanların eşleri yani hanım kardeşlerimiz sinir bozukluğundan devamlı doktor ve hastane kapılarından kendilerini alamazlar.

Bütün bunlara rağmen çoğu çiftlerde bu gerçeğin hiç mi farkında değildirler.

Onun içindir ki kâinatın efendisi buyurdular ki:

“Hanımlarınızla beraber (birleşince) olunca kendinizi tatmin edip de hemen çekilmeyiniz. Hanımınızın da doymasını bekleyiniz.”

Bakınız Rasullullah efendimiz bunları cemaat içinde anlatıyordu. Ashabı dinliyordu ve duymayana da duyurmak için gayret ediyordu.

Ama biz bugün bu konuları anlatamıyoruz. Sebebi de çok açık. İnsanlarımız hayrı şer, şerri de hayır gibi görüyorlar onun için anlatamıyoruz. Birde alay ediyorlar. Yalnız anlatanla değil; hem anlatanla hem de dinleyenle alay ediyorlar.

Kimler bunlar biliyor musunuz?

Hayâsızlığı hayâ gibi gören zavallı yaratıklar. Siz onlar gibi olmayın. İhtiyacınız olanı alın ihtiyacınızı giderin ki huzura çıkınca nurlu çıkasınız.

Birbirlerini çok seven eşler duyguları karmaşık olduğu zamanlar da birbirinden zevk alamazlar.

Karışık duygularda ilişkilerini sürdürenler birbirinden uzaklaşırlar. Karışık duygularda olan kadını kocasının ilgisi düzeltir. Karışık duygular içerisinde olan kocayı da karısının ilgisi, sıcaklığı düzeltir.

Karı kocanın birbirine ilgisi çoğu zaman ilişkiye yol açar ilgi ile olan ilişki insandaki karmaşık duyguları ve yorgunlukları kırgınlıkları duygulardan siler çıkarır. Dolayısıyla karı koca duyguları tazelenir ve birbirlerine sevgileri hayranlıkları artar hayatları kolaylaşır. Kendi iç dünyalarındaki olumsuzluklar yok olur.

Yalnız iyi anlayalım biz helal olan karı koca ilişkisinden söz ediyoruz. İnsanın helali ile olan ilişkisi insanı bedenen ve ruhen dinlendirdiği gibi haram olan ilişki (zina) insanı manen huzuruz eder ve duyguları katılaştırarak insanı insanlıktan çıkarır vahşileştirir.

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

Sakın zinaya yaklaşmayın, doğrusu bu çirkindir, kötü bir yoldur. İsra:17/32

Yine bir gerçeği vurgulamam gerekiyor, vurgulayayım.

Duygularından habersiz yaşayan insanların geneli iki ayaklı hayvan misalidir.

Siz duygularınızdan haberdar olunki insan olarak huzura çıkarılasınız.

Karı kocanın birbirleri ile olan ilişkileri aralarındaki mevcut olan bazı kırgınlıkları giderir. Kırgınlığın yerini sevgi, muhabbet

alır ve bu halde karı kocayı birbirine bağlayan ilahi bir iptir. Bunun adına da affetmek, merhamet etmek, hoş görmek diyoruz.

Yine unutmayınız ki bir evde karı kocanın kırgınlığı evdeki çocukların içini dışını yasa boğar.

Öyle ise kavga ederek, küskün yaşayarak evlatlarınızı kara yasa boğmayınız. Tartışacaksanız da çocuklarınızın yanında tartışmamaya gayret ediniz. Bu hem insani hem de imani bir vazifedir, sorumluluktur.

Bazı hanım kardeşlerimiz kocasının beraber olma arzusunu şehvet olarak görürler bu düşünce büyük bir yanlıştır.

Çünkü karı koca ilişkisi şehvet değil aksine şehvet kapılarını kapatan ilahi bir ruhsattır. Bu ruhsatı iyi anlamak lazım ve eşlerin birbirine olan arzularını yerine getirmeleri hak nazarında ibadet sayılır.

Öyle ise mümin ibadetten kaçmaz bu ilahi bir sorumluluktur.

Hemen hatırlatalım bazıları şehvet perest dir, şehvet arzusunu zorla giderir. Yani karşısındaki eşinin gururunu arzusunu asla düşünmez ve gözetmez.

Bu gibiler insanlığını şehvete bağlamış vahşileşmiş olan insanlığın yüz karalarıdır.

Yine unutmayınız ki bu gibi davranışlarda bulunan kişilerin eşleri manen psikolojik bunalıma girerler. Hatta ve hatta erkeğin adını duyunca nefret ederler. Hâlbuki nefret etmesi gereken, o insanlığını şehvete bağlamış olan (hasta) insandır.

Unutmayınız ki biz insaflı olan insandan söz ediyoruz. İnsafını kaybetmiş olanlar insanlığını da kaybederler. Siz insaflı olun biz konumuza dönelim.

Bir hanım kardeşim kocasının kendisine düşkünlüğünü sadece bir cinsellik gibi görürse zamanla kocasını aşağılama hastalığına yakalanır.

Kocasını aşağılama hastalığına yakalanan bir kadın da aşağıladı bir kocayı sevemeyecek ve duygularında da kocasına karşı bir sıcaklık hissedemeyecek duruma gelecektir. Bu durumda kendisini yalnız hissettirecek ve mutluluğu dışarıda aramak gibi felaket uçurumuna yuvarlanacaktır.

Böylece hem dünyası hem de ahreti perişan olacaktır.

Öyle ise Allah (c.c) ın size verdiği ilahi duygular eş olarak birbirinizle paylaşınız ki maddi ve manevi nefsin tuzaklarına düşmeyesiniz.

Büyüklerimiz buyuruyorlar ki:

"İnsan duygularını eşleri ile paylaşarak çok tuzaklardan kurtarır çok büyük nimetlere erişebilir."

Bu karı kocanın birbirlerine değer vermelerine bağlıdır."

Gerçi genç kardeşlerim (evlatlarım) bu gerçeklerin farkına varamazlar. Çünkü onlar bu hakikatler hiçbir ağızdan anlatılmadı.

Yani okulda öğretmen anlatmaz, camide imam anlatmaz, evde anne baba anlatmaz onun için onlarda anlayamaz, anlar amma neden sonra (hayatını bitirmiş olur.)

Öyle ise her ilim anlatılmaya ve anlaşılmaya muhtaçtır. Karı koca ilişkileri de ilahi bir istek ve arzuların ötesinde ilahi bir ilimdir. Bu ilahi ilimi Yüce Mevla insaf ehli olan ve ilahi duyguları hamd nisbetin de kabul eden kullarına tadıyla, lezzetiyle tattırır, yaştır.

Bu ilahi duyguları eşinde yaşayanlar asla zina illetine, tuzağına düşmezler.

Bu ilahi duyguları yaşayamayan Müslüman kardeşlerimizin birçoğu diğerleri gibi zina illetine, belasına düşerler.

Zina hastalığı bir kişiyi değil bir toplumu hatta bir devleti hatta tüm dünya devletlerini perişan eder ve yuvasız bırakır.

Bu gün zinayı bu hali ile dünyanın her sahasında görmek hiç de zor değil.

Karı koca arasındaki sevgi çoğu zaman basit şeylerde küskünlüğe yol açabilir. Yani seven bir karı koca çoğu zaman eşinin kendisini (duygularını) anlamasını ister ve cevap alamayınca da kırılır, darılır gücenir.

Esasen bu tür davranışlar karı koca arasındaki sevgiyi yok etmeye yönelik nefsin sinsi bir tuzağıdır.

Çünkü insan eşinin veya evladının veya bir arkadaşının duygularının milyonda birini anlayabilir ancak milyonda bir isteğine cevap verebilir. Buda anlaşılmayı bekleyen kadını yâda kocayı yıkar; kızgınlığı artar, duyguları kapanır ve aralarındaki sevgi ocağı yavaş, yavaş sönmeye yüz tutar ve nihayet söner.

Öyle ise seven kardeşim anlaşılmayı bekleme çünkü seni seven yâda senin sevdiğinde duygularını paylaşmanı bekliyor. İyi bil ki sen duygularını paylaşmayıp suskun olunca senin sevdiğinde aynı arzular içinde seni bekliyor.

Eğer anlaşılmayı bekleme yerine isteğini eşinle paylaşsan yâda söylesen seni seven eşin seni asla üzmek istemez. Ama anlaşılmayı beklersen daha çok üzülürsün.

Seven bir karı kocanın kırgınlığının çoğu bu yönde olur. Seven yâda sevilen birbirini canından aziz tutar. İster ki yemesin yedirsin, yaşamasın yaşatsın.

Hal böyle iken sen duygularını seni sevenle paylaşmaz, konuşmazsan aranıza nefis, şeytan o kadar çok engeller sokar ki zaman uzarsa engelleri kaldırmaya da gücünüz yetmez.

Evli olan evli kardeşlerim iyi bilmelisiniz ki siz birbirinizle dertleştiğiniz kadar birbirinize bağlanır, birbirinizi tanır ve birbirinize güvenir ve seversiniz.

Sevmeyenler zaten birbirleri ile dertleşemezler. Onların hali ayrı bir konu.

Ancak sevenler dertleştikçe rahatlar, huzur bulur ve dinlenirler. Dinlenen eşler de iç dünyalarında nefise karşı, dış dünyalarında

çevreden gelecek sıkıntılara ve zorluklara karşı dayanıklı olurlar. Kolay, kolay sarsılmazlar.

Yine iyi biliniz ki sevenler duygularını ve dertlerini paylaşmayınca hem maddi hem de manevi olarak güç kaybederler. Sevenler güç kaybedince unutmamalısınız ki birileri de güçlenir. O güçlenen de içte nefis dışta da şeytan ve sizi çekemeyen şeytanın uşakları olan şeytani insanlardır. Siz bu gücü onlara vermeyin.

Yani birbirinizle duygularınızı dertlerinizi paylaşarak siz güçlenin; siz güçlenince de nefis, şeytan ve uşakları güçsüz kalsınlar.

Yine çok iyi bilmek ve anlamak lazım gelir ki sevgisizlerin sorunu birbirini anlamak yâda anlamamak değildir. Sevgisizlerin sorunu anlaşamamaktır.

Yani sevgisiz olan insanlar çoğunlukla nefislerinin arzularına erişmek isterler, karşısındakini düşünmezler.

Sevenler bunun tersidir. Kendisinden evvel karşısındakini düşünür. Karşısındakine hizmet etmeyi arzular.

Sevgisizler ise başkalarının kendisine hizmet etmesini ister ve hep rahatlığı arzular.

Diğer bir deyimle sevgi yüce Allah'ın merhamet sıfatının tecellisidir. Sevginin içinde merhamet gizlidir.

Sevgisizliğin içinde de zulüm gizlidir. Öyle ise sevginizi sevgisizleştirerek zalimlerden olmayın. Zalimlerin yeri narı cahimdir.

Hemen burada bir konuyu vurgulayalım ki yanlış anlaşılma olmasın. Biz aile sevgisi ve insani sevgiden söz ediyoruz, nefsanî sevgilerin tümü zulüm ifadesidir. İnsanı Allah (c.c)ın azabına duçar eder.

Örneğin bir şarkıcı, türkücü, dansöz ve buna benzer bütün sevgiler esasen sevgi değil cehalet örneğidir.

Unutmayınız ki karı kocanın özel hayatındaki sevgisi yuvasına sıcaklık verir, tazelik verir, kırgınlığı giderir.

Hal böyle olunca, bu ilahi hali yaşayanlar da yüce Allah (c.c) a arşı şükran ifadesi olan ibadetlerini rahatlıkla yapıyorlar.

Yani karı kocanın aile muhabbetinin bir kanadı da kula maneviyat yolculuğunun kapısını açıyor ve kulu Yaradan'a yolculukta ilahi sermayen bir sermaye oluyormuş.

Ayrıca karı kocanın özel muhabbeti kendilerini zina illetinden de kurtarmakta aktif rol oynar.

Eşinde muhabbet bulamayan biri daima dışarıya dönük bir özentiye maruz kalacaktır.

Sevgi deyince şunu anlamamız lazımdır.

İnsana insan değeri veren, verdiren davranışlar ve bir kulun Allah'ın hoşuna gidecek işleri yapması ve kendisinde olan ilahi nimetleri talipleri ile paylaşmasını anlamalıyız.

Duygularında sevgi eksik olan insanlar (eşler) in dünya hayatı, evlilik hayatları isyanla geçer.

Esasen sevgi bir kültür ve ilim hazinesidir. Bu hazineden nasiplenemeyenler huzur ve muhabbet yoksullarıdırlar

Bu tip insanlar her zaman suç ve kabahati karşısındakine yani bir başkasında bulurlar. Asla kendi suçlarını kabul etmezler.

Kendi suçunu kabul etmeyenleri hem aile bireyleri kabul etmez hem de çevrelerinde bir dost edinemezler, yalnız kalırlar.

Yalnızlık Allah (c.c)'a ait olduğu için insanların yalnız yaşama şansları yoktur. Yalnızlığa tahammül edemeyenler çoğu zaman kendilerini dışlanmış olarak kabullenirler ve böylece kendilerinde bir aşağılık duyguları oluşarak kıskançlık, çekememezlik, haset, fesatlık gibi insanı insanlıktan çıkaran vahşilik duyguları hâkim olur.

Suçunu kabul etmek, sözümüzü başkalarının işlediği suçu kabullenmek manasında değildir.

Örneğin bir hanım için düşünelim…

Bir hanımın evinde akşam iş dönüşü kocasının önüne yemek koyamıyor veya evinin temizlik ve düzenini ayarlayamıyorsa, kocası da onun bu eksiğini söylüyor ve düzeltmek istiyorsa suç kimin?

Ev hanımı bu gibi suçları kabullenmiyor aksine ikaz edeni suçluyorsa bu kadının davranışı hiç ahlaki bir davranış görülebilir mi? Elbette ki görülemez.

Öyle ise kardeşim görevini eksik yapıyorsan veya ihmal ediyorsan suç senin eğer sen suçluluğunu kabul etmiyorsan bir ömür boyu kocanla huzura erişemezsin.

Ama vazifende bir takım eksiklerin olabilir. Fakat eksiklerini kabullenerek bazı mazeretleri (yani işe engel olan sebepleri) eşinle paylaşırsan işte o zaman hem suçunu kabullenmiş olursun, hem de eşinin gönlünü almış olursun. Hal böyle olunca ne senin huzurun bozulur nede kocanın huzuru bozulur.

Eğer hanım kardeşim eksiklerini kabullenmezse eşi ile aralarında tartışma baş gösterir. Bu tartışmalar ilk evvela dil tartışması halinde olur; zamanla bunun önü alınmazsa dil tartışması olarak başlayan tartışmalar kavgaya, şiddete dönüşür.

Bir karı kocanın kendi evinde yaptığı kavgalar, tartışmalar karı kocanın kendi dünyalarında bazı olumsuzluklara yol açar.

Bunlardan bazıları:

a: Karı koca arasındaki ilişkiyi olumsuz etkiler.

b: Bazı sinir (stres) bozukluklarına yol açar. Bazı sinir bunalımları, üzüntüler bir tam felçlere yol açabilir.

c: İnsandaki insani duyguları insandan alır, insanın iç dünyası kin nefretle dolar.

d: Sevgi kaynağını kurutur.

e: Çocukların daha körpe yaşta evliliğe karşı nefret duyguları ön plana çıkar. (bugün birçok gencimizde mevcut)

Buna benzer daha birçok zararlarını sıralayabiliriz, ancak bu kadar anlayan veya anlamak isteyenler için fazlasıyla yeterli gelir sanıyorum.

Hatalarını kabul etmeyen hanımların birçoğu kocasının sevgisini kaybettiği için gerek evde gerek yatak odasında ilgisini de kaybetmiş oluyor.

Suçu devamlı olarak başkasında gören kendini hep haklı görme hastalığına kapılmış olan hanım kardeşim. Bu defa kocasının başka biriyle olduğu zannına kapılarak kocasından şüphelenmeye başlıyor.

İyi biliniz ki şüphe duygulara bulaşan bir mikroptur. Eğer siz o mikrobu hak olarak kabul ederseniz işte o zaman o mikrop sizi falcı mikroplarına, büyücü mikroplarına götürerek bünyenize duygularınıza bulaşmış olan şüphe mikrobu bütün duygularınızı istila edecektir.

Ve sizi büyücü ve falcı mikroplarının abonesi haline getirecek hem kocanızın sizin için kazandığı helal rızkınızı mikroplara dağıtacaksınız hem de sizi Allah'a götüren bütün rahmet kapılarını kendi ellerinizle kendinize kapatacak ve Allah'ın rahmetinden mahrum kalarak Allah'ın cezasına mahkûm olacaksınız.

Bu ve buna benzer tehlikeleri yaşamaktansa suçunuzu, eksiğinizi kabul ederek sizi huzura eriştiren yolu tutmak daha kolay değil mi sizce? Ne derseniz?

Yine unutmayınız ki:

İnsanlar hataların çoğunu kendini haklı göstermek için yaparlar, öyle ise sizde kendinizi haklı göstermek için hata yapmayın.

Karı koca hayatının birçoğu özel hayat olan duygularla yaşanan bir gerçek olduğu için karı koca meselelerini kelamlarla anlatmak yâda satırlarla ifade etmek imkânsız gibi oldukça zordur. Biz bu imkânsız kadar zor olan karı koca hallerini deryadan bir damla misali kısa, kısa izaha çalışıyoruz inayet yüce Mevla'dandır.

İyi biliniz ki bu anlatılanlar (anlattıklarımız) bir hayat ölçüsü değildir. Sadece ve sadece birer örnek ve tavsiyedir.

Hayatın ve yaşamın ölçüsünü yüce rabbimiz vermiştir. Biz sadece bize ikram edilen ilahi ilim ve ihsandan sizlere ikram etmeye çalışıyoruz.

YUVAMIZIN HUZURU İÇİN DUA

Allah'ım: Yüce zatına hamd-ü senadan ve Habibine salât ve selamdan sonra diliyorum ki:

Allah'ım yüce zâtından dileniyorum, mümin eşler arasına vermiş olduğun ilahi nimetleri fark edecek ilahi duyguları ve hisleri ihsan eyle.

Müminlerin, Müslümanların ilahi hislerini, duygularını perdeleyen bütün olumsuzluklardan muhafaza eyle çünkü sen her şeye kadirsin.

Ya İlahi: Sen Kur-an-ı Kerim de müminlere çok merhametli olduğunu beyan ediyorsun. Hiç şüphesiz senin vadin haktır. (gerçektir.)

Ya İlahi: Eşler huzursuz ve rahmetten habersiz olurlarsa o toplumda amelsizlik, itaatsizlik ve isyan başlar ki bu bir toplumun helaki demektir.

Ya İlahi: Müslüman ve Mümin aileleri felaketin her türlüsünden muhafaza eyle. Senin lütfün boldur yarabbi.

Ya İlahi: Mümin eşlere Mümin nesiller bahşederek onların gönüllerini şad eyle. Çünkü sen nimet vermek istediğin topluma Salih evlatlar verirsin.

Ya İlahi: Bu gün bizler Mümin bir toplumun hasretindeyiz. Mümin toplum oluşturamadığımız için içimiz, dışımız huzursuz.

Ya İlahi: Bize nasip etmesen de bu gün biz Mümin toplulukları göremesek de evlatlarımıza lütfünle, kereminle Mümin olan toplulukları oluşturma imkânını ve ahlakını bahşeyle. Çünkü sen her şeye kadir olan yüce rabbimizsin.

Ya İlahi: Mümin eşlerin kadınını, erkeğini ve evlatlarını günümüz fitnesinin ve fitnelerinin her türlü tuzaklarından muhafaza eyle.

Ya İlahi: Müminleri ve eşlerini birbirlerine karşı sadık ve samimi eyle. Birbirlerini gözetip koruma gücü ve ahlakını nasip eyle.

Ya İlahi: Mümin eşler yuvalarında çok huzursuz bir hale düşürüldüler.

Ya İlahi: Müminlerde huzur olmayınca o toplumu akıl almaz felaketler bekler. Felaketlerin en büyüğü de dünyada nefsanî arzuları için yaşamaktır.

Ya İlahi: Bütün Mümin kardeşlerimi dünya ve ahiret felaketinin cümlesinden muhafaza eyle.

Ya İlahi: Müminleri felakete götürecek yolları kapatmayı yine mümin kardeşlerime lütfünle, kereminle ihsan eyle.

Sensiz olanlar, sensiz kalanlar perişan olur ya rabbi. Sen her şeye kadir olan rabbimizsin bize acı bizi anne babamızı ve bütün inananları (Müminleri) bağışla Yarabbi.

(Âmin)

2008 – 2009 YILBAŞI SOHBETİ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي لْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللّهِ يُكَفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا
فَلاَ تَقْعُدُ واْ مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ
إِنَّ اللّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

Yüce rabbimiz Allah (c.c) buyuruyor ki;

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَ يُّهَا الْمُجْرِمُونَ

Ey günahkârlar bugün müminlerden ayrılın.

Yasin – 36 / 59

أَ لَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُو ا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

Ey Âdemoğulları, ben size şeytana tapmayın o sizin apaçık bir düşmanınızdır. Bana kulluk edin bu doğru yoldur diye bildirmedim mi?

Yasin suresi – 36 / 60 – 61

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُو تَعْقِلُونَ ا

And olsun ki o sizden nice nesilleri sapıtmıştı, akletmez miydiniz?

Yasin suresi – 36 / 62

Şimdi bizde diyoruz ki bugün, yani bu yılbaşı 2008'i 2009'a bağlayan bu gece veya bu gibi gecelerde şarapların su gibi içildiği, insanların isyanda yarıştığı, ahlaksızlığın her cepheye yayıldığı bu günde Allahın rahmetine koşanlara selam olsun.

İnsanlar isyanda devran ederken, Allah'ı peygamberi unutanların sayısı milyarları aşarken, çoğu sarhoşluktan kendini kaybederken böyle bir isyan dolu gecede elini Allaha açanlara selam olsun.

Bütün isyan hanelerin açıldığı ve isyan edenleri sistemin koruduğu, ibadet edenleri de ibadetten engellediği bu günde alnını secdeye koyanlara selam olsun.

Allah-u tealanın bu dünya isyancılarına gadaplandığı, melekiyetin lanet okuduğu, ruhaniyetin gadaplanıp lanet okuduğu, böyle bir isyanlı günde Allahın rahmetine sığınanlara selam olsun.

İsyankârların isyanına dalmayıp bu gecede televizyonların yani isyanların eve taşındığı, bütün çıplaklığıyla fahişelerin dans adıyla gözler önüne serildiği hanelere taşındığı bu günde o fitnelerin televizyonu karşısına geçmeyip de Allah kelamını eline alıp Kuran okuyanlara, zikir edenlere, sohbet edenlere selam olsun.

Allah-u tealanın rahmeti kıyamete kadar bu gibi insanların nesillerinde devam etsin. Şimdi ayet-i kerimeye geliyoruz.

Cenab-ı Hak ayet-i kerimede

Ey İnsanoğlu! İnananlar demiyor. İnsanoğlu, âdemoğlu. müslümanı, gayri müslimi yani bütün dünya insanlarına Cenab-ı Hak sesleniyor.

"Ey insanlar! Şeytan sizin düşmanınızdır. Ona uymayın. Ona tapmayın demedim mi?". Şeytan kimlerdir? Tabi bunu tespit etmek çok zor. Aslında zor değil de isyana gönül vermiş insanlara şeytanı tanıtmak çok zor.

İsyankârlara hak ehlini tanıtmak ta çok zor. İsyankâr insan Kur-an okuyanı görürse, o meclise girerse burada ne var ki, bir şey yok der, fakat isyan eden göbek atan ahlaksızları, dansözleri görünce

Allah'ı peygamberi zaten pek hatırlamayan bu gafil insanlar tüm zevkiyle o âleme dalarlar.

İşte şeytan arayanlar bugün sokaklara baksınlar. Şeytan arayanlar bilin ki şeytan bu gün televizyonlarda ümmeti isyana davet edenlerdir.

İnsanları eğlenceye teşvik edenlerdir. Allah'ı unutturanlar kim ise işte şeytan onlardır.

Bakın şeytan Allah'ı unutturan her ne varsa Allaha isyana davet eden her kim varsa yani bu sizin akrabanız da olsa, kardeşiniz de olsa, babanız da olsa böyledir vs… Yani ne kadar yakınımız da evladımızda olsa böyledir.

İbrahim(a.s.)ın babası Nemrutun putlarını yapan ustaydı. Peygamberimizin amcası Ebu Leheb isyankârların başıydı.

Neden senin amcan isyankâr olmaz, neden Allah'a savaşan biri olmaz, gibi görüyor ve düşünüyorsun.

İyi bilmelisin ki bugün de diğer günler ve zamanlarda olduğu gibi kim kulu Allaha isyana teşvik ve davet ediyorsa bu açık bir şeytandır.

Siz buna amcam da deseniz hal değişmez, dayım da deseniz hal değişmez, kardeşim de deseniz hal değişmez.

Sizi isyana çağıran bir insana ne kadar sahip çıkarsanız o kadar isyana batarsınız.

Sizi Allahtan ayıran herhangi birine ne kadar samimi davranırsanız o sizi o kadar şeytana yaklaştırır, cehenneme yaklaştırır.

Dolayısıyla biz şeytanı, şeytan sıfatlı insanları tanımadan Allaha gitme imkânımız yok.

Ayet-i kerimenin tefsirine yine uygun olan açıklayıcı bir hadis-i şerif; kâinatın efendisi Rasulullah Muhammed Mustafa (s.a.v.) efendimiz buyuruyor ki:

“Kendileriyle oturup kalktığınız insanlara bakınız” kim isyankâr mı ibadet ehli mi? Sizi hakka mı isyana mı çağırıyor, kim bunlar bakınız.

Ahir zamanda şeytanlar insan şeklinde tenasül edecektir.

Yani şeytanlar insan şeklinde görünecektir. İnsanları, insan şeklinde görünen şeytanlar aldatacaktır.

Hadis-i şerif devam ediyor devam edeceğiz. Şimdi etraftan örnek verelim; bugün insanları, dansözleri televizyonlarda adı spiker olarak tamamen şeytanın torunu, şeytanın halis muhlis çocuğu, çocukları. Kim? Televizyonlarda spikerlik adına cinselliği ortaya koyan

Ahlaksızlar. İnsanları isyana teşvik eden, medeniyeti cahillik ilan eden, medeniyetsizliği medeniyet ilan eden, köpek sevgisi aşılayan, insan sevgisini hiçe sayan her kim ise şeytan sıfatında ama insan görünen, aynı zamanda insanları cehenneme davet eden şeytanın başıdır.

Ve onlar şeytanın elidir, ayağıdır, dilidir, kulağıdır. Eğer şeytanı böyle tanıyabilirseniz korunma tedbiri alırsınız. Ama böyle şeytanı tanımayıp ta siz ahir zamanda gelecek şeytanı veya Cenab-ı Hakkın Âdeme secde emrini verip de secde etmeyip isyan eden şeytanı görmek istiyorsanız işte o zaman sapıtırsınız.

O şeytanı Allah-u teala kimseye göstermemiştir. O şeytanı ancak peygamberler görmüştür, onların haricinde Allah kimseye göstermemiştir. Zaten o şeytanı gören de peygamber gibi güç olmalı. Yoksa cehennemin dibine odun ederler.

Efendimiz “insan şeklinde şeytanlar tenasül edecektir ”buyuruyor, diğer tarafta şeytanın çalgıları, insan şeklinde bu şeytanlar; büyücüler, cinciler, her köşe başında insanlara büyü, cin meseleleriyle insanları bir kâğıda iki satır yazı yazarak insanları aldatan edepsizler, hayâsızlar, kadın erkek fark etmez. Onlara aldananlar, onlardan medet umanlar şeytanın uşaklarıdır.

Hadis-i şerifin devamı: Ve bu şeytan şeklinde tenasül eden şeytanlarda şu alametler vardır buyuruyor Peygamberimiz, onların yanlış hadis uyduracakları vesilesiyle memleketini, ismini, cismini, soyunu, sopunu iyi öğrenin.

Şeytan sıfatlı, içi şeytan ama insan derisine bürünmüş şeytanlar var. Ya bugünkü televizyonlardan devamlı fetva veren, Müslümanları aldatan birtakım dinsizlik adamları var ya din adamları demeyelim dinsizlik adamlarını tarif ediyorum, durmadan fetva veriyorlar.

Şu helal, bu haram. Hal bu ki Allah-u teala ayet-i kerimede buyuruyor Nahl suresinin

Ayet-i kerimesi "diliniz yalana alıştığı halde şu yalan, şu haramdır bu helaldir diyerek Allaha iftira etmeyin".

Yani siz helal olmayan bir şeye haram derseniz, haram olan bir şeye de helal derseniz Allaha iftira etmiş olursunuz.

Allah-u Teala böyle buyuruyor.

Televizyonlarda durmadan fetva veren, hadis uyduran veya mesela şu hadise inanıyorum ama bu hadise inanmıyorum diyerek hadis inkâr edenler, hem uyduruyor, hem inkâr ediyor, işine gelene hadis, işine gelmeyene hadis değil diyor, sahih değil diyor.

Buna benzer insanlar şeytan postuna bürünmüş, ama insan görünen birileridir, bunlara dikkat ediniz! Ve onlar size konuşup sizden ayrıldıktan sonra eğer onu incelemezseniz onu kaybedersiniz, onun size saçtığı pislik tohumları duygularınıza işler.

Öyle oldu bakın, çıkıyor dinsizin biri ayet-i kerimede başörtü yok diyor. Ama benim Müslüman kardeşlerim bunu anlayamıyor. Kuran-ı kerimde başörtü ayeti kimlere yok?

Kâfirlere yok. O da kâfir olduğu için belki doğru söylüyor. Allah-u teala kâfirlere ey kâfirler başınızı kapatın demiyor ki.

Cenab-ı Hak ayet-i kerimede buyuruyor ki: "Habibim! Hanımlarına söyle başlarını kapatsınlar. Müminlerin hanımlarına da

söyle başlarını kapatsınlar" .kafirlerin hanımlarına böyle bir şeref verilmemiş. Münafıkların hanımlarına böyle bir şeref verilmemiş.

Başörtü şerefi müminlerin hanımlarına verilmiştir. Mümin hanımlara verilmiştir. Kâfirlere, fasıklara böyle bir şeref yok.

Dikkat edin namaz da kâfirlere yok. Kâfirlere namaz emredilmiyor, kâfirlere sadece bir şey emrediliyor. Ey kâfir! İman et. Seni Yaradana iman et. Kâfirden istenen bu.

Ama mümin bir insan "Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasulüh" dedi mi ona.

Cenab-ı Hak hitap ediyor

Ey iman ettim diyen, benim gücümü kudretimi kabul ettim diyen kulum hadi namaz kıl

".Yani iman etmek basit bir şey değildir. Allahın gücünü, kuvvetini, kudretini anlayan insan iman eder. Herkes iman edemez.

Ama bize şimdi iman babadan, dededen kalma bir miras olduğu için biz kıymetini bilmiyoruz.

Sahabe gibi savaşıp canımızla, malımızla kazanmadık Dedelerimizden iman silsile yoluyla bize geldi. Onun için imanın değerini, kıymetini bilemiyoruz. Demek ki namaz müminlere verilen bir şerefin adıdır.

Kâfirlere böyle bir şeref verilmemiş. Aynı şekilde kâfir kadınlara da başörtü gibi bir şeref verilmemiş. Yani Allah-u teala başını ört, şöyle ol demiyor. Ama mümin olan hanımefendilere Allah-u teala kendisine muhatap seçerek buyuruyor ki

"Ey kulum! Başörtünü al. Böyle çok daha şeref kazanırsın ve daha şerefli olursun. Kâfiri muhatap almıyor ki, Ama kâfir Kur-an da başörtüsü yok diye kendine göre konuşuyor. Zaten inkârı olmasa ona kâfir denemez, denmez.

Hani zamanla fasık kadınların, fitnecilerin cenaze namazı kılma hadiseleri çıktı. O zaman cemaatten bana sormuşlardı.

Hocam kadınlar cenaze namazı kılabilir mi? Bende bizim kadınlarımızın cenaze namazı kılmasına gerek yok demiştim.

Biz kılıyoruz ama o fasıklar kılmıyorlar bırakın da kadınları kılsın. Yoksa kadınlara cenaze namazı haram değil kılabilir ama vazife de değil.

Cuma namazı da öyle. Haram değil, yasak değil ama vazife değil. Yani Allah-u teala emir vermiyor. Cuma namazı kadına farz değil. Ama müsait bir cami bulsa hanımlar gider nasihat dinleyebilir, sohbet dinleyebilir ayrı bir şey ama Allah'u Tealâ onlara Cuma namazı farzını yüklememiş.

Böyle bir vazifeleri, görevleri yok. Zaten bizim hanımlarımız giderse edepli gider, edepsizce camiye girmez. Yani müminin hanımları edeplice camiye girer, edeplice çıkar, camiye fitne olarak girmez.

Mümin olarak, Allaha kul olarak girer, Allaha kul olarak dışarı çıkar. Müminin kadını da böyledir, erkeği de böyledir. Ama diğerleri tamamen bir fitnedir. Allah-u teala o fitnelerini, hilelerini kendi başlarına çevirsin, bizi de o fitnelerden muhafaza eylesin.

Yine Rasulullah (s.a.v.) buyuruyor:

"Kimin evinde oturuyorsunuz? Nerede sakin oluyor, huzur buluyorsunuz? Kimin yanında yürüyorsunuz? Kendinizi şöyle bir kontrol ediniz! O zaman kendinizi tanırsınız"

.Şimdi soralım kimin evinde oturuyorsunuz? Ev sahibinin ismini bilen yok. Birinin evinde oturduğunu biliyorlar. Kimin? Bir Müslüman mümin kardeşinin evine geldiğini biliyorlar. Niye geldiler? İbadete geldiler, itaate geldiler, isyancılardan Allaha sığınmaya geldiler. Ve müminler birbirlerini tanımaya ve Allah'ı zikretmeye geldiler.

Allahın Resulü de buyuruyor ki; kimin evindesiniz, gittiğiniz yerde şarap mı içiliyor, dedikodu mu ediliyor, ibadet mi ediliyor.

Yani gittiğiniz ev nasıl bir ev? Bir bakın, düşünün. Orada ne yapılıyor? Hakka mı davet ediliyor, haksızlığa mı davet ediliyor bir bakın. Ve işinizde kimin yanında yürüyorsunuz?

Yani yanında olduğunuz insan, çalıştığınız iş arkadaşınız isyankâr mı, itaat ehli mi? küfürlü mü konuşuyor, edepli mi konuşuyor, edepsiz mi konuşuyor, bir bakın.

Eğer edepsizle arkadaşsanız siz de edepsiz olursunuz buyuruyor. Yani edepsiz konuşanın yanındayım da ben edepli olurum diyemezsiniz. Çünkü üzüm üzüme baka, baka kararır. Ondan sana da bulaşır.

Edepsiz konuşma nasıldır? Göbekten aşağı konuşmanın her türü edepsizdir. Aklı başında bir insan, birinin yanında göbekten aşağı bir şey konuşamaz.

Bir bakıyorsunuz televizyonlarda canlı yayınlarda ahlaksızca, edepsizce her şey sergileniyor. Şarkılarda, türkülerde. Sokaklarda, otobüslerde gençler, karı kocanın beraber konuşamadığı kelamları konuşuyorlar.

Bunlar edepsizliğin, hayâsızlığın alametleridir. Eğer sizde bunlarla muhabbet ediyorsanız sizde edepsizlere, hayâsızlara, imansızlara karıştınız demektir.

İmansızlara karışanlara da Allah muhabbet nazarıyla bakmaz. İman ve İslam değeri vermez. Allah sana İslam değeri vermedikten sonra sen, ben çok iyi Müslüman'ım dersen de. Sana kabirde o iman bir fayda vermez. Cenab-ı hak imanlarını koruyanlardan eylesin. Cenab-ı hak her derdin ilacını vermiştir. Şeytana karşı, şeytan sıfatlı insanlara karşı mücadelenin yolunu da göstermiş, ilmini de bildirmiştir.

Cenab-ı hak şeytan sıfatlı insanlara ve şeytanlara karşı ne şekilde davranmamız gerektiğinin ilmini veriyor, usulünü öğretiyor.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَواْ إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُو فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

Allaha gelmekten karşı sakınan kullarım var ya onlara şeytan tarafından bir vesvese verildiği zaman şeytan sıfatlı

insanlar onları aldatmaya kalktığı zaman onlar Allah'ı zikrederler ve hemen gerçeği görürler"

Araf suresi 8–201

.Demek ki Allah-u Tealanın gücünden, ilminden, irfanından almak için Allah'ı çok zikretmeye ihtiyacımız var. Hani cahillerin bir kısmı diyor ya zikirle bir yere varılmaz, ilim öğren. Böyle diyen kişi hiç şüphesiz cahildir. Çünkü bütün ilimlerin başı zikirdir.

Ey ahmak insan! Senin Allah'ı zikrin olmazsa okuduğun ilim zulümden başka bir kapı açmaz ki. Cahil insan neden bilmiyorsun, anlamıyorsun ve anlamakta istemiyorsun?

Bir insan eğer zikrin ilim olduğunu bilmiyorsa o insan dünyanın en yüksek kademeli profesörü olsa da bu insan cahillikten, zalimlikten kendini kurtaramaz.

Çünkü zikir; Allah'ın kullara öğrettiği başta Peygamberlere öğrettiği en büyük ilmin adıdır. Peygamberlerden sonra Allahın Resulünün varislerine öğrettiği ilmin adıdır. Yani zikir Allaha yakınlık ilmidir. Allaha yakın olanlar da şeytanı ve şeytan sıfatlı insanları kovabilecek güce, ilme, irfana sahip insanlardır.

Böyle derken münafık hemen güç alıyor. Bunlar okumaya karşı çıkıyor. Öyle değil fasık, öyle değil cahil biz okumaya nasıl karşı çıkalım.

Biz mümin olarak okumaya karşı çıkmamız için ayetleri inkâr etmemiz gerekir. Biz sizin gibi inkârcı olmadığımız için ayetleri inkâr bize yakışmaz. İmanımız da buna müsaade etmez.

Bizim Rabbimiz oku, öğren diyor ama ilmini, öğrendiğini şerefsizliğe satma diyor. Halkı aldatmaya kullanma diyor. İlmini fitne aracı yapma diyor.

Örneğin; televizyonlarda ahlaksızlığı yapan hepsi tahsilli, okumuş değil mi? Hepsi üniversite mezunu. Eğer okumak buysa şerrinden Allaha sığınırız. Okumak o değildir.

Okumak beş kuruş için şerefsizliği peşin kabul etmek değildir. Okumak insanın şerefini yücelten bir varlık olmalı. Okumak insana Allah'ın kudretini tanıtmalı, ilim odur.

Eğer okuduğun ilim sana Yaratanı tanıtmıyorsa demek ki okuduğun ilim değil, başına beladır. Şu dünyaya bakınız. Dünyayı Allahsız okuyanlar fesada götürüyor. Para kazanmak için insanları kuş gibi avlıyorlar.

Balık gibi ağa düşürüyorlar. Hani kuşları avlamak için tek tek vuruyorlar ama balıkları komple bir ağ atıyorlar, sayısız balık çıkarıyorlar.

İlmini fitne aracı yapanlar, zulme kullananlar insanları balık gibi ağa düşürüp nefessiz bırakıp öldürüyorlar. Doğuda da böyle, batıda da böyle, güneyde de böyle, kuzeyde de böyle, nereye baksanız böyledir.

Cenab-ı hak, bizim kitabımızın ilk inen ayetlerinde"

"Oku!"ama nefsine göre oku demiyor. "oku! Rabbinin adıyla oku. İstediğin gibi, nefsine göre değil, benim istediğim gibi oku ki adam olasın, sıfatı hayvan olmayasın.

İlminden insanlar faydalana, zarar görmeye. Tabi bu ayetleri ne hikmetse hiçbir din adamının bir santim ileri geçtiğini görmedim. Hep öyle derler;

Tekrar ayet aynı isimle başlıyor, aynı kelimeyle tekrar üçüncü bir ayet başlıyor.

"Oku! Yaratan Rabbinin adıyla oku!"dedikten sonra üçüncü bir noktayı koyuyor "Oku Allah sana bilmediğini öğretecektir".

Hem de o sana kalemle yazmayı öğretecek. Bizim kitabımız geldiğinde kalem yoktu. Kalem yoktu kuşkanadıyla derilere yazılıyordu. Oku sana Allah öyle ilimler verecek ki; yani kuru ağacı kalem yapmayı sana öğretecek. Sana o ilmi, basireti verecek senin Rabbin. Yeter ki sen Rabbinin hikmetini ara, yeter ki okuduğun

ilimden Rabbin razı olsun. Sana kuru ağacı kalem yapmayı öğretecek, sana ağacı defter yapmayı öğretecek.

Nefsine göre okursan tarla yapıp satmak için. Yeşil ağacı da ormanı da yakarsın. Yani o ormandan bu insanlar kâğıt yapıyor diyemezsin, zalim olursun. Kalemleri yakıyorum diyemezsin, bu insanların yakacağını, yiyeceğini, giyeceğini yakıyorum diye düşünemezsin.

Kim? Zalim olanlar, nefsine göre ilim okuyanlar, makam için, mevki için ilim okuyanlar. Bir makama geldiğinde, o geldiği makamda yönettiği insanların başına bela olan insanlar. Bugün bu dünya hep onlardan inliyor.

Demek ki o şeytanları tanıyabilmenin yolunu Cenab-ı hak gösteriyor. Allah'ı zikredin ve Allaha sığınma ilmini de öğrenin. Allah'a sığınmak bir ilim gerektirir. Herkes Allaha sığınma ilmini bilmez.

Eğer bu insanlar Allaha sığınma ilmini bilseydi, şeytanlar asla dünyada cirit atamazlardı. Müslümanları böyle ezemezdi, inletemezdi. Başımızdakiler dinsizliği resmi din yapamazlardı,

Eğer kâfire Müslüman diyebiliyorsan. Dinsizliği din kabul ediyorsan dindar diyebiliyorsan. O zaman sen olsan, olsan dinsiz biri olursun. Hiç kusura bakma!

.

ACIMAZSAN YARAB BANA

İmanım ışığa çıkmaz
Kimse beni kurtaramaz
Derdime derman erişmez
Acımazsan Yarab bana

Hikmetin erişmez ki bana
Feyiz akmaz ki kalbime
Kimse bakmaz ki yüzüme
Acımazsan Yarab bana

Nefsimi gemleyemem ki
Emmareyi yenemem ki,
Dostlarını tanıyamam ki
Acımazsan Yarab bana

Zikir zevkine dalamam ki
Hak batılı seçemem ki
Lafzı celal okuyamam ki
Acımazsan Yarab bana

Sohbetlere gidemem ki
Muhabbetten pay alamam ki
Huzuru âli bilemem ki
Acımazsan Yarab bana

Müminleri bulamam ki
İsyanlardan geçemem ki
Dost düşmanı seçemem ki
Acımazsan Yarab bana

Her köşeden biri vurur
Kaynayan sularım kurur
Bu gönlüme isyan yürür
Acımazsan Yarab bana

Ey Mağ budum Hüdam benim
Gayet kara yüzüm benim
Nara varır ruhum benim
Acımazsan Yarab bana

Cehennem Halil'e yer olur
Bütün emeği helak olur
Ne acı bir sonu olur
Acımazsan Yarab bana

HİZMET VE DAVA ANLAYIŞI

Şöyle bir bakıyoruz insanlık tarihine, insanların ilki kim?

Hz. Âdem (Safiyyullah).Hem insanların ilki, hem peygamberlerin ilki. Kimi tanıtmış? Hakkı tanıtmış. Hakkı tanıttığı kadar yücelmiş.

Bütün peygamberler aynı yolu izlemiş. Peygamberlerden sonra en son bizim Peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) efendimizdir.

Bizim peygamberimizden sonra da peygamber gelmeyecektir. Fakat kimler gelmiş. Varisi enbiyalar gelmiş ve kıyamete kadar gelecektir.

Allah-u teala böyle vaat etmiş. Hangi varisi enbiya yani ehlullah, kendisinden önce hizmet eden ehlullahı tanıtmışsa o kadar yücelmiştir. Bu bir reklâm meselesi değildir.

Ehlullahı tanıtmak demek dört büyük halifeyi tanıtmak demektir. Yani dört büyük halife kim? Hz. Ebubekir Sıdık (r.a.)

efendimiz, Hz. Ömer Faruk (r.a.) efendimiz, Hz. Osman (r.a.) efendimiz, Hz. Ali (r.a.) efendimiz. Öyle tanıtılmış ki biz Hz.Ali, Osman, Ömer, Ebubekir deyince Rasulullah'ı hatırlamamak mümkün mü? Adeta birbirinde kaybolmuşlar, bir can olmuşlar.

Bize dört büyük halifeyi tanıtan nasıl tanıtmış. Hepsi birinde, biri hepsinde yok olmuş. Onları o şekilde tanıtanlar da o şekilde yücelmişler.

Örneğin; Yunus Emre, Taptuk Emreyi tanıtmış. Taptuk şeyhi de ama bir insan, iki gözü görmüyor. Onu tanıttığı kadar yücelmiş.

Mesela yine aynı şekilde Niyazi Mısri Hz.leri, Ümmü Sinan Hz.lerini tanıttığı kadar yücelmiş. Aziz Mahmut Hüdai hazretleri, Üftade Hazretlerini tanıtabildiği kadar yücelmiş. Yani onları tanıtmakla Hakkı ve hakikati anlatmış oluyorlar.

Biz derviş olarak eğer şeyhimizi tanıtamaz, anlatamazsak onun kemalini, sözlerini, muhabbetini, ahlakını dervişe getiremezsek işte o zaman bize yazık olur.

Kelamını, selamını, sevgisini dervişe getiremezsek o zaman bize yazık olur. Eyvah bana, yazık bana, vah bana deriz ama elimizden tutan olmaz.

Ama onların buna ihtiyacı var mı? Yok.

Peygamberimiz buyuruyor:

"Ey amcam oğlu Abbas! Allahın dinine yardım et ki Allah da sana yardım etsin".

Hz. Abbas (r.a.) efendimiz diyor ki

"Ey Allahın Rasulü! Allahın bizim yardımımıza ihtiyacı mı var?

Allah resulü (s.a.v) efendimiz de buyuruyor ki

"Hayır. Sen Allaha muhtaçsın. Sen onun dinine yardım et ki; O sana merhamet ede, hidayet elini uzata, bereket elini uzata, mağfiret elini uzata, ilim irfan elini uzata da sana bilmediklerini bildire, eremeyeceğin makamlara seni eriştire"

.İşte bizim de ehlullahın maneviyatını zikretmeye o tasavvuf şemsiyesini insanların üzerine çekip, taliplerin üzerine çekip,

insanların yağmur altında ıslanıp perişan olmasını önlediği gibi manevi şemsiye de insanları manevi soğuklardan,

İmanı hastalıktan, birtakım musibetlerden, tuzaklardan kurtarıp Allah-u tealanın ilahi rahmetine koşuşturur, götürür, selamete eriştirir.

Yani ehlullahı tanıtmaya bizim ihtiyacımız var. Ehlullahın buna ihtiyacı yok. Hatta bizim şeyhimize (Bünyamin Yıldırım efendi hazretlerine) dervişin biri dedi ki: Efendim sizi nasıl tanıtalım? Dedi.

Şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleri buyurdular ki: Oğlum siz hakkı anlatın, ehlullahın reklâma ihtiyacı yoktur. Allah dilerse dostunu tanıtır, dilerse gölgeler buyurdu.

Öyleyse onların buna ihtiyacı yok. Ama bizim onlara ihtiyacımız var. Onlar kimdi? Hakkın nöbetçileri, yani bir ehlullahı anlatmak o ilahi nöbeti tutup, o ilahi nöbetteki samimiyeti, gayreti anlatmakla, bir samimi nöbetçiyi anlatmakla insanların imandaki, İslam da ki, ahlaktaki, edepteki, hayâda ki nöbetlerini sağlamlaştırmış oluyoruz, geliştirmiş, kuvvetlendirmiş oluyoruz.

Çünkü ehlullah talipleri, hak taliplerine ilahi bir numunedir, hazinedir. Bir örnektir. Öyleyse o örneği sununca herkes ondan örneğini alır.

Şöyle ki, bir örnek verelim; bütün buzdolapları, araçlar, çamaşır makineleri yapımı hep aynıdır. Çalışma sistem olarak tamamı aynıdır. Hangi ustaya sorarsanız sorun böyledir.

Ancak dış şekli kısmen değişiktir. Ehlullahın cümlesi de öyledir. Hepsi birbirinin kopyasıdır. Ancak yerleri değişiktir, nöbetleri değişiktir, hizmet cepheleri değişiktir, dava hepsin de aynıdır. Hepsinin gücü de haktandır, hepsinin istikameti de Haktır. Göstermek istediği yol da haktır.

Öyleyse biz bir ehlullahı anlatırken demek ki Hak Tealanın güzelliğinden bir numune cemaate sunmuş oluyoruz. Yani o talip

olanlara sunmuş oluyoruz. Onun için ehlullahın dervişlere, taliplere anlatılması en büyük vazifelerimizden bir vazifedir.

Bu da dervişin kemalini, olgunluğunu ortaya çıkarır. Bu reklâm, mahiyetinde değildir. İnsanlara yardım gayretiyledir. Reklâmı yalancılar, sahtekârlar yapar. Yani bizim reklâmla işimiz yok.

Malı çürük olan cilalar, süsler, üç beş tane yalan söyler, tanınmış bir yalancıyı da getirir birkaç kibar kelam söyletir, o malı halka satar, aldatır.

Ama ehlullahın böyle bir reklâma ihtiyacı yoktur, ehlullahı örnek vermeye insanların örnek almaya ihtiyacı vardır.

Ehlullahı örnek alanlar tarihe şan vermiş, şeref vermiş, tarihi hayata geçirmiş, canlandırmış, Ehlullahı örnek almayanlar da bugün tarihin canlı sahifelerini, dikilen eserleri yıkıyorlar, insanları da öldürüyorlar.

Kim? Ehlullahsız kalan zavallı, dinsiz, imansız misali yaşayanlar. Hani Anadolu da bostan ekerlerdi. O köstebekler bilhassa o patatesleri hep yerdi, toprak altından giderdi.

Köstebek üflediği zaman toprak kaçıyormuş. Allah-u teala ona öyle bir şey vermiş. Yani üflüyor, toprak önünde tünel oluşturuyor, nefesinden toprak kaçıyor. Ve o bir bostana dadandığı zaman bostanda bir tane patates bırakmaz.

Bugün Ehlullahsız kalan bu dünya köstebekleri yâda insan köstebekleri bakın gücünün yettiği yerde bir insan bırakmak istemiyorlar. İnsanlıktan çıkmışlar, en vahşi canavardan daha canavar olmuşlar.

Onun için ehlullah insanlık âlemine bir modeldir. Öyle bir model ki, ahlakta model, edepte model, hayâda model, ilimde model, ailede model. Yani insanların her cephede model alacağı numuneler Ehlullahda mevcuttur.

Yeter ki kul Ehlullahı model, örnek alsın. O da nefse hoş gelmiyor. Ehlullahın hayatı sıkıntılı. Sıkıntılı ama dünya nedir ki?

Üç gün; dün, bugün, yarın. Yani şöyle diyecek olursak; dün gitti, bugünde bitti, bir yarın kaldı.

Bir günlük ömrümüz var. Bu bir günlük ömür için, ebedi saadeti kazanmak için sıkıntı çekmeye değmez mi? Bir günlük ömrü sıkıntıyla geçirerek ebedi saadeti kazanmaya değmez mi? Hem de dünyada ve ahirette.

Dünyada kaç asır evvel yaşamış Ehlullahı sevgiyle, muhabbetle anıyoruz, onların hayatlarından ders alıyoruz, ilham alıyoruz, onları anınca imanımız tazeleniyor.

Onları anmakla hem maddi, hem manevi güçleniyoruz, kuvvetleniyoruz. Bakın düşmanlar dahi onlara hayran. Kabrini ziyaret ediyor, sözlerini okutuyor. Yani ehlullahın düşmanları dahi ehlullaha hayran olarak yaşıyor.

Dünyadaki şeref bu, ahiretteki şerefi de bir görsek Ehlullahın eteğine yapışıp, hiç ayrılmak istemeyiz. Ahiretteki yetkisini, makamını görebilsek işte o zaman Ehlullahın milyarlarda biri olmayı seve, seve kabul eder, o canı da o uğurda feda ederiz. Onun için Ehlullah vazifesini hesapsız, sınırsız, sayısız yapıyor.

Ancak vazifesini yapamayan bizleriz. Yani maddi ve manevi vazifede eksik olan bizleriz. Ehlullah vazifesini yapıyor. Sadece biz Ehlullahı sevdiğimizi zannediyoruz.

Tabi Cenabı hak büyüklerimize bazı kerametler, kemalatlar vermiş. Silsile piranlarımızdan Cafer-i Sadık Efendimiz bir gün dervişlere sormuş "siz mi bizi seviyorsunuz, biz mi sizi seviyoruz?"

Bazıları Efendim "biz seni seviyoruz" demişler. Mübarek keramet göstermiş, bunlara çirkin bir surette görünmüş. Birisi demiş ki; Efendim kulağınız o kadar uzun ki, O mübarek de "oğlum bir bıçak getir kes o zaman" demiş.

Derviş gitmiş bıçağı almış, kulağı tutmuş kesiyor. Kulağına bıçağı çalınca derviş kendi bağırmış. Bir bakıyor ki kendi kulağını kesiyor.

Soruyor "oğlum niye bağırıyorsun?"

Efendim canım yandı demiş. Oğlum diyor benim kulağımı kesecektin, niye kendi kulağını kestin. Efendim sizin kulağınızı tutuyordum diyor. Demek ki oğlum o uzun kulak benim kulağım değil, senin kulağınmış diyor.

Yani derviş kendine merkep sıfatında görünmüş, o dervişin sıfatında görünüyor, dervişte çirkin zannediyor. Demek ki biz Ehlullahı sevemiyoruz, Ehlullah bizi sevdiği için, gönlünde taşıdığı için biz evliyayı sevdim zannediyoruz.

Aradaki farka bakın. Evliyayı sevdim zannedenler birde benliğe düşüyor. Ben şeyhim için her şeyi yaparım diyor, bir değil, iki değil, üç değil. Ondan sonra Dostta diyor ki hadi şunu bir deneyelim, bu çok büyük atıyor diyor.

Çeşitli sebeplerle bir deneme yapılıyor, ondan sonra bir bakıyorsunuz ki nefsine düşünce ufak bir şeyde havaya çıkıyor, canavar gibi oluyor. Seviyorum dediği şeyhini öldürecek. Hata, kusur bulmaya başlıyor, isim takmaya başlıyor. Demek ki seven Ehlullahmış. Gönlüne alan Ehlullahmış.

O gönülden çıkınca kişi soğuk suya düşer çıkarda titrer ya aynen o şekilde titremeye başlıyor. Zavallı oluyor, her şeyi kaybediyor, gücü kuvveti kalmıyor. Yani nefis hükmediyor o kişiye.

Dostta gönlünden çıkarıyor, hadi bakalım nefsiyle baş başa kalsın şuna bir bakalım görelim, özü de sözü gibimi halini bir görelim, diyerek denemeye alınan nefsinden habersiz kişinin hali tam bir cehalete dönüşüyor..

Onun için iyi biliniz ki; seven dosttur, sevilen Haktır. Sevenler gerçek manada dostlardır. Sevilen de haktır. Sevmek kolay değil. Cenabı Hak sevdiklerini sevmeye muvaffak eylesin.

Bu ayrı bir ilim dalıdır. Allahın sevdiklerini severseniz Allah'ı sevmiş olursunuz. Zaten Allahın sevdiklerini sevmeden Rasulullah Efendimizi sevmeniz, Rasulullah Efendimizi sevmeden Hakkı seviyorum demenizi Allah da kabul etmiyor.

Cenabı Hak **beni seviyorsanız Habibime tabi olun buyuruyor**. Allah Resulü de benim dört büyük halifeme muhalefet eden bana muhalefet etmiş olur, onları seven beni sevmiş olur buyuruyor.

Onlarda diğerleri için aynı şeyleri söylüyor. Dolayısıyla Ehlullahı sevmek ibadetlere açılan en büyük kapıdır. Bu kapının adına hidayet kapısı diyoruz. Ehlullahı sevmek hidayet kapısını açan ilahi bir güçtür, nimettir, kuvvettir, berekettir.

Ve yine bütün hataların başı da Ehlullaha muhalefet etmektir, fikirlerini beğenmemektir, düşüncelerinde hata görmektir. Bu insanları hataya götüren, insanları isyana götüren davranışlardan biridir.

Yani bir kişi Ehlullaha muhalefet ederse, o kişinin bütün damarlarından nefis hükmeder, düşüncelerinin tümünden şeytan ve nefis razı olur, nefsin razı olduğu o kişide de Hak tecelli edipte ilahi bir düşünceye sahip olamaz. Ve o insanın her düşüncesi nefsin ve şeytanın hoşuna gider, her attığı adım Allahtan uzaklaşmaya vesile olur.

Yani Ehlullahı sevmenin her adımı kulu Allaha götürüyor, Ehlullaha muhalefetin, fikirlerini beğenmemenin, düşüncelerinde hata görenin attığı her adım da kendisini Allahtan uzaklaştırıp nefse ve şeytana kul etmeye yaklaştırıyor.

Nefsin istekleri yerine gelince insan büyüyor. Fakat nefsin istekleri yerine gelmeyince insan küçülüyor. Aslında küçülen insan değil, küçülen insandaki nefis. İnsan aynı insan ne eni küçülüyor, ne boyu.

Fakat bizim insanlarımız kendisinin küçüldüğünü zannediyor. Aslında kendi istekleri yerine gelmeyince nefsi

Küçültüyor. Fakat biz nefsi kendimizden kabul ederek, o kuvvete kendimiz sahip çıkarak kendimizin küçüldüğünü zannediyoruz, kendimizin küçüldüğünü zannedince nefis de memnun oluyor.

Bu defa nefis de kabarıyor kabarıyor öyle ki patlayacak hale geliyor. Çünkü daralıyor, içinde kazan kaynaması gibi kaynıyor. Hani düdüklü tencerede ağzını kapatırlar hava almaz kaynar kaynar eğer onu o sıcaklığıyla açsanız kendinizi yakarsınız, mutfağı da her tarafı da batırırsınız. Çünkü içi havayla dolmuş, ateşle dolmuştur.

Aynen nefis de öyle, hatta ondan daha tehlikeli. Yani isteği yerine gelmeyince doluyor doluyor içinde kaynıyor niye olmadı, mahcup oldun şimdi sen arkadaşlarına ne diyeceksin, falana ne diyeceksin diye içinde bir kene dolanıyor. Sanki atmosfere giren bir varlık gibi. Yani yer çekiminden kurtaran bir sistem gibi.

Yerçekiminden kurtaran sistem ne yapar? Uzay boşluğunda dünya ile beraber döner. Ona durma yok. O olduğu yerde durduğunu zanneder, ama durmuyor, dünya ile dönüyor. İnsan da olduğu yerde nefse kapılan, nefsin oyununa düşen, tuzağına düşen insanlar da olduğu yerde durduğunu zanneder ama duramaz, kaynar. Dünyanın dönüşü gibi döner. İçinde öyle bir atmosfer dönüyor ki ateş çemberi, onu yakıyor, rahatsız ediyor. O zaman o insan nefis eline düşüyor.

Ne ile düşüyor? Dosta muhalefetle. Dosta muhalefet karşı çıkıp savaşmak değil. Niyetinde sen dostu kabul etmiyorsun, sözünü kabul etmiyorsun, sohbetini kabul etmiyorsun, gidişini kabul etmiyorsun. İtirazların var.

Nefiste gıda alarak seni yakıyor. İçindeki ateş, yangın bundan. Hararetin sönmüyor. Etrafında gördüğünü neredeyse parçalayacaksın veya sana seni ikaz edeni, güzel söz söyleyeni neredeyse döveceksin.

Öyle bir hale gelmişsin, kim getirmiş? Nefis getirmiş. Hâlbuki olgun insanların hali öyle değil. Kendi istediği olursa üzülür, ama Hakkın istediği olursa sevinirler. İnsanın kendi isteği diyorum, nedir? Nefistir.

Büyükler buyuruyor ki; nefsin senden keramet ister, Allah ta kulundan istikamet ister. Öyleyse keramete değil, istikamete bağlan

ki Allah razı olsun. Şimdi biz buralarda oturuyoruz, dışarıdan gelen insanın ilk işi bizi şeyh sıfatında görüyorlar, keramet istiyorlar, sualler soruyorlar.

Hatta diploma soruyorlar, bizde de diploma yok. Nefsimiz küçülüyor. Ama elimizden gelse profesör diploması göstereceğiz. Ama bu nefsin arzusu. Nefis bunu istiyor. Ama benim ağzımdan çok zaman duymuşsunuzdur, ben imam hatipte bin kişilik okul içerisinde birinciydim. Bütün öğretmenler beni takdir ederdi. Fakat ben okuyamadım. Sebep? Çok bir sebep de yok ama okuyamadığıma çok üzüldüm.

Ehlullah eline geçtikten sonra dedim ki iyi ki okumamışım. Eğer okusaydım belki Ehlullah düşmanı olabilirdim. Onları beğenmeyen, kendini beğenen biri olabilirdim. Belki defalarca bu sözü söylemişimdir. Hakikaten çok şükrediyorum. Bakın Cenabı Hak bizi merhametinden almış, muhalefet sınıfına bırakmamış.

Bakın Hakkın istekleri, yaptığı iş ne kadar güzel değil mi? ama benim nefsim istemez mi profesör olsun, istemez mi gittiği yerde herkesten bir itibar görsün. Nefis ister. Ama gönül ne ister, iman ne ister?

Hakkın yanında itibar ister. Hak ehlinin yanında itibar ister. Hakkı sevenlerin yanında itibar ister. Bu istek nedir? İmanın ve ahlakın isteğidir. O zaman böyle bir isteğe sevinin, buna üzülmeyin.

Eğer siz Hak ehlinin yanında huzur buluyorsanız sevinin. İmanın gelişmiş dönemidir, gelişme çağıdır. İmandaki olgunluktur.

Eğer iman ehlinin yanında huzur buluyorsanız, iman ehlini seviyorsanız, iman ehline gitmek istiyorsanız bu imanın nefisten kurtarmış şeklidir.

Bu nefsin size esir olduğunun açık alametidir. Ona vesile olmuştur. Ama yine nefis bağdan boşalabilir. Bazı hatalarınız vesilesiyle yine nefis sizi elde edip, vesvese verebilir, hile yapabilir.

Ama bunun tek çaresi, ilacı nedir? Yine Ehlullahın sevgisi, muhabbeti, kelam ve sözlerinin tasdiki. İlaç bu. Başka ilaç bulamazsınız.

Yine ayet-i kerimede Cenabı Hak nefis ve şeytanın mağlubiyeti için o kadar güzel ve net olarak beyan etmiş ki bunu ben zaman, zaman ayetlerle insanların görmesini istiyorum.İnsanların şeytan elinden kurtarması için,nefis elinden,vesvesesinden kurtarabilmesi için Cenabı Hakkın verdiği ilaca bakın.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَواْ إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُو فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

Araf suresi 8–201

“Allaha karşı gelmekten sakınanlar, şeytan tarafından bir vesveseye uğrayınca Allah’ı anarlar ve hemen gerçeği görürler”

Allah’ı siz nerde anabilirsiniz? Bakın ne kadar sinirli, ne kadar kederli olursanız olun Ehlullah cemaatine gelince gamınız, kederiniz kalkıyor mu kalkmıyor mu? Yorgunluğunuz, kırgınlığınız gidiyor mu, gitmiyor mu?

İşte o hırs, o keder kalkmadan Allah’ı zikretmeniz sizi doyurmuyor. Nefsi bertaraf etmiyor. Onun için demek ki vesveseden kurtuluşun, şeytandan, nefisten kurtarmanın ilacını Allah-u teala tarif ediyor. Neymiş?

Sıkıldığınız zor anlarınızda Allah’ı sevenlerin yanında olmanız. Allah’ı sevenlerle beraber Allah’ı zikretmeniz. Bu sizi
Nefsin, şeytanın, şeytan sıfatlı insanların hilelerinden kurtaracak ilahi bir güçtür, yoldur buyuruyor.

Cenabı Hak. Elhamdülillah o yolu da büyüklerimiz bize kadar uzatmış, hanelerimize getirmiş, kulaklarımıza duyurmuş, gözlerimize göstermiş, yaşantısıyla beraber.

Ne büyük bir nimet, hala biz bütün bu nimetlerin karşısında, bütün bu nimetlere, ikramlara rağmen hala nefsimizin esiri olursak kabahat Ehlullahta mı olur, bizde mi olur?

Elbette ki bizde olur. Ehlullah bize kötü bir şey getirmiyor ki. Ehlullah bize Allahın sevdiği bütün güzellikleri sunmak istiyor. Hatta bizim hak edemediğimiz kapıları dahi bize açmak istiyor.

Örneğin şöyle düşünün, Ehlullah, kahveden, kumardan almış olduğu bir kişiyi, bir annenin bir çocuğu kucağına alıp ninniyle büyüttüğü gibi Ehlullah kumardan, içkiden alır, o insanı sevgiyle, muhabbetle Allahın rahmetiyle yıkar. O insan layık olduğu için mi yapar. Hayır. O insanı layık etmektir muradı. Aynı şekilde yine İslam'dan, imandan habersiz, tesettürden mahrum kalmış, edepten, hayâdan mahrum kalmış, aynı şekilde bir hanımı alır, onu da aynı şekilde o sevgiyle, muhabbetle yine Cenabı Hakkın kendisine verdiği ikramları sunarak onu ateş içerisinden kurtarır.

Cenab-ı Hak buyuruyor:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ أَوْلِيَاء بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ

بَعْضُهُمْ يُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللّهَ وَرَسُولَهُ أُوْلَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّهُ إِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ

Tövbe 9/71

"Allahın veli kulları, dostları birbirlerinin yardımcılarıdır. Ve birbirlerini hayra çağırırlar. Kadın erkek ayırımı yapmadan onlara güzel güzel nasihat eder, hizmet ederler"

Görüyor musunuz?

Haksızlığa engel olur, Hakkı onlara öğretir.

Ehlullah bize hak etmediğimiz nimetleri getiriyor. Zorla veriyor ama bizde ne yapıyoruz? Bununda ne gereği var kardeşim diyoruz. Alsana bu gibi düşünce sahibi için bir kamburdur.

Nefis gıda aldı, vesvesenin kapısını açtın. Yani buna ne gerek var dedin, nefsin vesvese kapısını açtın, şeytanın gireceği bir aralık bıraktın. Hani şuna benziyor.

Bu kış gününde evimizin penceresi ya da kapısı hafif bir açık kalsa bir bakıyorsunuz ki ev buz tuttu. Hâlbuki cam çok açık değil

hafif bir açıklık var, kaloriferiniz dahi evi ısıtmıyor değil mi? Küçük bir aralık var. İnsanın duygularındaki buna ne gerek vardı demek, aynen o şekilde camlarımızın kanadından birini aralamak o soğukta olanca şiddetiyle oradan içeri giriyor. O soğuğun içeri girdiği gibi nefiste aralanmış olan o itiraz kapısından içeri giriyor. Vesvese oklarını saplamaya başlıyor. Ondan sonra kurtaramıyorsun. Vesvese gelince ne olur biliyor musunuz? Kişi hep kendini haklı görür. Yani vesveseli olan bir kişi daima kendini haklı görür, karşısındakini daima haksız görür.

Yani nefis eline düşen insanların hali böyledir. İkaz edince isyan eder, siz hep beni haksız görüyorsunuz der. Aslında ona onu dedirten de nefistir ama farkında değil. Cenabı Hak fark edenlerden eylesin.

Bu sohbet sonu yapılan duayı istifadenize sunuyoruz.

DUA

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Elhamdülillahi rabbil âlemin. Vessalatü vesselamu ala rasulina Muhammedin ve alihi ve sahbihi ecmain.

Ya ilahel âlemin korktuklarımızdan emin eyle, umduklarımıza nail eyle. Her türlü afattan, felaketten, musibetlerden ümmeti Muhammedi ve bizleri muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Bizler sana kul olmak istiyoruz, kulluğuna layık olmasak da bizleri kulluğuna layık eyle.

Ya Rabbi! Bize kul olmak için lazım gelen ahlakı, anlayışı bize nasip eyle. Ya Rabbi! Biliyoruz ki hatalarımız, isyanlarımız bizim kulluk yolunu tıkayan en büyük başımızın belası.

Ya Rabbi! O nefsi yaratan sensin. Seni tanımadığı gibi Ya Rabbi bizlere de seni tanıtmaya engel oluyor,

Ya Rabbi! Bizi seni tanımaya muvaffak eyle. Nefsimizin hilesini bozacak güzellikleri, ahlakı, anlayışı, kemali, ilmi bize nasip eyle.

Ya Rabbi! Bizi nefsimizle baş başa bırakma. Ya Rabbi! Nefsimizi hayırla ıslah eyle. Nefsimizin oyuncağı olmaktan bizleri muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Dünyada zatına gelmek istediğimiz gibi bize kurtarıcı olarak, önder olarak, şefaatçi olarak gönderdiğin habibin Muhammed Mustafa(sallallahu teala aleyhi vesellem) Efendimizin şefaatini kazanmak ona ümmet olmak arzusundayız.

Ya Rabbi! Bizleri habibine ümmet eyle. Habibine ümmet olmaya layık eyle.

Ya Rabbi! Her ne kadar layık değilsek de bize ümmet olma kolaylığı nasip eyle, ümmet olma bahtiyarlığını, şerefini, imkânını bize nasip eyle.

Ya Rabbi! Bizi ümmetlikten uzaklaştıran sebep ve vesilelerden muhafaza eyle. Ya Rabbi! Dünya, şüphesiz bizim için bir imtihan alanı bu imtihan hanede imtihanı kazanarak, huzuruna yüzümüz ak olarak çıkmayı nasip eyle.

Ya Rabbi! Nefsimizin oyunları, hileleri, etraftaki nefsine uymuş insan şeklinde görünen şeytanlar var, insan şeklinde görünen nefisler var.

Ya Rabbi! Bizleri şeytan ve nefis sıfatlı insanları tanıyıp şerlerinden kurtulmayı nasip eyle. Bizim içimizdeki nefsimizi de körlendirmeyi, küçültmeyi nasip eyle. Nefsimizi azgınlaştırmaktan ve azmaktan muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Şüphesiz hayat sahibi sensin. Bize verdiğin hayat ise senin dilediğin kadar bir emanettir.

Ya Rabbi! Bu emaneti şerefle taşımayı nasip eyle. Ya Rabbi! Bu emaneti kirletmekten cümle ümmeti ve bizleri muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Emanetine layık bir kul olarak huzuruna çıkmayı nasip eyle. Ya Rabbi! Günahlarımızı af eyle. Dualarımızı dileklerimizi kabul eyle.

Ya Rabbi! Her ne kadar isyan işlemişsek de hasenata tebdil eyle. Bu vesileyle cümle geçmişlerimize rahmet nasip eyle. Onların hata ve kusurlarını mağfiret eyle, kabirlerini cennet bahçesinden bir bahçe eyle. Kabir azabı çekmekten muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Bizleri de affınla, rahmetinle, bereketinle, mağfiretinle yargıla. Bize kulluk nasip eyle, kulluğunda daim eyle. Dünya ve ahirette kulluğunla şereflenmeyi bize nasip eyle.

Ya Rabbi! Bir yılı geride bırakıp ikinci bir yıla geçtik.

Ya Rabbi! Henüz diğer bir yılın hesabını veremedik. Belki hatalarla, isyanlarla doldurduk defterimizi, ömür sayfamızı, yapraklarımızı.

Ya Rabbi! Lütfunla, kereminle günahlarımızı mağfiret eyle. Yaşayacağımız bu seneyi ve günleri de cümle ümmet hakkında, bizler hakkında hayırlara vesile eyle. Şerlilerin şerlerini de başlarına bela eyle.

Ya Rabbi! İki cihanda yüzümüzü ak, kalbimizi pak, kulluğuna ve rızana ilhak eyle. Zalimlerin zulmünden, kâfirlerin küfründen, yaramazların şerrinden, şerre layıkların şerrinden Ümmeti Muhammedi muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Ümmeti Muhammed’e birlik, beraberlik, dirlik, düzen, güç, kuvvet nasip eyle.

Ya Rabbi! Gerçekten sana samimiyetle sana ellerini açan senin Salihlerini birleştirmeyi nasip eyle. Salihlerinle birlik, beraber olmayı nasip eyle. Onlarla beraber tanışmayı, görüşmeyi nasip eyle. Gördüğümüzde Salihlerini tanıyacak feraset nasip eyle. Fasıkları anlayacak, hilelerini bozacak feraset, güç, kuvvet nasip eyle

Ya Rabbi! Onların hilesini bozmadan bize rahatlık yok. Onların hilesini biz bozamasak da bozacak olan kuvvet kudret senindir.

Ya Rabbi! Kuvvet ve kudretinden dileniyoruz, bizlere ikram eyle. Ümmeti Muhammedi fitnenin, fasığın, kâfirin darbesi altında inlemekten kurtuluş vesileleri nasip eyle. Kurtuluş nasip eyle. Çareler sende, çare nasip eyle. Devalar sende, deva nasip eyle. Merhemler sende, merhem nasip eyle. İlim, irfan, ahlak, cesaret senin hazinende bizlere ihsan eyle Ya Rabbi.

ALLAH DİYOR

Yaradan aşkına düşenlere baksan,
Cümle enbiya kullara baksan,
Sırrı ilahiden nurlara baksan,
Allah, Allah, Allah diyor.

Hazreti Âdem'le Havva'ya baksan,
Yaradan dan inayet, ihsana baksan,
Tövbesi kabul olana baksan,
Allah, Allah, Allah diyor.

Nuh ile gemiye baksan,
Deryada dalgaya baksan,
Denizde balığa baksan,
Allah, Allah, Allah diyor.

Yakub'un gözyaşına baksan,
Secdedeki başına baksan,
Yusuf'um deyişine baksan,
Allah, Allah, Allah diyor.

Âşıktır cümle enbiya,
Çağırdılar Hak Mevla'ya,
Dini İslam hak davaya
Allah, Allah, Allah diyor.

İbrahim'le İsmail'e baksan,
Kabeyi yapan elleri görsen,
Secdeye varan başları görsen,
Allah, Allah, Allah diyor.

İsmail sabiye baksan,
Ataya itaate baksan,
Başın kurban edeni görsen,
Allah, Allah, Allah diyor.

Yahya'ya, Zekeriya'ya baksan,
Göğe çıkan İsa'ya baksan,
Onlardaki lisana baksan,
Allah, Allah, Allah diyor.

Nuru cemal nura baksan,
Habibi Muhammed baksan,
Miraca çıkan zatı görsen,
Allah, Allah, Allah diyor.

Ebubekir Sıddıka baksan,
Ömer Faruk'a baksan
Ali ile Osman'ı görsen
Allah, Allah, Allah diyor.

Hasan ile Hüseyin'e baksan,
Cümle sahabeyi görsen,
Sırrı muhabbet edeni bilsen,
Allah, Allah, Allah diyor.

Dört mezhep ehline baksan,
On iki imamı görsen,
Ona tabi olanları bilsen,
Allah, Allah, Allah diyor.

On iki tarik pirleri,
Severler Hak Peygamberi,
Zikirle coşan kalpleri,
Allah, Allah, Allah diyor.

Gönül gözü açılanlar,
Kalbe rahmet saçılanlar,
Allah aşkıyla elin açanlar,
Allah, Allah, Allah diyor.

Gönlünde Hak Muhammedi,
Salât selam eden dilleri,
Secdeye koyan başları,
Allah, Allah, Allah diyor.

Dertli olup derman diyen,
Suçlu olup ferman diyen,
Ya Rab bana yetiş diyen,
Allah, Allah, Allah diyor.

Dervişle ermişe baksan,
Zikrullaha girene baksan,
Tesbihteki dile baksan,
Allah, Allah, Allah diyor.

Halil İbrahim fikreyle bunları,
Sırat-ı müstakim yolcuları,
Cümle Allahın kulları,
Cümlesi Allah, Allah, diyor,

ÖLÜYE SORULAN İLK SUALLER

Cenab-ı Hak buyuruyor ki; ölmeyen var mı? Ölmem diyen var mı? Varsa söylesin. Ve mutlaka hepiniz öleceksiniz. Yani

Her nefis ölümü tadacak ve sonra da Allah'a döndürüleceksiniz.

Yani huzura çağırılacaksınız. Her ayeti okuduğumuzda arkasından ne diyoruz? Sadakallahül azim. Ne demektir bu?

Şüphesiz Allah doğru söyler demektir. Yani Allah söylediyse doğrudur, yanlışlık, eksiklik yoktur. Çünkü O eksiklikten münezzehtir.

Amenna. Bizde inandık, iman ettik. Ancak eksikliğin bizlerde olduğunu idrak edip, yine bu sohbet, zikir meclislerinde Allah-u tealaya dönmek için, yani ak yüzle dönmek için bir hazırlık içindeyiz.

Nasıl bir hazırlık? Cenabı Hak Kur'an-ı kerimde buyuruyor:

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Ali İmran suresi 3–191

Allah-u teali buyuruyor ki:

O akıl sahibi kullarım. Ne yaparlar? Ayaktayken, otururken, yanları üzerine yatarken Allah'ı zikrederler.

Göklerin ve yerin yaradılışını şöyle seyreder, hikmetini çözemese de Ya Rabbi! Şüphesiz sen bunları boşa yaratmadın. Ben bunların sırrını çözemesem de mutlaka senin yarattığın varlıklar benim kârımadır.

Ya Rabbi! Bu varlıkların sırrını da bana bildir ki ben seni daha çok tesbih edeyim. Daha çok sana dönüşe hazırlık yapayım. Daha çok sana yakın olmaya gayret edeyim. Ölüm gelmeden evvel içimdeki karaları sileyim, aydınlatayım.

Sana geldiğimde yüzüm kara olmasın. Hesabım çetin olmasın. Kolay olsun. Akıl sahipleri böyle derler. Allah-u teala ayet-i kerimede çok güzel bir şekilde anlatıyor. Akıl sahibinin başta Allah'ı zikrettiğini, kabir âlemine hazırlık yaptığını, ayaktayken, otururken, gezerken, çalışırken, hatta yatarken dahi Allah'ı zikrederlermiş. Allah-u tealadan bunu öğreniyoruz.

Ama ben bunları öğrenince hamd ediyorum, ayetlerde bunları görünce şükrediyorum. Neden diye sorarsanız. Yüce rabbimizin büyüklerimiz vasıtası ile bize ne kadar büyük nimetler göndermiş olduğunu idrak ediyorum. Elhamdülillah.

Hani cahile dersiniz ki, yatarken Allah'ı zikret. Günaha girerim der. Bırakın yatarken Allah'ı zikretmeyi camiye gel diyorsun adam günaha girerim diyor.

Yani meyhaneye, kahveye, kumarhaneye, isyan yerlerine girerken günaha girmiyor, günahtan korkmuyor. Camiye gel deyince nefis hemen ayağa kalkıyor, günaha girerim dediriyor.

Sanki günahsızmış, günahtan sıyrılmış, itaate çağırılınca korkuyor. Neden? Günah işlemekten.

O zaman onlara göre biz hep günah işliyoruz. Yani camiye gidiyoruz hep günah işliyoruz. Tekkeye geliyoruz günah işliyoruz. Kur'an okuyoruz günah işliyoruz, onlara göre.

Ama isyan edenlere hiç günah işliyorsun diyen yok. Ama birileri var Hak ehli. Yani isyan edenlere günah işliyorsun diyen Hak ehlidir, itaat edenlere de günah işliyorsun, çarpılırsın diyen kim isyankârlar. Aradaki farka bakın. Yatarken Allah zikredilir mi?

Zikredilmeseydi hiç Rabbimiz dermiydi; o akıl sahipleri yatarken Allah'ı zikrederler. Yatarken nasıl zikredeceğiz, demeyin bizden evvel ki Allah'ı zikreden büyüklerimize ve hayatlarına birazcık olsun bakın. Bizim büyüklerimiz bize ne güzel nimetler sunmuş dedim. Bize dediler ki yatarken abdestinizi alın, iki rekât namazı kılın, yatın.

Dikkat ediniz! Sonra bizim zikir cemaati, tarikat cemaati, çoğu kitapları karıştırmadığı için, bu güzelliklerin nereden geldiğini, kaynaklarını bilemiyorlar.

Peygamberimiz (s.a.v.)efendimiz buyuruyor ki: bir kişi abdestli yattığı zaman o kişi uyanıncaya kadar melekler ona dua ederler.

Ya Rabbi! Bu kulun temiz yattı, onu sende temizle. Yani abdestli yattı, dışını temizledi. Ya Rabbi! Sende onun içini temizle. Sabaha kadar abdestli yatan kişi için istiğfar ederler buyuruyor.

Şu nimete bakınız. Bir kişi de aynı şekilde abdestsiz yatağa girer yatarsa o kişi için de melekler şöyle der: Ya Rabbi! bu kişi pis olarak yattı, pis olarak sabahladı derler. Demek ki nasıl olsa uyuyacağım, uyuyunca abdestim bozuluyor diyerek abdestsiz yatağa girmemeliyiz.

Abdestinizi alın, iki rekât namaz kılın. Ondan sonra yatın. Uyursanız uykunuz güzel olur. Rüya görürseniz rüyanız güzel olur, şeytan karışmaz. Yorulmaz dinç kalkarsınız. Yanınıza şeytan yaklaşamaz. Rahmet gelir, bereket gelir, hidayet gelir. Hatta ölüm

olsa o gece şehit olursunuz. Ne kadar büyük nimet görüyor musunuz?

Zaten Rasulullah efendimiz de buyuruyor ki: “

Kim yatsı namazından sonra Bakara suresinin son iki ayetini okursa veya dinlerse o gece vefat etse Allah ona hesap sormaz” buyuruyor.

Halk dilinde ‘amenerrasulü’ diyoruz. Bakara suresinin son iki ayeti. Demek ki bizim zikirlerimiz, tespihlerimiz ölüme hazırlık.

Yani ölümden sonra sual var. Kabre gitmeden sual başlıyor. Ölüye sorulan sual teneşir tahtasında başlıyor. Eskiden cenazeleri bir tahta yaparlardı cenaze için o tahtanın üzerinde yıkarlardı. Ona teneşir tahtası denirdi. Cenazeyi taşıdıklarına da salaca derlerdi, Ama bugün cenaze yıkanan yere gasülhane deniyor, cenazenin taşındığı şeye de tabut deniyor. İsim değiştirdiler, kültürümüzden ayırdılar.

İşte cenazeye sual gasülhane de teneşir tahtasında, yıkarken sual başlıyor.

Birinci sual”e kulum, verdiğim ömrü nerede ve nasıl harcadın?”. İkinci sual “kime ibadet ettin”.

Üçüncü sual “ruhu kötü duygulardan temizlemek hususunda neler yaptın”.

Dördüncü sual” ahlakını güzelleştirdin mi”?

Beşinci sual “kimin kapısına devam ettin?”

Bu gibi sualler kabre konuluncaya kadar devam eder. Daha kabre gelmedik. Bu kadar suale cevap verebilirsek inanınki kabir cennet bahçesine döner.

Şimdi biz burada teneşir üzerindeki suallere biraz bakalım.

Bakın bizim halimiz çok zayıf. Hep böyle birilerinden bir şeyleri duyuyoruz, o kulaktan duyduğumuzla yetiniyoruz. Ölüye sorulan sual ne? Bilsem ne olur, bilmesem ne olur? Demeyin

Bilseniz hazırlanırsın. Bilmezsen perişan olursun. Onun için Peygamberimiz buyuruyor ki

"**Bilenle bilmeyen hiç bir olur mu**?"

Buna benzer ayetler de çok. Allah-u teala kulu eğitime, öğretime davet ediyor ama isyana değil. Bugünün bazı bilginleri bu gibi ayetleri alarak Allah kula oku diyor. Oku diyor da Allahsız oku demiyor. İsyan ederek oku demiyor.

Okuduğun ilim sana Allah'ı, Peygamberi unuttursun demiyor. Ameli unuttursun demiyor. İlim odur ki; kişiye faydası ola, kişiyi kurtara.

Peygamberimiz bu konuda buyuruyor ki;

"**Ya Rabbi! Doymayan nefisten, kabul olmayan duadan sana sığınırım**".

Dikkat ediniz! Yine büyüklerimiz

"ilimsiz baş kuru ağaç, odun olup yanmaktan kaç". İlimi olmayanın ameli kuru ağaca benzer. İlmi olup da ameli olmayanın da ilmi kendini kurtarmaz. O ilimden de Peygamberimiz Allah'a sığınırım buyuruyor.

Amelsiz ilim şerli bir şeydir. İnsanları aldatmaya kullanılır. Yani topluma faydası olmayan ilim toplumun zararına kullanılır.

Örneğin elektrik gibi, yakıyoruz bizi aydınlatıyor, ama buraya bir çıplak elektrik verseniz, oturan herkesi öldürebilir. Ama şuanda elektriği insanların faydasına kullanıyoruz. Dolayısıyla elektrik akımı, tehlikeli olan bir şey, ama nimete dönüşüyor. Ne ile?

Bazı bilginlerin projesiyle nimete dönüştürülmüş. Bu faydalı bir şeydir. Şimdi siz bunları zarara, insanları ölüme kullanırsanız o zaman okuduğunuz ilim sizi cehenneme odun eder. Yani ilmi kötüye kullanmak, insanların zararına kullanmak olur.

Onun için demek ki bizim bilmemiz lazım ve bazı şeyleri inceleyip, halkın ve şahsımızın faydalana bilmesi için öğrenmemiz lazım. Biz konumuza dönelim.

İlk sual neydi?

"Ey kulum! Verdiğim ömrü nasıl ve nerede harcadın?"

İnsan hayatına şöyle bir bakmalı. Ömrümüz nerede geçti, yaşımız kaç? On yaşını, on beş yaşını çocukluğa sayalım gerisini hesap edelim. Ömrümüz nerede geçti, nasıl geçti?

Hayırda mı geçti, şerde mi geçti? Aldatmakla mı geçti, aldanmakla mı geçti? İtaatte mi geçti, isyanda mı geçti?

Eğer birisi size derse ki sen isyan ediyorsun gücünüze gider. Ama siz kendinizde olan hastalığı tespit ederseniz o zaman doktora gitmeniz kolay olur. Doktor neren ağrıyor? Derse diyeceksiniz falan yerim ağrıyor. O zaman branşına göre doktora gideceksiniz, yâda yönlendirileceksiniz.

Doktorda sizi tedavi etmekle rahatlayacak ve rahatlatacak. Fakat siz hastayım demeden hastalığı tespit etmeden, doktora giderseniz doktorla alay etmiş olursunuz.

Hani kendini beğenmişin biri doktora gitmişte, doktor neyin var demiş. Ukala kendini beğenmiş olan kişi, doktorsan bil demiş.

Böyle derseniz doktorda kapı orda, dışarı çık yeniden gir, yâda daralınca gel diyecektir.

Hiç boşuna yorulmayacak. Sana da bir faydası olmayacak. Onun için insan kendi kusurlarını, hatalarını, isyanlarını tespit ederse tövbe etmek kolay olur.

Ama sizin kusurlarınızı bir başkasının söylemesi sizin yüzünüzü kızartır ve nefsinizi azgınlaştırır. Onun için kişi kendi yarasını, kendi günahını tespit ederse o zaman içinde duygularında bir kıpırdama olur.

Ya Rabbi! Beni affet. İşte tövbe odur, kulu rahmet deryasına çeken ilahi bir kuvvet ki Allah'a çekiyor.

İşte o zaman kulda sahibine olan ihtiyacını kalbi ile tasdiklemiş olarak

Ya Rabbi! Beni affet. Ben aldandım, şaşırdım, kötü arkadaşlarla kaldım, isyan ettim, hataya düştüm, seni unuttum, seni sevenlerden ayrıldım, sana asi gelenlerle beraber oldum, diye kalbinde, gönlünde bir ateş devamlı Hakkın zilini çalıyor.

Bunun adına esasen zikir de diyebilirsiniz, tövbe de diyebilirsiniz, pişmanlık da diyebilirsiniz. Çünkü kul Allahın zilini çalmaya başladı.

Kim? Kendi günahını tespit eden bir kul. Bunları tespit ettikten sonra kula düşen vazife tövbedir.

İkinci soru da "kime ibadet ettin?

"Tabi herkes Allah'a ibadet ediyorum diyecek. Allah'a ibadet etmek çok zor. Bir kahvehanede ömrünü akşama kadar geçiren insan Allah'a ibadet ediyorum dese buna kim inanır.

Gazinoda vs. yerlerde yani ömrünü isyanla geçiren bir insanın Allah'a ibadet ediyorum, ettim demesine kim inanır?

Sadece kendisi aldanır. Hiç kimse aldanmaz.

Allah'a ibadet etmek için, Allah'ı sevenlerin meclisinde olacaksın. Ya camide, ya tekke de, ya kurs ta olacaksın, ya da Allah'ı seven bir mecliste beraber oturacaksın.

Ya dinleyen olacaksın, ya dinleten olacaksın. Ya Hakkı söyleyeceksin, ya Hakkı dinleyeceksin. İşte o zaman Allah için günahına tövbe etmiş ve Allah'a ibadet etmiş olursun.

Aksi halde Allaha ibadet etmek zordur. Başaramazsınız. Nerede başaramazsınız? İsyanda, isyan edenlerin içinde Allah demeyi başaramazsınız. Hiç kimse başarmamıştır. Cenabı Hak da kutsi hadiste buyuruyor:"

Ben şu iki şeyi asla bir arada barındırmam.

Gece ile gündüzü, günah ile sevabı, hayır ile şerri asla bir yerde barındırmam.

Şimdi düğmeye bassanız lambayı söndürseniz karanlık olacak. Yani ışık gitmeden karanlık gelmiyor.

İşte bir insan da Hakka dönmeden Hak ibadetini kabul etmiyor. İsyan edenleri terk etmeden itaat ona nasip olmuyor.

Kötü arkadaşları terk etmeden iyilik ona nasip olmuyor. Yani insan arkadaşı nasılsa oda onun gibidir.

Büyüklerimiz yine buyuruyor: ”
Bir sual sor bana, tarif edeyim seni sana”.

Veya “söyle arkadaşını bana, tarif edeyim seni sana” buyuruyorlar.

Yine Peygamberimiz buyuruyor: “Kişi arkadaşından azgınlaşır, arkadaşından olgunlaşır”.

Arkadaşınız nasılsa sizde öylesiniz.

Diğer bir hadis-i şerifte Efendimiz buyuruyor:

“Seven sevilir, kişi sevdiği ile beraberdir”. Kimi seviyorsanız, dünyada da ahirette de onunla olacaksınız.

Hani zamanıyla bunu belki birkaç yerde söylemişimdir. Tekrarında fayda vardır. Duymayanlar var. Tarihin birinde (.......... Adında bir artist) Şişli Belediye Başkanlığına aday olmuş, hoca efendinin biri de vaazında buna oy vermeyin, ona oy verirseniz ahirette de onunla olursunuz ki onların zaten yerleri bellidir, diye vaaz etmiş.

Tabi cemaatten huzursuz olanlar olmuş. Daha doğrusu (.......artist) i sevenler darılmışlar ve hocaya kızmışlar. Bu hal camii’nin müezzinine intikal etmiş.

Camii’nin müezzini de meseleyi hoca efendiye arz etmiş ve demiş ki;

Hocam (........artist) e oy hususunda böyle konuşmayın, onu sevenler size darılıyorlar demiş.

Hoca efendi de sakin bir şekilde olur demiş, cemaat gelsin de özür dileyeyim.

İkinci Cuma gelmiş. Hoca efendi vaazında şöyle demiş.

Aziz cemaat geçen Cuma bazı şeyler söyledim. Bazı kardeşlerimiz üzülmüşler. Ben şimdi onlar için dua edeyim, onlarda bana haklarını helal etsinler” demiş.

Hoca efendi ellerini kaldırarak, âmin demiş.

Ya Rabbi! Bu dünyada (.........) artist'i sevenleri ahirette onunla beraber haşreyle. Hiç âmin diyen olmamış, âmin diyen olmayınca da

Hoca efendi cemaate sormuş niye âmin demiyorsunuz ey cemaat.

Cemaatten birileri hocam sen bize dua değil beddua ediyorsun demişler.

Hoca efendi:

Niye beddua edeyim kardeşim, ben size dua ediyorum, sözüne karşılık olarak ta,

Hocam onun yeri belli demişler.

Hoca efendi:

Peki, siz bu dünyada onu seveceksiniz, ahirette o sizi bırakacak mı? Bu dünyada kiminle berabersen ahirette onunla beraber olacaksın.

Onun için Rasulullah Efendimiz de buyuruyor:

"Seven sevilir, kişi sevdiğiyle beraberdir."

Öyleyse kime ibadet ettin suali sorulacak.

Mesela şöyle diyebiliriz. İnsanlarımızın birçoğu vardır, ibadet edecek, arkadaşlarının hatırından geçip de camii ye veya bir zikir meclisine gidemiyor.

Benimle dalga geçerler korkusu var. Bir sohbet meclisine gelecek yine onlardan korkuyor.

Ben sohbet meclisine gidersem benimle alay ederler diye korkuyor, genelde gençlerin çoğu böyle. Bu yüzden ibadet edemiyorlar.

Şimdi bu insanlar ibadeti kime yapmış oluyor?

O arkadaşına yapmış oluyor. Yani Allahtan korkmuyor, arkadaşının alay etmesinden korktuğu için ibadeti ona yapmış oluyor. Veya İşini bırakamıyor. Veya birtakım zevkini bırakamıyor. Dolayısıyla o bırakamadığı şeye ibadet etmiş oluyor.

Onun için Cenabı Hak soracak

"**Kime ibadet ettin**".

Üçüncü sualde "ruhunu kötü duygulardan temizlemek için ne yaptın?"

Elhamdülillah bize sorsalar cemaat olarak şunu diyebiliriz.

Ya Rabbi! Ben ruhumu temizleyemedim. Senin istediğin şekle getiremedim ama senin sevdiğin, razı olduğun cemaatte bulunmaya çalıştım, orada ruhumu temizlemeye, duygularımı temizlemeye, sana layık olmaya çalıştım diyebiliriz. Neden?

Çünkü burada başka bir amacımız yok. Ev sahibi davet etmiş, kendi bile yok. Ev sahibini bırakmamışlar değimli? Biz burada neye gelmişiz? Hiçbirimiz de aynı köylü değiliz. Hepimiz başka, başka memleketliyiz. Buraya gelişimiz Allah içindir. Duygularımızı, düşüncelerimizi temizlemeye, nefsimizi kısmen ıslah etmeye, Allah'ın rahmetinden nasip almaya gelmişiz.

İşte bu da nedir? Bu suale cevap hazırlamış oluyoruz. Daha kabire konmadan eğer siz bu suallere cevap hazırlayabilirseniz kabirde size sual sormazlar.

Ama bu suallere hazır olmayan insanları kabirde felaket bekler. O zaman kabir Efendimizin deyimiyle "Ya cennet bahçesinden bir bahçe, ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur" buyuruyor ki bu da felakettir. Cenabı Hak böyle felaketten muhafaza eylesin.

Cennet bahçesi yapanlardan eylesin. Bizim arzumuz, gayemiz, dünya nasıl olsa biter, zenginde olsak, fakirde olsak, çile de olsa cefa da olsa dünya bitecek. Dün yeni doğmuştuk, bugün gençliği bitiriyoruz, yarında ömrü bitireceğiz.

Büyüklerimiz diyor ki: dünya üç gündür. Dün, bugün, yarın. Dün gitti, bugün de bitiyor, bir yarın kaldı. Yarında Allah ömür verir mi vermez mi onu da bilmiyoruz.

İşte bu üç günlük dünyada, Rabbimizin rızasını, rahmetini kazanmak elimizde.

Burada duygularını temizleyen, temizlemeye çalışan insanlarla beraber olmak. Mesela şöyle diyeyim; burada temiz bir hava var,

Hak kelamı konuşuluyor, Kur'an-ı Kerim okundu, dinlendi, Hak için ikram edildi, yemek yendi verilen yemekler rıza için olduğundan, yiyenlere şifadır.

Duyguları temizlemeye de bir vesiledir. Hani doktora gidersiniz doktorlar yeni ameliyat olan insanlara serum verir, o serum nedir? Hem insanın içini temizler, hem de insanı doyurur, gıda verir. Yani yeni ameliyat olan insanlara ağız yoluyla gıda vermezler, serumla ihtiyacını giderirler.

Dolayısıyla, o yediğimiz yemekler rıza niyetiyle olunca gelen rıza için geliyor, ikram eden rıza için ikram ediyor, o yemekler de insan bünyesinde nur oluyor.

Büyüklerimiz buyuruyor:

Huzurla yenen taam nur olur, ondan da hikmet doğar, muhabbet olur.

Ne güzel buyurmuşlar. Huzur nedir? Bu yemeği yaratan, nimetleri var eden Allah, Allah'ı seven, tanıyan, o arzuyla bir araya gelen insanlar o yemeği veren, yoktan var eden Allah'ın lütuflarla her birini başka bir memleketten çeşitli vesilelerle bize gönderiyor ve ikram ediyor.

Biraz düşünecek olursak, yediğimiz yemeklerin her bir parçası başka bir memleketten geliyor, eğer onu toplamaya çalışsak inanın ki hiç kimsenin buna ömrü yetmez.

Ama Allah-u teala kâinata öyle düzen kurmuş ki her birini bir yerden gönderiyor. Ve bizde çok ucuza onu alıp yiyebiliyoruz.

Pahalı. Zam geliyor. Gelsin. Ben insanların zulmünden bahsetmiyorum. Zamlar insanların zulmüdür.

Ben Allah'ın ikramından bahsediyorum. Allah-u teala ikram ediyor ama o ikramı insanlara vermeyen, maddeye döken, madde kazanmak için insanlara zulmeden zalimlerdir. Bu ayrı bir konu, Allah-u tealanın ikramı ayrı bir konudur. Allah-u teala zalimlerin zulmünden ümmeti Muhammedi muhafaza eylesin.

Dördüncü sual ahlakını güzelleştirmek konusunda gayretin oldu mu? Nasıl gayret ettin, nerelerde oldun?

Güzel ahlak nedir? Diye sorsalar ne cevap verirsiniz? Aişe validemize sordular "güzel ahlak Kur'andır" buyurdu.

Peygamberimizin ahlakını sordular yine Aişe validemiz" Allah Resulünün ahlakı Kur'andır buyurdu.

Başka bir hadis-i şerifte soruyorlar" Ya Aişe! Bize Allah Resulünün ahlakından söz eder misin?

"Aişe validemiz buyuruyor "sizin evinizde Kur'an var mı? Var diyorlar. Öyleyse Allah Resulünün ahlakı o Kur'andır "buyuruyor. Onu, okur anlarsanız Allah Resulünün ahlakını anlamış olursunuz.

Biz burada Kur-an'ın ahlakını yaşamaya çalışıyoruz. Allah bizden ne istiyor ölüme hazır olmamızı, dostu düşmanı tanımamızı, hayrı şerri seçmemizi, kötülerden ve kötülükten kaçmamızı istiyor. Bizim de duamız, arzumuz, isteğimiz, amelimiz o yönde. Yani kötülerden, kötülüklerden uzaklaşınca ne oluyor?

Ahlak güzelleşiyor. Ahlak güzelleşince de teneşir tahtasında imam cenazeyi yıkarken sorulan sualin bir kısmına da cevabı vermiş oluyoruz.

"Kimin kapısına devam ettin? "Ahirette sualde, hesapta insana acımazlar. Çünkü Allah-u teala insana dünyada akıl fikir vermiş, insan kendine acımalı.

Bir gün Selman-ı Farisi (r.a.) Efendimiz bir hasta ziyaretine gitmiş. Hasta dünyasını değişmek üzere, ayaklarından can çekilmiş, göğüs kısmına kadar gelmiş. Selman-ı Farisi (r.a.) Efendimiz aynı zamanda bizim silsilemizin Ebu Bekir efendimizden sonraki piranımızdır. Selman-ı Farisi cemaat içinde demiş ki

"Ey Azrail!"

Bu müminlerdendir. Onun canını alma hususunda eziyet etme. Öyle deyince kimse göremiyor ama mübareğin Cenab-ı Hak perdelerini kaldırmış. Sonra o vefat etmek üzere olan kişi şöyle demiş:

"Azrail diyor ki her mümine merhamet eden biri vardır. Müminlerdeki şerefe bakın. Meleklerle konuşuyor. Meleklerle konuşulur mu? Allah dilerse konuşturur.

Mümin Allaha yakın olan insandır, mümin dünyada hesabını veren insandır. Mümin ahirette mükâfatı almaya giden insandır. Mümin cezadan, cefadan, hesaptan korkmaz. Çünkü hesaptan dünyada korkar, ahirette de emin olur.

Hesaptan korkan insan kimseye haksızlık etmez, hırsızlık etmez, edepsizlik, hayâsızlık etmez, hesabını vermiş olur.

Ahirette mükâfatını almaya gider. Onun için de müminlerin ölümü bayramdır buyuruyor büyüklerimiz.

Cenabı Hak da buyuruyor

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Bakara suresi 2 / 154

Allah yolunda ölenlere, öldürülenlere sakın ölü demeyiniz. Onlar gerçek yaşayanlardır, ama siz farkında değilsiniz.

Bakın müminlere ölüm de yok. Böyle deyince cahil ölümü inkâr ettiğimizi söyler. Cenabı Hak ölümü bayram edenlerden eylesin.

Mevlana hazretleri diyor ki "sen dünyaya geldiğinde etrafındakiler gülüyor, sen ağlıyor idin.

Öyle ise, öyle hayat yaşa ki sen giderken etrafındakiler ağlasın, sen de gülesin".

Keşke o öğüdü tutsak da gülerek gitsek. Hani mübarekler onun adına demişler ya"

Hayrani der aşk versin,
Şems gibi yoldaş versin,
Canlar kemale ersin,
Ersem Mevlana gibi"

Yunus Emre de diyor ki

"Yunus öldü deyu sala verilir,
Ölenler hayvan imiş, âşıklar ölmez.

"Cahillerde bu halden haberdar olmaz.

Ölenler hayvanmış diyor, âşıklar ölmez. Nereye gider, dünyayı değişir, yine ümmete hizmet eder.

Nerde eder?

Her yerde eder. Savaşta da eder, barışta da eder. Burada bize de hizmet eder.

Nasıl eder?

Biz burada kelam ederken onlarda duyguları Hakka çeviriyorlar, akılları dünya işinden alıyorlar, Mevla'ya çekiyorlar.

Bir bakıyorsunuz kişi işe gidecek gidemiyor, başka bir şey düşünecek düşünemiyor.

İşte kardeşim senin gönlünü tutan hakka bağlayan biri var.

Kim O?

İşte o ölümsüzlüğü kazanan Hak ehlidir. Cenabı Hakkın müjde verdiği onlar ölmezler, ebedi diriliği kazanırlar, gerçek yaşamı kazanırlar, ama siz fark edemezsiniz. Fark edenlere de Cenabı Hak da fark ettiriyor, bir bakıyorsun gönlü gidemiyor, eve götüremiyorsun. Götür bakayım. İşte size şahit ve delil sizin gönlünüzü hakka bağlayarak, Allah'ın rahmetinde tutuyor.

Tabi yine şeyhimiz Bünyamin Efendi Hazretleri bu denli bir hal zuhur edince derdi ki: " Bu insanları cennete götürüyoruz, yine de durmuyor kaçmak istiyor, cennete götüreceksin üstüne kapıyı kilitleyeceksin, orada kalacak, yoksa kaçıyorlar "buyururdu

İşte rahmet var, senin gönlünü Allah'a çevirmek istiyor, duygularını temizlemek istiyor. Allah'ın zikir meclisleri Hak meclisidir ve Hak tecelli eden bir meclistir. O mecliste, kabirde

teneşir üzerindeki suallere burada cevap verilir, sırat köprüsü de burada geçilir.

Kabre girdikten sonra geçeceğimiz bir sırat yoktur, geçemezsiniz.

Peygamberimiz ne buyuruyor "Ne verirsen elinle, o gider seninle".

Yani dünyadan, ahirette ne kadarını gönderirsen, o kadar köprüyü geçersin. Ama bizim insanlarımızın kafası hep maddeye çalıştığı için para. Parayla sırat mı geçiliyor, parayla cennet mi satın alınıyor, parayla gönül mü yapılıyor. Parayla bir gönül yapın da verin bakalım, nasıl yapacaksınız?

Gönül aşk ile yapılır, gönül sevgi ile yapılır, gönül itaatle, ibadetle yapılır. Cehennem ateşi de Allah'ın aşkı ile sevgisiyle söndürülür.

Hatta müminlerden biri sırat köprüsünden geçerken cehennem feryat edip şöyle diyecek

"Ya Rabbi! Bu kullarını çabuk geçir. Bu kullarının nurundan ateşim sönecek".

Sırat köprüsü nerede? Cehennemin üstünde kurulu, Oradan düşenler aşağıya cehenneme düşüyor.

Altında yanıyor cehennem odun,
Üstüne sıratı Yaradan kodu,
Yalvar Yaradana kesme umudu,
Amelsiz cenneti bulamazsın ha.

Burada ne ekersen onu biçersin,
Amelin varsa sırat geçersin,
Hakkı hakikati er geç seçersin.
Bana azık verin diyemezsin ha

Orda kafanı taşlara vurursun, **'EYVAH'** dedikçe kurtaramazsın hiçbir cezadan. Allaha kulluk dünyada yapılır.

Öbür âlemde de mükâfat alınır, ya da cezaya çarptırılır. Yine Efendimiz buyuruyor: "Dünya ahiretin tarlasıdır." Tarlanızı güzel ekin ki; orada da biçesiniz. Bu dünya ahiret için tohum ekme mekânı, makamıdır.

"Kimin kapısına devam ettin?"suali soruluyor.

Kapı deyince iyi anlamak lazım kardeşim.

Cenabı Hak buyuruyor:

Ey kulum! Rabbini çok zikret. Öyle ki sabah akşam onu tesbih et, zikret.

Niye sabah akşam?

Bakın dikkat edin. Sabah ve akşam zikir saatidir. Melekler nöbet değiştiriyor. O saatte zikredenin Allah-u teala günahlarını bağışlar. Sabah seher vaktidir.

Akşam dediğimizde ikindi akşam arası da veya akşam yatsı arası da olabilir. Bu vakitler gafletin biraz çok olduğu vakitler olduğu için bu vakitlerde Allah'ı zikredenler bir pehlivan misalidir.

Yani Hak nazarında ve Hak kapısında bir pehlivandır. Bu kişiler Hakkın kapısına dayanmış, zilini çalan Allahın kapıcıları, Allahın talipleri, rahmetin, bereketin, nimetin, hidayetin, hikmetin talipleridir.

Yine Cenabı Hak buyuruyor:

"Allah'ı zikir en büyük ibadettir".

Elbette ki bu en büyük ibadetle kul Allahın kapısında olduğunu, Allaha ispat etmeli. Ve ne yaparsanız zaten Allah bilir.

Yine Cenab-ı Hak buyuruyor.

"Ey kullarım! Allah'ı çok zikredin ki umduğunuza kavuşasınız, muradınıza erişesiniz".

Muradın ne? Eğer kabir azabından kurtarmak, cenneti ala'ya erişmekse işte buna zikir ile erişilir.

Yine Cenabı Hak kutsi hadiste buyuruyor.

Ebu Hureyre (r.a.) efendimiz Peygamberimizden naklediyor:

”Ey Âdemoğlu! Dünyaya dalmaktan vazgeç bana ibadetle meşgul ol ki, gönlünü zenginliklerle doldurayım. Sıkıntı ve ihtiyaçlarını gidereyim. Eğer bana ibadet etmeye vakit ayıramazsan, senin iki elini dünya meşgalesiyle doldurur, sıkıntı ve ihtiyaçlarınla baş başa bırakırım”

Görüyor musunuz? Eğer bana zikirle, ibadetle meşgul olursan gönlünü zenginliklerle doldurur, ihtiyaç ve sıkıntılarını gideririm. İnsanın dünyada sıkıntısı biter mi? bitmez. Peki, bu murat bu vaat niye?

Cenabı Hakkın vaadi ahiret içindir. Bakın sahabe Kuranı nasıl anlamış. Allah’u tealanın vaadini nasıl anlamış, Onlar düşmanla karşı karşıya geldikleri zaman diyorlardı ki, işte Allahın bize vaat ettiği gün geldi.

Yani ya ölüp, şehit olup cenneti kazanacağız, yâda düşmanı yenip şerefleneceğiz diyorlardı.

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

İnananlar, düşman birliklerini gördükleri zaman: İşte bu, Allah ve peygamberi doğru söylemiştir dediler. Bu onların imanını ve teslimiyetlerini artırdı.

AHZAB 33 / 22

Görüyor musunuz Kuran anlayışını. Hak kelamı anlayışına bakınız. Ama biz sıkıntıdan kurtaralım derken hep dünya işlerini anlıyoruz. Ahireti unutmuş bir millet, hesabı unutmuş bir millet elbette ki cezaya, cefaya duçar olacaktır.

Şimdi bizler kısmen hesabı hatırlamışız, o hesabı vermeye, ahirette yüzümüzü güldürmeye gelmiş bir çalışma yapıyoruz.

Cenabı Hak nimetlerine erişenlerden, hesabı kolay verenlerden, kulluk şerefi kazananlardan eylesin. (âmin)

Bu sohbet akabinde yapılan bir duayı beraber sizlere takdim ediyoruz.

DUA

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

الْحَمْدُ للّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Elhamdülillahi rabbil âlemin vessalatü vesselamu ala rasulina Muhammedin ve alihi ve sahbihi ecmain. Ya ilahel âlemin korktuklarımızdan emin eyle. Umduklarımıza nail eyle. Ya Rabbi! Ahir ve akıbetimizi hayır eyle. Ya Rabbi! Dünyevi uhrevi müşküllerimizi halle ve asan eyle.

Ya Rabbi! Bizleri kendine kul, habibine ümmet olma şerefiyle şereflenenlerden eyle.

Ya Rabbi! Bizleri Müslüman bir anneden babadan, Müslüman olarak iman, İslam fıtratı üzerinde dünyaya getirdin. Hamdü senalar olsun.

Ya Rabbi! Bize bu nimeti, bu şerefi koruma bahtiyarlığını da nasip eyle.

Ya Rabbi! İmanımızı almak, çalmak isteyen imansızlara da fırsat verme. Ahlakımızı almak isteyen namusumuzu kirletmek isteyen dâhili ve harici düşmanlarımıza fırsat verme

Ya Rabbi. Memleketimizi bölmeye, parçalamaya, imanlıyı yurtlarından çıkarma kastına çalışan bütün ehli küfrün, Fasıkların, cahillerin, fitnecilerin hilelerini kendi başlarına bela eyle.

Ya Rabbi. Memleketimizde Kur-ana hizmet eden, İslam'a hizmet eden, imanını muhafaza eden mücahitlerin sayısının artmasını nasip eyle.

Ya Rabbi! Bütün dünya üzerindeki kardeşlerimize mü'min kardeşlerimize birlik, beraberlik, dirlik düzen nasip eyle.

Ya Rabbi! İslam için, iman için bütün cephelerde çalışan mü'min kardeşlerimize başarı nasip eyle. Zafer nasip eyle. Mağlubiyetten muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Bütün din kardeşlerimize ehli küfrün hile ve tuzaklarını bozacak ilmi irfanı, maddi ve manevi teçhizatı nasip eyle.

Ya Rabbi! Biz dünyadan ahirete gelmeden evvel, yüzümüzü güldürecek amelleri bize nasip eyle. Dünyada ahiret için bizlere yar olacak, yardımcı olacak arkadaşları nasip eyle, komşuları nasip eyle, eş dost nasip eyle, yalnız kalmaktan muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Şüphesiz sen adilsin, zalim değilsin, merhamet sahibisin, gaddar değilsin.

Ya Rabbi! Bütün bunlara rağmen adaletinle kabirde, teneşir üstünde kullarına sual soracağını biliyoruz, inanıyoruz.

Ya Rabbi! Bu sualleri elbette ki hak edene hesabını, cezasını vermek için, hak edene mükâfat vermek için soracak, sorduracaksın.

Ya Rabbi! Bizler de bu dünyada senin nimetine mazhar olmak için bir araya geliyoruz. Ümit ediyoruz ki ahirette de yine senin rızan doğrultusunda bir araya geliriz.

Ya Rabbi! Bu nimeti bizde daim eyle.

Ya Rabbi! Ahiretimizi, akıbetimizi memur eyle.

Ya Rabbi! Bizi zelil düşürecek, rezil edecek çirkin amellerden muhafaza eyle.

Ya Rabbi! Bizleri iki cihanda aziz edecek güzel amellerle şereflendir.

Ya Rabbi! Bizi kulluğunda daim eyle. Habibinin ümmetliğinde kaim eyle.

Ya Rabbi! Dünyada ve ahirette yar ve yardımcımız olmanı diliyoruz ve dileniyoruz.

Ya Rabbi! Bizi kulluğuna kabul eyle. Asi gelmekten muhafaza eyle.

Ya Rabbi! İsyanlarımızı hasenata tebdil eyle.

Ya Rabbi! Biz bu yalan dünyanın her türlü tuzaklarına düştük. Müslüman olarak, inanarak, iman etmiş bir kulun olarak her türlü hataya düştük, cezayı hak ettik ama

Ya Rabbi senin merhametine sığınıyoruz, el aman diliyoruz.

Ya Rabbi! Bizi mağfiret eyle. Günahlarımızı affeyle.

Ya Rabbi! Bizlere rahmetinle muamele eyle.

Ya Rabbi! Biz senin rahmetine sığınıyoruz. Cezayı hak etmiş olsak ta Ya Rabbi! Lütfuna geldik, eman diliyoruz.

Ya Rabbi! Bizleri mağfiret eyle. Bizlere dünya ve ahirette güzellikler nasip eyle. Sen dünya ve ahirette güzellik dileyenlere iki dünyada da bahtiyar edeceğini vaat ediyorsun

Ya Rabbi vaadine inanıyoruz, vaadini gerçekleştirmeni diliyor ve dileniyoruz, bizleri vaadine muhatap eyle. Dünya ve ahirette hayır dilemeyi nasip eyle.

Şerlerden muhafaza eyle. Eğer bilmeyerek hata ile senden hakkımızda şer olan bir dilekte bulunduksa sana sığınıyoruz.

Ya Rabbi! Hayır dilemeyi diliyoruz. Ya Rabbi! Bize hayır istemeyi nasip eyle, hayırda başarılı olmayı nasip eyle, hayırda yarışanlardan eyle, şerden sana sığınanlardan eyle.

Ya Rabbi! Bu vesileyle cümle geçmişlerimize rahmet eyle. Hayatta bulunanlarımıza sıhhat afiyetler bahşeyle.

Ya Rabbi! Bu vesileyle hasta mü'min kardeşlerimize acil şifa nasip eyle. Dertli mümin kardeşlerimize devalar nasip eyle. Borçlu mü'min kardeşlerimize borçlarını eda etme bahtiyarlığını nasip eyle.

Ya Rabbi! İki cihanda yüzümüzü ak, kalbimizi pak, kulluğuna ve rızana ilhak eyle. Zalimlerin zulmünden, kâfirlerin küfründen, yaramazların şerrinden ve cümle şerre layıkların şerrinden ümmeti Muhammedi ve bizleri muhafaza eyle. Sen her şeye kadirsin (âmin)

YAKANI ELİNDEN ALAMAZSIN HA.

Yakanı tutunca senin Azrail
Ne fikrin çalışır ne erer aklın
O anda söyleyemez ağzında dilin
Yakanı elinden alamazsın Ha

Genç ihtiyar demez büker belini
Lal eder söyletmez söyletmez, dilini
Sormaya gelince garip halini
Geldiği yolları bilemezsin Ha

Ne malın kâr eder nede varlığın
Alır tatlı canı bozar dirliğin
Kalır yâd ellere senin varlığın
Dünyada malım var diyemezsin Ha

Bir gün sana da olunur bir davet
İnsan için ecel mevcuttur elbet
Hayatına olur bir gün nihayet
Biraz daha duram diyemezsin Ha

Tacından tahtından seni götürür
Bülbül olsan gül dalından uçurur
Şu fani dünyadan gönlün geçirir
Biraz daha sevem diyemezsin Ha

Soyar bedeninden cümle libası
Çekilir sinenden dünya hevesi
Âlemde mal, sende bir can davası
Girmem o kabire diyemezsin Ha

Seni yuyacaklar ılık su ile
Azrail elinden çıkmışsın bile
Melekler acaba ne şekil gele
Asıl sıfatını bilemezsin ha

Eşin dostun ağlar sızlar ne fayda
Ecel sana çalar bir acı kayda
Dünya malından kefen nasipse sana
Üç kattan da fazla saramazsın Ha

Kefene yatırdın cümle varlığın
Üç beş metre bezdir senin körlüğün
Şu dünyadan geçti usandı gönlün
Ayrılmam dünyadan diyemezsin Ha

Oğlun kızın ağlar döker göz yaşı
Musallaya koydun yatarsın başı
Namazını kılmak olur imamın işi
Bir helâlık bile alamazsın Ha

Seni bindirirler bir cansız ata
Götürürler seni, hem tuta, tuta
Yalan dünya seni kabire sata
Bedene bahayı alamazsın Ha

Yatırırlar sağ yanının üstüne
Sağına soluna sanmam ki döne
Evrakın verilir o anda ele
Amelim bu değil diyemezsin Ha

Merteği dayarlar verirler toprak
Eşin, dostun gitti ayrıldı bak
Münkir, nekir gelip sual soracak
Bilemem öğrenem diyemezsin Ha

Önünde Mizan var sıratın senin
Toprağa bezendi nazik bedenin
Orada soran olmaz bu garip halin
Eşim, dostum ne oldu diyemezsin Ha

Bütün ettiklerin bir, bir sorulur
Suçlu suçsuz o kabirde ayrılır
Asilere ateş kamçı vurulur
Canım acır vurma diyemezsin Ha.

Önünde cennet var sıratın ucu
Sıratı geçmeye olup ta yolcu
Cehenneme düşmek gayette acı
İmansız cenneti bulamazsın Ha

Altında yanıyor cehennem odu
Üstüne sıratı yaradan kodu
Yalvar yaratana kesme umudu
Affının sebebini bilemezsin Ha

Muhammed ümmete yolun gösterir
Şefaat payını herkese verir
Çağırın zatını Muhammed gelir.
Ondan gayri şefi bulamazsın Ha

Dinledin sözümü var mı yalanı?
Şu fani dünyada var mı kalanı?

Er veya geç gelir ecel zamanı
Böyle bir fırsatı bulamazsın Ha

Allah emrine eyle sen heves
Nasip etsin bize amelle ihlâs
Ecel gelir aldırmaz nefes
Gelecek zamanı bilemezsin Ha

Nakşî de okudum kabre yolculuk
Dünyada yapılır Allah a kulluk
Amelsiz kabirde olmuyor bolluk
Orada derde deva bulamazsın Ha

Bünyamin'em Mevla yardımcın olsun
Muhammed Mustafa şefaat kılsın
Eren evliyalar himmetçin olsun
Mürşitsiz Mevla'yı bulamazsın Ha

KALPLERİ DEĞİŞENLER

İslam insanlara sunulan ilahi bir nimettir. Yine İslam insanlara sunulan ilahi bir rahmettir. Fakat rahmet görülmeyen yerden çıkar. Onu söyleyeyim.

Bir örnek verecek olursak; bulutların arasında ne var? Hiçbir şey yok. Bulutlar normal bir duman.

Yani siz gökyüzünde beyaz bir dağ yığını gibi görüyorsunuz. Ama o dağ yığını, o duman yere indiği zaman içine gidiyorsunuz belli bir yığın değil, sadece duman olarak görüyorsunuz. Allah (c.c.)rahmetini, yağmuru o yoktan gönderiyor.

Yani rahmet sizin göremediğiniz bir yerden geliyor. Sizin göremediğiniz bir şekilde insanlara, sizlere, bizlere intikal ediyor.

Kişi rahmetin geldiği yeri göremeyince rahmete nankörlük etmiş oluyor.

Nankörlüklerin aslı ise körlükten ibarettir.

Örneğin; insanların hanelerine Allah-u tealanın rahmetini getirirsiniz, Kuran, zikir, salâvat getirirsiniz. Çokları beğenmez.

Peki, soralım bakalım, Kuran nedir? Allah kelamıdır. Allah kelamı konuşulunca sahibi kim oluyor? Allah oluyor. Yani siz ayeti okuyorsunuz Allah'ın sizin evinizde kelamları konuşuyor. Hadis-i şerifler okunuyor, Allah Resulü sizin evinizde konuşuyor.

Yani size Allah ve Resulü komşu, misafir olmuş. Dolayısıyla Allah ve resulünün olduğu yerde ne olur? Huzur, rahmet, bereket, hidayet, hikmet olur.

Sizin aklınızın yetmediği, dilimizin tarif edemeyeceği nice, nice rahmetler gelir. Bereketler gelir, mağfiretler gelir.

Örneğin; bir kul affedildiğini görebiliyor mu? Göremiyor. Ama gören yok mu var. Alameti yok mu? Var. Mesela bir kul Allah'ı sevenlerin yanında huzur buluyorsa o kul mağfiret edilmiş demektir.

Yani zikir, ibadet, Kuran meclisinde eğer bir kişinin gönlü rahat ediyorsa o kişi affedilmiş demektir.

Eğer bir kişinin gönlü zikir, ibadet, itaat meclisinde huzursuz oluyor, kaçmak istiyorsa bu insan mağfiretten uzak, rahmetten uzak kalbine, gönlüne Allahın rahmeti işlemiyor demektir.

Hocam bu adam rahmet içinde bizimle beraber diyebilirsiniz. Olabilir. Allah-u tealanın rahmeti taşa da yağıyor, toprağa da yağıyor diyebilirsiniz.

Toprak o yağanı içine çekip, içindeki dökülen tohumları zenginleştirerek insanlara sunuyor.

Taş ne veriyor? Taş yağan rahmeti alamıyor, yağan rahmet yine toprağa iniyor. Taş rahmetsiz, bereketsiz kalıyor. Bugünün insanı taşlaşmış bir kalbe sahip.

Rahmetsiz, sevgisiz, muhabbetsiz, İlim okusa da okuduğu ilim haksız olduğu için, Haktan uzak olduğu için o insanın kalbine, gönlüne ilahi rahmeti eriştirmiyor.

Yani taşlaşmış bir gönül rahmeti tepiyor. Alamıyor, almaktan mahrum kalmış. Bu taşı ne eritir. Taşı eritecek madde asit. Dikkat edin! Hatta tarihin birinde bir memlekete gittim, bir ağaç gördüm. Kış gününde, armut ağacı yem yeşildi ve çok dikkatimi çekti.

Bu mevsimde bu ağacın yeşermesi hayra alamet değil, bu nedir dedim. Yanımdaki arkadaş o memleketli idi,

Bana şu cevabı verdi.

Hocam o gördünüz armut ağacı, fakat o yeşeren armudun yaprakları değil dedi. Kuşlar sarmaşığa benzeyen bir ot var, o otun tohumlarını getirip onun üzerinde yiyorlar dedi.

Yuvaları var. O kuşlar o tohumu döktüğü zaman, ağaçların üzerinde yetişiyor, bütün ağacın dallarını sarıyor, o ağacı sahibi temizlemezse ağaç kuruyup gidiyor dedi.

Ama siz yazın dahi yeşil görüyorsunuz fakat o ağacın dallarını kesip temizlemezseniz o ağacın kökünü de kaybediyorsunuz.

Bugün şöhret kargaları, şehvet kargaları (dansözler, şantözler), menfaat kargaları (siyasiler) insanlarımızın gönüllerini taşlaştırdılar, kirlettiler. İnsan kalbi değil de, başka bir mahlûkun kalbine çevirdiler.

Fakat Allah-u tealanın rahmeti insanoğluna hem hususidir, hem de umumidir. Yani diğer mahlûklara olanca, yaşatmak, yönetmek, idare etmek için rahmet umumidir.

Ama insanoğluna rahmeti tecellisi biraz hususidir. İnsanoğlu bu ilahi rahmeti, diğer mahlûkların aldığı kadar alıyor.

Yani şehvete, şöhrete, edepsizliğe, hayâsızlığa yönelen insanların Allah-u teladan aldığı rahmet diğer mahlûkların aldığı rahmet kadar kalıyor.

Yani ye, iç, dışarı çıkar. Gübre fabrikası gibi, ye, iç, tuvaleti şenlendir. Hayatını yaşamaktan başka arzusu yok. Bizim insanlarımızın kalpleri adeta böyle olmuş, değiştirilmiş.

Adeta başka bir mahlûkun kalbi takılmış, insanlığını, görevini, zikrini, Yaratanı, Yaratana kulluğunu unutmuş, diğer insanlara hayrı emretmeyi unutmuş, unuta, unuta kendini de unutmuş, başka mahlûklara dönmüş.

Şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Hazretleri o gibi insanlar için bize şöyle buyururlardı.

Bunların dışı camii gibi, içi kilise buyururlardı.

Yani küfre gitmiş bir kalbe sahip. İmansızlaşmış bir fikre sahip. Bugün insanlarımız böyle bir felakete doğru gidiyor. Bu felaketten kurtuluşun ipi nerde? Derseniz.

Allah'ı sevenlerin elinde, dilinde, gönlünde. Allah'ı sevenlerle beraber olduğunuz zaman,

Allahın ipine yapışmış oluyorsunuz. Çünkü Allah'ı sevenler kula Allahın ipini uzatıyor.

Ama fasıklar da diyor ki; Allah varken niye ona boyun eğiyorsun. Bunu diyen fasıktır. Burada kimse kimseye boyun eğmiyor. Hakkı söyleyeni dinliyor. Hiç kimsenin hiç kimseye burada boyun eğdiği yok.

Kişi Hakkı seveni, Hak kelamı dinliyor, imanını yeniliyor, itikadını tazeliyor, sevgisini artırıyor, sevgisizlikten kurtarıyor. Burada kimsenin kimseye itaat ettiği yok. İyi biliniz ve iyi bilsinler ki bizim itaatimiz hakkadır, biz hakkı dinler hakkı dinletiriz.

Yine iyi biliniz ki: şahıslara itaat edenler miting meydanlarında birbirlerine secde edercesine, birbirlerinin yağcılığını, birbirlerinin uşaklığını yaparlar.

İşte itaat odur. Burada kimse kimsenin uşaklığını yapmaz, burada kimse kimseye itaat etmez, burada itaat Hakkadır, burada Resulullahadır, itaat Allah kelamınadır, Rasulullah kelamınadır. Bunun adına da İslam ahlakı denir.

BU SÖZLERİ İYİ DÜŞÜN

İnsan insanlık değerini bildiği kadar şeref kazanır.

****

İnsan kendinde olan nimetleri fark edebildiği kadar yüce Allah'a hamd eder.

****

İnsan yüce Mevla'nın kendisine olan nimetlerini ve ikramlarını fark edebildiği kadar ona yakınlaşır.

****

İnsan Allah (c.c) şahsına yapmış olduğu kesintisiz hizmetin farkına varabilirse olgunlaşma yoluna adım atmış olur.

****

Allah Kulunun her azasına nakşını ve mührünü vurmuş ama birçoğunu gizlemiş. Bu nakışlarını da merhametinden açığa çıkarmış. Kullarının kendilerini yaradan Allah'ı tanısınlar diye.

Örneğin: insanoğlunun beş parmağını da ismi celali (Allah'ı) açıkça nakışlamış ama gafiller düşünmezler.

****

İnsanoğlunun mertliği veya namertliği bir musibete uğrayınca çıkar. Dar günde geniş olanı arkadaş ve sırdaş edin.

****

İnsanlar insanı bir güle benzetirler öyleyse bu gülü isyanla, hata ve kusurlar soldurur.

İnsanı insanlar hep bir güle benzetirler. Hâlbuki güller güneşin aşırı sıcaklığında rengini kaybeder solgunlaşır. İnsanların gülü ise kendi isyanları ile solgunlaşır.

****

Kendi fizik yapısını çok beğenen bir insan, Allah'ın cansız bir doğaya verdiği güzelliği görmez mi?

Ha keza denizde yaşayan balıkların, renk, renk güzelliğini ki görenleri hayran bırakırlar.

****

İnsanların güzelliği neye yarar dünyada tek başına kalınca.

****

İnsan dünyanın ve yaratılmışların en şereflisidir. Ancak onun şerefi onu yaradan itaati nispetindedir. Aksi halde ona verilmiş olan şeref ondan alınırda dünyada zalim, ahirette zelil olur.

****

İnsanoğlu güçlü ve zarif yaratılmıştır. İnsan gücünü eşinden, dostundan, çevresinde olan varlıklardan alır. Ama bunu çoğu fark etmez. O kaynağı fark etmeyen ve "Ben güçlüyüm!" diyen kişiyi yalnız, bir yıl bıraksanız onun her şeye muhtaç, her şeyin onun sırrında bir güç olduğuna şahit olursunuz.

****

İnsanın yiğidi iyi ve kötü günde hep aynı olan, eline makam ve fırsat geçtiğinde şımarık ve zalim olmayanıdır.

****

Gönül hak evi olduğu için tarifi insan aklını aciz bırakıyor.
Ya o gönül sahibi olan insanın tarifi nicedir hiç düşündünüz mü?
Eğer düşündünüzse insanın sahibi olan sanatkâra binlerce secde edin.

****

Nefsin ve şeytanın oyununu bozacak en büyük ilim ve silah nimetleri fark etmek ve eriştiği nimetlere şükretmek…

****

Nimetlerin farkına varamayan insanın asla şükrü olmaz. Olsa da sadece dilinde kuru bir kelam olur ki Allah nazarında hiç de değeri olmaz.

****

Eğer zikreden bir derviş zikrini sayıya bağlarsa zikri bilmemiş olur. Ama yapmış olduğu zikrini mana ve feyiz ışığına bağlarsa tüm gönül evi duygularıyla beraber hak nazarına muhatap olur.

****

Zalime merhamet eden kişi hakkın gazabını kazanır.
Mazluma merhamet eden ise hakkı ve rahmetini kazanır.

****

Biz var ya biz; Ne çekersek hep kendimizden ve kendi hatalarımızdan çekiyoruz.

****

Gerçekleri kabul etmek nefse zor geldiği için uyanmayı zorlaştırıyor.

İnsan gücünü duygularından alır yine duygularında kaybeder.

****

Duygularından habersiz insan hangi soya mensup olduğunu bilmeyen bir çare şaşkın gibidir.

****

Tarih boyu duygularını keşfedenler duygularındaki haksızlık duygularını bir, bir yıkmış dost ile dost olmuşturlar.

****

Duygular okyanusa açılan boğaz gibidirler. Eğer kişi gemisini sağlam seçer kaptanına güvenirse dalga tehlikelerinden kurtararak rahmet deryasına erişirler.

****

İnsan temizliği, iman ve ihlâs temizliği kişilerin duygularındaki eksene göre tecelli eder.

****

Duygularında rıza yerleşmeyen insanların amellerini nefis ve şeytanın iptal etme tehlikesi çok yüksektir.

****

İnsan bünyesinde ceryan eden duygu ve düşüncelerin bazıları nefisten gelir, bazıları gönül ikliminden yayılır. Bunları keşfedebilmek için mutlak bir arife ihtiyaç vardır.

****

İnsan duygularından habersiz olursa sahibini bilemez. Sahibini bilmeyenin hakkı bilmesi düşünülemez.

****

Bir arkadaşınızın size dost olup olmadığını anlayabilmek için bir başka dostlarınızın yanında tavırlarına dikkat etmelisiniz.

****

Başınıza bir musibet gelip, başınız dara düştüğü zaman size dost görünüp fakat dost olmayanlar, daima sizi suçlu bulurlar ve akıl danelik ederler. Gerçek dostunuz bunun tersini yapar; sizi daima teselli etmeye çalışır, hatta size musibeti unutturmak için başka konularla sizi rahatlatma yolunu seçerler.

****

Bağ yeşillenir, kır çiçeklenir mahlûkatta neşe ve sevinçlenir. İşte o zaman insanlar bu hali görür ahenge sevdalanır fakat bir çoğu neşelilerin farkına dahi varmazlar.

****

Bir insana zorla İslam ve iman esasları öğretilirse o kişi genişe çıktığı zaman Müslümanlara en büyük ihaneti yapar. Onun içindir ki yüce Mevla dinde zorlama yoktur buyuruyor.

****

İyi bilmeli ki yüce Mevla'nın ve resulünün sevgisinde samimi olanların işi lâin şeytan ve dostları tarafından zorlaştırılır.

Kişi bu zorluklara katlanır ve niyetinde, istikametinde kusur etmez yolculuğuna devam ederse ameli ve niyeti ile yüce Mevla'yı memnun etmiş olur.

Onun için kâinatın efendisi "zorlukta rahmet vardır." Buyuruyor.

Aksi şekilde işleri kolay olan kişilerin niyet ve gidişatları nefsin ve şeytanın hoşuna gittiği için nefis ve şeytan onlara asla engel, yokuş çıkarmaz. Bu hale sevinenler mana ilminden habersiz kalmış kişilerdir.

Hal bu ki Resulullah efendimiz "Dünyada Mümine rahat yoktur" buyuruyor.

Unutmamalıyız ki insanlarda rahatlığı arzulayan nefistir. Nefsin arzusuna sevinenlerde onun mahiyetindedir.

****

Güzel: hak için seven, hakkı söyleyen, Hak için görendir.

Güzel: davasında samimi olan, gidişinde eğilip büzülmeyendir.

****

Sıkıntı mümini cennete götüren yoldur.

****

Rahatlık; nefsi körükleyen, fitneye düşüren bir vasıtadır.

Rahatlığa özenenler fitneden kurtaramazlar. Sıkıntıya rıza gösteren Müslümanlar cennet kapısını açmaya Muaffak olurlar.

****

İnsan kendi duygu ve düşüncelerinin derinliklerine inme sanatını, ahlakını kendine ahlak edinmelidir ki o kişi manen ergenlik çağına ayak basmış olsun.

****

Dünyada dünya sevgisini gönlünden çıkaramayan insanlar ahiret yurdundan mahrum olur.

****

Dünyada dünya sevgisini gönlünden çıkaranlara ahiretin kapıları ardına kadar açılır.

****

Dünya sevgisini terk edenlere (gönülden çıkaranlara) Kur'an-ı kerim sırrını açar. Öyle ki bir ayetini ayrı, ayrı onlarca defa baksa her birinde değişik, değişik sır kapılarını açar, sırrını verir.

****

Allah kelamını anlamak isteyenler dünya sevgisini gönülden çıkarsınlar.

****

Tarih boyu Allah'ın erleri dünya sevgisine gönlünde hiç yer vermedi, onların değer verdikleri daima ahiret yurdu oldu. (sende öyle olmalısın!)

****

Menfaat: insandaki manevi değerleri sömüren bir kene gibidir.

****

Menfaat insan şerefini ayaklar altına düşüren nefsin sinsi ve dipsiz çukurlarındandır. Bu tuzağa düşenlerin kurtuluşu yok gibidir.

****

Menfaat, insanoğlunun güzel duygularını çirkinleştiren bir mikrop olduğu gibi menfaat hastalığının bu denlisi haramı yavaş, yavaş helal gibi görme körlüğüne düşürür, böylece kulu imansız ahirete göçürür.

Zaten insanoğlunu haktan ayıran üç büyük hastalıktan biride menfaattir. Eğer diğer ikisini de merak ederseniz biri şöhret diğeri de şehvet hastalığıdır.

****

Dünya şerefini, haysiyetini kaybeden insanların geneli maddeye, mahkûm olduğu için kaybeder.

****

Şehvet ve şöhret hastalığı menfaatçiliği körükler. Menfaat hastalığı ise insanı zulüm illetine götürür zulüm insanı Allah'ın rahmetinden mahrum eder ki Yüce Rabbimiz: **"Allah zalimlere hidayet etmez"** buyuruyor.

****

Her yaratılmış olan varlık bir diğer yaratılmış olana muhtaçtır.
Öyle ise muhtaç olduğunu bil ve onu bul ondan faydalan ki o muhtaç olduğun eksiklikten kurtarasın.

****

Muhtaç olduğunu bilmeyenler asla muhtaç bir maskara olmaktan kendini kurtaramazlar.

****

Kâinatın tüm varlığı ayrı, ayrı okunması gereken bir büyük levha misali, insanoğlunun her ferdi de bu levhaları okumakla görevlendirilen bir öğrenci misalidir.

****

Bir kitabı okuyup da kendine lazım olanı fark edemeyenin ve bir âlimi dinleyip de kelamlarının istikametini anlamayan bir şahsın ve anlamayan bir toplumun ilahi huzura erişmesi söz konusu değildir.

****

Doğruları kabullenmeyen bir toplum ve millet zalim ve zorba idarecilerin darbesinde inlemekten asla kurtulamazlar.

****

Doğruları kabullenmek, doğru yolda yürümek dünya zevkleri için zahmetlidir; ama bu zahmete katlanan bir milletin nesilleri asırlarca huzurlu ve rahat yaşarlar.

****

Dünyada rahatlığı kendine sanat, meslek edinen bir milletin gelecek nesilleri asırlarca ve hatta ebediyen rahatlığı bulamazlar.

****

Bayramlara tat, neşe ve ahenk veren insanlardır; fakat bayramların neşesini kaçıran yine insanların hayâsızlarıdır.

****

Karşısındaki muhatabına saygısı olmayan bir kişi veya topluma hidayet ve rahmet bir hayli uzaktadır.

****

İlmini, bilgisini yalnız şahsi menfaatine kullanan insanlar biraz daha ileriye gidince zalim olurlar. Hangi makamın ehli olurlarsa olsunlar bu değişmez.

****

Bir kişi kendi itibarını düşünmüyorsa onun itibarını korumaya çalışan bir kişi kendi itibarını sıkıntıya düşürür.

****

Kendi yönetemeyen birini yönetmek bir ülkeyi idare etmekten daha zor iştir.

****

Eğer bir kişi size derdini söylemiyorsa ona derman olmaya çalışmayınız. Adınız yalancı veya dolandırıcıya çıkar siz mahcup olur ve üzülürsünüz.

****

Size derdini söyleyip derman dileyen (arayan) birinin yardımına koşmanız hem madden hem de manen sizi yüceltir. Ayrıca gönülden huzura erişirsiniz.

****

Bir arkadaşınız sizinle derdini paylaşıyorsa ya sizin kişiliğinize güvendiği için veya içini döküp rahatlamak içindir bunun aslını anlamak için sabırla bekleyip görmelisiniz.

****

Acılar, kederler, hatta ölümler insan hayatının hüzün tablolarıdır. Ama bütün bu tablolarda ibretle izleyenler için çok mutluluk vesikaları da vardır.

Bunlardan biri insan acılı ve hüzünlü zamanlarda yanında ancak gerçek dostlarını görebiliyor.

İbret levhasına bakıp izleyemeyenler için yine palavracılar ön safta ve baş tacı ediliyor.

****

İnsanoğlunun hakkın nazarındaki değeri hakkın sevdiklerine verdiği değer kadardır, onun ötesine geçemez.

****

İnsanoğlu hakkın emirlerine, yasaklarına değer verdikçe hak da ona değer verir.

****

Hakkın sevdiklerine değer vermeyenlerin hakka değer veriyorum demsine kulak verip de sakın aldanmayın.

****

Komşuluk bağlarını köy ve memleketinde arayanlar onu asla bulamazlar çünkü komşuluk beraber yaşadığınız fertlerle olur.

****

İnsanoğlunun beden gözü ile gördüğü hakikat asıl olan hakikatin beklide milyonda biri gibidir. Dünyadan çok, çok büyük olan güneşi yirmi santim çapında gördüğümüz gibi.

İnsanoğlu yanılmamak için şu dört güzeli bir araya getirmesi gerekir. Göz, gönül, akıl, insaf.

****

İnsanoğlu karşısındaki şahsa yada hak sahibine verdiği değer kadar Allah (c.c) ın rahmetine mazhar olur.

****

Bir toplum birbirine ne kadar merhamet ederse Allah (c.c) da o topluluklara (milletlere) o kadar rahmet nazarı ile bakar onları şereflendirir.

****

Birbirlerini korumayan hiçbir topluma Allah'ın rahmet nazarı vaki olmadığı gibi zulmü erişmiştir kıyamete kadarda öyle olacaktır.

****

Ey Hakkı arayan kardeşim! Dünyada doğru kalmadı deme iftira atmış olursun. Eğer sen doğru olursan doğruları da görürsün. Unutma ki eğriler hiçbir zaman doğruları görememişlerdir ve göremeyeceklerdir.

****

Daima kendi menfaatini düşünüp muhatabının menfaatini çiğneyen bir toplum Allah'ın gazabını celp eder işte o zaman menfaatlendiği şeyde elinden alınır dünya ve ahireti zelil ve perişan olur ki o gibilerin asla bir yardımcısı bulunmaz.

****

İnsanoğlu karşısındakine değer verdiği müddetçe insanlığının değerini korumuş olur. Aksi halde diğer mahlûklardan farkı olmaz.

****

Nefis insanoğlunun yumuşak yönünden yoklayarak onu katılık uçurumlarından cehenneme yuvarlar.

****

Kendi günahını bil ve kabul etki Yüce Mevla'da seni kabul etsin ve bağışlasın.

****

Yiğit olan yiğidin alameti odur ki geniş gününde olduğu gibi dara düşüncede adil ola.

****

İyilerle yoldaş olanlar iyi olurlar kötülerle yoldaş olan iyi dahi olsa zamanla kötü olmaya mahkûm olur.

****

İyi anlamalı hak hukuk meselesini kâfirin iman ehli üzerinde manevi bir hakkı düşünülemez. Ancak müminin mümin üzerinde manevi hakkı mevcuttur.

****

Yiğidi ecel öldürmez, onu sevdiği, güvendiği, dostum dediğinin ihaneti yada güvensizliği öldürür.

Sabrın güzelliğini anlamak için, insanın bazı değerlerini yitirmesi gerekiyor. Sabır güzel demek yetmiyor.

****

Sabır güzel demek yetmez.

Sabrın güzelliğini kalben ve aklen tasdik edebilmek için bazı değerler insanın elinden uçup gidiyor.

****

Ecel yiğidi öldürmez. Çünkü yiğit olan yiğidin ölümü ebedi saadet ve cennet ve cemaldir. Yiğidi öldüren dostunun vefasızlığıdır. Hatta ölümlerden acı olur.

****

Yiğidin ölümsüzlüğü dostluğunu tek olan zatı hüdaya bağlamakla mümkündür. Eğer böyle olursa her iki cihanda da ölümsüz olur.

****

Dünyada insanları sevmek, dost gibi görmek güzel ama sırrını vermek, paylaşmak her şeyini kayıp etmek gibi tehlikeye düşürür.

İnsan bugün çok samimi dost gibi ama yarın yâda en kritik anda bir ihanetle karşına çıkabilir.

****

Merhametli olan insanlar çok kolay tuzağa düşerler ancak merhametli kişi her düştüğü tuzak sonucu maddi olarak tecrübe ve ilim sahibi olur. Çektiği sıkıntılar onu düştüğü tuzağın derecesine göre tarifsiz ilim, irfan sahibi yapar, manevi olarak Yüce Mevla'nın dostluğunu sevgi muhabbetini, rızasını kazanır.

Tuzağa düşürenlere gelince onlar her iki cihanda rezil olurlar kimileri malından, kimileri evladından, kimileri ar, namusundan olur velhasıl en çok sevdiğini elinden kaybederek birçokları da aklından olur.

****

Her insan gönül ehli kul olmak ister ama gönül ehli olmanın yolu gönül kırgınlığını, yorgunluğunu ve bazı değerleri terk etmeye razı olmaya bağlıdır. Aksini düşünenlere gönül ehli olma kapısı kapalıdır. Bilene…

****

Menfaat bir sandalyeye benzer eğer ayağının altına alırsan seni yüceltir. Başının üzerine koyarsan seni alçaltır.

(Bu söz dostlardan birine aittir.)

****

Medineli ensarlar müminlere kucak açtı, merhamet etti onlara malını zamanını sevgisini ve dini paylaştılar Yüce Mevla'da onlarla rahmetini paylaştı, onların şanını tüm dünyaya duyurdu.

Eğer sizde yüce Mevla'dan ihsan bekliyorsanız sevdiğinizi hakkı sevenlerle paylaşın.

****

Haksızlar; hak sahibi, adaletli kişilere daima deli derler.

Haksızların adaleti mutlaka adaletsizliktir.

Haksızlardan hak, adalet bekleyenler bunalıma düşerler.

Haksız olan kişi kendi öz evladı dahi olsa hak ehlini yanında istemez.

****

Nefsi adına sakin olmayan kişinin dilinden hak sözü çıkmaz. İslam davası adına hırsı olanların lisanından hikmet zuhur eder.

****

Hikmetli kelamlar cahil ve gafil olanların hatalarını düzeltmek amaçlı olduğu için cahiller daima hikmet sahibine kinlidir.

****

İnsan olan insan için iyi niyet hoşgörü her şeyden daha güzeldir. Ancak zalimler için kaba kuvvet kaçınılmaz bir vazifedir.

****

Yüce Mevla'nın af ve merhameti insan olan, insan şerefini değerini koruyan mümin kullar içindir.

İnsanlığını kaybedenler için Yüce Mevla'nın nar-ı cahim-i vardır.

****

Kendinde olgunluk arayanlara nefis hocalık yapar sahibini yönetir.

Eğer kişi bunu marifet zannederde biraz daha gaflet ederse o zaman nefis ona ilah gibi görünerek bazı bilgiler verir böylece kişi nefsine kul olmuş olur.

****

Rüşvet almayı sanat edinen idarecilerin çocukları mutlaka gelecekte düşmanların oyuncağı olacaktır. Ve o toplumun ahını yüce Mevla onların geleceğini kurmak için yaptığı haksızlıkların hazin kuyularına terk edecektir.

Böylece hem dünya hem de ahirette rezil rusvay edileceklerdir.

****

Sorumsuzluğun sonu zulme çıktığı gibi sorumsuz olan kişinin akıbeti de zalim olmakla sonuçlanır.

****

Kendini idareden aciz olanları bir başkaları idare ederler ama yinede akıbeti isyanla biter.

****

Birileri kendini uyanık zannederlerde başkalarının düştüğü tuzaklara garip bakarlar. Esasen asıl tuzağa düşmüş olanlar kendileridir de habersizdirler: çünkü onlar benlik illeti gibi bir tuzağa düşmüşlerdir.

****

Kötü tuzağa düşmez. Çünkü kötünün işi tuzak kurmaktır.

Kötünün düşeceği tuzak geciktirilir ya en son malıyla rusvay olur ya evlat uyal-i ile yâda son nefesi imansız gitmek olur.

****

Tuzağa düşürülenler ve düşenler iyiler olur. Çektiği sıkıntıda kendisine ilim, irfan olur. Daha fazla sabrederse haklan nasibi hak olur.

****

Sabır insana ömür boyu en sadık olan arkadaştan daha samimi bir dosttur.

****

Bazen sabır onlarca insanın engelleyemeyeceği birçok belaları engelleyen manevi bir kuvvettir.

****

Sabırsız insanlar kendi arzularının esiri olarak iki cihanda rezil olmaktan kurtaramazlar.

****

Kanaat sabrın ikiz kardeşi gibidir, eğer kişi kanaat ile sabrı birleştirebilirse aklı selim imanı kamil şerefi ile şereflenerek Allah’ın dostluğuna yükselir ki bu da her cana nasip olmaz!..

Allah dostunun uçuşu kuşların uçuşuna benzemez.

Onların uçuşu özeldir. Melek misalidir, gafillerin gözü onu göremez.

****

Dostun bir kuş misali uçmasını bekleyenler iyi bilsinler ki sinekler dahi uçarlar. Bu çok güzel olsa idi Allah (c.c) uçmayı sineklere vermezdi.

İyi biliniz ki dostların uçmadığını söylemiyorum onlar basit bir kuşa benzemez, o seviyeye düşürülemez diyorum ancak dostların uçuşu yüce Mevla'nın sır ve hikmetiyle olduğu için onların uçuşu bir melek misalidir, aklını nefsine esir edenler asla onların uçuşunu idrak edemezler ve gözle göremezler.

****

Dervişe küs yaraşmaz. Manasız sebepler, küskünlükler nefsin arzuları olduğu için derviş bunları (engelleri) aşan insandır ve bu yolu seçmelidir.

****

Karşısındakinin hakkını insaflı bir anlayışla düşünenler sabrın sırrının ilk basamağına çıkmış olurlar.

****

Peygamberimizin Medine-i münevvere de ki kardeşlik ilanı gerçek manada tarikatı idrak eden bir cemaatin sevgi muhabbeti o günün ve bu günümüze taşınan ilahi bir (kopyası) ihsanıdır.

****

Tasavvuf Mümin vasıf ve meziyetine aşina olduktan sonra kulun marifet ve hakikat sırlarına aşina olmak için yürüdüğü yolun adıdır ki bu yol ihlâs, itaat ve sabır dağlarını tırmanarak yürünebilen bir yoldur. (başkalarına kapalıdır.)

****

Bu fani dünyada hayra yönelmek kula sıkıntı kapısını açtığı gibi yarın için hem dünya hem de ahiret mutluluğunun kapısını açan ilahi bir anahtardır.

****

Allah (c.c) hiçbir kuluna azap etmez kul isyan ve azgınlığı sebebiyle Allah (c.c) ın gazabına uğramaya müstahak olur.

****

Kul Allah(c.c) ın adaletinden memnun ve razı olmalı ki sabır ve kanaat hazinesi kendisine ihsan edilsin.

****

Allah'ım sen her şeyi hakkı ile bilensin. Ya Rabbi hakkımda hayır olanı da en iyi bilensin bana benim istediğimi değil razı olduğun nimetleri ihsan eyle çünkü sana sığınanların vekili sensin…

****

Arzusuna erişmek isteyenler nefsi şeytana esir olurlar.
Nefsin arzusunu terk edenler Mevlasına asker olurlar.

****

Dünya hayatından beklentisi olanlar isyankâr olurlar.
İyi bilmeli ki dünya hayatı insandan gençliğini uçurur.
Belini büktürüp varını varlığını toptan terk ettirir.
Yerin üzerinden altına indirir ismini, resmini meçhule çevirir.

****

Şüpheli gönüller şeytanın barınağıdır.
Şüpheyi terk eden gönle hak misafir gelir.

****

Yurdumuz virandır, gönlümüz viran,
Derdini sana döküyor bu garip lisan,
Kulunun âlimisin ey yüce sübhan,
Senden gayri kula yar bulunmuyor.

Ne yaptığınızı, ne yapacağınızı bilin.
Eğer biri size bildirirse işiniz gayet zor olur.

****

Yüce Mevla kulunun işini asla zora çıkarmaz.
Kul kendi niyeti ve gafleti ile işini zora düşürür.

****

Yüce Mevla rızıkların birçoğunu kul eliyle dağıtır. Bu ilahi ihsanı ve ikramı fark edemeyen biri nasıl şükür ehli bir kul olabilir?

****

Kulların birçoğu daha yeni buluğ çağına erdikleri zaman devamlı olarak yüce Mevla'dan isterler, hayır dilekte bulunurlar.

Yüce Mevla da onların dileklerini kabul eder. Çeşitli vesilelerle dileklerinin bazıları yerine gelir, ama kul bunu fark edemeyerek veya anlayışı arzusu değiştiği için bunu kabul etmez (beğenmez) nankörlük eder.

Yüce Mevla da onun nankörlüğü nispetinde yavaş, yavaş vermiş olduğu manevi nimeti elinden alır. Nimetleri elinden kaçıran kul perişan olur. Kendine geldiğinde cezası çoktan kesilmiş olur ki; Allah'ın yazdığı o yazıyı da kimse bozamaz.

****

İlmi ahlaksıza verirseniz topluma zulmeder; batılılar bunun açık örneğidir.

****

Her kâmil kul baştan sona (tepeden tırnağa) ilim sahibidir ve gönlü hikmet hazinesidir.

****

İlmin esrar ve sırları takvada gizlenmiştir.(kulu kendine bekler)

****

Gönül kapısını dosta kapatanlar; hiç şüphesiz düşmanı olan şeytana oyuncak olurlar.

Gönül kapısını dostuna kapatan gönül evini düşmana mesken etmiş olur.

****

Herhalde akıllı olan bir insan için en büyük nasihat yaşanan hayat gerçeğidir.

****

(İYİ DÜŞÜN!)

Yaradan insan değerini hayat imtihanı ile ölçer.

****

Kazandığına kanaat etmeyenin yolu isyana açılır. (çıkar)

****

Kazandığına kanaat etmeyenin gönlü isyana düşer.

****

Bütün isyanlar duygularda başlar, kalbin tasdiki ile yavaş, yavaş açığa çıkar, dile dökülür.

****

Hiçbir yol devamlı düz değildir. Hayat yolunu devamlı düzde arayanlar bulamayacakları için isyankâr olurlar.

****

Dünya hayatı hep imtihan deriz fakat hiçbir imtihanın kolay verilmediğini niçin düşünemeyiz

****

Hayatın her kademesini imtihan kabul etki ahiret notun yüksek verile.

****

Mal, mülk ve evlat Allah ile kul arasında gizli ve açık olmak üzere büyük imtihandır.

****

Karı koca ilişkisin şehvet olarak görenler hiçbir zaman birbirlerini aşağılama duygularından kurtaramazlar ki; bunlar

anlayış ve duygu yoksullarıdır. Zaten o gibilerin hayatı isyan ile geçer.

****

Ömrümde muhabbetten daha büyük kazanç görmedim.
Ne biter, nede kimse elinden alabilir.

****

Dervişlere kini olanların gönül evinde şeytan makamını kurar.

****

Hakkı sevenleri sevenlere umulmadık nimet kapıları açılır.

****

Hakkı sevenlere kini olanlara nimet kapıları bir, bir kapanır.

****

Şüphe bir mikroptur insanı dostuna düşman eder. Buda yetmez bir gün düşmanlarına oyuncak eder.

****

Ey nefis hükmetmeyi bırak.
Biraz olsun acizliğini idrake çalış.
Hükümdarlığı ve hükmetmeyi,
Ezeli ve ebedi olan Allah’a bırak.

****

Dünyada iyilik yaparak sıkıntıya düşen insanlar, Yüce Mevla onlara dünyada huzur ahirette rahmet ile şereflendirir.

****

Nefsin arzuladığı makama erişmek için can yakanlar.
Yarın mutlaka ve mutlaka nar-ı cahim ateşi yakacaktır.

****

Dünyayı sevenler onu kısa yoldan kazanmak isterler. Hal böyle olunca da başlarına gelen bazı hadiseler neticesinde yüzleri kızarır mahcup olurlar.

****

Eğer siz iyi olursanız başkalarının kötülükleri sizi kötü edemez. Eğer siz kötü olursanız başkalarının iyilikleri de sizi kurtaramaz.

****

İnatçılık nefis alametidir. İnsan inadını hak için kullanırsa şerrini hayra çevirmiş olur. Eğer inadını nefis yönüne kullanırsa hayır kapıları kendisine kapanır.

****

Sevginiz mümine olursa sizi yüceltir fasıklara olan sevgi kulu siccine kadar alçaltır.

****

Gerek zahir gerek batın olsun terbiyeyi ancak terbiye edilmiş olanlar yapabilirler.

****

Edepsize kıymet verirseniz edepsizlikte haddini aşar.

****

Unutmayınız ki; bir kadın kocasının itibarını koruduğu kadar değer kazanır, şereflenir.

Erkekte hanımını koruduğu zaman erkeklik vazifesini yapmış olur. Hanımının hakkını müdafaa edemeyen biri erlik vazifesini yapmamış olur.

****

Bir kadının kocasına hizmeti tatlı dil ve güler yüzü kocasını kendine bağlayan ilahi bir bağdır.

Karı koca beraberliği (ilişkisi) karı koca arasında bulunan sevgisizliği, kini, nefreti aralarından çıkaran ilahi bir muhabbet aracıdır. Onu cahillerden farklı anlamak gerekir.

****

Fikir köleleri hak sahibini anlayamaz ve destekleyemezler ve o şeref onlara verilmez.

****

Kadın erkek için, erkekte kadın için dünya cenneti gibidir. Ancak bu dünya cennetini çoğu karı koca kendi cehaletlerinden dolayı hayatını cehenneme çevirirler. İyi değerlendirenler her iki cihanda da mesut bahtiyar olurlar.

****

Yüce Mevla'nın; karı koca arasına vermiş olduğu ilahi duyguları hiçbir dilin tarif etmesi mümkün değildir. Bütün diller bu konuda aciz kalırlar. Bir insan bütün ömrünü zikir, şükürle geçirse dahi sadece ve sadece karı koca arasına verilmiş olan bu ilahi nimetlerin şükrüne edadan aciz kalır.

****

Karı koca bir biri için dünya cenneti gibidir. Ama çokları nankörlüklerinden dolayı bu cenneti cehenneme çevirirler.

****

Çıplak vücudun nesi sevilecek ki sevilen ve sevdiren karı koca arasında yüce Mevla'nın vermiş olduğu ilahi duygular ve ilahi muhabbettir. Agâh olarak bu ilahi hali çok iyi anlamak lazım gelir. Aksi olanlar hüsran olurlar.

****

Karı koca arasındaki ilişkiler şehvet değildir, Yüce Mevla'nın vermiş olduğu ilahi bir nimetle duyguları ve ruhu dinlendirmek için verilen ilahi bir hediyedir. Şehvet ise haramların başladığı ve barındığı hevesler ve fiillerdir.

****

Karı koca ilişkisini şehvet olarak gören kadın ve erkeğin bir ömür boyu stresi ve hicranı bitmez. Birbirine eziyeti kesintisiz devam eder.

****

Karı koca ilişkisini şehvet olarak görenler birbirini aşağılama duygularından kurtaramazlar.

Ayrıca bu gibiler anlayış ve duygu yoksullarıdırlar. Zaten o gibilerin hayatı isyan ile geçer.

****

Kadın erkeğe, erkekte kadına Yüce Mevla'nın sunmuş olduğu dünya ve ahiret nimetidir. Bu nimeti fark edenler birbirlerini isyanın her çeşidinden korurlar. Bu ilahi nimeti fark edemeyenler dünyada huzursuz yaşarlar, ahirette de zelil olmaya mahkûm olurlar.

DUA VE EĞİTİM ANLAYIŞI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

Rabbimiz! Eşlerimiz ve çocuklarımız hususunda gözümüzü aydın kıl, bizi, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder yap.

Furkan 25/74

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ "

Rabbim bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.

Şuara 26/83

Cenab-ı Hak insanları, kullarını yalnız bir konuda değil de her konuda uyarmıştır. Yani Kur'an-ı Kerim içerisinde olmayan bir konu mevcut değil.

Kur'an-ı Kerim o kadar geniş bir kitap ki baştan sona Allah kelamı olduğu için Allah-u Teala hiç bir meseleyi unutmamıştır. Unutmak gafletin alametidir, o da biz kullara, yaratılanlara yakışır.

Yaratıcıya gaflet yaraşmaz, gafil değildir. Asla unutmaz. O öyle bir Rab ki taşın içerisinde, ortasında, hiç hava almayan yerde

karınca, kurbağa yetiştiriyor. O taşın içerisindeki kurbağaya veya herhangi bir böceğe gıdasını ihmal etmeyen yüce bir Rab dır.

İşte bizim Rabbimiz okuduğum ayet-i kerimelerde şöyle buyuruyor:

Allaha inananlar ve Allahtan korkanlar şöyle yalvarır, yakarırlar Rabbinden şu güzellikleri isterler. Zaten Allahtan korkmanın alameti Allaha çok yakarıp, yalvarmaktır.

Allahtan korkmayan bir insanın Allaha yalvarıyorum, veya Allaha yalvarmıyorum diyen bir insanın Allahtan korkuyorum demesine inanmayınız.

Çünkü yalan söyler. Dikkat ediniz, buna mukabil olarak başta Peygamberler olmak üzere ki bu Peygamberlerin en sonuncusu ve kainatın güneşi bizim Peygamberimiz Muhammed Mustafa(s.a.v.) Efendimiz en çok Allahtan korkan ve gece gündüz Rabbisinden isteyen, dilenen bir insandır.

Çünkü Allahtan en çok korktuğunun alametini açık bir dille sergiliyor. Demek ki Allahtan korkunun açık alameti Allaha yalvarmaktır. Bunları söylerken bu milletin, bu toplumun yakardığı, yalvardığı Allah değil, makam sahipleridir. Yani makam sahiplerinden korkarlar ama Allahtan korkmazlar.

Fakat hiç unutmamak lazım ki bütün makam sahipleri makamını kaybedecektir. Ama bugün, ama yarın. Cenaze namazını kılarken falan makamın ehli denmiyor.

Örneğin bir vali, bir başkan, bir cumhurbaşkanı, bir paşa denmiyor. Er kişi niyetine veya hatun kişi niyetine deniyor.

Er kişi ne demek biliyor musunuz mahşer meydanında kendini kurtaracak amele, ahlaka ve Allaha yakınlığa sahip kişi demektir.

Yani biz cenaze namazını kılarken er kişi niyetine derken diyoruz ki yani herhangi bir kişinin niyetine değil, gafletli, cehaletli, Ahmet, Mehmet efendi, Hasan, Hüseyin değil yani mahşer meydanında kendini kurtaran bir kişinin niyetine bu cenazeyi kılıyoruz.

Hatun kişi de aynı demektir. Yani Allah nazarında hanımlara daha düne kadar biz hep hatun derdik ama bugün eş yaptık, eş oldu. Ama dün bizim hanımlarımızın, kızlarımızın ismi hatundu. Yani cennet hanımı, cennete layık bir insandı, cennet ehli olan o hatunların isimleri değişince cennetteki yerleri, makamları da değişti. Bu ayrı bir mesele, Yani herhangi bir kadının niyetine değil de kendini kurtaran bir kadın niyetine cenazeyi kılıyoruz.

Biz daha fazla uzatmadan ayeti kerimeye dönelim.

Allahtan korkanlar, Allah'dan şunları isterler;

"Ya Rabbi eşlerimiz ve çocuklarımız hakkında gözümüzü aydın kıl."

Bunlar Peygamberlerin duası, ayet-i kerimede Cenab-ı Hakkın hoşuna gittiği için o Peygamberlerin güzel sözlerini bize tekrar ediyor. Ey kullarım! Bakın benim sevdiğim, memur tayin ettiğim beni bilen, iyilik yollarını bilen benim Peygamber kullarım bu şekilde dua ettiler sizde onlar gibi dua edin.

Onların dualarını kabul ettiğim gibi, sizin dualarınızı da kabul etmeye kadirim diye bize sesleniyor.

Onlarda benim kulum sizde benim kulumsunuz ama sizde onlar gibi Salih amel işler, onlar gibi dua eder, niyetiniz, arzunuz o Peygamberlerin arzusundan olursa onların duasını kabul ettiğim gibi sizinde duanızı kabul ederim. Çünkü sizi yaratan benim diye sesleniyor Cenab-ı Hak ayet-i kerimede.

Sonra onlar eşlerimiz ve çocuklarımız hususunda Ya Rabbi! Gözümüzü aydın kıl. Bize Salih evlatlar, Salih eşler nasip et diye

dua edip istediler. Salih evlat isterseniz, Salih evlatlarınız olursa, Salih eşleriniz olursa memleketteki fitnenin ateşi söner. Peygamberimizin dünyaya gelişiyle Mecusilerin hiç sönmeden bin yıl yanan ateşi nasıl söndüyse salih bir evlada kavuşan bir milletin, bir toplumun önündeki zulüm ateşi söner.

İsyan ateşi söner. İsyan yolları tıkanır. Bütün Peygamberler bu şekilde Allahtan istediler. Allah da onlara salih evlatlar verdi. Bu ayet-i kerime İbrahim (aleyhisselam) ın duasıdır. İbrahim (aleyhisselam) Salih eşler ve salih evlatlar istiyordu. İbrahim (aleyhisselam) ın oğlu İsmail (aleyhisselam) Peygamberdir. Aynı şekilde İshak (aleyhisselam) İbrahim (aleyhisselam) ın oğludur ve Peygamberdir.

Hatta Peygamberler zinciri de İbrahim (aleyhisselam)ın soyundan geliyor. Yine son Peygamber iki cihanın efendisi bizim Peygamberimiz (s.a.v.) yine onun soyundan geliyor.

İsmail(aleyhisselam) ın soyundan. Yani İbrahim (aleyhisselam) ve İsmail (aleyhisselam) ın silsile yoluyla soyundan geliyor.

Demek ki Cenab-ı Hak kullarının kendisinden istemesini istiyor. Allahtan korkan o Peygamberler hep böyle istediler, kendileri isyan etmediği gibi evlatlarının da isyan etmesini istemediler. Evlatlarının da Salih olmasını istediler, bende Salih evlatlar vererek onların o muratlarını gerçekleştirdim. Diyerek bizleri uyarıyor.

Ama biz evleniyoruz çoluk çocuğumuz oluyor, bekliyoruz ki Salih olacak. Bakın onlar daha evladı kazanmadan isyan edecek bir evladın korkusundan Allaha sığınmışlar.

Yani isyan edecek ailenin, eşin veya çocuğun şerrinden Allaha sığınmışlar. Allah-u teala da kendisine sığınan, kendisinden iyilik isteyen salih kullarının salih dualarını kabul ediyor. Sonra Ya Rabbi! Beni Salih evlatlara Salih topluma imam eyle, yönetici eyle".İmam yönetici demektir.

Beni o Salih evlada, Salih bir millete, Salih bir topluma yönetici eyle. Beni onların imamı yap ve ben onların imamı olursam ben Senden hayır istediğim gibi onlara da hayrı emrederim, onları da kötülükten korurum. Benden sonra gelecek salih evlatta olsa o da yine aynı şekilde salih olan kulların bir millete imam olunca yine o milleti, zulümden, isyandan kurtarır, korur.

Ve sizde böyle dua edin ey kullarım diye Cenab-ı Hak bizlere ayet, ayet, tane, tane nasıl dua etmemiz gerektiğini haber veriyor. Ama bizler kitaptan uzak kaldık, kitabı anlayamadık, kitabı anlayanlara da değer vermedik.

Hem kitaptan ayrıldık, hem kitabı sevenlerden ayrıldık. Hem Allahtan korkmadık, hem de korkanlardan ayrıldık.

Çünkü Allahtan korkanlarla beraber olursanız mutlaka sizde Allahtan korkarsınız. Patrondan korkanlarla, makam ehlinden korkarak onlarla beraber olursanız makam ehlinden korkarak Allah korkusunu unutursunuz.

Maalesef toplumumuzun çoğunluğu bugün öyle, Allah korkusunu unuttu, makam ehlinden korkuyor.

Ve yine bir ayeti kerimede.

”Rabbim bana hikmet ver. Ve beni Salihlerden yap. Ve Salihler arasına kat”. Şuara 26/83

Bu Peygamberlerin duaları Cenab-ı Hakkın hoşuna gidiyor ve Cenab-ı Hak kullarına ve ahir zaman nebisinin ümmetlerine, geçmişteki bütün Peygamberlerin güzel ahlakını seçiyor takdim ediyor.

Ey kullarım, geçmişteki seçkin kullarım, Peygamber kullarım ve onlara tabi olan o güzel kullarım böyle yalvardı da ben onlara nimet vermiştim. Sizde onlar gibi yalvarın, hikmet isteyin vereyim.

Sadakat isteyin vereyim, sevgi isteyin vereyim, bana yakınlık isteyin vereyim. Hazinemde var. Cenab-ı Hak benim hazinem sizin için diyor. Ama bizde maalesef Allah kelamıyla Allaha yalvarma yakarma ilmi yok denecek kadar az.

Allah kelamıyla Allaha yakarma ilmini maalesef kaybetmişiz. Kendi çabamız, gayretimizle birinden duyduğumuz şeylerle oyalanıyoruz.

Hemen parantez açarak şu gerçeği de vurgulamış olalım ki yanlış anlaşılmalara sebep olmasın.

Halkımızın çoğunluğunda, şu yanlış görüş, düşünce hâkim.

Canım dua ile her şey olur mu çocuğunu eğiteceksin, sen biraz haklı gibisin ama iyi bilmelisin ki hatalı olan eğitim anlayışı değil,

Eğitim kulun gücü ile yapılabilecek iştir. Bizim burada anlatmaya çalıştığımız daha çocuk dünyaya gelmeden, kulunu yaradan yüce Mevla'dan yardım almaktır.

Eğer kul Allah'dan yardım almaz ve alamaz ise kendi gayreti sadece ve sadece dünyevi ihtiyaçlarına göre evladına eğitim aldırır, ahireti de unutur, böylece iki cihanda da perişan olur. Biz bu acı gerçeği anlatmak istiyoruz. Aksi halde eğitime ihtiyacımız olduğu da ayrı bir ihtiyaç meselesidir.

Tekrar ediyorum, eğitim insanların verebileceği bir şeydir, ihlas ise yüce Mevla'yı razı edenlerin alabilecekleri ilahi nimetlerdir. Unutmayınız

Dikkatimi çekiyor mevlit okuyorlar ama bir duaya gelince, illaki bir kitaptan ezberleyecekte dua yapacaklar. Yani birisi yazmış olacak oda okuyacak.

Hâlbuki dua o değil kardeşim. Sadece bir dua örneğidir.

Asıl dua nedir biliyor musunuz? Asıl dua şuradaki insanların gönlündeki halini, duygularını, eksiklerini Allah-u Tealaya arz etmek ve deva dilemektir. Şahsi olarak bir insanın duası da bu yönde olmalıdır.

Yani Ya Rabbi benim şu derdim var, kusurum var, ilimde, ahlakta, amelde, maddede eksiğim var diye bütün dertlerini Allah-u Tealaya dökerek Allah-u Tealadan yardım dilemesi bir insanın yapmış ve yapacak olduğu en güzel duadır.

Yoksa birisinin yazdığı dua senin derdine ilaç değildir. O sadece bir usuldür, alışkanlığın ifadesidir. Senin yapacağın duayı Cenab-ı Hak veriyor.

”Ya Rabbi! Ben senin hükmüne razıyım.

Ve senin hükmün, vaadin gerçektir, hüküm sahibisin, hikmet sahibisin. Benim duama karşılık vermekten aciz değilsin diye Allah-u Tealaya böyle yalvardı, yakardılar,

Allah-u Teala da onların o samimiyetine hikmet verdi.

Süleyman (aleyhisselam)a hikmet verdi, ilim verdi rüzgârlarla konuşuyordu. Mahlûkatın tümüyle konuşuyordu. Ve hatta dikkat ediniz cinlere bugünkü Mescid-i Aksa’yı yaptırmıştır

Süleyman (aleyhisselam) Allah-u Tealanın verdiği ilim ve hikmetle cinlere yaptırmıştır. Hatta vefatından sonra altı ay asasına yaslanarak ayakta durmuştur. Vefat ediyor, altı ay ayakta duruyor. Asasına bir kurt giriyor o dayandığı asasını kemiriyor, kemiriyor. Asa o kurdun yediği, kemirdiği delikle çürüyor Ve Süleyman (aleyhisselam) yere düşüyor. Kur’an-ı Kerim bunu çok açık olarak anlatılıyor.

İfrit adında kâfir bir cin bu ölmüş artık bırakın diyor. Vefat ettiği halde altı ay asasına dayanarak yine cinleri çalıştırıp **Mescid-i Aksa**’yı tamamlatıyor.

Dua ediyor, istiyor kardeşim. Ya Rabbi! Bana hikmet ver, ben senin hükmüne razıyım,

Vereceğin ilme razıyım, ahlaka, amele razıyım. Yani verdiğin her şey kulu sana yaklaştırır.

Allaha yakaran kişilerde böyle bir sadakat var. Ama bugün biz ümmet olarak yâda kul olarak, Allaha kul olarak Allaha yakarma ilmine, alışkanlığına sahip değiliz. Allaha yakarmak kendimizi küçümsemek gibi geliyor. Garibimize gidiyor.

Hâlbuki zaten ben Allahın kuluyum demek ben Allahın karşısında acizim demektir. Yani kulluğun Türkçesi aciz demektir.

Muhtaç demektir. Kime karşı muhtaç? Allaha, Resulüne, Allaha ve Resulüne yakın olanlara muhtaç.

Tabi bizim kardeşlerimiz Allahtan, Peygamberimizden, Allahın sevdiklerinden uzak olunca o zaman Allahın düşmanlarına yakın oluyor. Allahın düşmanlarına yakın olanda dolayısıyla Allaha yakın olanların duygularından, düşüncelerinden, ilminden, ahlakından, amelinden de uzak kalarak zamanla Allaha düşman olan zavallı bir nesil yetişiyor.

Cenab-ı Hak öyle bir delaletten Ümmet-i Muhammedi ve bizleri muhafaza eylesin. Bize tekrar Allah-u Tealaya yalvaracak, yakaracak özüyle, sözüyle, kalbiyle, gönlüyle, Cenab-ı Hakka yakaran ve Cenab-ı Hakkın ilmine, muhabbetine aşina olan bir gönüle, kalbe sahip olanlardan eylesin.

Duada birde Allaha yakarma da, yalvarmada sabır lazım. Cenab-ı Hak demin okuduğum ayet-i kerimenin bir sonraki ayet-i kerimesinde buyuruyor: Böyle Rablerine yakaranlar, Allahtan hayır isteyenler, evladında, çocuklarında, eşlerinde, işinde hayır isteyenler ve Cenab-ı Hak bu isteklerinden sabırlı ve gayretli olan kullarına cennetin en yüksek derecelerine eriştirmek suretiyle orada esenlik ve dirilik dilekleriyle bu insanlar karşılanacaklar. Cennetin en yüksek derecelerinde, yerlerinde, mevkilerinde, Allah-u Tealanın misafiri olarak ağırlanacaklar.

Ve orada temelli kalırlar. Orası ne güzel bir yerdir, ne güzel bir duraktır. Birde bakın dikkat edin! Devamlı dirilik ve ölümsüzlükle Cenab-ı Hak onları müjdeliyor. Ölüm yok onlara. Ölüm kiminmiş? Yunus Emre ne güzel buyuruyor:

Yunus öldü deyu sela verilir,
Ölenler hayvan imiş,
Âşıklar (sevenler) ölmez.

Âşıklar ölmez diyor da âşık Hakkı seven demektir. Ama aşık derken bugünün gençliği aldandığı için böyle saz çalıp, türkü söyleyip, dansöz oynatanlara da aşık diyorlar. Yani Hak dilinde

âşık olmak, Allaha ve Resulüne bağlanmak, âşık olmaktır, sevmektir. Bunun haricindeki aşklar adını sevgi, aşk koydukları meselenin tamamı delalettir, cehalettir. Aşk dediğiniz zaman kulu Allaha götüren sermayenin adıdır. Yani aşk Hakkın bir ihsanıdır.

"Kimde kim aşkın nişanı var durur,

Ol âşık-u maşuku er görür",diyor Süleyman Çelebi Hazretleri mevlüt kitabında.

Bakın sidretül müntehada da Allah Rasulü buyuruyor:

"Ta ezelden bana aşk oldu delil,

Yanar isem ben yanayım ey Halil"

Yani Rabbimin aşkı, sevgisi benim kalbimde, gönlümde beni buraya kadar getiren, beni buraya kadar bu sıkıntılara, bu cefalara göğüs germeme güç, kuvvet, kaynak olan Allah aşkıdır.

Ya Cebrail! Buradan öteye de O Rabbimin aşkı, sevgisi, muhabbeti beni götürür taa ezelden aşk oldu bana delil.

Bakın dikkat edin! Aşk Allah'ı sevenlerin, Allah'a bağlananların sermayesidir, mirasıdır.

Bugün türkücülerin, çalgıcıların adına âşık derseniz aşka ihanet etmiş olursunuz. Veya iki tane serserinin birbirine sevdalanmasının adına aşk derseniz aşkı bilmemiş olursunuz. Yâda aşka hakaret etmiş olursunuz.

Ne yaptığınızı ve ne söylediğinizi bileceksiniz. Dikkat ediniz! Cenab-ı Hak ayet-i kerimede buyuruyor:

Cenab-ı Hak ayet-i kerimede buyuruyor ki: Allahın öyle güzel kulları var O Allahtan korkanlar Allahtan ilim almış, irfan almış, sevgi, muhabbet almış olan Allahın yeryüzünde gezen öyle salih kulları var ki onlar vakarla yürürler.

Yeryüzünde vakarla yani bilinçle yürürler, irfanla yürürler. Ve cahiller onlara taş attıkları zaman yani onların o nasihatleri yüzünden, Allaha yakınlıkları vesilesiyle, insanları Hakka davet etme vesilesiyle cahiller dil uzatırlar, taş atarlar. O cahillerin taş atmasına onlar asla kulak vermezler.

Yine onlar hep Hakkı söylerler. Yani o cahillerin taşlaması, dışlaması onları Hak yolundan alıkoymaz. Onlar hem yoluna devam eder, hem de etrafındakilere Allahın rahmetini saçarlar. İlim ve irfanını dağıtmak isterler.

Demek ki Allahtan korkmanın alameti ne yaptığını bilmek, ne söylediğini bilmek, Allaha çok yalvarmak, Allaha yalvaranın da değerini bilmek.

Eğer bir kul ki Allaha yalvarmaya gurur ediyorsa onun içinde bir firavun ayağa kalkmış demektir.

O nefis var ya nefis. Tasavvufta, tarikatta, dostlukta nefsin adına firavun deniyor. İçimizdeki o firavun ayağa kalkmış, bizi Allaha yakarmaya bırakmayan bir düşmanla karşı karşıyayız demektir.

Ben Allahın karşısında küçülmeyeceğim de Allahın karşısında ezilmeyeceğim de Allaha muhtaç olduğumu fark edipte o muhtaçlığımı Allaha arz etmeyeceğim de kime arz edeceğim? Diye kişi Allaha yakarışını bir zevkle, samimiyetle ve Allaha yakarmayı kendine bir şeref bilmedikçe onun kalbine Allah korkusu yerleşmiş olmaz.

Allah korkusunu Allaha yakarmaya eşdeğer tutacaksınız. Ve Allaha yalvarmayı, yakarmayı kendinize en büyük şeref bileceksiniz.

Hal böyle olunca Allah-u Teala da size istediğiniz o şerefi verecektir ve sizi nimetlerine eriştirecektir.

Çünkü Allah aciz değildir. Ayet-i kerimelerde bize müjdeyi veren Cenab-ı Hak vaad ettiğini vermekten aciz değildir. Ancak Allah vaat eder ama biz vaad edilene layık olmadığımız için o vaad edileni alamıyoruz.

Sadece hak ettiğimizi alabiliyoruz. Yani tutup ta hak etmediğimizi Allah bize vermez. Verirse haksızlık yapmış olur ki Allah-u Tealanın zatına zaten haksızlık yakışmaz.

Hiç şüphesiz Allah (c.c) herkese hak ettiğini verir. Cenab-ı Hak ta bize rahmeti, muhabbeti ve Allahtan alacağımız nimetleri hak etme ahlakı, anlayışı, ameli nasip eylesin.

Ve yine Cenab-ı Hak buyuruyor:

Yine Allahtan korkanların alametine bakıyoruz."Onlarda şunu görüyoruz. Onlar gecelerini Rableri için kıyamda durarak ve secdeye vararak geçirirler".

Secdeye kapanınca da öyle kapanıp kalmayacaksın ya. Secde ne demek? Efendimiz buyuruyor: Allaha en yakın olan yer secdedir .Secdeye kapan ve Rabbine dua et, Rabbinden iste.

Ve Aişe validemiz buyuruyor ki: Allah Resulü secdeye kapanırdı, bazen korkardım. Acaba dünyasını mı değişti derdim Öyle uzun secde yapardı ki bende onun yanına secdeye vararak nefes alıp veriyor mu vermiyor mu diye kontrol ederdim. Bakardım ki ağzından, dudaklarından bir şeyler fısıldıyor.

Yani Rabbisine yalvardığını görürdüm. O zaman rahatlardım diyor. Bakın dikkat edin! İşte Allah Resulünün sevdası olan ve kendisinde Allah korkusu olan kullar da Allah Rasulü kadar secde edemez. Onun kadar Allaha yalvaran zaten hiçbir insan olmamıştır.

Ama en azından ona benzeme muradı olur. Yani Allahtan korkan bir kulun Allah Rasulü gibi Allaha yakarma muradı olur. Allah kendisine yakaranlara da en güzel nimetleri verir.

Kul bazen Allah-u Tealanın verdiği bazı nimetler karşısında bunu hayalimde asla düşünemezdim. Veya biri deseydi ki Allah sana falanı verecek, ben inanmazdım veya böyle bir nimete kavuşacağımı rüyamda görseydim inanmazdım der.

Örneğin şimdi bu hane sahibi kardeşimize gençliğinde deselerdi ki Allah sana böyle bir bina verecek inanır mıydı?

Belki de o söyleyen arkadaşına benimle dalga geçiyor diye kırılacaktı.

Ama şimdi sorun inanır. Vermiş çünkü. Ama nefis çok zalim. Diyor ki ben kazandım. Dinarda ilk deprem olmuştu. o zaman o depremde zenginlerde yine öyle (gerçi hepsi öyle oldu ya Bolu'da Adapazarı'da (v.s.) her yerde beş on kat binası olanlar hiçbir şeyi olmayan kişiler gibi kendisine verilecek olan bir tas çorba için kuyruğa girdiler.

Ve oradan bir tanesini rahmetli Timur hoca anlatıyor, ben buna şahit olmadım da, Allah kendisine rahmet eylesin.

Diyor ki Dinara gittiğimde dedenin birisiyle konuştum bana dedi ki "Hocam çift daire üzerine altı katlı binam vardı, eder on iki daire ve hep böbürlenirdim. Ben kazandım, ben kazandım diye övündüm.

Fakat şimdi Mevla bir tokat vurdu, bina yerle bir oldu. Yani kırk senede kazandığımı kırk saniyede bitirdi. Anladım ki veren de Allah'mış, alanda Allah'mış".

Ama bizde nefis olduğu için hep ben kazandım diyoruz. Bütün iyilikleri ben yaptım diyoruz ama bütün kötülükleri başkasına mal ediyoruz.

Falanın yüzünden oldu diyoruz, hep başkasını suçluyoruz ama iyiliklerde de Allah razı olsun falanın vesilesiyle kazandım diyemiyoruz.

.Rabbim falanı vesile kıldı da bana bu nimetleri kazandırdı diyen çok az insanımız var. İşte o Allahtan korkan o vakar sahibi kullar derler ki; Allah-u Tealanın nimetlerinde sonsuz hikmetler vardır. Allahın hikmetiyle olaylara ibret nazarıyla bakarlar.

Yeryüzünde vakarla yürürler manasında bu yatıyor. Yani onlar yeryüzünde Allah-u Tealanın tasarrufunu, kudretini fark ederler ve her hayrın Allahtan geldiğini, her şerrin de yine kul eliyle, yaptığı hatalar ve kusurlarla Allahın gazabını kazandığını bilirler.

Çünkü onlar Allah-u Tealanın hikmet ilmine aşina olmuşlardır. Allah (c.c) onlara hikmetinden vermiştir. Cenab-ı Hak bizleri uyarıyor.

Cenab-ı Haktan korkan kullar geceleri Rableri için kıyamda ve secde yaparak vaktini geçirirler buyuruyor.

Biz öyle miyiz? Biz Allaha yalvarıyor muyuz? Gel kardeşim Allah'ı zikredelim diyoruz Benim kardeşim "Hocam ben çalışıyorum" diyor.

Dost acı konuşur. Bunlar Allahtan korkmamanın alameti. Veya Allahtan korkmayı unutmuşluğun alametidir.

Tabi ki bu biraz daha yumuşak, bir kişiye sen Allahtan korkmuyorsun dersen sana düşman oluyor. Ama Allahtan korkuyu unutmuşluğun alameti, ikisi de aynıdır.

Ha kel Ali veya Ali kel ne fark eder ikisi de aynı. Ama kelam değişiyor. Ali kel deyince biraz daha kel kelimesi geride kalıyor, vatandaş sonradan anlıyor. Bu bana kel demiş ama sonradan anlıyor. Doğrular acı olur.

Siz bir doktora gittiğiniz zaman sizin sıkıntınızı gidermek için bir iğne yapıyor ama canınızı acıtıyor. Doktor sizin düşmanınız değil ki; hatta sizi kurtarmak için kesiyor. Diyor ki bunun apandisi patlamak üzere veya bağırsakları düğümlenmiş veya fıtığı patlamak üzere sizi hemen kesiyor (yani ameliyat ediyor) ve sizin o sancınızı dindiriyor değil mi?

Eğer siz doktorun neşterine razı olmasanız, belki de o sancı sizi (Allah korusun) kabir çukuruna kadar götüre bilir.

İşte böyle, kardeşim doğrular hep acıdır. Yalanlar çok tatlıdır. Çünkü insanları aldattığı için insanlar bir müddet o yalanla neşeleniyor ama sonu çok acı.

Doğruların da başı acı, sonu çok tatlı. Çünkü Allahın rahmeti acıların içinde gömülü gizlidir.

Kâinatın efendisi rahat bir gün görmemiştir. Eğer rahmet, güzellik acılar içinde gizlenmeseydi mutlaka Allah Resulü saadet içinde yaşardı. Çünkü Cenab-ı Hak buyuruyor; Habibim dile şu dağları sana altın edeyim. Ama sıkıntı bitmedi, tükenmedi. Neden? Çünkü Hak yolunda yürüyenlerin sıkıntısı haksızlardandır,

İmansızlardandır, ahlaksızlardandır, fitnecilerdendir, fesatçılardandır.

Dünya da onlarla dolu olduğuna göre doğrular nasıl tatlı olsun kardeşim.

Bu günümüzde ki toplum ahlakı çoğunlukla halkı memnun etmeye yönelik durumdadır.

Hakkı memnun etme ahlakından yoksul olduğu için ayetleri, hadisleri kendi nefsine göre yorumlayıp insanları memnun etme gayretiyle Hakkı kaybetme delaletini peşinen satın alıyor.

Toplumun da hoşuna gittiği için çok iyi hoca, tam bana göre konuştu diyor. Ama şimdi bizde bu hakikatleri anlatınca vatandaşta hoca bana taş attı diyor.

Ey Allahın kulu hoca bana çiçek atıyor, rahmet atıyor de. Beni kurtarmak istiyor, yaramı sarmak istiyor de.

Hocanın sana ne düşmanlığı var, hoca yok burada. Ayetler ve Hak var. Bunlar benim kendi kelamım değil ki Hak kelamı, Hak konuşuyor ben konuşmuyorum. Ben sadece tercümanlığını yapıyorum. Nasıl?

Şöyle düşünün; şu alet (mikrofon) hanımlara bizim tercümanlığımızı yapıyor meramımızı onlara da duyuruyor?

Allahın kulu da Allahın tercümanıdır. Bunu böyle kabul edin. Allahın dostları Hakkın tercümanıdır. Bunu böyle kabul etmeden kapı açılmıyor. Ahlak kapısı açılmıyor. Yani sizin nazarınızda bir Allah dostunun bir alet kadar değeri yok mu Allah nazarında.

Yani şu alet nasıl tercümanlık yapıyorsa Allah dostları da Allahın tercümanlığını yapıyor, ayetlerin, hadis-i şeriflerin tercümanlığını yapıyor.

Yani Allah dostları Allahın ve Resulünün tercümanıdır. Dilidir, elidir, gözüdür, kulağıdır. Zaten kutsi hadislerde hep bunları doğruluyor. Öyleyse uyanık ve ayık olmak lazım, Allahın uzanan elinden tutmak lazım, gören gözünden faydalanmak lazım, gönderdiği rahmet ve bereketten yararlanmak lazımdır.

Yine Cenab-ı Hak ayet-i kerimede

"Allahın Salih kullarına ayetler hatırlatıldığı zaman onların kalpleri titrer. İmanları artar. Ve onlar ayetlere karşı kör, sağır olmazlar." Yani ayetleri duymazlıktan gelmezler.

Ayetler okununca bu falan hocanın sözü demezler, bu senin yorumun demezler. Allahın Salih kulları, iman ehli, zikir ehli kulları böyle demezler.

Ya nasıl derler?

Ayet-i kerimeleri duyunca; Benim Rabbim beni uyarmak istiyor. Benim Rabbim benim kendisine yaklaşmamı istiyor ve hatalardan benim kurtulmamı istiyor, diyerek ayete ve ayetleri kendisine hatırlatanı can kulağıyla dinlerler, kulak verirler.

Ve pür dikkat gözünü, gönlünü ona bağlar ve ayetlere karşı kör ve nankör olmaktan Allaha sığınırlar. Görüyor musunuz Allahtan korkan insanları? Şimdi biz kendimize bakacağız. Bizde böyle bir alamet var mı?

Eğer böyle alametler bizde yoksa eyvah bize yazık bize vah bize.

Ya Rabbi! Ben senden korkanların arasında yokum. Ya Rabbi! Beni senden korkanların arasına nasip eyle. Senden korkacak ahlakı, senden korkma nimetini bana nasip eyle.

Çünkü senden korkmayanların yeri cehennemdir diye kul böyle gece gündüz Rabbisine yalvaran, yakaran bir yalvarışla durmadan Allah-u Tealaya yalvarmalı.

Allah'da sana elbette ki sadakat verir, ilim verir, ahlak verir, günahını setreder, her güzelliği sana ikram eder.

Kudret Onun, kuvvet Onun hesap soranda olmaz. Yeter ki sen Allahın rahmetinden faydalanmayı bil. Allahın rahmetinden faydalanmanın yolu neymiş?

Allahtan korkmak. Allahtan korkmanın alameti neymiş? Devamlı olarak Allahtan istemek, Allaha yalvarmak, yakarmak.

Allah'tan korkuyorum demekle korkmuş olunmaz. Allahtan korkuyorsan Allaha yalvar.

ALLAH'A YALVAR

Derman istersen derdine,
Asan istersen işine,
Ferman istersen suçuna,
Yalvar kul Allaha yalvar.

Cennetine girem dersen,
Cemaline görem dersen,
Sevdikleriyle olam dersen,
Yalvar kul Allaha yalvar.

Sırat köprüsünü geçem dersen,
Cehennemden kurtarayım dersen,
Muradıma erişeyim dersen,
Yalvar kul Allaha yalvar.

Yalvara gör sen yalvara,
Olmayasın yüzü kara,
Durmadan yalvar yüce zatına
Yalvar kul Allaha yalvar.

İsterse görenler deli desinler,
Bu biçare şaşkın desinler,
Devamlı seni secdede görsünler,
Yalvar kul Allaha yalvar,

Allah korkusu olanlar, Allaha yalvarmaktan şeref duyarlar, neşe alırlar, zevk alırlar. Cenabı Hakta bize kendisine yalvarma, yakarma zevkini, muhabbetini ihsan eylesin.(Âmin)

بسم الله الرحمن الرحيم

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي *وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي*

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي* يَفْقَهُوا قَوْلِي*

MÜ'MİN LERDE Kİ ALLAH'A YAKINLIK VE SAFLARINA GİREN ŞEYTAN

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim içerisinde şeriat ehline, tarikat ehline, marifet ve hakikat ehline anlatmadığı, açıklamadığı bir konu yoktur.

Ancak insanlar Hakka uzaklığı vesilesiyle, Rasulullah Efendimize uzaklığı vesilesiyle, daha doğrusu Hakkın rahmetinden yüz çevirmesi hasebiyle, müminlerin birbirinden uzak olması münasebetiyle gönül gözleri görmez olmuş, duyguları, gönül kulakları sağırlaşmış, duyguları da kirlenmiş olması vesilesiyle bugünün ümmeti ne Kur'an-ı Kerimden nasibini almış, ne de Kuran ehli olan dostlardan, veli ve âlim kullardan nasibini almamış bir ümmet olarak böyle bir dünya hanesinde yaşıyoruz. Nasibini alanlar müstesna, nasibini alanlara saygımız var. Cenab-ı Hak da nasibini alanlardan eylesin.

Şimdi okumuş olduğum ayet-i kerimelere bakıyorum sırayla demin okumuş olduğum ayet-i kerimeleri kısaca meallerini veriyorum.

Cenab-ı Hak ilk okuduğum ayet-i kerimede buyuruyor ki;

"Sizin ilahınız tektir. Yani sizi yaradan, yoktan var eden tek Allah'tır. Ondan başka bir yaratıcınız yoktur. Yani Hepinizi yaratan tek Allah'tır. "Allah yolunda sevgiden, muhabbetten, yürümekten birbirinizi çekememezlikten ne öğreniyorsunuz?

Yâda hep beraber Allah'a kul olmayı niçin düşünmüyorsunuz? Yâda neden Hakkı seven kullarda Hakkı aramıyorsunuz diye Cenab-ı Hak ayet-i kerimede bizleri uyarıyor.

Burada Cenab-ı Hak geçmişteki bir peygamberin lisanıyla onun arzusu ve duası çok hoşuna gittiği, için, kıyamete kadar gelecek olan insanlara ışık tutacağı için, Cenab-ı Hak o ayetle bize öğütte bulunuyor. Bakın, geçmişte ki kullarımın benden ne istediği güzellikleri sizde isteyiniz ki kurtuluşa erersiniz diye Cenab-ı Hak o sevgili, nebi kulunun duasını, isteğini bize arz ediyor.

Biz de biraz kendimize bakalım, bizde öyle bir istek var mı? O mübarek insanlar şöyle yalvarmış "Ya Rabbi! Bana hikmet ver. Ve beni Salihler arasına kat.

"Şimdi benim kardeşlerim salihler arasında, ibadet edenlerin arasında, ehli tarik dediğimiz evliya cemaatinin arasında, ruhaniyetlerinin kanadı altında olmasına rağmen Cenab-ı Hakkın zorla verdiği, Allah dostlarının zorla getirip insanlara aktardığı o rahmeti elinin tersiyle itiyorlar.

Yani ayet-i kerimeyi yersine okumuş oluyoruz. "Ya Rabbi! Bana hikmet verme, istemiyorum. Beni Salihler arsına katma. İstemiyorum." gibi elimizin tersiyle Allahın dostlarının muhabbetine, sevgisine, bize vermiş olduğu rahmeti, irfanı, hikmeti ve Salih kulları elimizin tersiyle itiyoruz.

Yani duygularımıza girmesine müsaade etmiyoruz. Nasıl? Dervişlerin birbirine bakışlarındaki veya ibadet ehlinin birbirlerine bakışlarındaki ifadelerini bir görebilirseniz bu söylediklerimizi çok iyi anlarsınız.

Bir bakıyorsunuz gerek aynı şeyhin müritleri olsun, gerek aynı camide namaz kılanlar olsun, gerek aynı kursta okuyanlar olsun, gerek aynı fakültede okuyanlar olsun bir bakıyorsunuz birbirine öcü gözüyle bakıyor.

Hal böyleyken Allahın şu ayet-i kerimede o mübarek peygamberlerin yaptığı duanın tersini yapıyoruz.

Ya Rabbi! Bana hikmet verme. Salih arkadaşta verme, ben istemiyorum. Onların hepsini harcayayım, tek ben olayım. Tam bir şeytanlık alameti, dikkat ediniz. Hal böyleyken acaba bizi cennete kim koyacak?

Yine Cenab-ı Hak biraz önce okumuş olduğum ayet-i kerimenin birinde buyuruyor:

"Ey iman edenler! Ey yönünü Kâbe'ye dönenler! Ey ben Allah'ın kuluyum, Resulünün ümmetiyim diyenler! Ey ben cennet arzuluyorum diyenler! Ey ben müminleri, Salihleri arzuluyorum diyenler! İyi bilin ki;

Cenab-ı Hak buyuruyor.

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُواْ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

Öyleyse sizin dostunuz ancak Allah'tır. Allah'ın peygamberidir ve Allaha ve resulüne inanan, o doğrultuda hareket eden, namazını kılan, zekâtını veren, rükû eden müminler sizin dostlarınızdır

Maide 5/55

.Sizin bunlar haricinde bir dostunuz yoktur. Hal böyleyken Cenab-ı Hak sizi lütfetmiş müminlerin safına katmış, merhamet etmiş ibadeti nasip etmiş, merhamet etmiş zikri nasip etmiş, merhamet etmiş sevenlerin gönlüne girmeyi nasip etmiş.

Yine merhamet etmiş şu halinizle bir evliya nöbeti tutmanızı size ikramda bulunmuş. Yani zikir bahçesinde oturan insanların tuttuğu nöbet, her birinin nöbeti bir evliya nöbetidir.

İster kadın olsun, ister erkek olsun hiç fark etmez. Yani bizden asırlarca evvel bu nöbeti tutan bütün ehlullahın âşık, abid, arif,

Salih v.s. yani bütün sevgili kulların nöbeti şu zikir meclislerinde mevcut. Ancak herkes ihlâsı kadar bu şerefli nöbeti tutmaya Muaffak olurlar. Ve

Allah-u Teala sizleri böyle bir şerefe nail etmiş, sevdiği abidin, âşığın, sadığın, arifin nöbetini tutturuyor. Ama buna şükreden içimizde kaç kişi var şöyle bir düşünelim. Hala benim kardeşlerim gevezelikle beraber nankörlük ediyor. Ben ilim öğrenemedim, ben bir şey öğrenemedim

Aziz kardeşlerim çok iyi bilelim ki ilmin en yücesi Allah'ı bilmektir.

İlmin en yücesi Allaha yakın olmaktır. Aynı zamanda Allah'a yakınlık ilmi peygamberlerin ilmidir.

Rasulullah Efendimizin zahirde okuması, yazması yoktu. Allaha yakınlıkta ondan daha üstün olan bir kul ve bir peygamber dahi yoktu.

Demek ki Allah en çok sevdiğine, yakınlık ilmini vermiş. Allah'a yakınlığın alameti de Allah'ı sevmek ve Allah'ı sevenleri sevmektir.

Bakınız Allah resulüne ve ümmeti hakkında ki düşüncesine bir göz atalım.

Müşrikler Allah resulünün üzerine geldi. Cebrail (a.s.) Mikail (a.s.) İsrafil (a.s.) Azrail (a.s.) hepsi ayrı, ayrı geldiler.

Ya Muhammed! Sen emret biz şu iki dağı birleştirelim, bütün müşrikleri helak edelim. Şu anlayışa ve merhamete bakın.

Allah resulü buyuruyor "Hayır bunu yapmayın". Neden? "Belki bugün onlar müşriktir. Belki onların içinde iman edecek biri vardır. Onlar iman etmese de evlatlarının içinde iman edecek biri vardır. Onun için bunu yapmayın!".Meleklere izin vermiyor.

Demek ki biz Allah'ı sevenleri sevmekle, insanlara merhamet etmiş, Allah resulünün sevgisine, muhabbetine ve övgüsüne mazhar olmuş oluyoruz.

Cenab-ı Hak buyuruyor ki “kim Allah’ı seviyorum diyorsa habibimi sevsin.” “Ve “Kim bana itaat etmek istiyorsa habibime itaat etsin.

Allah resulü (s.a.s.) Efendimizde buyuruyor ki “Kim beni seviyorsa dört halifemi sevsin. Ve kim dört halifemi severse beni sevmiş olur. Kim halifelerimi sevmezse beni sevmemiş olur.”

Şimdi benim Müslüman ve mü’min safındaki kardeşlerim! Namaz kılan, rükû eden, secde eden kardeşlerim, zekât veren kardeşlerim. Allah Resulünün sevdiğini sevmedikçe Allah Resulünü sevmiş olamıyorsunuz.

Allah Resulünün sevdiklerini dün sevemeyenler Allah Rasulünü sevemediği gibi, sevmiş olmadığı gibi bugünde aynı şekilde, Allah Resulünün sevgi ve muhabbetinde olan.

İlahi nöbeti tutan, o ilahi rahmetin tecellisine tabi olan bugün insanlar, şeyh diye tabir ettiği Allah dostlarını sevmedikçe Allah ve resulünü sevmiş olamaz.

Aynı şekilde Kur-an ehlini, Kur-an ehli derken Kuran okuyan demiyorum, Kuran okuyan Kur-an ehli olmaz, Kur-an ahlakında kim bulunuyorsa Kur-an ehli odur. Kur-an-ı yaşayan Kuran ehlidir. Kur-an-ın sevgi ve muhabbetiyle insanlara bakışı olan insan Kur-an ehlidir. Kuran ehlini iyi tanıyın. Kuran ehli olan insanda Rasulullah ahlakı olur.

Rasulullah ahlakı olmayan birine Kur-an ehli derseniz Kur’an-ı Kerime hakaret etmiş olursunuz. Kuran ehli dediğiniz insanda Rasulullah Efendimizin ahlakı olmalı. Bütün bu vasıf ve meziyette olanları sevmek imanın ve iman ehlinin görevidir.

Aişe validemize soruyorlar: “Ya Aişe! Allah Resulünün ahlakından bize söz eder misin, haber verir misin? ”Aişe validemiz soruyor onlara “Sizin evinizde Kuran var mı?” “Var Ya Aişe”. “Öyleyse Allah Resulünün ahlakı Kur-an-dır” buyuruyor.

Demek ki Kuran ahlakı, Kuran ehli dediğimiz bir insanda Rasulullah ahlakı olmadıkça Kuran ehli olmaz ve ona Kur-an ehlide

denilmez. O kişi, ister hafız olsun, ister müftü olsun hiç fark etmez. Kur-an ahlakı yoksa Rasulullah ahlakı yoksa o zaman o Kur-an ehli değildir.

Ama bir insan aynı şekilde belki Kuran okuyamayabilir ama o insanda Rasulullah ahlakı varsa o insan Kur-an ehlidir. İşte onun kıymetini bilin. Aynı şekilde kardeşlerimiz bugün o Kur-an ehli olan, Allah Resulünün sancağını taşıma sevdasında olan insanları sevmedikçe Kur-an-ı, Allah'ı ve Rasulullah'ı sevdiğini iddia etmesi boş bir lakırdıdan ibaret olur.

Ve nasıl ki Rasulullah efendimiz iman etmedikçe cennete gidemezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçek iman etmiş sayılmazsınız buyuruyorsa bugün sizlerde aynı şekilde birbirinizi sevmedikçe muhabbeti bulamazsınız. Bir Allah dostunun hatırına bulsanız dahi yarın kaybetmeye mahkûm olursunuz; kaybedersiniz.

Aynı şekilde Allah aşkını da bugün bulsanız yarın kaybetmeye mahkûmsunuz. Bir cemiyette olan insanlar birbirlerini hatasıyla, eksiğiyle, kusuruyla sevmek zorundadır. Biz nasıl herkesi seviyorsak, sevmeye çalışıyorsak sizde aynı şekilde birbirinizi iyi halini görerek sevmeye çalışacaksınız.

Derviş dervişi sevdiği zaman derviş şeyhini sevmiş olur. Derviş dervişi sevmediği zaman dervişin şeyhini sevdiğini söylemesi hikâye olur, aldatmaca olur. Çünkü dostun her dervişte bir hali vardır, kemali vardır.

Yine bazen şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleri buyururdu ki; dervişlerin tamamını toplarsanız içinden bir mürşidi kâmil çıkar. Bakın dervişlerin eğer mürşidini arıyorsanız dervişlerin hallerine bakacaksınız.

Her birinde güzel bir halin olduğunu göreceksiniz. O güzel hali görebilirseniz sevmeniz muhtemel olur, mümkün olur. Eğer dervişte siz çirkinlik görürseniz şeytan sizin o çirkin halinizi artırarak sizin sancınızı dayanılmaz bir seviyeye getirir,

dayanamazsınız. Ve şeytan o yönden kapı buldu mu sizi harcayana kadar uğraşır.

Çünkü bir kapı buldu. Bakın ben zaman, zaman söylüyorum benim bütün kazancım şeyhimi sevenleri sevmek olmuştur. Şeyhimin sevdiklerini sevmek olmuştur. Benim bütün kazancım bundan ibarettir. Benim şeyhimi kim seviyorsa ben onu sevdim, sevmeye çalıştım. Şeyhim kimi seviyorsa o kişideki cevheri bulmaya çalıştım.

O zaman dostta yavaş, yavaş nurlu yüzünü göstermeye, bazı hikmetlerden bizi haberdar etmeye başladı. Siz dervişi anlamadan şeyhinizi anlayacağınızı, tanıyacağınızı mı zannediyorsunuz.

Yani siz dervişi çözmeden, anlamadan dostun halini anlayacağınızı mı zannediyorsunuz.

Siz dervişe değer vermeden dervişe hizmet edene değer verebileceğinizi mi zannediyorsunuz.

İnsanlar hatalı olabilir. Yanılabilir, şaşırabilir ama siz dervişi şeyhinin o kapıya kabul ettiği için sevmek zorundasınız. O kişide şeyhinizin bir halini aramak mecburiyetindesiniz. Tabi böyle derken herkes de haddini bilecek.

Yani şeyhim beni seviyor diye sağa sola zıplamayacak. Dervişlere yan bakmayacak. O zaman o gözleri de çıkarırlar haberiniz olsun. Derviş bir dervişi sevildiği için sevilen havalanmayacak.

Bakın mürşidi kâmillerin sırları pek derindir. Hiç kimse yaptığı hareketi niçin yaptığını bilemez. Bazı dervişleri severler, içindeki çürükleri meydana çıkarırlar. Bazı dervişleri de dışlarlar, içindeki çürükleri dışarı çıkarırlar,

Bu halde yine dervişlerin çürüklerini tedavi etmek için yapılır, ehli bilir; ehil olmayan bilemez. Bilemediği gibide muhalif gezenlerden olur.

Çünkü bazı insanlar sevilince şımarıklığını, azgınlığını meydana çıkarırlar. Bazı insanları da azarladığınız zaman azgınlığını meydana çıkarırlar.

Bunun için siz sevildiğinize aldanıp şımarmayacaksınız. Şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi hazretleri beni dergâhta olsun, evinde olsun zaman, zaman azarlardı. Cemaatin içinde azarlardı. Ben şeyhim beni imtihan ediyor, yâda terbiye için duygularımı kontrol ediyor derdim ve öyle düşünürdüm.

Ve ben bu şekilde düşününce, gönlümden de olsun hiçbir şekilde muhalefet etmeyince mübarek aradan beş on dakika geçince bakardı, duygularımızı kontrol ediyordu tabi, ondan sonra da cemaata hitaben şöyle buyururlardı.

Dostlar sevdiklerine hakaret ederler, azarlarlar. Yani biz seni seviyoruz diye mesajla göndermeyi ihmal etmezdi.

Bunun için kendi bulunduğunuz halinizle şımarıklık etmeyeceksiniz. İçeride yâda dışarıda hiç fark etmez. Her halinizle derviş olmaya çalışacaksınız. Her halinizle Hakkın rızasını kazanmaya çalışacaksınız.

Hakkın rızası da Hakkın tecellilerindedir. Ben bunu vurgulamaya, anlatmaya çalışıyorum. Çünkü dikkat ediniz siz deryaya gitseniz deryadan su içemezsiniz. Deryanın suyu sizi ya boğar, ya da o suyun bazı eleklerden geçirilerek o tuzunun etkisi kaybolana kadar süzülmesi gerekir.

Cenab-ı Hak o deryanın suyunu dağlardan fışkırtıyor ve insanlar tertemiz içiyor. Deryanın suyunu deryada içmek mümkün değil. Deryanın suyunu nasıl ki dağlar başında ovalarda v.s. yerlerden içiyorsanız Allahın rahmetini de Allahın kullarının gönlünden içmek mecburiyetindesiniz.

Yoksa hiç kimse otomatik olarak gidip de Allahtan, Allahın rahmet deryasını bulamamış. Hep Allahın razı olduğu gönüllerde hazinesini Cenab-ı Hak diğer insanlara, kendisine talip olanlara o gönüllerden hazinesini coşturmuş, kaynatmış.

Hakkı arayanlarda o gönülde rahmet tecellilerini alarak Cenab-ı Hakkın rıza ve rahmetini orada bilerek, umarak o rahmetin Cenab-ı Hakkın kendisine emaneti, ikramı olarak kabul edip tutunarak ta ki o deryaya kavuşanlar olmuş. Kavuşanlar bu yolla kavuşmuşlar.

Hiçbir zaman Allahın kendisine gönderdiği rahmetin kadir kıymetini bilmeyen insanlardan hiç kimse Cenab-ı hakkın rahmet havuzuna dalamamış. Elbette ki sizde dalamazsınız. Rahmet havuzuna dalmak için, rahmet havuzuna dalıp o deryadan bir katre misali damla, damla taliplere hayat suyu veren o gönüle girmedikçe o rahmet deryasına varmak, o rahmet deryasından nasiplenmenin imkânı yoktur. Onun için bütün âşıklar söylemiş. Mübarek Yunus Emre de söylemiş:

Yunus Emre der ey hoca,
Yüz defa gitsen de hacca,
Hepsinden iyice,
Bir gönüle girmektir demiş.

Mübarek şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi hazretleri, çoğu zaman buyururlardı ki;

Alışımız gönüldendir,
Verişimiz gönüledir,
Her işimiz gönüldedir.

Yine büyükler buyurmuşlar.

Siz o gönül evine girerseniz, Allah'ın Kâbe'ye tecelli kıldığı nazargahı bulursunuz. Ama o gönüle girmeden Kabeye tecelli eden rahmeti nasıl hacılar gidip de o rahmet direklerini göremediği gibi, sizlerde dost gönlüne girmeden, dostu razı etmeden, Hakkı razı edemeyeceğinizi bilin.

Nasıl ki, Kur'an-ı Kerim ta Hz. Ebubekir döneminden bugüne kadar el yazmalarıyla yani âlimlerin emeğiyle bizlere kadar gelmiş milyonlara, milyarlara hatta trilyonlara Allah kelamı bir elle geliyor, başka biriyle değil.

Zahiri suretle âlimler, bilginler eliyle geliyor. Maneviyata da Hakka yakınlarla Hakkın rahmeti kullarına ihsan oluyor, ikram oluyor. Bakın her şey sebeple, madde de sebeple mana da sebeple geliyor, getiriliyor.

Peki; diğer tarafta şöyle düşünelim. Size rahmet nerden geldi? Siz yarım yanlış Müslümanken, namazınızın bir kısmı varken bir kısmı yokken, ibadetinizin bir kısmı varken bir kısmı yokken, kahveler mekânıyken acaba size bu Kur-an nasıl geldi?

Bu rahmet, Allah aşkı, ibadet, zikir, şükür, bu nimet size nasıl geldi? Kimler kanalıyla geldi? Elbette ki, çoklarına bir derviş kanalıyla geldi.

O da belki gariptir, belki de Kur'an-ı Kerim okumayı bilmiyor, belki de iki kelamı bir araya getirip konuşmayı bilmiyor, dediğiniz o insan size Allahın rahmet çeşmesini getirmiş. Cenab-ı Hakkın fiyuzatını getirmiş ve getirmekte.

Size Kur-an ahlakı getiren o, Rasulullah'ı sevdiren o, evliya meclisine getiren o, ilahi nimetleri tattıran o, bakın geliş kanalı bu.

Öyleyse siz o kanalı neden tıkıyorsunuz. Yani birbirlerinizde hata kusur bularak, birbirlerinizi sevimsiz görerek, kendinizi kusursuz görerek o size gelen rahmet elini geriye çeviriyorsunuz?

Size akan gönlünüzü, duygularınızı yıkamak üzere, kulaklarınızdaki pası silmek, kalbinizdeki perdeleri aralamak, arındırmak, üzere size aktarılan o rahmet rüzgârını, rahmet selini, rahmet elini neden çeviriyorsunuz? Yâda niye unutuyorsunuz?

Bakın ve dikkat edin; mürşidi kâmilin hepsi tutup da herkesin evine kadar gidip gel sen bizdensin ders al demedi değil mi? Hep derviş kapı, kapı gezdi. Neden? Çünkü mürşidi kâmil onun gönlüne bir ikramda bulundu, aşkını sevgisini verdi. Oda dedi ki bu rahmeti ben şu sevdiğim arkadaşıma da götüreyim.

O dedi öbürüne de götüreyim. Bakın herkese dağıldı. Demek ki bu rahmet eli nerden geliyormuş? Dervişten geliyor. Ama derviş

hatalı, kusurlu olabilir. Uyarmak lazım, uyaracağız. Hatasıyla seveceğiz.

Yine bizim şeyhimiz mübarek Bünyamin Efendi Hazretleri buyururdu ki; siz suçluyla suçsuzu, seven ile atanı bir tutmazsanız, olgunluğa erişemezsiniz. İmanınız kemale erişmez. Hani ben bazen bazı kardeşlerimize kızıyorum, bizim kızışımız o insana buğuzumuzdan değildir. O insanın bir yanlışını düzeltmek, bir hatadan kurtarmak içindir.

Eğer kızsam hiç kapıya, eve koymam. Yâda evine kadar gitmem. Yani o insana bizim kızışımız, o insanın bir hatadan kurtuluşu, bir nimetten haberdar olması içindir. Hatta içinizde çoktur. Bizim böyle hırslanıp da azarladığımız insanlardan bazı hatalarını fark eden kardeşlerimiz çoktur.

Bunlar kendileri de gelip zaman, zaman bize söylüyorlar. Efendim siz bana şurada kızmıştınız, ama ben eve gittiğimde yaptığım hataları fark ettim diyor. Bakın Demek ki, Efendi Hazretleri de hep buyururdu;

Dostun celali lamba gibi karanlığı aydınlatır buyururlardı.

Ama şimdi benim kardeşlerimin öfkesi, hırsı, nefsinden oluyor. Birde adına celal diyorsunuz. İyi bilelim ki bu şeytani bir düşüncedir. İman kemale erişmeden celal olmaz. Olsa, olsa o insanda nefsinin hırsı olur.

İnsanın önce imanı, ruhu kemale erer ondan sonra da, kemale erişen kişilerde celal zuhur eder.

Bir insanda, önce kemal lazım, olgunluk lazım, sen olgun olmadan celal sana zuhur etmez.

Celal Hak sıfatıdır. Biraz uyanık olacaksın. Ne söylediğini bileceksin. Ne yaptığını bileceksin. Ondan sonra da dost seni sevsin.

Dost seni severse, dost bir dervişi sevdiği zaman o sevilen dostun sevdiği kişi şuna benzer.

Siz bir bahçe yaparsınız veya balkonunuzda bir saksı yetiştirirsiniz. O saksının içersinde bir meyve veya bir çiçek. O çiçeği nasıl her gün suluyorsanız dostun sevdiği kişi, sevgisi o insanın, o çiçeğin üzerine toprağa dökülen suya benzer. Su nasıl o çiçeğe hayat veriyorsa dostun sevgisi de o dervişe hayat verir. Ve bütün dervişler, bütün ehlullah o sevgiden verilen o hayat suyu ile yetişmişlerdir.

Sevgi ölmeyen bir hayattır. Sevgi ebedi bir kalıcılıktır ki Cenab-ı Hak sevgiyle dünyanın mayasını atmış. Sevgiyle habibini yaratmış.

Eğer dikkat edecek olursanız bütün insanların mayasının da sevgi olduğunu göreceksiniz.

Sevgiyle, muhabbetle insanlar yine babadan anneye intikal ediyor. Sevgisiz, sevilmeyen bir insana dikkat edin bakın, bir anne baba evladını sevmediği zaman evladının durumuna bakın; psikolojik olarak dengesi bozuluyor.

Bir karı koca arsındaki geçimsizliğe bakın; birbirlerinin dırıltısı, sevimsizliği dengesini bozuyor, ruhsal dengeyi bozuyor.

Hal böyle iken siz bunun yanında birde evliya sevgisini düşünün. Çünkü evliya sevgisi Hak sevgisidir. Evliyanın sevdiği kişilerde, insanlar hayat bulur. Bütün duyguları temizlenir, arınır.

Bırakın evliyanın sevgisini tadan, evliya ile görüşen insanların hayatı değişiyor. Yani evliya cemaatine gelen insanların içleri açılıyor, temizleniyor. Ve birde evliya sevdiği zaman dostun sevdiğini, dost sevdiğine sevdiriyor.

Şeyhimiz buyururdu mübarek; evliya dervişi severse sevdiklerine sevdirir. Yani halinden hal verir. Onu dil eder, el eder, ayak eder, gözü kulağı eder. Konuşturur onu diğer dervişe basamak eder. İkaz, irşat vesilesi eder.

Ehlullahın sevgisi bu yönde kullanılır. Onlar o sevgiyi o yönde kullanarak o seven gönülleri Hakka bağlıyorlar. Hakka

yönlendiriyorlar. Zaten bu sevgiyi gören şeytan çatlıyor. Asırlardır çatlıyor, bağırıyor, feryat ediyor.

Şeytanın ehlullaha karşı ayağa kaldırdığı insanlar ehlullahın sevgi ve muhabbeti bir dervişi dosta yaklaştırıyor diye, şeytan o insanın etrafında ki şeytanlığa yakın olan insanları ayağa kaldırarak Allah dostuna yaklaşanları hakkı bulur korkusu ile Allahın dostundan ayırmaya çalışıyor.

Aynı şekilde bakınız şimdi örnek veriyorum; Bir Müslüman hanım bir dostun cemiyetine gitse o cemaatten manevi olarak faydalanmak, feyiz almak için, Allah aşkından haberdar olmak için, kitap sünnetten haberdar olmak için gitse şeytan ayağa kalkıyor.Bir sürü dedikodu, haramdır, yasaktır, falandır.....

Fakat yine müslümanın haline bakın ki vatandaş bir kızını okutacak genç kız liselerde, üniversitelerde memleket, memleket uzaklara gönderiyor. Saç baş açık o genç fidanlığında tam çekici halinde, her şeyi ile bütün vücudu meydanda hiç kimse ayağa kalkmıyor.

Yani bu haramdır demiyor. Bu falanın filanın karşısında demiyor. Hiç kimse dedikoduya kalkmıyor. Niye?

Çünkü şeytan razı. Şeytanın istediği şeyler var. Tabi biz bunu derken bizi dinleyen bazı dinleyen kardeşlerimiz bu hoca okumaya karşı çıkıyor derler. Ben okumaya niye karşı çıkayım.

Cenab-ı Hak buyuruyor:

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

Oku! Ama nefsine göre oku demiyor ki.

Allahın emrine hiçbir Allah adamı karşı çıkma yetkisine sahip değil. Allahsız okuma diyor. Allahın adıyla oku diyor. Nefsinin rezilliği isteği doğrultusunda oku demiyor ki. Allahın adıyla oku. Ne olur okursan diye soranlara

Cenab-ı Hak devam ediyor:

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

"Eğer sen Rabbinin adıyla okursan o ikram sahibidir. Senin ilmine hikmet katar, irfan katar. Demin okuduğum ayet-i kerimede de öyle buyurdu. Ya Rabbi! Bana hikmet ver, arzusu ile İlmine hikmet istiyor.

Kim? Hikmetin değerini bilenler. İnsanlar ilmen Allah'ın varlığı ve birliğini tespit eder ama Allah'ı tanıyamazlar. İnsanların ilminde hikmet olunca rabbül âleminin tecelli kaynaklarını tespit ederler de Allah-u Tealaya hayranlıklarını gizleyemezler. Ama ilminde hikmet olmayan, ilminde bereket, rahmet olmayan insanlar ise gece gündüz ilim okusa yapacakları iş sadece zulümden ibarettir.

Demek ki tarikat-ı âliye de Allah dostlarının manevi olarak sevgi ve muhabbetini şeytan nasıl kıskanıyor, hırsından ayağa kalkıyor saldırıyor. Kendi saldırısı yetmiyor birde etrafında ki insan uşaklarını hakka gidenlerin üzerine saldırtıyor. Neden?

Çünkü şeytan bakıyor ki kendisine asker kalmayacak. Bir dostun yetişmesi binlerce şeytanın uşağını elinin tersiyle tepmesi demektir. Siz bir dostu ne zannediyorsunuz. Cenab-ı Hak buyuruyor ki;

Benim dostlarımın geçtiği beldeden kırk gün azabı kaldırırım.

Bir Allah dostunu n konakladığı yerleri artık siz düşünün. Azap nasıl kalkıyor, Orada

Rasulullah ahlakı gelince, Kur-an ahlakı gelince. Oraya dost Hakkın nuruyla gider. Hakkın nuru tecelli edince bırakın engellemeyi de şeytan o nura dönüp bakamıyor azap kalkıyor.

Azap kalkıyor ama şeytanın uşakları aradan kalkmadığı için rahmeti gören fakat kör olan uşaklarına şeytan içten bu defa nefis ve cin şeytanı vesilesiyle vesveselere başlıyor ben ona engel olamadım sen git engel ol diyor.

Şeytan aynen görevi veriyor. Ben ona engel olamadım git sen engel ol. Ben onun nurundan

Yanaşamadım git sen benim falan askerlerimi falan kişileri onun elinden al diyor.

Bu defa bir bakıyorsunuz kişinin anası babası, kardeşi, dayısı, amcası hiç olmayanlar ayağa kalktı. Adam burada geliyor İstanbul da kahveden, kumardan alnını secdeye koyuyor. Trabzon da babası feryada kalkışıyor.

Sen nasıl Allaha yönünü dönersin, bakın dikkat edin. Şeytan hakka döneni engelleyemiyor Ama Trabzon da ki askerini, uşağını salıyor üzerine. Kimin üzerine? Allaha yönünü dönen kulun üstüne salıyor.

Kardeşimizin kendisi İstanbul da aynı şekilde kardeşimizi kurtarmışız fakat Sivas'tan anne baba kardeş hücuma geçiyor. Oraya gelirsem o adamı da seni de öldüreceğim diyor. Niye?

Seni Hakka nasıl döndürür, sen benim askerimdin (o adam seni benim elimden aldı) diyor. Aslında bunu kardeşi demiyor. Anası babası demiyor. Onun sırrında gizlenen o şeytan diyor, dediriyor. Ama kardeşlerimizin haberi yok.

Ama aynı şekilde bir kardeşimiz bize, cemaate geliyor tinercilerin elinden aldık bu kişiyi. Bizim cemiyetimize sohbetlerimize geliyor. Babası aynen şöyle diyor: oğlum sen onların yanına gitme. Kahveye kumara git. Ben senin paranı vereceğim. Masrafın bana ait, diyor. Bunu diyen kim olabilir? Bir anne veya bir baba; diyebilir mi?

Bir insan kahveye gitse hiç sigara içmese, kumarda oynamasa o kahvedeki aldığı pislik, o duman ciğerlerini hasta etmeye yeter kardeşim.

Bir babayı düşünün evladına sen git oralara kahveye, kumara oyna. Yeter ki o adamın, (o cemaatin olduğu yere) yanına gitme masrafın bana ait diyor.

Buda Müslüman, kâfir değil, dikkat edin, bunun gibi niceleri. Fakat dikkat ediniz. Bizi suçlayanlar hep şöyle suçluyorlar: bunların yanına gidenlerin beynini yıkıyorlar. Bizi hep böyle suçluyorlar.

Allahın hikmetine bakın Peygamberimize hiç kimse yalancı diyemediği gibi Allahın dostlarına da hiç kimse kirletiyor diyemiyorlar.

Ne diyorlar, yıkıyor diyorlar.

Doğru söylüyorlar. Biz yıkayıcıyız, temizleyiciyiz. İnsan ahlakına bulaşmış pislikleri yıkamak için Allah'ın ve Resulünün hizmetçileriyiz.

Rasulullah'ın ümmetinin gönüllerine, duygu ve düşüncelerine bulaştırılan şeytanın ve şeytan tabiatlı insanların o bulaştırdığı, kirlettiği o pislikleri silmek, temizlemek, yıkamak için bir hizmetçiyiz ve vazifeliyiz.

Kim gelirse bize yıkarız. Bize gelen insanların duygularıyla, gönülleriyle, kalpleriyle yıkarız.

Bizim işimiz yıkamak, kirletmek değil. Ama diğer tarafa gidince kirletiyor diyorlar. Buda bizim için bir ödüldür, şereftir. Hiç kimse Rasulullah'a yalancı diyemediği gibi Allahın dostlarına da kirletici diyemiyorlar.

En zalim, en fasık inkârcı dahi yıkıyor diyor. Kirletiyor diyemiyor. Buda Müslümanlar için, iman ehli için büyük bir işarettir, alamettir anlayabilene. Anlamayana ne diyeyim. Cenab-ı Hak anlayanlardan eylesin.

Tabi, ben sevgiden, muhabbetten, insanların birbirine itaatinden, hoşgörüsünden söz ederken şunu unutmayın.

Kişi sevdiğini hatadan kurtarmaya çalışır. Ve aynı şekilde iyi bilin. Sizin hata ve kusurunuzu birisi size yalnız olarak söylüyorsa bu insan size merhamet ediyor demektir.

Sizin dostunuz demektir. Ama toplumda aşağılar niyetinde söylerse bu insan size düşmandır, Yâda cahildir. Buna itibar etmeyin.

Sizde bir kardeşinizi sevdiğiniz için onun hatasını söyleyip de ikaz etmeyin demiyorum. Güzel bir dille ikaz etmek o kardeşimize merhamettir, sevginin ifadesidir.

Bir insanı ikaz etmek sevginin alametidir. Bakın biz bu insanları ikaz edelim diye, bu insanları uyaralım diye gecemiz gündüzümüzle çalışıyoruz. Bu insanlara olan sevgimizden, merhametimizden, muhabbetimizdendir.

Ayrıca bütün peygamberler buna çalıştı. İnsanların hatalarını düzeltmeye çalıştı. Niçin? Merhametli olduğu için. İnsanların dostu olduğu için.

Öyleyse sizin din kardeşinizin hatasını düzeltmek için onu ikaz etmeniz ona olan sevginizin alameti, işaretidir.

Yani ben bu kardeşimin hatasını söylersem ben bunu sevmemiş olurum gibi düşünceler nefsinizden gelir.

Ancak tekrar ediyorum bir insan bir insanın hatasını söylerken dervişane (arifane) davranmalı.

Bir gün Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin efendimiz daha küçükler bakıyorlar ki bir amca abdest alıyor ama yanlış alıyor. Biz bu amcanın yanlışını düzeltelim demişler. Ama nasıl düzeltelim diye düşünmüşler ve hatırlarına yaşlı amca ile beraber abdest almak gelmiş ve öyle yapmışlar.

Gitmişler. Beraber abdest almaya başlamışlar ikisi de aynı abdesti alıyor, Hz. Hasan efendimiz Hüseyin efendimize diyor ki; Sen abdesti yanlış alıyorsun böyle alacaksın diyor. O da ona diyor ki sen yanlış alıyorsun sen böyle alacaksın diyor.

Onları seyreden yaşlı amcaları meseleyi anlıyor ve şöyle diyor

Evladım Allah razı olsun. Yanlış alan galiba benim siz doğru alıyorsunuz diyor. Onları gören o insan bakıyor onlar gibi abdest alıyor, yanlışını da düzeltmiş oluyor.

Şimdi derviş nezaket ehlidir. Dedik ki; insanların hatasını düzeltmek sevginin alametidir ama tabiri caizse halk diliyle odun gibi sen bunu yanlış yaptın gibi kabaca davranışlar dervişe yakışmaz. Muhabbet ehline yakışmaz. Bu tür davranışlar gaflet ehli cahil insanların işi.

Öyleyse ben bunu nasıl uyarırım diyerek, şöyle bir düşün, tefekkür et, sana himmet olur. Zaten dostun amacı da dervişi uyandırmak, onu bir hatadan, kusurdan geçirmektir

. Sen o kişiyi uyarmakla dost ile gönül birliği yapmış oluyorsun. Yani bir dervişi uyarmak isteyen, bir hatadan geçirmek isteyen insan dost ile gönül birliği yapmış oluyor. O kişi biraz sabrettiği zaman diğer insana söylenecek söz onun gönlüne zuhur ettirilir.

Deryadan bir damla misali, kaynaktan ikram edilir. O kardeşimizi de tereyağından kıl çeker gibi ikaz eder.

O da memnuniyetinden sizi sever. Allah razı olsun, falan kardeşim olmasaydı ben hala aynı hataya devam edecektim der duasını alırsınız. Böyle bir ikazı Allah da sever, Rasulü de sever, Allah'ı ve Resulünü sevenler de sever.

Sizde Allah ve Rasulünün sevineceği güzel halleri, güzel muhabbetleri, güzel ahlakı kendinizde toplarsanız o zaman dostlara yakın olursunuz.

Dostta karanlık gönlünüze bir kibrit çakar, aydınlanırsınız. Aydınlanınca da dünyayı, dervişleri bozuk görmekten vazgeçer, dervişleri güzel görmeye başlarsınız.

Cenab-ı Hak gözlüğü kitap, sözü sünnet, gönlü dostlarla beraber olanlardan eylesin. Maddi ve manevi bütün çirkinliklerden kurtarıp güzelliklere sahip olan erişenlerden eylesin.

Hiç kimse Rasulullah efendimize
Yalancı diyemediği gibi
Allahın dostlarına da
Kirletici diyemiyorlar.
Çünkü onlar insanı rahmetle temizlerler.

DOST GÖNLÜNE GELSENE SEN

Muhabbetten kapı açıla
Rahmeti gönlüne saçıla
Cemali pâki görüle
Dost gönlüne gelsene sen

Sohbeti rahman bildire
Kalbinin kirini sildire
Nefsi emaren öldüre
Dost gönlüne girsene sen

Aşk ile vura aşıyı
Nakışlaya lafzı celali
Bildire helal haramı
Dost gönlüne girsene sen

Cümle evliya veliler
Dost gönlüne beklerler
Dilerler hakka dilekler
Dost gönlüne girsene sen

Muhabbet meyvesi vereler
Elinden tutup yürüteler
Hak yolunda koşturalar
Dost gönlüne gelsene sen

Allah değil dosttan ayrı
Rasulullah dostun yâri
Senide çağırır ehli veli
Dost gönlüne gelsene sen

Sana kuran okutalar
Kalbe feyiz akıtalar
Adını has kul takalar
Dost gönlüne gelsene sen

Dostlar ayrılığı atar
Nice gönülleri paklar
Kulu yaradana yollar
Dost gönlüne gelsene sen

Ebu Bekir sıdık veli
Ömer Osman ile Ali
Hepsinin yeri dost gönülleri
Dost gönlüne gelsene sen

Şahı Nakşî bend pirimiz
Ondan doğar ilhamımız
Nazarı ile öter dillerimiz
Dost gönlüne gelsene sen

Abdulkadir Geylaniler
Zikri ile vecde girdiler
Allah diyerek coştular
Dost gönlüne gelsene sen

On iki tarik pirleri
Gönüldür onların yerleri
Severler hakkı sevenleri
Dost gönlüne gelsene sen

Bünyamin yıldırım erenler
Hak için sevip dost bilenler
Hepsi beraber erenler
Dost gönlüne gelsene sen

Halil İbrahim der davet edem
Gelenlerle dosta gidem
Huzurunda diz çökem
Dost gönlüne gelsene sen

MANEVİ GIDAYI UYANIK OLANLAR ALIRLAR

Şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleri mübarek buyururlardı ki; biz en zayıf ihvanımızda bütün gücümüzü kullanabiliriz. Bakın dikkat edin! Cenab-ı Hak da buyuruyor ki beni garip gönüllerde arayınız. Mahzun gönüllerde arayınız.

Şimdi bizim dünya hayatında da kendimizi beğenmemiz vesilesiyle uçuk hastalığına düşmüş oluyoruz.

Daha doğrusu kendimizi beğenme ve benlik hastalığına, karşımızdakini de beğenmemekle de ücup hastalığına düşmüş oluyoruz.

Dolayısıyla dervişten gelecek olan dost ikramını, muhabbetini de kendimize kapatıyoruz. Dost dervişten gelir, diyer dervişleri ikaz ve irşat eder.

Örneğin geçen gün kardeşlerimizden bazıları toplanmışlar. Hakikaten hiç ümit edilmeyen bir kardeşimiz o kadar güzel bir hizmet etmiş ki birileri anlata, anlata bitiremiyor, birileri de gelmiş falan dervişi falan filan şahıs öğütledi hep beni taşladı diyor.

Birileri diyor ki o kadar güzel bir konuşma oldu ki adeta hiç o derviş konuşmuyordu. Yani bizi, bize anlattı ama o kadar faydalandık ki, öbürüsü de nefsine düşkün olduğundan sözler ağır gelmiş.

Oda derviş, oda derviş, biri diyor ki falan kişiler öğütlemiş geldi beni mahvetti, taşladı. Şimdi bu kişi ne yapıyor? Kendi nefsine uyarak nefsini üç beş kat daha güçlendiriyor.

Bu kardeşimiz iki üç ay kendine gelemez. Çünkü nefsinden öyle bir tokat yedi ki onun duyguları artık karıştı. Hani arapsaçı diyoruz ya duyguları arapsaçı gibi karıştı onu temizlemek de zor. Onu temizlemek için en az iki üç ay alır. Neden?

Cenab-ı Hakkın kendisine gönderdiği rahmeti kabul etmedi, nefsini kabul etti. Cenab-ı Hak da nefsinle da hele biraz nefsinle baş başa kal da gerçekleri belki anlarsın mesajını veriyor.

Bak ceza Allah resulü de benim gönderdiğim şefaati kabul etmedin nefsinle baş başa kal bir zaman, belki uslanırsın. Allah dostları da aynı şeyi söylüyor. Allahın dostları Allah ve resulünden ayrı değildir.

Cenab-ı Hak buyuruyor; "ben bir kulu seversem gören gözü, tutan eli, söyleyen dili, işiten kulağı, yürüyen ayağı ben olurum" yani ben ondan tasarruf ederim. Cenab-ı Hak el edinmiş, dil edinmiş, göz edinmiş, kulak edinmiş. Sen tutuyorsun onu kabul etmiyorsun. Nefsini kabul ediyorsun, nefsini kabul edince de Cenab-ı Hak da o zaman sen benim elimi kabul etmedin, nefsini kabul ettin.

Nefsinle ve şeytanla beraber işbirliğin yaptın, öyle ise o insandan bizim gönderdiğimiz rahmeti tasdik edene kadar sen cezalısın rahmetten uzaklaşacaksın diye böyle bir ceza veriliyor.

Bir bakıyorsunuz kardeşimiz cemiyette yok. Niye? Çünkü cezalandı. Kendisine gönderilen ilahi nimetleri tepti. Hâlbuki bizim gücümüze giden şey, dikkat edin şimdi şurada bir kardeşimiz konuşuyor bu konuştuğu söz bize dokunuyor ama kendi menfaati yok. Kendi şahsi bir çıkarı yok. Eğer o insanın şahsi bir çıkarı varsa o zaman itiraz etmeyi düşünür.

Çıkar için konuşuyor diyebilirsiniz. Ama o insanın şahsi bir çıkarı yoksa siz eğer nefsinize ağır geliyorsa o söz Hak kelamıdır.

O insan ne olursa olsun. Derviş olsun, hoca olsun, avam olsun her kim olursa olsun o kelam sizin için bir şifadır, rahmettir.

Rahmetin sahibi de Allah'tır. Tabi biz böyle kabul edemediğimizin diğer bir sebebi de birbirimizi beğenmediğimizden meydana geliyor.

Hep beraberiz ya beğenmiyoruz. Ama şimdi siz bu nimeti gidin uzakta bir dervişin yanına bu nimetin değerini ondan sorun. Veya sizden biriniz şu nimeti beğenmediği halde buradan uzaklaşan kişiye şu nimetin değerini sorun, o zaman öğrenirsiniz.

Ama hep böyle bir sağanak yağmurun altındayız ki sağanak yağmuru rahmet getirir hiç kimseye zarar vermez. Bütün nebatata insanların rızkına bereket getirir.

Biz böyle bir sağanak yağmurun altında, rahmet altında olduğumuz halde birbirimizin yaptığı işi beğenmiyoruz.

Örneğin şimdi niye toplandık? Kur-an okuyacağız. Şimdi dünkü okuduğunuz kurana bakın bugünkü okuduğunuz Kur'an-ı Kerime bakın. Siz rahmeti kimden aldınız?

Bir dervişten aldınız. Yani size o kanaldan rahmet geliyor. Dervişler geliyor sizin evinizi şenlendiriyor. Yoksa yalnız başınıza kalırdınız. Sorun Kemal kardeşimize deyin ki aynı evde, binada oturuyorsunuz kardeşlerinle ne kadar muhabbetin var?

Ne kadar görüşüyorsunuz diye bir sorun. Öbürüne sorun aynı aile birbirinin hatırını ne kadar sorabiliyor. Bakın şu sohbetler ve dervişler vesilesi ile siz bir birinize öz kardeşinizden daha yakın olmuşsunuz.

Anneden babadan birbirinize daha yakın olmuşsunuz. Ve evinize hep Allah'ı sevenler geliyor. Gittiğiniz yer Hakkı sevenlerin yeri. Bunun şükrü eda edilmeyecek kadar fazladır. Daha ne istiyorsunuz? Niye ve neyi beğenmiyorsunuz?

Beğenmeyen esasen siz değilsiniz onu da bilin. Beğenmeyen sizin nefsinizdir. Ama siz zannediyorsunuz kendiniz beğenmiyorsunuz.

O nefsinizin arzularını kabul edince o zaman nefis güçleniyor. Kabul etmeyin sizin içinizde bir yılan var. Bunun adına ne diyoruz? Nefsi emmare. Mar Arapça da yılan demek. Yani yılanbaşlı bir nefis taşıyorsunuz. İçimizde ki duygu ve düşüncelere zehir aşılayan yılanbaşlı bir canavar taşıyoruz.

O bizi devamlı zehirlemek istiyor. Çünkü onun gıdası zehir. Nefsin gıdası zehir, yalan, gıybet, isyan. Buralarda da gıda alamayınca ne yapıyor? Kardeşimizi beğendirmiyor. Beğendirmeyince de koparma ümidi artıyor. Dervişleri beğendirmiyor, eksik gösteriyor yâda eksik gördüğünden koparma ümidi kazanıyor.

Diyor ki ben bunu kopardım, koparacağım. Ve bu insanları tuzağa düşürmek için bir kanca atmış oluyor. Kardeşimizde tabi dost sözünü beğenmeyince veya dosttan geleni fark etmeyince amacına erişemese de aylarca ilahi gıdadan mahrum bırakıyor ve oyalıyor.

Şöyle derviş biraz düşünüp bu insan bu sözleri konuşacak insan değil. Bunu bir konuşturan var. Öyleyse bu insanı Rabbim konuşturuyor, beni tamamlamak istiyor, bana merhamet ediyor. Benim şeyhim konuşturuyor, bana muhabbet ediyor, himmet ediyor. Benim eksiğimi gidermek istiyor.

Ya Rabbi sana şükürler olsun yerine falan öğütlemiş bana taş atıyor diyor.

Hâlbuki o kişinin hiç haberi yok. Gönlüne geleni konuşuyor. Cemiyetten hiç haberi yok veya yaşadığı bir olayı anlatıyor öbür kardeşime bakıyor bu bana söylüyor diyor.

Onun için yüce Rabbimiz zandan sakının zannın çoğu cinayettir buyuruyor.

Demek ki biz birbirimizi beğenirsek o hastalıkta gider. O zaman dost her dervişten konuşur. Dost konuşunca ne güzel olur. İhtiyaçlar bitmez de bir kısmı tedarik edilir.

Yani bu maneviyat işi şuna benziyor siz her gün yemek yiyorsunuz ama yemek ihtiyacınız bitmiyor değil mi? Her gün yiyorsunuz. Aynı şekilde Hakka olan ihtiyaçta bitmiyor. Yani maddeye olan ihtiyacın bitmediği gibi Hakka olan ihtiyaçta bitmiyor. Her an kul muhtaç.

Ama Cenab-ı Hak da gıdayı birilerinden gönderiyor. Kul uyanık olup almalı. Örneğin; meyveyi, sebzeyi ağaçlardan topraktan gönderiyor. Nimeti manevi olarak da dervişlerin gönlünden gönderiyor.

Ama biraz acı geliyor. Kime acı? Nefse acı. Bakın unutmayın! Dostun gönderdiği ilaç olduğu için acı olur. Tatlı olan pek ilaç yok. Çok İlaçlar acı. O zehiri yutacaksın, şifayı bulacaksın, yaranı saracaksın ondan sonra tatlı olacak.

Yani bunun tadı sonra oluyor. Maneviyat olarak dostun hediyesi de önce acı oluyor. Sonradan bala çevriliyor. Mübarek şeyhimiz Bünyamin Efendi hazretleri de bir beytinde

Zehirleri bal ederiz,
Müşkülleri hal ederiz,
Dikenleri gül ederiz,
Bize bülbül derler bize.

RASULULLAH (S.A.V) I GÖRMEK VE ONU DİNLEMEK

Mevlana Hazretleri semah ile dönüşü kendi sırrında her dönüşünde bir kere Allah diyor.

Aşk ile Allah diyor. Mevlana Hazretlerine soruyorlar hocam sen dönerken hep Allah diyorsun. Bunu nasıl yapıyorsun?

Aşk ile. Peki, bu aşkı nasıl elde ediyorsunuz?

Mevlana Hazretlerinin cevap olarak

Mevlana ol da (sen ben ol da) o zaman aşkı tadarsın diyor. Cevaba bakın.

Şimdi Mevlana Hazretlerinin o dönüşüyle beraber, o dönüşünü örnek alan bugünün sanatçıları dönüyor.

O dönüş Mevlana hazretlerine özel olarak Cenab-ı Hakkın ikramı ama bugünün menfaatçileri baktılar ki, Mevlana Hazretlerinin semah âlemi çekici geliyor, insanları cezbediyor, onu sanat olarak öğrendiler.

Bugün sanatçılar gösteri yaparak bütün dünyaya o dönüşü gösteriyorlar. Bakın dikkat ediniz şimdi.

Mevlana'nın dönüşü Allahın gökteki meleklerini celbediyordu, yere indiriyordu. İnsanları irşad ediyordu. Ama bugünkü sanatçıların dönüşü ise sadece eğlence misali, eğlencenin sembolü oluyor. Aradaki farka bakınız ve görünüz.

Çünkü o Allah derken Allahın aşkıyla dönüyordu. Ama bugünün dönenleri maddenin ve şöhretin aşkıyla dönüyor.

Rasulullah efendimizin deyimi ile Şöhret afattır.

Afatta rahmet olmaz, rahmetin olmadığı yerde de ilahi aşk olmaz.

İşte kula ilahi rahmetin tecellisi, ruhaniyetlerin tecellisiyle, evliyanın himmetiyle konuşmak isteyen bir kişi kalbinde, gönlünde o ilahi lambanın yanmasını bekleyecek.

O lamba yanınca ister kelam edin, ister kalben dua edin, işte o zaman, o an mübarek bir andır. İşte o an irşad ve ikazın olduğu andır. O an hidayetin gönül kapılarını çaldığı andır. İşte ehlullah muhabbet diye ona diyor.

Ehlullah irşad diye buna diyor. O kadar camilerde din adamları ayetleri baştan sona Kur'an-ı Kerimi anlatabiliyor. Fakat irşad yok. Ama Allah dostları şöyle sohbetlerinde manevi rüzgârlarla Cenab-ı Hakkın ve sevdiklerinin tecellisinin kalp ve gönüllerine yansımasıyla ilahi kelamları veya sükûtları ki; buna nazar diyorlar.

İşte o sükût de nazardır, kelamı da bir pazardır. İşte bir bakıyorsunuz, insanlar irşad oluyor. Dışarıdan bakan şaşkın insanlar diyor bunlara ne oluyor da bunların yanına gidenler değişiyor?

Hocayız, hacıyız, âlimiz de biz değiştiremiyoruz, bunlar nasıl değiştiriyor? Bu defa yaygarayı basıyorlar. Bunlar hacı değil hoca değil, bunları dinlemeyin, bunlara aldanmayın, bunlar işte falandır, filandır diyebiliyorlar.

Neden? Çünkü kıskanıyorlar, çekemiyorlar. Onun için Yunus Emre mübarek buyuruyor ki;

Hacılar, hocalar, müftüler, kadılar toplandılar,
Geldiler kitapları hep bir kenara koydular,
Sen bu ilmi nerden aldın dediler.
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz.

Yani bu ilim tarifle olmaz. İnsanlara tarif etmekle bu irfana malik olunmaz. Bir mürşidin terbiyesinde, bir Allah dostunun

manevi ruhaniyetini anlatacak, anlayacak bir anlayış içerisinde yaşayan bir cemiyette o manevî havayı koklayarak, o duyguları yaşayarak, o ilahi nimete erişerek bu ilahi ilim ve irfana malik olursunuz, sahip olursunuz.

Yani bunu anlatmakla kimse anlayamaz. Yaşamakla olur.

Tabi dolayısıyla bu mübarek günde, bu mübarek gecede kardeşlerimiz kelam istiyorlar. Bakıyorum hep kelam arıyorlar. Kelam gaflet ehlinin işidir. Dikkat ediniz. Şurada bakıyorum dervişten başka kimse yok.

Derviş olmayan üç beş kişi var. Dervişlere kelam gerekmiyor. Dervişler zaten konuşularak hak ve batıl seçtirilmiş, anlatılmıştır.

Hak ve batılı anlayan bir insana kelam gerekmiyor. O insanların kalplerinin gönüllerinin Cenab-ı Hakkın rahmetini izlemesi, sezmesi gerekiyor. Şu cemaatte ben oturuyorum burada rahmet mi var, yoksa lanet mi var? Burada manevi olarak dostların ruhaniyeti mi var, şeytanın devranı mı var?

İşte bu havayı koklayabilen insanlar dostun eteğine yapışır ve asla ayrılmazlar. İşte o zaman dostun dostluğundan haberi olur, Hakkın Hak olduğundan haberi olur, Rasulullah'ın Rasulullah olduğundan haberi olur.

İşte öyle insanların Peygamberimizin doğum gününde sabaha kadar el açıp yalvarması değil, her günü Peygamberimizin doğumu bilmesi ve o arzuyla, o niyetle, o anlayışla, o uyanıklıkla her gününü kandil edebilirler.

Ehramcızade İsmail Hakkı Öztoprak Hazretleri buyurmuşlar ki;

Her geceyi kandil bilen bu gece yatsın uyusun. İstirahat etsin buyurmuş.

Onun için mü'min bu geceler eğitim geceleridir, gaflet ehline eğitimdir. Ben her zaman söylüyorum dikkat ediniz; şu kandil geceleri umumi olarak bütün insanlığa rahmet kapılarının açıldığı gecedir. Bütün insanlara sadece Müslümanlığa değil.

Bu kandil geceleri bütün insanlık âlemine rahmet kapılarının açıldığı gecedir. Kâfirlere iman etmeleri için bir kolaylık kapılarının açıldığı bir gece, gaflet ehline gafletten uyanmak için bir fırsat gecesi, müminlere de Allaha yaklaşmak için bir fırsat günüdür, bir fırsat anıdır.

Yani şu mübarek gecelerin her insan nazarında itibarı değişiktir. Anlayışı değişiktir. İnsanların sınıflarına göredir. Bugün bizler Peygamberimizin şöyle doğdu veya böyle geldi diyerek hikâye şekline gitmemiz bizi uyutur, aldatır.

Ama bugün bizler Peygamberimizin ruhaniyeti şuanda bize tecelli ediyor mu? Yani şuanda şu cemiyete Rasulullah Efendimin ruhaniyeti hâkim mi? O bizden memnun mu? Gerçekten onun maneviyatı bizlerle beraber mi diye o arzuda, o uyanıklıkta onu temaşa etme arzusunda olan insanlar Allaha yaklaşma hakkını, salahiyetini, yetkisini eline alan insanlardır.

Kuru kelamlarla şad olan insanlar böyle bir maneviyattan habersiz kalan insanlardır. Şimdi biz sizlere yıllardır nasihat etmişiz. Yıllarımızı vermişiz. Hiç kimsenin anlatmadığı şeyleri anlatmışız.

Biraz da manadan haberdar olmaya çalışın. Kalbinizi, gönlünüzü kontrol etmeye çalışın. Kalbinizde, gönlünüzde bir ruhaniyet tecellisi arayın.

Benim gönlüm nerde? Benim gönlümde hangi rüzgârlar esiyor? Benim kalbim hangi âlemde?

Şöyle bir düşünün, tefekkür edin. Ondan sonra da beraber kandil bayramı yapalım. Beraber gezelim. Mekke ye mi gideceksiniz, Medine ye mi gitmek istiyorsunuz, Medine yi mi buraya getirmek istiyorsunuz, Mekke'yi mi buraya getirmek istiyorsunuz? Rasulullah'ı mı buraya getirmek istiyorsunuz getirelim.

Rasulullah'a mı gitmek istiyorsunuz gidelim. İşte o zaman imkân elinizde oluyor. O zaman ayrılık kalkıyor. Güneşin doğuşu

gibi, güneş nasıl ki dünyada tek, Ama bütün insanlık üzerine doğuyor.

Ziyasını saçtığı gibi, Kâinatın Efendisi de dünyada tektir. Güneş de onun nurunun bir parçasıdır. Onun nurunun bir parçası olan şu güneş bütün insanlık âleminin üzerine ziyasını saçıyorsa, Allah resulü kemaliyle, zatıyla, tecellisiyle ümmetinin ve her ümmetinin gece ve gündüz kalbine, gönlüne ziyasını saçmakla meşgul.

Beni isteyen ümmetim yok mu? Cenab-ı Hak buyuruyor; yok mu affedilmek isteyen affedeyim, yok mu falan isteyen vereyim derken kâinatın Efendisi de buyuruyor; yok mu şefaat isteyen, benim sevdama düşmek aşkımdan almak isteyen yok mu? Muhabbetimden, maneviyatımdan koklamak isteyen yok mu diye kâinatın Efendisi de feryat ediyor.

Senin kalbinde ben varım Ya Rasulullah, ben senin şefaatini istiyorum. Ben senden ilim, irfan istiyorum, yakınlık istiyorum, aşkından istiyorum. Fiyuzatından istiyorum, şefaat sancağının altına girmek istiyorum ve şu dünya mihnetinden daraldım, bunaldım Ya Rasulullah senin doğduğun güne benziyor bu günümüz. Bütün insanlar delalette, putlara, haçlara tapmakta.

Bütün Hıristiyan, Yahudi âlemi dünyayı kan gölüne çevirmekte tıpkı o gün gibi. Ya Rasulullah senin o rahmetini, lütfünü bekliyoruz. Nasıl ki sen dünyaya geldin Mecusilerin bin yıl yanan ateşi senin nurunla söndü o ateşi başka bir el söndüremedi o ateşi.

Senin nurunla çatladı Kisra sarayı. Ve senin nurunla kurudu tapınak olan Sava gölü. Yine senin nurunla gök kapıları kapandı, şeytanlar çıkamadı. Cinler sema âlemine çıkamadı.

Ya Rasulullah.

Dikkat edin bakın bunları hikâye etmek çok kolay. Ama kâinatın Efendisinin nurundan bütün Allaha isyan eden mahlûkların isyan elleri tutuldu, kırıldı, bağlandı.

Öyleyse bugün bizim Rasulullah'ın nuruna ihtiyacımız var. Rasulullah'ın kemaline, ahlakına, anlayışına ihtiyacımız var.

Bizde bugün öyle bir nasip alma arzusunda olmalıyız.

Ben Rasulullah'ın doğumunu kutladım diyebilmek için Rasulullah'ın o nurundan nur almamız lazım. Kemalinden kemal, ahlakından ahlak almamız lazım. O şefaat merhametinden merhamet almamız lazım.

Eğer bir insana merhamet edebileceksen Rasulullah'ın merhametinden payını alman lazım. Eğer bir insana gel Rasulullah'a gidelim diyebileceksen o Rasulullah'ın elinden el, dilinden dil alman lazım.

Eğer yine aynı şekilde bir insanla Hak derdi çekeceksen yine aynı şeklide Rasulullah'ın ümmet aşkından, ümmet derdinden dertlenmen lazım. Öyle bir sevdaya tutulman lazım.

Yoksa öyle kuru kuruya cennet kapısı açılmıyor. Rasulullah rahmeti tecelli etmiyor. Gayret edeceksiniz.

Ve yine dikkat edin aynı şekilde şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleri bunu tekrar, tekrar söylerdi ama o zamanlar biz anlayamazdık.

Buyururdu ki; bize rahmet tecelli etmiyor. Ne zamana kadar? Müşrikler isyandan durana kadar. Bakıyorsunuz erken saatlerde sohbetlerde rahmet tecelli etmiyor. Sohbet geç açılıyor. Bir bakıyorsunuz saat on birden sonra Allahın rahmeti tecelli ediyor. Neden? Çünkü isyankârlar yatağına girmeye başlıyor.

İsyan azalmaya başlıyor. İsyan azalınca Allahın rahmeti tecelli ediyor. Tabi rahmet tecelli edince kardeşlerimizin belki çalışıyor işi gücü var gönderiyoruz. Hâlbuki o kapı açıldığı zaman o kapıdan faydalanmak lazım.

O ilahi hacet kapısından Cenab-ı Hakkın rahmeti yağarken dualar kabul oluyor, istekler reddedilmiyor.

Tabi sizde böyle bir anı arayın, sizde böyle bir anı bulmuş olunca yalvarın kardeşim, yalvaralım derdimizi dökelim.

Arzularımızı sunalım. Arzuhal yazalım. Yaz mektubunu gönder Rasulullah'a. Madem bu gece Rasulullah'ı bekliyoruz.

Madem bu gece onun nurundan faydalanmaya gelmişiz, niye duruyorsun kardeşim. Yaz dilekçeni gönderelim. İşte o zaman o da zaten ümmeti için ağlıyor, ümmetini arıyor. Gece gündüz başını secdeye koydu kaldırmaz, ümmetim, ümmetim der gayride olmaz.

Rabbinin huzuruna çıktı miraca rabbisi ile baş, başa, ümmetim dedi.

Bana falanı ver demedi. Ümmetimin hali ne olur dedi. Ümmetime yardım, bir kurtuluş dedi. Ümmetime çare istiyorum dedi. Hatta Cenab-ı Hak bakın azar ediyor; Habibim seninle yalnız kalabilmek için Cebraili dahi taa ötelerde bıraktım. Sen hala ümmetini aramıza sokuyorsun.

O yine Ya Rabbi! Ümmetimin işleri isyan kamu, korkaram ki yerleri ola tamu. Tamu cehennemden bir tabaka. Cehennemin bir ismidir.

Tamu cehennemi. Cehennem, sakar, siccin bunlar cehennemim katları, tabakaları. Cehennemin tek bir ismi yok. Yedi kat cehennem var. Yedi tane de cehennem ismi var.

Cenab-ı Hak bu defa onun kullarına merhamet eden habibine ne diyor?

Ben sana âşık olunca ey şerif
Senin olmaz mı dualem ey Latif
Zatıma zat edindim Zatını
Bile yazdım adın ile adını

Bakın dikkat edin. Ben sana âşık olacağım da senin duanı kabul etmeyeceğim, ümmetini kurtarmayacağım. Mümkün mü böyle bir şey?

Sizde Rasulullah derdi olursa Rasulullah Efendimizin derdi ümmet derdi, bir Müslüman'a bir insana yardım etme derdi.

Bir insanı bataktan kurtarma derdi. Sizde Rasulullah aşkının olduğunun alameti şu olmalı ki onun bir ümmetine merhamet

edesiniz. Onun bir ümmetine sevgi nazarıyla bakasınız. Onun bir ümmetini onun için kurtarma gayretiniz olsun.

İşte o zaman Rasulullah'a aşkınızı ikrar ve ispat edebilirsiniz. Yoksa ben Rasulullah'a aşığım demekle Rasulullah'a âşık olunmaz.

Bakın onun âşıklarına Medine de kalmadılar. Onun ümmetini kurtarmak için ülkenin ve dünyanın en ücra köşelerine kadar gittiler. Sadece türbesini ziyaret etmek için Biz buradan milyarlarımızı veriyoruz.

Ama Rasulullah a âşık olan Ashabının çoğunluğu onun nur cemalini terk etti onu sevenler. Rasulullah Efendimizi sevenler onun sofrasında yemeyi, onun cemadatında manevi olarak o havayı teneffüs etmeyi, onun cemaliyle şereflenmeyi terk ettiler, onun ümmetini onunla şereflendirme gayretiyle yollara düştüler.

O cemali terk ettiler. O sevdiklerinden ayrıldılar. Canım sana feda olsun ya Rasulullah diye Rasulullah'a atılan okların önüne geldiler. Aman Rasulullah'a bir şey olmasın bana olsun, zarar bana gelsin diye o kahraman insanlar Rasulullah'ı terk ederek ümmetini ona davete gittiler.

İşte Rasulullah aşkı ordadır. Rasulullah'a âşık olmanın bedelidir o. Onun yolunda yürümek, onun davasına sahip çıkmak, onun arzusunda olmak, onun istikametinde yürümek. O zaman sana kapı açılır, her şey güzel olur.

Ama sende o aşk o sevgi olmayınca o da olmaz. O aşkın, o maneviyatın açılacağı kapı da şöyle cemiyetlere gelirsiniz, manevi havayı teneffüs edersiniz, duygularınız değişir, evliya nazarı, ehlullah nazarı olur.

Cenab-ı Hakkın ikramı, ihsanı olur. İşte duygularınız o zaman değişerek siz de ehlullaha yoldaş oluyorsunuz, kardeş oluyorsunuz. İşte o zaman Cenab-ı Hakkın ayet-i kerimesinin sırrı tecelli ediyor;

Mümin kadınlar, mümin erkekler birbirlerinin velileridir, dostlarıdır." Birbirlerini Hakka çağırırlar, haksızlıktan alı korlar, sırrı kalbinizde gönlünüzde tecelli ederek insanlara şefkat,

muhabbet nazarıyla bakar da o insanlara kurtuluş eli olursunuz. Dili olursunuz. Ama kardeşim şimdi beraber oluyoruz bakıyoruz dışarıda o sevgi yok. Niye? Çünkü buradaki maneviyatın farkında değiliz. Yani buradaki maneviyatın şuurunda, bilincinde değiliz.

Birçokları geliyor hoca şunu dedi, bunu dedi. Bırakın hocayı, hoca ne derse desin. Siz kalbinize bakın. İster camide olun, ister tekkede olun, ister Mekke de olun, ister Medine de Nerde olursanız olun.

Hocanın söylediği sözler sizi ilgilendirmez. Siz kalbinize, gönlünüze bakın. Rahmet var mı yok mu? Ruhaniyet tecelli etmiş mi, etmemiş mi? O havayı izleyin. O zaman gittiğiniz her yerde dost sizinle olur.

O zaman konuştuğunuz hikmet olur. Sizde şaşırırsınız. Konuştuğunuz sözlerden sizde irşad olursunuz. Âlimler de bakar, şaşırır. Ama biraz uyanık olacaksınız. Uyanık olmak içinde uyanan gönülde balık olacaksınız.

Ama canlılar hep nankör, Küçük balıklar büyük balığa demiş; anne bizi deryaya götür. Hele biraz büyüyün götüreceğim demiş Aradan biraz zaman geçmiş demişler anne hani bizi deryaya götürecektin.

Anne balık demiş ki; Yavrularım siz bana deryayı gösterin, bende sizi oraya götüreyim demiş.

Yani deryanın içindeler hala derya arıyorlar. Bizim kardeşlerimiz de öyle Rasulullah'ın rahmet kanatları altında Rasulullah'ı arıyorlar. Rasulullah'ın zatını göremezsiniz.

O ümmetinden görünür dikkat ediniz.

O bedenen dünyadan ahirete intikal etti. Onun bedenini göremezsiniz. O ümmetinden görünür. Sevdiği ümmetlerinden görünür, oradan konuşur, ondan duyar, ondan tutar, onlarla yürür, onlarla gezer.

Rasulullah'ı böyle ararsanız bulma şerefine layık olursunuz. Bulma şerefini elde edersiniz.

Bir gün bir yere gittim orda kalabalık bir cemaat var. Orda beni görünce sen neden Ehramcı zade Hazretlerini ziyarete gitmiyorsun. Ben oraya gittim senin koltuğun ayrılmış gördüm dedi.

Herkes koltuğa oturmuş, güya ben orda koltuğa oturmamışım, koltuğum boş kalmış.

Dedim ki ben gittim, geldim.

Öyle gitmeyi ne yapayım, bedenini istiyor dedi. Senin aklın yetse bu sözü konuşmazsın dedim.

Vallahi gördüm, senin orda koltuğun boş. Ehramcızade Hazretleri hep seni istiyor dedi.

Bende emri-bil marufa gitmişim, Sivas da ziyaretini yaptım. Oradan geliyorum, işin garibi de bu ya.

Bir hafta olmadı geleli. Biraz ileri gidince terbiyesizlik etme dedim. Bu kadar insan var. Bunlar seni insan zannediyor. Bunları aldatabilirsin ama beni aldatamazsın.

Ben Sivas'tan geliyorum. Bir hafta olmadı daha. Bir defa evliya kuru yerde koltuk ayırmaz.

Evliyanın koltuğu sevenin gönlüdür. Evliya kuru koltuk ayırmaz, kuru koltuğa da oturmaz. Bak sen bir defa bunları bilmekten acizsin dedim.

Ama bu insanlar seni bir şey zannediyor diye böyle palavra yapman gerekir mi? Yazıktır dedim. Bu insanlar bir gün gerçeği öğrenecekler. Sonra ben kim oluyorum da Ehramcızade bana koltuk ayıracakmış.

Ehramcı zade Hazretlerine ben yoldaş olmadım ki. Ben henüz tanışmadım. Benim tanıdığım Ehramcı zade Hazretlerinin yetiştirmiş olduğu Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleridir.

Ben ondan doydum, ondan doldum. Ne aldımsa ondan aldım. O nerden aldı? O beni ilgilendirmez ki.

Şeyhinden mi aldı, Rasulullah tan mı aldı, Allahtan mı aldı. O benim meselem değil. Benim büyüğümün ben kâhyası değilim ki.

Ben sadece aldığımı bilirim. Aldığım yeri bilirim. Allah nankörleri sevmez.

İnsanlar maneviyatta gelirler. Bu cemiyette otururlar.

Bir şey görmeleri lazım galiba. Kardeşim görmek bir yere götürmez. Görme sevdasında olanlar Hakkı kaybedenlerdir.

Cenab-ı Hak kutsi hadiste buyuruyor ki;

Bir kulum bir şeyi çok isterse ben ona vermemeyi murat ettim.

Neden? Çünkü onun istediği nefsine hizmettir.

Benim rızamı isteyenlere de ben onu razı edecek güzellikleri veririm. Hatta o hayrete düşer. Yani benim verdiğim nimetler karşısında o hayrete düşer. Ama kulum bir şeyi çok istiyorsa vermem.

Çünkü verdiğim zaman rezil olur. Çünkü onları onun nefsi istiyor. Öyleyse siz nefsinize değil Hakka tabi olun. Allahın verdiğine kanaat edin. Verdiğini de hizmete kullanın.

Bir arkadaşınızın hidayetine vesile olun. Bir arkadaşınızı kazanmaya çalışın. Ama gelenlere kusur bulan çok. Bulmayın bu delalete düşmeyin. Bu hatayı yapmayın. Birbirinize sevgi gözüyle, muhabbet gözüyle bakmaya çalışın.

Birbirinizin ayıbını örtmeye çalışın. Mevlana Hazretleri ne güzel buyuruyor; örtücülükte sahavette toprak gibi olunuz. Toprağa bakın herkes her pisliği atıyor. Ama o en güzel çiçekleri veriyor. Kokusuna hayran bırakıyor. Her pisliği atıyoruz o en güzel yemişleri veriyor. Sizde öyle olun.

Yine mübarek Efendimize buyuruyorlar ki o zamanlar ülkemiz savaştan çıkmış Kurtuluş Savaşı, Çanakkale Savaşı, Sakarya Meydan Savaşı gibi savaşlardan çıkmış. Mübarek Ehramcı zade Hazretleri (insanlar yoklukla boğuşmuş, bitlenmiş) mübarek çok meşhurmuş o zaman.

Herkes ona gelince o mübarek gelen dervişleri hamama götürürmüş. Hamamda yıkarmış bitinden, kirinden kurtarırmış.

Maddi kirinden kurtarmak için, manevi kirinden öbür türlü yıkıyor. Ondan sonra dergâhta misafir edermiş.

Bir gün yine dervişler gelmiş hamama götürmüş. Hamamda bir deli, Anadan üryan karşısına çıkmış.

Mübarek buyurmuş ki; oğlum sende hiç edep, hayâ yok mu demiş. Üzerine bir peştamal al demiş.

Deli kafasını dikmiş şöyle. Sen nasıl Öztoprak adını aldın demiş. Bak bu toprak bütün hataları örtüyor sen bir delinin ayıbını örtemedin mi demiş.

Mübarek; kardeşim bir deli bizi irşad etti, bizi utandırdı demiş. Bakın dikkat edin kızmamış bir deli bizi irşad etti, bizi utandırdı buyurmuş.

Ama bize söylense biz boğarız adamı. Sen hem suçlusun hem güçlü müsün deriz. Biraz böyle nezaketli olmak birbirimizin ayıplarını kapatmak, kusurlarını kapatmak lazım.

İnsanları kazanmak mı istiyorsunuz? Sevgiden büyük sermaye bulamazsınız. Nezaketten daha güzel bir anlayış bulamazsınız. Nezaketten daha güzel bir arkadaş bulamazsınız. Sevgi derken yanlış anlamayın özellikle hanım kardeşlerimiz eksik anlıyorlar. Nezaket, hoşgörü derken böyle hizmette engel olanlara nezaket gösterin demiyorum. Bakın şimdi sohbetin başında çocuk bağırdı ben söyleyeceğimi söyledim.

Çünkü o bir engeldir. Şeytanın bir oyunudur. O engele engel olmadan siz rahmeti yakalayamazsınız. O engeldir bakın ona hoşgörü şeytanı sevindirmektir. Ona hoşgörü yok. Hoşgörü bir insanın bilmeyerek yaptığı hatalara, kusurlaradır.

Yani siz bir haneye bir arkadaşınızın evine gidersiniz. Bir arkadaşınızın ziyarete gittiniz. Adam sigara içiyor evinde. Sigara yakma ben sana sohbet edeceğim diyemezsin. O insanı o pisliği ile kabul edeceksin, nasihat edeceksin. Biraz da katlanın biz bunları yaşadık. Yani o adamı bir anda derviş edemezsiniz. Kazanamazsınız.

Said Nursi Hazretleri mübarek buyuruyor ki;

Bir kuş bir çalıya sıkışmış olsa o çalıdan o kuşu alırken çalı ellerinizi yırtıyor. Zarar görüyorsunuz. Bir kuşu kurtarmak için elleriniz yırtılıyor, zarar görüyorsunuz. Bir insan bir kuş kadar basit mi?

Onu kurtarırken bazı duygularınız zarar görüyor. Maddi olarak manevi olarak bir takım hasarlar görüyorsunuz

BENİM YARADANIM BENİM

Rahmetin gönlüme yağdır
Rahmetin alanlar sağdır
Sevdiklerin sana yakındır
Benim Yaradanım benim

Ölü kalbimi sağ eyle
Davet edip gel eyle
Kulluğuna kabul eyle
Benim Yaradanım benim

Duygularım nurlandır
Bu zalim nefsim uslandır
Gönlüm zatına yönlendir
Benim yaradanım benim

Cümle nebi kullarınla
Yalvarttır yüce zatına
İkram eyle şefaatlerinde
Benim yaradanım benim

Nuh'un ile gemi yaptır
Necati bahrini buldur
Rahmet denizine daldır
Benim yaradanım benim

Âdem ile zara geçir
Tövbe gibi kara geçir
Dua niyazım kabul buyur
Benim yaradanım benim

Sırrından sırrıma bildir
Yunus gibi derya gezdir
Tövbei Nasuh’u bildir
Benim yaradanım benim

Gönül âlemini bildir
Nuru Muhammedi buldur
Şefaat destimi doldur
Benim yaradanım benim

Ebubekir sıddıkınla
Erdir sadakat nuruna
Hizmet kıldır habibine
Benim yaradanım benim

Ömer gibi adalete
Osman gibi hak diline
Ali gibi ilim ehline
Benim yaradanım benim

Nurlarından nuru aldır
Huzuru alayı buldur
Hep kulluğunda bulundur
Benim yaradanım benim

Aşkı ilahi nurlarına
Devranı hak pınarına
Vardır nice sırlarına
Benim yaradanım benim

Salman Kasım Caferlere
Erdir Nakşî bendilere
Bu gönlüm yandır aşklarına
Benim yaradanım benim

Abdulkadir Geylaniler
Mevlana gibi Salih kullar
Onlardan muhabbet gönder
Benim yaradanım benim

Haberi Muhammed Ali
Nurundadır cümle veli
Hepsi aşkının ihsanı
Benim yaradanım benim

Yunuslarla deme daldır
Cemali pakine vardır
Senin aşkın kula ilaçtır
Benim yaradanım benim

Sensin kulunun sahibi
Gönder ehlullah gibi tabibi
Bekleriz âcizane anı
Benim yaradanım benim

Kabeyi secdeye vardır
Her yerde zatını andır
Ölüysek ayağa kaldır
Benim yaradanım benim

Dertli edip derman arat
Rahmetin sineyi tarat
Her yerde zatını arat
Benim yaradanım benim

Nebiler veliler hürmetine
Bağışla yüce zatına
Kulum de kabul et kapına
Benim yaradanım benim

Âlim hakin kadirimsin
Dünya ukba sahibimsin
Halil'e kulum de şereflensin
Benim yaradanım benim

KUR-AN VE SÜNNETLE ÇEVREMİZE BAKABİLMEK

Cenabı hak ayeti kerimede buyuruyor
“Sizin dostunuz ancak Allah’tır. Namaz kılan, zekât veren, rükû eden müminlerdir.”

Ayetleri okumak kolay, dinlemekte kolay, tarikata girmekte kolay, zikir yapmakta kolay ama tarikatta yol almak zor iştir.

Nasıl zor bir iştir?

Önce ayeti kerimenin sırrına mahzar olması gerekir, ben maneviyatta yol alacağım, yakınlaşacağım, Rasulullah’a yaklaşacağım diyen ve bu uğurda niyeti olan bir insan şu ayeti kerimenin sırrını öğrenecek.

Nedir bu ayeti kerimenin sırrında ne yatıyor? Zahirde Allah’ın dostlarını Peygamberin dostlarını ve dünyadaki müminleri zahiren tanıması anlaması gerekiyor ve onlarla beraber olması gerekiyor.

Ayeti kerimemizin diğer bir yönü ise şöyledir. Dünyada sizin dostunuz Allah’tır, ahirette de Allah’tır ancak akıl sahipleri şöyle düşünmeli Allah’tan başka sizin dostunuz yoktur burada kesin bir işaret var.

Allah'ın Resulü'nden başka da dostunuz yoktur, Müminlerden başka da dostunuz yoktur, Yani Cenabı hak dost olarak zatı gösteriyor Allah, Resulü ve müminler.

Allah'ı Resulünden ayırmayan Resulünü müminden ayırmayan insanlar maneviyat yolunu hak etmiş olurlar.

Yani Allah'ı, Rasulullah'ı, Allah'ın dostlarını, müminleri bir olarak kabul edip böyle bir anlayışa sahip olursanız işte o zaman maneviyat yolunu bende size nasip ederim buyuruyor.

Burada çok iyi anlaşılması gerek. Sivri zekâlılar der; ayette böyle bir şey göremiyorum diyebilir. Kör olan gözler bunu göremez. Bir ayete bir âlim ne kadar ilmi varsa o kadar mana verebilir. Bir ayetin manasını sırrını bilen bir insan bir ömürde anlatsa bitiremez.

Bugün biz insanlar tarikat ehlini atanlar ve tutanlar kendinizi hesap edin ve bakın düşünün, Allah dostlarını bakınız İslam'ı yaşayan halktan uzaklaşmışlar, Allah'ı ve Resulünü dost edinenleri müminleri seçmişler, onlarla beraber yaşamışlar.

Bakın halktan uzaklaşmışlar hâlbuki onların hepsi namaz kılıyor, yani bilinçsiz ibadet edenlerden dahi uzaklaşmışlar ve o şekliyle de Allah'u teala nazarında derece kazanmışlar. Ayetlerin sırrını anlayanlar böyle anlamışlar.

Biz böyle yaparsak kimlere hizmet edeceğiz diye endişe eden kardeşlerim. Çok iyi bilmelisiniz ki hizmet hakkı arzulayanlara olursa bereketli olur. Aksine siz haktan ve İslam'dan kaçanlara hizmet etmeye çalışırsanız onlar sizi oyalar, sizde onları cemaat zannederek onlarla oyalanır da hak ehline hakkı anlatmaktan aciz kalarak bütün ömrünüzü ziyan etmiş olursunuz.

Bizler ne yapıyoruz? Bizde azgın bir millet içerisinde, sapıtmış bir millet içerisinde Allah'ı zikreden ve samimi olan üç beş kişi var bunu görmüyoruz ve yeterince değer vermiyoruz. Kıymet vermiyoruz böylece Allah'ta bize yolunu nasip etmiyor, rahmetini, bereketini nasip etmiyor.

Dolayısıyla bizde her şeyden mahrum kalıyoruz yani rahmetin içindeyiz ama haberimiz yok. Buda bilinçsizlik ve nankörlük olduğu için Allah'u tealanın rahmet yollarını da kendi ellerimizle kapatmış oluyoruz.

Cenabı hak yolculara şöyle sesleniyor. Yani küfrü, hakkı, batılı, Allah'ın dostunu habibini seçtikten sonra Allah'a ve Resulüne muhalefet edenleri seçip onlardan ayrıldıktan sonra bu yolculara cenabı hak şu emri veriyor.

'' Ey Habibim inkârcılarla münafıklara sert davran. '' Çünkü onlar Allah'ı istemedi seni istemedi Allah'ın gönderdiği peygamberi istemeyen Allah'ın gönderdiği rahmeti, cenneti istememiştir.

Öyle ise Allah onları me'va cehenneminde azaplandıracak ve orası öyle bir dönüş yeri ki Allah'ın gadaplandığı insanların toplanacağı mekân.

Şimdi bizler demek ki Allah yolunda yürürken inkârcılar geliyor onlara nezaketli davranıyoruz.

Genelde siyasiler makam sahipleri Müslüman kılığında görünerek hep kâfirlere centilmen, Müslümanlara zalimce davranıyor.

Genel olarak televizyonlara çıkan makam ve şöhret peşinde olan Kur-an-ı kerimi okuyan din adına televizyonlara ve radyolara çıkan âlim geçinen bir grup insan da aynı şekilde gene münafıklara ve kâfirlere centilmence davranıyorlar, onların her halini hoş görmemizi istiyorlar.

Allah'u tealaya isyan eden Allah'ın en çok gadaplandığı insanlar onlardır.

Peygamberimiz (s.a.v) efendimiz buyuruyor;

"Ümmetimin münafıkları en çok âlimlerinden olacak."

Hal böyle iken o münafık ve fitneleri gören yıllarca nasihat ettiğimiz insanlar münafığı, fitneyi bir kere görüyor bir dinliyor onlar insan değil mi onlara merhamet etmeyelim mi diyor.

Eğer sen fasığa merhamet edersen Allah'a isyan etmiş olursun hatta peygamberimiz buyuruyor;

Fasık övüldüğü zaman Allah gadaplanır.

Allah gadaplanırsa o Fasık ile beraber cehennemin dibine indirir. Centilmenliğinde seni kurtaramaz.

Hal böyle iken kardeşlerimiz Bünyamin Yıldırım Efendi hazretleri bazen celallenirdi

Cemaatten bazıları efendi niçin celalleniyor ortada kimse yok deyince;

Bünyamin Yıldırım Efendi hazretleri Şöyle buyururdu 'Kardeşim benim hırsım size değil bizim celalimiz kâfirlerin kalbine gönlüne korku; müminlerin gönlüne cesaret olur buyurdu'.

Bu sözler eğer müminlere insanlara, inananlara dağıtılırsa inananlar da anlamak için gayret ederse işte o zaman o inananlar gerçek hakikati bularak bir takım nimetlere mahzar olurlar. Hak yoluna düşme özgürlüğünü yakalamış olurlar.

Yoksa bir dansöze verdiği değere bakın şu milletin bir din adamına Evliyaullah'a verdiği öneme bakın. Bir fahişe çıkıyor bir kadın tüccarı çıkıyor televizyonlarda diyor ki; şu halı size uygundur veya şu elbise size uygundur diye bir kere konuşuyor bütün insanlar rağbet ediyor.

Ama yüzlerce Allah adamı size şu nimet yakışır size Allah'a ibadet etmek yakışır size resulüne itaat etmek yakışır derken dinleyen kaç kişi? Etrafınıza birazcık bakınırsanız o zaman bu insanlar Allah'a gitmeye hak kazanmış mıdır? O zaman belki gözünüz açılır.

Tabi bunlara mukabil olarak Rasulullah efendimiz şu hadisi şerifte

"Biraz önce Cebrail (a.s) bana geldi"

- إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعونَ dedi
- Bende Cebrail (a.s) bu kelamına cevap olarak

- **Biz 'Allah içiniz ve ona döneceğiz mutlak'** dedim ve sordum ey
Cebrail hangi sebeple böyle bir ayet okudun?
— Cebrail (a.s) şöyle dedi;
Senin ümmetin çok değil senden az bir zaman sonra fitneye düşecektir.
— Ben de küfür fitnesi mi yoksa delalet fitnesi mi dedim.
— Cebrail (a.s) dedi ki; bunların ikisi de olacaktır ya Muhammed
— Onlara Allah'ın kitabını bırakıyorum bu fitne nereden gelir?
Yani ben onlara Allah'ın kitabını bırakıyorum, önder olarak sahabeyi bırakıyorum, bir yaşantı bırakıyorum, bir saadet sergiledim yani Kur-an-ı hayata döktüm ve kendilerine hem Kur-an-ın ayetlerini bıraktım hem de yaşantısını bırakıyorum, onları zulümden kurtardım, ölmekten, ezilmekten, kölelikten, fuhuştan, içki batağından, ezilmekten insanlık dışı olan bütün felaketlerden kurtardım ve onlara Allah'u tealanın saadet yolunu gösterdiğim halde onlara fitne nereden gelecek ya Cebrail?
Cebrail (a.s)
— Allah'ın kitabını bırakmaları sebebiyle gelecek
Bizler kitap ehliyiz hep kitap okuyoruz ya aslında okuduğumuzu zannediyoruz. Hâlbuki okuduğumuz belki kitabın hafızı olabilir insanlar, üç beş yaşındaki çocuklar hafız oluyor.
Peygamberimiz (s.a.v)
'**Sizin en hayırlınız kuranı öğreneniniz ve öğreteninizdir''** buyuruyor.
Türkiye'de Türkçe bilmekten aciz olan Türkiye'nin halkı var, ana dilini bilmekten aciz bu halk. Okumak başka öğrenmek başkadır, peygamberimiz Kur-an-ı okuyan demiyor okutan da demiyor, öğrenen ve öğreteninizdir. Kur-an-ı kerimi öğrenmek, bir ömre sığmıyor, her insana da nasip olmuyor. Ama okumak

çoğunluğa nasip oluyor. Sözlerimi iyi anlayın anlayışsızlara meydan vermeyin.

Bizdeki çürüklük bizdeki düşüklük Kur-an-ı kerimi anladığımızı zannedip anlayanların kelamına kulak vermemektir, sadece anladığımızı zannediyoruz, 'hüsnü zan ibadettir, su-i zan ise cinayettir' buyuruyor peygamberimiz.

Bizlerde su-i zandan başka bir şey yok, âlim konuşuyor ben bunu biliyorum diyoruz arif konuşuyor ben bunu okudum duydum diyoruz. Duyabilirsiniz, okuyabilirsiniz ama anlamak bir ömür alır.

Bir insan, bir âlim eğer bir Fatiha suresini veya bir **Asr suresini** anlamış olsaydı Allah'ın dostluğunu kazanırdı.

Çünkü bir fatiha suresini anlayan irfan sahibi, Kur-an-ı kerimin tamamını anlamış olur, Kur-an-ı kerimin tamamı fatiha suresinin içerisinde gizlenmiştir. O kuranın kapısıdır.

Ama insanlar anladım zanneder, okudum der ama anladım deme okudum de! Anladığın zaman Allah'a dost olursun. Allah'ın kelamını anladığınız zaman Allah'a dost olursunuz. Bir insan ömrünü veriyor da anladım diyemiyor.

İmamı Azam'ın şu sözü ne ilginç sözdür Herkes imamların büyüğü diye hitap ediyor, bütün insanlık onun fetvalarıyla amel ederken. O diyor ki bilmediklerimi bir kâğıt misali ayaklarımın altına koysaydım başım arşa değerdi diyebiliyor ama biz her şeyi bildiğimizi zannediyoruz onun içinde Allah bize hiçbir şey bildirmiyor.

Cebrail (a.s) diyor ki; fitnenin geldiği yer Kur-an-ı kerimi bırakmaları sebebiyle olacaktır.

Sadece okumayı bırakmadık Kur-an-ı kerimin emrini, hikmetini terk ettik. Anlatanları da taşladık hain ilan ettik. Cenabı hak Kur-an-ı kerimi anlayanlardan eylesin. (âmin)

Bu onların ulemasıyla, Umerasıyla başlar diyor.

Ulema; Kur'an-ı kerimi anlatanlar.

Ümera; İnsanları yönetenler.

Peygamberimiz buyuruyor;

İdarecilerle sıkı fıkı olan âlimlerin şerrinden Allah'a sığınırım.

Eskiden bizim büyüklerimiz bir makam ehlinin yanına gittiği zaman o makam ehlini Allah'u tealanın ayetleriyle peygamberimizin hadisiyle uyarırlardı onun için giderlerdi.

Yani bir makam sahibinin yanına gidişi onu ikaz içindi. Onlardan menfa atlanmak için değil. Ama bugün bakıyorsunuz ulemayım diyenler makam ehline yalakalıktan başka bir şey yapmıyor.

İşte fitnenin geleceği yeri kâinatın efendisine Cebrail (a.s) haber veriyor. Hep bunlar geldiler siyasi kanallarla bizi işgal ettiler, aldattılar, bizi Kur-an-sız bıraktılar, Kur-an-ı anlatana gerici, hain dediler, bu bilmiyor cahil dediler ama halk da çoğunluk haklı dedi aldandı onlarla beraber belasını buldu.

Ümera halkın haklarını kendilerine vermez. Yani yönetenlerin fitneciliği halkın hakkını yemekle olur. Halkın hakkını yemekle o yöneticilerin fitneciliği bu yönde, ülkemizde değil bütün dünyada mevcut.

Ulemada ümeranın arzu ve heveslerine tabi olur ve onların delaletleri devam eder ve devam etmesine de vesile olur.

Efendimizde şöyle buyurmuştu makam ehliyle sıkı fıkı olan âlimlerden Allah'a sığınırım, şimdi onlarla sıkı fıkı olup ne yapıyorlar? Madde kazanıyorlar.

Şu sözümü unutmayın "Kim bu milletin hakkını yiyerek mal kazanırsa evlatlarını ve neslini eliyle cehennem azabına hazırlamış olur

" Çünkü o fakir ve fukaranın hakkını yiyen insanların kazandığı mal evlatlarına da kendine de cehennem ateşi olmaktan başka hiçbir işe yaramaz. Bakın etrafınıza bunu göreceksiniz, bakabilirseniz görürsünüz, bakamazsanız cenabı hak uyandırsın.

Sonrada bu hallerinden çekinmezler, bunu da açıktan işlerler yani halkın hakkını yemeyi artık şeref gibi kabul ederler.

Böyle bir fitne ilerledikçe ilerler buyuruyor. Bugün açıktan din adamları adıyla olsun siyaset adıyla olsun, yönetim adıyla olsun hiç çekinmeden halkın hakkını gasp edebiliyorlar.

Örneğin; en basitinden bir dönem milletvekili olan dört milyarın üstünde maaş alıyor emekli oluyor, ama garibanın sırtına yüklediler. Hem de öyle bir yük ki altmış beş yaşından önce emekli olamıyor.

Hatta emekli olmuş adam pirimi doldurmuş maaş alamıyor. Zaten alsa da bir aylık maaşı yalnız evinin kirasını karşılamıyor. Şu fitnecilerin açıktan rezilliğine bakınız, koltuk beylerinin aldığı maaş çalışanın aldığı maşın on katı. Bunları yapan kim yine kendileri, birleşiyorlar beraber yapıyorlar. Hangisi olursa olsun fark etmez.

Bende onlardan kurtulmanın sebebi nedir onlardan nasıl ümmetim kurtulur diye sordum.

Cebrail (a.s) şöyle dedi; çekinmek ve sabretmekle olur". Hakları verilirse alırlar verilmezlerse vazgeçer sabrederler.

Bugün eğer gasp edilen hakkınızı almaya kalksanız on defa değil belki yüz defa katil olursunuz. Alamıyorsunuz hakkınız gasp ediliyor.

Örneğin yeni çıkan bir imar kanunu var, adam fakirin hakkını alıyor zengine veriyor.

Hakkını müdafaa etsen katil olursun. Veya bir devlet dairesine gidiyorsun veya bir yere gidiyorsun hakkın gasp ediliyor senin hakkın başkasına veriliyor müdafaa etmeye kalksan on defa aynı yerde katil olursun.

Onun için buyuruyor ki; Böyle bir zamanda, ümmetimin başına gelen musibetlerden kurtuluş sebebi onlardan çekinmek yani onlarla olmamak, şerrinden uzak durmak, sabretmek ve hakları verilirse almak verilmezse de onlarla belaya sürünmemek.

Yol bu hal bu gelin gidelim. Bütün bu güzellikleri göreceksiniz önünüzde, sağınızda, solunuzda, arkanızda bu çirkinlikleri, güzellikleri göreceksiniz, seçeceksiniz ondan sonra size hak yolu, maneviyat yolu, sevgi yolu, nimet yolu, hikmet yolu açılacak, bunun adına yol diyorlar. Ne yolu? Tarikat yolu bu saydığımız nurlu yollardır.

Rahmet yolu, mağfiret yolu, bereket yolu, hidayet yolu, Kur-an yolu, sünnet yolu, hikmet yolu…

Cenabı hakkın ne kadar güzellikleri varsa onun içindedir. Ama siz hayrı, şerri seçmeden ben bu yola gideceğim derseniz, o zaman o yolu kaybetmiş olursunuz haberiniz olmaz.

Kâinatın efendisi bu tehlikeleri haber verirken ilacını da şöyle veriyor, sizden biriniz zalim idarecilerin zulmünden korkarsanız sizi korkuturlarsa, o zaman siz şöyle dua edin.

Ya Rabbi: yedi kat yerin ve göklerin arşı azamın Rabbi olan Allah'ım falan makam idarecinin şerrinden, cin ve insanların şerrinden ve onlarla beraber olanların onlara uyanların şerrinden beni beri (muhafaza) eyle (âmin).

Onların herhangi birinin benim üzerimde yapacağı taşkınlıktan beni muhafaza eyle. Senin koruduğun aziz olur seni övmek sena etmek ne yücedir.

Ve senden başka ilah yoktur diye Allah'u tealaya tevekkül etsin. Tehlikeleri haber verirken tehlikeden korunmak için kâinatın efendisi kalkanı da veriyor.

Bir hadiste buyuruluyor; Dua müminin silahıdır.

Herkes söyler dua ediyorum da bana bir faydası olmuyor.

Dua herkesin silahı değildir, dua müminin silahıdır.

Mümin olmak için hayır ile şerri, küfür ile imanı seçip küfürden geçip de amel yönüne iman ehliyle beraber Allah ve Resulü ile beraber olanlarla beraber olmadan mümin olma şerefini yakalanamıyor, o zaman duada senin silahın olmuyor.

Eğer bugün insanlar ümmet olarak dua ediyor da duası kabul edilmiyorsa bunun sebebi mümin olmadığındandır,

Yine insanların kurtuluşu o Salih müminlerin duasına bağlıdır. Savaşa bağlı değil mi hocam?

Mümin olmadan kiminle savaşacaksın.. Bakın Irak'ta küfür geldi iman ehli bir ayağa kalktı, cenabı hak yardım etti dedesinin dedesinden kalma, Rus beşlisiyle füzenin düşüremediği, uçakları düşürdü.

Ama bu kadar Allah'u teala yardım ederken küfür ile imanı seçmedikleri için, kâfir dedi ki siz çekilin sürprizim var dedi, kâfiri dinlediler. Hakkın yardımını görüp de diyemediler ki Allah bize yardım ediyor biz buradan kâfirleri geçirmeyeceğiz mezar edeceğiz diyemediler.

Çünkü onlarda mümin gözü yoktu mümin gözlüğü çıkarılmış, o nur alınmış başlarındaki kâfirin kâfirliğinden habersiz bir insan kiminle savaşabilir?

Bugün ne namus kaldı, ne vatan, ne millet. Demek ki savaşın en büyüğü hayır ile şerri, küfür ile imanı seçme savaşıdır.

Bu savaşı kazanmadan hangi savaşı kazana biliriz ki? Allah resulünün sahabesi Mekke'de sağlam kırk kişi oldu o kırk kişi gece gündüz Cenabı Allah'a yalvardı dua etti Cenabı hak onlara kurtuluş olarak Medine kapısını açtı.

Bunlar Salih kırk kişinin duasıyla oldu. Bugün tarikatı aliyede de bunlar kırklar diye anılırlar. Yani duası kabul olan kırk kişinin nöbetini tutan kırk tane velinin adıdır. Kırklar.

Onların dua ve bereketlerine, himmetlerine, bakışlarına aşina olmuş, gönüllerine aşina olmuş, davalarına aşına olmuş o insanların nöbetini tutan kırk kişi olsa ve onlarda duaya yönelse işte Allah'u teala o zaman bu ümmet'e kurtuluş kapısını açacaktır.

Bugün duayı basit görüyor benim kardeşlerim, elbette basit görürsün çünkü sen insanı kâmili bilmiyorsun, insanı kâmilin duasını Allah'a yakınlığını bilmiyorsun.

Dua edenlere de Kur-an okuyarak, dua ederek, zikir yaparak bir yere varamazsınız diyen cahil bilgin (âlim)ler var.

Bir de sen zikir yap da görelim bir gece otur da göreyim seni utanmadan birde Allah'ı zikreden insanları hakir görerek zikirle duayla bir yere varılmaz diyor, kâinatın efendisinin dua hakkında söylediği sözlerden haberi yok.

Veya inkâra gidiyor hiç haberi yok cenabı hakkın dua hakkında ayeti kerimeler indirdiğinden haberi yoktur. Zavallı birde âlim geçiniyor.

Yine bir ayeti kerimede cenabı hak buyuruyor;

Sizin duanız olmasa, zikriniz olmasa, Allah size ne diye değer versin!

Cahil cahildir okumakla cahillikten kurtulmaz ki. Cahillikten Allah'a ve Resulüne yakınlıkla kurtarılır, rahmetle, ariflerle Abidelerle, kurtarılır cahillikten cahillerle kurtulunmaz.

Peygamberimiz (s.a.v) efendimiz buyuruyorlar ki;

Allah'u teala bana ashabı seçti ve onları bana arkadaş hısım akraba ve yardımcı kıldı, benden sonra gelecekler arasında bunlara kötü söz söyleyenlere rastlarsanız onlardan kız alıp vermeyin onlarla beraber yemek yemeyin, onlarla beraber namaz kılmayın ve onların cenaze namazlarını dahi kılmayın.

(İbni Mesut r.a)

Biz bu hadisi şerife göre amel ettiğimiz için taşlanıyoruz. Bizi sevmiyorlar ve diyorlar ki sen bizi sevmiyorsun.

Seni neden seveyim? Sen sahabeyi sevmezsen, onların yaşantısını sevmezsen, onların ahlakını sevmezsen ben seni neden seveyim yâda ne için seveyim. Ben seni seversem Allah için severim. Sevmezsem yine Allah için sevmem bu da benim imanımın gereğidir.

Bir gün belediye başkanının birisi gelmiş cemaatimize bende biraz dokundum, ayrılırken, hocam başkanıma dua et dedi.

Bende ona şöyle dedim.

Ben başkana dua edersem Allah bana lanet eder dedim, ben sana yol gösteriyorum eğer gösterdiğim yoldan gidersen bizde dua için varız o zaman neden dua etmeyelim?

Ama senin yaptığın ne İslam'a, ne edebe, ne hayâya nede ahlaka sığmıyor ki. Hala diyor ki başkanıma dua et.

Allah'a isyan edene dua Allah'a eziyettir. Peygamberimiz ebu Cehil'e dua ettiyse bizde onlara dua ederiz.

Siz şahit oldunuz mu ben peygamberimizin Ebu Cehil'e duasına Ebu Leheb'e duasına şahit olmadım. Bizzat Allah'u teala beddua ediyor elleri kurusun diye. Allah'ın beddua ettiğine biz nasıl dua ederiz? Kâinatın efendisi nasıl dua eder?

Zikir ehlini atacak, şaşkın yerine koyacak, cahil yerine koyacak bende seninle muhabbet edeceğim, seninle beraber olacağım kâinatın efendisi olmayın diyor.

Adam dansözle, dinsizde beraber

Kâinatın efendisi buyuruyor;

Ümmetim şu beş şey ile helak olduğu ve olacağını beyan ederim.

- Aralarında lanetleşmenin ortaya çıkması
- İpekli giysilerin helal görünmesi

Şarkıcı kadınlara rehabet etmeleri (bu kişiler aralarında şarkıcı kadınlara veya erkeklere ilah gibi kadın diyorlar. Gel de bu kişiyle görüş muhabbet et. Onun için hakkı batılı seçmeden hak yolunda yürümek haram gibidir. İmkânsızdır.)

- Şarap içilmesini mubah görürler
- Erkeğin erkekle, kadının kadınla iktifa etmesi (günümüzde moda oldu televizyonlarda da sevdirmeye çalışıyorlar)

Cenabı hak bu beş şeyden bizleri muhafaza eylesin, bize hakkı hakikati anlayıp, seçip haksızlıktan kaçıp hakka ittiba etmeyi hakkı sevenlerle beraber olmayı hakkı sevenleri tanımayı Rasulullah'ı sevmeyi ve Rasulullah efendimizi kalbimizde gönlümüzde taşımayı Cenabı hakkı da bu yönde kazanmayı nasip eylesin. (âmin)

Yarab Senin Kulunuz Biz

Lütfeyle özümüz yansın
Aşkından nasibin alsın
Gönlümüz zatına yol alsın
Yarab senin kulunuz biz

Bak suçumuz affeyle
Kulluk şuurunda birle
Halimiz sevenlerinle süsle
Yarab senin kulunuz biz

Tut elimizden bizi kaldır
Sevdiklerine ulaştır
Bizi hep rızana çalıştır
Yarab senin kulunuz biz

Nurunu doldur özümüze
Pak olsun bu gönlümüzde
Zikredelim tüm azamızla
Yarab senin kulunuz biz

Cümle varlıklarda nurun var
Her biri sana hacet sunar
Bu gafletli kullarını da uyar
Yarab senin kulunuz biz

Derdini ver özümüze
Hikmeti ver sözümüze
İlham eyle gönlümüze
Yarab senin kulunuz biz

Bağına eriştir bizi
Alsın gönlümüzü sızı
Kavuşmak olsun bizdeki arzu
Yarab senin kulunuz biz

Gafil cahiller hep cenk eder
İmanımız hep esir eder
Gönlümüz hep medet diler
Yarab senin kulunuz biz

Sen kudreti âlimsin
Her şeye gücü yetensin
Kulum de gariplerin sevinsin
Yarab senin kulunuz biz

Kulum de gönlümüz şad olsun
Rahmetin sırrımıza dolsun
Ehli cahil hayran olsun
Yarab senin kulunuz biz

Halil İbrahim der; kulun olayım
Canı emrine amade kalayım
Aşkından nasibim alayım
Yarab senin kulunuz biz

AİLE HAYATINDA AKLIN YERİ

Biz toplum olarak, millet olarak, Allaha güveni kaybettik, kaybetmiş bir duruma geldik. Allaha ve Resulüne güveni kaybedenler, akıllarına sarılıyorlar. Akıllarıyla dünyanın düzenini ayarlamak istiyorlar.

Unutmayın! Kul ne zaman Allaha güveni, sadakati, teslimiyeti unutursa o zaman Allah-u teala da kulunu unutuyor.

Yani Allah unutur mu? Hâşâ ama ona nimetlerini unutturuyor. Nimetlerini unutturunca kul, kendi gücüyle, kuvvetiyle bazı işleri yapabileceğini, başarabileceğini ve dünya hayatında kendi gücüyle bazı eksikleri, noksanlarını düzelteceğine inanıyor, güveniyor ve güvendiği sadece aklı oluyor.

Sadece akla güven olunca insan aklıselim ile düşünemiyor. Bakın dikkat ediniz! İnsanlar kendi fikirlerini öne çıkarmak isteyince

Allah-u teala Hazretleri buyuruyor:

خَتَمَ اللّٰهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ

“Ben onların kalplerini, gözlerini, kulaklarını mühürlüyorum, perdeliyorum.”

Kime karşı? Rahmete karşı, nimete karşı, anlayış ufku daralıyor.

Anlayış ufku daralan insanlar da dünyanın renginin Cenab-ı Hak tarafından değiştirildiğini her sene bütün varlıkların ölüp de diriltildiğini unutuyorlar.

Örneğin şimdi güz mevsimine bakın, otlar hiç yok, yeşilliğini kaybetmiş. Hepsi öldü, hatta onlarla birlikte böcekler de kayboluyorlar. Yani milyarda bir böcek göremiyorsunuz.

Fakat bahar gelince bir bakıyorsunuz o çiçeklerin, o yeşil doğanın rengini değiştiren kudretin sahibi o yeşillikleri kokusuyla beraber verirken tekrar o kaybolan mahlûkatları da dirilterek hayat veriyor, insanlığın gözlerine tıkıyor.

Diyor ki; Ey kullarım bakın bütün mahlûkatı yok eden benim, var eden benim, güç benimdir sende güç yoktur.

Seni de zamanı gelince öldüreceğim, ama dirilttiğimde bu böcekler gibi dünyada olmayacaksın. Öyle bir şansında olmayacak. Tabi hal böyle iken kendini çok akıllı zanneden insanlar, kendini müstağni ve yüksek zanneder**.**

Müstağni zannediyorlar. Kendini sorumsuz, büyük akıl sahibi zannediyorlar. Dolayısıyla kudret ve kuvvetin geldiği kanalı, kudretin sahibini unutuyorlar.

Ve bugünkü gençliğimize baktığımız zaman böyle bir uçurumda olduğumuzu görüyoruz.

Kızlarımız evlenmeden çeyiz kazanacak, kocası çalışmazsa kocasını geçindirecek bir sanatı olsun diye sanat öğrenecek.

Bakın dikkat edin hiç Allaha güven var mı? Allaha güveni unutmuşlar, akıllarına güveniyorlar.

Gençlerimiz ev yapacak, araba alacak v.s. ihtiyaçlarını temin edecek ki evlensin, rahat etsin. Hâlbuki evlenmeden yuva yapana da ben rastlamadım.

Yani evlenmeden ev, arsa alan, ev yapan, daire alan v.s. birine ben rastlamadım.

Böyle bir şey yok. Milyonlarda bir tane vardır belki. İstisnalar kaideyi bozmaz. Demek ki Allah-u Teala bereketi hanımlara vermiş, onların evde durması bir erkek için büyük berekettir.

Bir hane için büyük berekettir. Koca tabi ben çalıştım, kazandım, ev yaptım, araba aldım der. Ancak böyle derken erkekler bir işe yaramaz demiyorum.

Kadın kadınlığını bildiği kadar bereketlidir. Erkekte vazifesini bildiği kadar bereketlidir. Daha doğrusu karı kocanın İslam'a uygun olan fikirleri kadar hayatın bereketine erişirler.

Kazanan erkektir. Ama bereket hanımlardadır. Tutunan, tutan hanımdır. Eğer bir evin hanımında savurganlık varsa o evin erkeği ayda birkaç milyar alsa ayın sonunu getiremiyor.

Ama az bir maaşla çalışan bir kişinin hanımı idareciyse, kanaatli ise, biraz ev hanımlığı sanatından haberdarsa bir bakıyorsunuz ki o az parayla ev yapmış, daire almış v.s. evine oturmuş, kiradan kurtarmış.

Hal böyleyken yine bizim kızlarımız, hanımlarımız ev hanımlığını ilim ve sanat saymıyorlar. Hanımlar için ev hanımlığı ilmin ve sanatın en büyüğüdür, en değerlisidir, en şereflisidir.

Ve dikkat edin çalışan hanımlardan yuvasında mesut olan birini bana gösteremezsiniz. Veya çalışan bir hanımın rahat huzurlu olanını, kocasını veya evladını bana gösteremezsiniz.

Hanımın işyeri evinin ortasıdır. Bunu tersine çevirmişler; kadının mescidi evi demişler, kadınları eve hapsetmiş,

Allahın rahmetinden uzaklaştırmışlar. Uzaklaştırma gibi bir tuzak kurmuşlar. Kadının mescidi değil de kadının işyeri evinin içidir, ortasıdır.

Kalbinde cemaat, rahmet, huzur, ilim, irfan, Allaha itaat varsa o zaman evi de ne güzel bir mescididir, ne güzel bir rahmettir, hem de bulunmaz bir nimet.

Öyleyse işlerimizi aklımızla halledebileceğimiz bir tedbir var. Aklın vazifesi tedbir almaktır. Yani işsizliğe, aç kalmaya, musibetlere karşı aklımızın yettiği kadar tedbir almak aklın görevidir.

Ama yarın ne olacağımızı bilmiyoruz. Trafik kazası mı geçireceğiz, hasta mı olacağız ne olacağımız belli değil.

Öyleyse Allaha tevekkül edelim.

Ayet-i kerimede buyruluyor;

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُلْ حَسْبِيَ اللّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **Kulum de ki ben Allaha tevekkül ettim, Ondan başka ilah yoktur, yaratıcı yoktur, Ondan başka kuluna sahip yoktur, Ondan başka kulunu koruyan, Ondan güzel düşünen bir dost yoktur. Çünkü O arş-ı alanın yerin, göğün ve bütün semavatın Rabbi olan Allah'tır.** **Tevbe 9/129**

Ve bu ikisi arasında olan bütün mahlûkatın yaratıcısı da Allah'tır. Sahibi, koruyucusu da Allah'tır."Böyle de ki şu aklının, nefsinin, toplumun, v.s.duygularının esiri olmaktan kurtulasın.

Şöyle bir silkin, çık kardeşim. Esir olma. Allah-u Teala aklı niye verdi? Kendisini tanıyabilmemiz için verdi. O akla esir olalım, o akılla dünyanın çarkını çevirelim diye vermedi.

Allah-u Tealanın akıl nimetini kullara vermesi kulların şu haki katların görülmediği dünyada gerçek hakikat olan Allah-u tealanın sır ve esrarına anlayıp nimetlerine mazhar olmak içindir. Allah-u Teala kullarına aklı, fikri bunun için vermiştir.

BENDE ALMAK İSTİYORUM

Sohbetteki huzurlardan
Söylenen kelam sözlerden
Arzulanan dost yüzünden
Bende almak, istiyorum

Sadakatli kula bakıp
Özümden gafleti atıp
Dost eteğine tutunup
Bende almak, istiyorum

Gönlümü verip zatına
Şefaat dilenerek katında
Diz çöküp dostun önünde
Bende gönle girmek istiyorum

Halim arz edip hünkâra
Merhem dileyip yaraya
Gaflet derdime çareyi
Bende almak istiyorum

Gönlüme sıra, sıra ilham
Dilime söyletmeyi kelam
Lütfünü yarandan Mevla'm
Bende görmek istiyorum

Ama gözüm açtıracak
Gönle cevher saçtıracak
Beni rızana götürecek
Sebepleri bilmek istiyorum

Sırrımda muhabbet yeli
Tutarak dostun elini
Zikre vererek dilimi
Bende yolcu olmak istiyorum

Ne diyem halim böyledir
Naçarım dilim bir çaredir
Halim anlayan yücedir
Derdim dökmek istiyorum

Sırrımda var nice sırlar
Yüreciğim durmaz sızlar
Bazen vesvese, bazen hünkâr
Ayrı, ayrı seçmek istiyorum

Böyle bende türlü haller
Nasıl ifade edebilinirler
Sevdiğim hakkı sevenler
Bende bulmak istiyorum

Dergâhına sürüp yüzü
Dostuna vererek bu gönlü
Bülbüle çevirip dili
Bende ötmek istiyorum

Halil İbrahim der böyle
Derdim var sende söyle
Dertleşelim biz seninle
Bende bir dost istiyorum

TEBLİĞ METODU VE ANLAYIŞI

Cenabı hak ayeti kerimede, Habibine uyarılacak olan kişileri nasıl uyarılması gerektiğinin metodunu veriyor.

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاء إِذَا مَا يُنذَرُونَ

Habibim deki, ben ancak sizi vahiy ile uyarıyorum. Benim bu sizi uyarmamda ki kelamlar, sözler bana ait değil. Kulu yaradan Allah, kulun böyle olmasını istiyor.

Böyle de, bana düşen ancak tebliğdir. Tebliğ memurluğumu yerine getiriyorum. Ben de sizin gibi Allah'a kul olmakla görevliyim. Ancak sen böyle yaptığın zaman sağırlar çağrıya kulak vermezler.

Enbiya 21/45

Allah'ın emrine, kelamına kulaklarını tıkamış, nefsinin arzularına tabi olmuş olanlar, sağırdırlar onlar Allah kelamını duymazlar. Derken, sunu da hemen bilmemiz gerekiyor. İnsanların Allah'ın kelamında ki hikmeti duyması kendine bağlıymış. Neyle? Düşüncesindeki hal ve harekete bağlıymış. Şöyle düşününüz. Mesela bir göle bakarsınız, gölün dibi görülür. Veya bir cama bakarsınız, camdan arka taraf

görülür. Eğer cam kirli ise o camdan arka tarafı göremezsiniz. Mesela aynalar da bir camdır. Arkasına kara bir madde çekerler o karanlık arkayı göstermez. O karanlığın içinde kendinizi görürsünüz. Kendinizden başkasını göremezsiniz. İşte kendi nefsine düşen insanlarda tıpkı böyledir. Aynaya bakıp yalnız kendi gördüğü gibi, aynanın arkasında yani bir santimlik camın arkasındaki varlıkları göremezler. Göl bulanık olursa yine aynı şekilde yüzündeki bu bulanık tabakadan başka bir şey göremezler. İnsandaki nefsin arzuları, insanın kulağını tıkayıp sağırlaştıran, insana hak sedasını duyurmayan, hakikatleri bildirmeyen büyük bir hastalıktır. Kur'an-ı kerime baktığınız zaman Allah'u tealanın buyruklarıyla aydınlana bilmemiz için kendi doğrularımızı silip süpürüp Allah'u tealanın vermek istediği güzelliklere, ben bunu biliyorum diyerek değil bilmiyormuş, hiç duymamış gibi bakarak Allah'u tealanın vermek istediğini alma arzusunda olan bir gönül sahibine cenabı hak bazı hakikatlerini duyuruyor. Bazı perdeleri kaldırıyormuş. Bu ayeti kerimede bunu gördük, öğrendik ve anladık. İnat edenler ise, Allah'u tealanın güzelliklerini duymaktan ve görmekten mahrum kalan insanlardır. Fakat onun tersi olan insanlarda Allah'u tealanın peygamberlerine vahyettiği o güzel kelamların sırlarını da gönüllerine, duygularına ilham ile ihsan ediyor. Duyguları da, kulakları da açıyor. Gönülleri de hikmete layık oluyor. O kulakları sağır olanlara, rablerinin azabından bir esinti dokunursa, mesela deprem felaketi gibi böyle bir şey dokunursa, o zaman biz haksızlık ettik derler. Yani haksız olduklarını Allah'ın tokadı kendilerine geldiği zaman anlarlar. Bazıları da camilere koşar. Bazıları da başlarını taşa vururlar. Bazıları da hırslarından hiç kimseye ben haksızım demezler. Bizim İslam'ı tebliğ de ki metodumuz, demek ki istediğimiz insanlara Allah'ın nimetini veremiyoruz. Ancak Allah'ın dilediği kullarına nimetini verebiliyoruz.

Örneğin: bir cemaatte kaç kişi varsa hepsine aynı kelamlar sarf ediliyor. Bazıları çok alıyor, bazıları da hiç alamıyor. İşte herkese veriliyor ama Allah a gerçekten gönlünü açanları Allah bildiği için o gönlünü Allah'ın hikmetine açanlara ikramda bulunuyor. Biz burada sadece tebligattayız. Bildiğimizi anlatmaktayız, hiç kimseye zorla bir şey veremiyoruz.

Hani bazı dervişler diyorlar ya "**efendi bazı dervişe verdi bana vermedi**." Bunlar Allah'ı, Rasulullah'ı ve şeyhini bilmeyen insanlardır. Allah'ın malını Allah'tan habersiz kimseye vermeye hiç kimsenin yetkisi yoktur. Bakın cenabı hak bunu ne güzel izah ediyor. Dünya malı Allah'ın kuluna verdiği bir emanettir. Dilediğini dilediğine verir. Kimseye de kalmaz hep elden ele dolaşır. Ama maneviyat tamamen Allah'ın elindedir. Kim layıksa ona verir. Kim ona talipse Allah bilir. Layık olan kişiye, layık olduğunu ikram eder, ihsan eder. Cenabı hak bu konuda bereketi, ramazanın bereketli günlerinde duygularımıza ilim, irfan, iman, ihlâs, itikat, sevgi, muhabbet ve bereket ihsan eylesin.

Allah'ın ilahi bereketi, nimeti olmadan hiç kimse Allah'u talanın vermek istediği güzellikleri alamaz. Allah'u talanın bereket vermesi için de kulun Allah'ın bereketine, rahmetine, mağfiretine, hidayetine, ihsanına talip olan yine ihlâslı bir gönlü olması gerekir.

Kıyamet günü doğru teraziler kurarız, hiç kimseye haksızlık olmaz. Hardal tanesi kadar da olsa o iyiliği ve kötülüğü ortaya koyarız. Hesap görücü olarak biz yeteriz. Hak sözünü duymayan insanlar felakete doğru gidiyorlar. O felakete gidenler için de cenabı hak buyuruyor.

Habibim (veya İslam'a sevgisi olan kullarım), siz onlar için üzülmeyin. Kendinize bakın. Onların hesabını bana bırakın. Ben onların hesabını görürüm. Hesap görücü olarak ben yeterim. Siz vazifenize devam edin. Diye kullarına telkinde, tembihte bulunuyor.

Yine cenabı hak yeminle buyuruyor:

Yemin olsun ki Musa ve Harun' eğriyi doğrudan ayıran kitabı sakınanlar için ışık ve öğüt olarak verdik.

Demek ki Allah'u tealanın gönderdiği bütün kitapların insanları haksızlıktan kurtaran, doğruya yönelten, karanlıktan aydınlığa çeken ilahi bir cazibeymiş. İlahi bir kuvvet, hikmetmiş. Yani kitabın gayesi kula bir kuvvet, kandil, ışık, rahmet, yoldaş, açık bir belge,

Onlar görmedikleri halde rablerinden korkarlar ve kıyamet saatinden de titrerler.

Onlar görmedikleri halde Rablerine inanıyorlarmış. Şimdi bizim Türkiye'mize bakıyoruz, bir şeyhten ders alıp ben dervişim diye hemen görme sevdasına düşenler, dikkat edin insanı haktan ayıran en büyük bela, en büyük hastalık, dervişi sapıtan, haktan Resulullahdan, dosttan ayıran en büyük delalet, felaket, görme arzusu imiş nedenini sorarsanız. Görmek nefsin arzusu olduğu için. Nefis görmeyi arzular, nefsin bu ve bu gibi arzularının tamamı kulu körleştirir ve haktan hakikatten mahrum bırakır.

Bakın Allah'u Teâlâ buyuruyor; Ben onlara peygamberlik verdim, nübüvvet gösterdim. Onlar görmüyorlar da size ne oluyor. Hemen görmek istiyorsunuz, bilmek istiyorsunuz. Onlar görmüyor ama inanıyorlardı. Ben onlara kıyamet gelecek, hesap görülecek diye haber veriyordum. Onlar da inanıyordu. Tereddütsüz, şüphesiz tasdik ediyorlardı. O hesap gününden de titriyorlardı. Allah'ın memuru olan o insanlara bakın. Allah'u tealanın seçkin kıldığı kitap indirip nübüvvet verdiği Kelimullah H.z. Musa (a.s) Allah'u Teâlâ ile açık olarak konuşan seçkin bir peygamberdir. Allah'u Teâlâ ona kelimim demiştir. Kelimullah, böyle bir peygamber görmüyormuş. Kim söylüyor? Allah söylüyor kardeşim. Şu dervişlere bakın; tarikat, derviş diyince hemen görecek. Şeyh deyince bilecek.

Yapmayın kardeşim! Bilirler mi? Bilirler. Neyi? Allah neyi bildirirse onu bilirler. Allah dilerse bildirir, dilemezse

bildirmez. Bazıları da inkâra gidiyor. Şeyhler görür mü? Neden görmesin, Allah dilerse gösterir, dilemezse göstermez. Bazıları menfaati gereği Allah dostlarını atar, inkâr eder. Bazıları da yine menfaati gereği Allah dostlarını arşa çıkarırlar. Hiç toz kondurmazlar. Allah'u Teâlâ nübüvvet verdiği bütün peygamberlerin, peygamberi kıldığı, imamı olarak hatem'ül enbiya buyurduğu Rasulullah efendimizin eşi Aişe validemize iftara edildiğinde Allah'u Teâlâ bir haber göndermedi, vahiy gelmedi. Allah Resulü iftira mı gerçek mi olduğunu bilmedi. Aişe validemize tekrar, tekrar tövbe etmesini söyledi. Ama Aişe validemiz kabul etmedi. Suçlular tövbe eder, ben suçlu değilim dedi. Ben o hususta tövbe edersem, suçu kabul etmiş olurum dedi ve kabul etmedi. Aişe validemiz baba evine gitti. Ta ki ayet gelip de Aişe temizdir, o iftirayı yapanlar cezasını bulacaklar. Ayet'i kerimesi nazil olana kadar peygamberimiz bir karara varmadı, karar veremedi. Aişe validemiz hakkında hiçbir şey konuşmadı.

Kardeşim Allah bildirmeyince bir peygamber bilemiyor da, dost nereden bilsin? Hocam bunlara Allah mı bildiriyor? Peygamber mi oldular? Diyen kardeşlerim; gelin bu inadınızdan vazgeçin. Allah bildiriyor, Allah'ın peygamberi bildiriyor veya Allah'ın peygamberinin dünyasını değişen varisleri bildiriyor. Ne fark eder. Kiminle muhatapsa o bildiriyor. Allah'ın emrini bize peygamberimiz bildirmiş. Sonra da onun varisleri bildirmiş. Biz emri direk olarak peygamberimizden almadık ki! Bize Kur-an-ı kerimi peygamberimiz tebligat etti. Veya bugüne kadar bütün Ehlullah bu Kur-an-ı bize getirdi. Bu kuran bize gelmiş mi? Gelmiş. Ne fark ediyor? Ha peygamberimiz getirmiş ya da onun mucizesi ile maneviyatı ile onu seven âlimler getirmiş. Değişen ne? Haber gelmiş mi? Gelmiş. Emir bize gelmiş mi? Gelmiş. Bakın büyükler ne güzel ilahi söylemiş; Doğru yolu tarif eden dil Muhammed'in dilidir. Cehennemden alan el Muhammed'in elidir. Her doğru Muhammed'indir. Cehennemden çekip alan, cehennemin yolunu

tıkayan hal ve hareketler, güç ve kuvvet Allah resulünün ahlakıdır, kuvvetidir, v.s.

Bizim ülkemiz de birkaç gurup var. Kimisi Allah dostlarını çok aşırı tutuyor, kimisi de aşırı taşlıyor. Hal bu ki Cenabı Hak aşırı gitmeyin buyuruyor. Aşırı gitmek, bir şeyi varlığından fazla göstermek, aslından çıkarmaya aşırı gitmek deniyor.

Mesela: Bir peygambere kimileri Allah'ın oğlu dedi, aşırı gitti. Peygamberlik vasfını geçirdi kâfir oldu. Kimileride veledi zinadır dedi. Bir peygamberde olmayan şeyi söylediler, onlarda kâfir oldu gitti.

Yine aynı şekilde bir insan dosta olmayan şeyi, Allah'ın gücünü tutup ta dosta mal ederse, tehlikeye düşer. Allah dilerse gücünü dosta kullanır, dilemezse kullanmaz. Zaman, zaman söylerim, bizim piranlarımızdan tokatlı Mustafa Haki efendimiz çok âlim, kura hafız, müderris zamanın belki en büyük âlimlerinden ama bu mübarek zat uzun müddet yaşamasına rağmen cenabı hak kimseye tanıtmamış. Zamanında ona bir hizmet kapısı da vermemiş. İsmet Garibullah hazretlerinin. Dergâhında, o zamanın devlet sistemi göz hapsinde tutmuş. O dergâhtan çıkmaya izin vermemiş. Başkasının dergâhında mahkûm edilmiş, ta ki vefatına kadar. Allah'u Teâlâ denemiş. Vefat etmiş, cenazesi yıkanmış, milletvekili olduğu için devlet adamları hep cenazesindeymiş. Bir dönem vekillik yaptığı için devlet erkânı namazını kılmış fakat musalla taşından kaldıramamışlar. İşte cenabı hak dilediği zaman kulunun şanını tüm dünyaya duyuruyor. Dilediği anda dilediğini yapıyor. Dünyaya tanıttı ama hayatında tanıtmamış. Kulunu deniyor mu? Yoksa diğer kullar ona layık mı değil mi? Bu da ayrı bir konu Hatta Mustafa Haki hazretlerinin öyle bir sesi varmış ki kurra hafızı olduğu için okuduğu Kur'an-ı dinleyenler hayran olurmuş. Mübareğin öyle etkileyici sesi varmış. Ama sabretmiş. O sabrın sonunda da mübareği dünyaya tanıtmış. Allah dilerse istediğini istediği anda ikram eder. Bak cenazeyi kaldıramıyorlar. Kimin gücü?

Hakkın gücü. Hak gücünü dilediği zaman dilediğinden kullanıyor. Bu vesile ile hatırlatalım Mustafa Haki efendimizin hizmet ve himmetleri bu güne kadar uzamış kıyamete kadar da inşallah uzayacaktır. Bize düşen ise vazifemizi yapmaktır. Allah'ın vazifesine karışmayın sizi ilgilendirmez Allah ve Allah'ın resulü vazifesini yapmaktan aciz değil. Evliya himmetten aciz değil. Sizin meseleniz yola gitmektir. Allah'a kulluğunuzu yapmaktır.

Birileri şeyhlerin görevini anlatır, birileri kırkları anlatır. Sana ne kardeşim sen kulluk görevini yap. Peygamberimiz de, bütün peygamberler de görevini yapar. Ehlullahta elinden tutar. Ama sen görevini yapmazsan, sana da kimse sahip çıkmaz. Vazifen kulluktur.

Onlar görevlerini ihlâs ile yapmışlar. Onlar görmedikleri rablerinden korkuyorlardı. Allah bize peygamberlik verdi diye her şey bitmiyor. Allah bize bu kadar nimet verdi, bu nimetlerin hesabını bizden sorar. Öyleyse biz görevimizi yapalım gayretlerinde hiçbir gevşeme olmadı. Bakın, firavunun karşısına çıktı hakkı söyledi, korkmadı. Allah'tan korktu ama firavun ve adamlarından korkmadı.

Bizim görevimiz zikrimiz, şükrümüzle Allah'a kul olmak. Bizden bir şey bekleyen insanlara bildiğimizi ikram etmektir. Hani şuna benziyor, evinize bir misafir gelir. Çay, çorba veya zamanına göre ikramınız değişir. Bir kul manevi olarak hak sevgisine geliyorsa, Allah sevgisi kula verilmiş olan, Allah'ın emanetidir. Hak için öğrenilen ilim kula verilmiş olan bir emanettir. O emaneti gelen talibe ikram etmek herkesin vazifesidir. O emanet sevdiği ilimden, muhabbetten, sadakat, samimiyet, teslimiyet, güzel ahlaktan, zikirden şükürden kime bu nimetlerden verildiyse ona bir emanettir. Talip olanlara aktarması üzerine vazifedir.

Hiç kimseye Allah malımı alda yat demez. Ey Musa git firavunu bana davet et, o çok azdı. Gündüz de değil, gece yarısı.

Musa (a.s) gidiyor ve firavunun kapısını çalıyor.

Firavun ise Müslüman bir hanıma tecavüz etmek üzeredir.

Kapı çalınınca firavun şaşırıyor.

Gecenin bu saatinde kapımı çalan kim.

Musa (a.s) benim ey firavun diyor. Sen kimsin? Allah'ın resulü Musa, seni hakka davete geldim. Zulmünden vazgeçirmeye geldim. Bakınız, ilim hikmet verdiği kulu Mevla yatırmaz. Yatmak için de kimseye nimet vermez.

O nimet başkalarına dağıtmak için emanettir. Biz size dağıtıyoruz, siz de dağıtıcı olacaksınız.

Dağıttığınız kadar bizim bu sözümüzü anlarsınız.

Dağıtmadığınız, mutfağınızda çürüyen yemeklere benzer. Dağıtmadığınız sizin değildir. O çürür unutursunuz, elinizden alınır. Allah'ın verdiği manevi nimetler, böyledir.

Allah verir, kim onun değerini bilmez, hasetlik ederse elinden alınır. Allah'ın nimeti nurdur, çürütmez. Kişinin kendisi o emaneti sahibine vermediği (nakletmediği) için çürütür.

Demek ki bizim vazifemiz, görmek değil. Göstermek Allah'ın işi. Mesela bir rüya görürsünüz bir bakarsınız Mekke, Medine desiniz. Uçaksız, vasıtasız. Allah için o kadar kolay ki. Bir rüya misali göstermek isterse, her şeyi gösterir.

Kâhyası mısın? Göstermedi göstermiyor. Bu toplum, görmeden azgınlaşıyor, Ya gösterse ne oluruz.

Bazı tarikat ehline bakarsınız. Niyetim onlara dil uzatmak değil. Fakat içimizde ki çürüklükleri bilmektir.

Bakarsınız, vatandaş bir şeyhe teslim olmuş. İnsanları kuş gibi görüyor. Sana zikir nasip oldu diye insanları kuş gibi görmek olur mu? Tarikat seni şeytan etmek için mi var? Senin halin şeytana benziyor. Benlikten kimseyi görmüyorsun. Şeytan da senin gibiydi. Hiç düşündün mü?

Müslüman'ı küçük gören yokta sen mi görüyorsun. Bütün firavunlar, Müslüman'ı küçük görüyor. Edepsiz, hayâsızlar zaten

şeytanlaşmışlar. Müslüman'ı ele geçirseler yiyecekler. Sen de saf değiştirip onlardan mı oldun?

Bunu ayrıca bir sorgulamak lazım, nereye gidiyorsun? Bir gün bunun hesabını sorarlar.

Onun için akıllı olun toplumdaki akılsızların maskarası olmayın. Edebinizle, hayânızla size kitap gönderen rabbinize itaat edenlerden olun.

Kıyamet gelmeden, kıyamet saatinden korkanlardan ve ona hazır olanlardan olun.

İşte bu indirdiğimiz kutsal, mübarek bir kitaptır. Siz mi onu inkâr ediyorsunuz. Yemin olsun ki daha öncede İbrahim'e de akla uygun olanı göndermiştik.

Demek ki insanlar bir şeyi görmek istiyorlarsa o da inkârın alameti oluyor. Kur'an-ı kerime ben baktım ama göremedim. Bakın bu da inkârın bir çeşididir. Nasıl bir inkâr, izah edelim.

Mesela: Peygamberimizin zamanında hiçbir teknoloji yoktu.

Ama peygamberimiz haber veriyordu. Ümmetim madde olarak rahata erişecek diye haberini veriyor. Mal kazanacak, haberini veriyor. Fakat hangi ümmeti, hangi asırda kazanacak haberi yoktu. Böyle bir haber verilmiyordu.

Mesela o geçmişteki ümmetler ateş bulamazlar ve hiçbir şekilde ateş yakamazken, bizim peygamberimiz zamanında mumlar yakılmış, çıralar yakılmış.

Daha sonra teknik biraz daha gelişmiş lambalar olmuş v.s. her asır da Kur'an-ı Kerimin insanlara vereceği nimetler var. Siz Kur'an-ı Kerimde ki nimetleri görmek isterseniz, kıyamete kadar yaşamanız gerekir. Böyle bir şansınız da yok.

Öyleyse bu asır da bizim için var edilen nimetleri,

Kur'an-ı Kerimde görmek isterseniz işte bu vazifenizdir. Ama kör göz ile de cevher, nur görülmez.

Siz kendi asrınızdaki cevherleri görenlerin meclisinde olursanız, o asır da Mevla'nın teşir ettiği nimetleri görür ve ibret alırsınız.

İşte onun adı görmektir.

Bizim asrımızdakinden sonrasını görmek bizim meselemiz değildir. O Allah'ın işidir. İşte onu görmek isteyenler sapıtırlar, delalete düşerler.

Çünkü o bize lazım değil.

Bizim asrımız da değil o İnsanlara Kur'an-ı Kerim kıyamete kadar gelecek nimetleri sunacak, haberi verecektir.

Allah'u Teâlâ onu sırla donatmış. En büyük mucize Kur'an-ı Kerim diyoruz.

Öyle bir mucize ki kıyamete kadar gelecek insanlara nimet hazırlamış. İçinde dolu hazineler beslemiş. Ancak biz kendi asrımızdaki nimetleri görebiliriz.

Eğer görebilirsek, ya da ne kadarını görebiliriz. İşte oda hesabı ayrı yapılması gereken bir meseledir.

Eğer asrımız da Cenabı Hakkın Kur'an-ı Kerimde, teşir ettiği nimetlerin yüzde onunu görebilsek o zaman gece gündüz Allah'a sarılan bir kul oluruz.

Çünkü Allah'u tealanın nimetleri, Kur'an-ı Kerimin ifadesiyle saymakla bitmez, aklınız yetmez.

Bildiğiniz, bilmediğiniz hayal bile edemediğiniz nice nimetler vardır.

Örneğin: bir insanın, bir damarı kesiliyor ve sakat oluyor. Bakın ne büyük nimetler ve hikmetler var.

Hâlbuki vücudumuz da ne kadar damar var ama bizim haberimiz yok. Görünen ve görünmeyen milyonlarca, belki de milyarlarca nimet ihsan edilmiş.

Eğer biz bu nimetlerden yüzde onunu görebilsek, gece gündüz Allah'ın ipine sarılan bir kul oluruz.

İbadet ve itaat de samimiyetimizi ikrar ve icra ederiz. Demek ki bize düşen vazife ihlâslı, itikatlı olmaktır. Cenabı hak ihlâslı olanlardan eylesin.

Cenabı hak buyuruyor:

İbrahim (a.s) in milletine.

Bu tapıp durduğunuz heykeller nedir?

Biliyorsunuz İbrahim (a.s) babası, zannedilen amcası Azer nemrut'un putlarını yapan, put ustasıydı, marangozdu. Ya da bugünkü deyimiyle tornacıydı. Ağaçları yontup istediği şekle getirebiliyordu.

Ve onlar diyorlardı ki, biz atalarımızı bu putlara tapar bulduk.

Bakınız, dikkat ediniz! Bunlar bizim ilahlarımız diyemiyorlar. Çünkü kendileri de tapınmış olduğu putların ilah olduğuna inanmıyorlar. Bakın hiçbir putun karşısında saygı duyan, puta, hüsnü zanda bulunan, putlardan medet bekleyen insanın puttan fayda göremeyeceğini Allah'u Teâlâ haber veriyor. O putlara tapan hiçbir millet, onlardan fayda geleceğine inanmamıştır.

Peki, niçin bunu yapıyorsunuz, diye sorana diyorlar ki: babalarımızı böyle bulduk.

Bakınız, canı yok, size bir faydası olmayacak, bir şey veremez. Hep sizden bekler, siz ona bekçilik yapıyorsunuz. Mal veriyorsunuz, maddenizi harcıyorsunuz. O ise size bir şey veremiyor. Öyleyse niçin onu yapıyorsunuz? Dediğinde.

Babalarımızı bunlara taparken bulduk. Ne yapalım atalarımızın yolundan ayrılalım mı? Diyorlar.

Tarih hep böyle, inkârcıların anlayışı bu şekilde oluyor. Yani inanmadıkları bir varlıktan, puttan medet umuyorlar. Bir de, birbirlerinden korktukları için bunu yapıyorlar.

İbrahim (a.s) da şöyle dedi:

yemin olsun ki sizde babalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz.

Sen bize gerçeği mi getirdin. Yoksa şakamı yapıyorsun? Dediler. Hayır, rabbimiz göklerin ve yerin rabbidir. Onları O yaratmıştır. Ben de buna şahitlik edenlerdenim.

Bakınız dikkat ediniz, bir boşluk var. Bunların yalan olduğunu biliyorum da gerçeği sen mi getirdin? İnkârcıların haline bakın.

İnanmadıkları şeye inandık diye halkı aldatan, bütün bu puta tapanların tarih boyu marifetleri bu. Tapındıkları şeyi gölge ederek halkı kandırır, oyalarlar. Uyutmaya çalışırlar, amaçları bu. Gayeleri sömürmektir.

İbrahim (a.s) buyuruyor:

Yemin ederim ki siz ayrıldıktan sonra putlarınıza bir düzen hazırlayacağım.

Hepsini paramparça edip içlerinden en büyüğünü ona başvursunlar diye sağlam bıraktı.

İbrahim (a.s) putları kırıyor. Nemrut ve adamları sahraya çıkmış. İbrahim (a.s) orada kalıyor. Büyüğünün omzuna da baltayı asıyor. O idareciler geri geldiklerinde diyorlar ki:

Tanrılarımızı bu hale kim getirdi? Bunu kim yaptı? Doğrusu o zalim biridir dediler.

Bazıları kurnaz diyorlar ki: **İbrahim denilen bir genç onları diline dolayıp duruyordu. Mutlaka bunu o yapmıştır. Öyleyse buna şahitlik edebilmesi için onu halkın gözü önüne getirin** dediler. İbrahim gelince;

Ey İbrahim bunu putlarımıza sen mi yaptın? Dediler.

Belki de onu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorsa ona sorun dedi.

Bakın, baltayı omzuna takmış, sinirlenmiş ve hepsini dövmüş, ezmiş. Onu söylemek istiyor.

Onlar kendi kendilerine şöyle dediler; Siz haklısınız, sonra da eski inançlarına geri dönerek;

Ey İbrahim! Yemin olsun ki sen bunların konuşmayacağını iyi biliyorsun, nasıl sormamızı istiyorsun, oysa sen akıllı birisin dediler. **İbrahim (a.s) Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyen putlara niye tapmaya devam ediyorsunuz. Allah'ı bırakıp tapındıklarınıza yazıklar olsun. Akıl etmiyor musunuz** dedi.

Bir şey yapamayacaksınız, bari şunu yakalım da tanrılarınıza yardım edelim dediler.

Yani İbrahim ölürse tanrıları kurtaracak, özgürlüğe kavuşacak. Aynen tarih böyledir. Amerikan kâfirleri ve beraberinde olan dostları nerede bir Müslüman görseler, Müslümanları ve memleketini yakmaya çalışırlar. Evlerini yıkıyor. Müslümanları yakıyorlar. Kimini öldürüyor, kimini de dinden çıkarıyorlar. Görüyor musunuz kâfirlerin yaptığı işler, düzenler ve fikirler hep aynı.

Bakınız Kuran'ı Kerimden bu hadiseleri anlayabilmemiz için, bu olayları gören idrak eden, bu asırda Kuran'ı Kerim'in tecelli eden sırlarını, hikmetlerini gören, bilen insanlarla, bilginlerle beraber olacaksınız ki bu asırdaki sırlardan haberdar olasınız. Bu sayfaları görebilesiniz. İşte görmek budur. Hakkın gör dediği, peygamberimizin gör dediği, evliyanın gör dediği bu. Göstermek istediği de budur. Kitabımızın gayesi, hikmeti, sırrı ve emri de budur. Sen kıyameti görmek istiyorsun. Allah (c.c) habibine haber vermemiş ki sana haber versin.

Habibim de ki: kıyamet gününü soruyorlar. De ki onu Allah bilir.

Hatta kıyametten sorana peygamberimiz buyuruyor:

Kıyamet için ne hazırladın bana onu söyle.

Sen kıyametten neden soruyorsun? O Allah'ın meselesi. Sen kabirdekini ne yapacaksın? Kendi meselene bak. Sen dünyada Kur'an-ı Kerimin zuhur eden hadiselerini, emirleri, sırları görmeye çalışsana. Bu zamanda zuhur eden sırlara baksana, işte gören göz

ona diyorlar. Enbiya suresi, bütün enbiyaların gördükleri de, anlatılan da budur. Allah'u tealanın özel verdiği sırlar müstesna. Özel verdiği sırlar var. Onları da sana bildirmez ki. Sen de dost olursan sana da özel nimet verir. Allah ile kendi arandadır. Ona kimse karışamaz. Onlar, İbrahim'i yakalım da putlarımızı kurtaralım deyip, ateşe attılar. Bizde dedik ki:

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ

Ey ateş İbrahim'e karşı serin ve selamet ol dedik.
Oldu mu? Oldu.

Herkes ziyaret ediyor da görmüyor. Serin ol dedik, su oldu. Selamet ol dedik, nemrutun yığdığı odunların hepsi, etrafı da bir gül bahçesi oldu.

Ateş'i yakan, nemrut da mahvoldu. Bütün nemrutlar, puta tapanlar, kahrolmaya, mahvolmaya, mahkûmdurlar.

Allah'u Telala bunu haber veriyor.

Allah ve Müslüman düşmanları puta tapanlar kahrolmaya yok olmaya, yıkılmaya mahkûmdurlar. Tarih bunun canlı şahididir. Öyleyse siz onları çoğunluk diye, saltanatları var diye onlardan olmaya meylederseniz, sizde helak olanlardan olursunuz.

Allah'u Teâlâ mesajını veriyor. Benim için çok zor değil. Benim sevdiğim kullarımı yakmak isteyenlere, ben o ateşe serin ol derim, o da olur. Şimdi ateş atmıyorlar ki bomba atıyorlar.

Bakın, Müslümanlar, Irak'ta ufak bir direnince, bir kum fırtınasıyla, o nemrutun torunlarının ateşleri bombaları patlamadı. Tankları çalışmadı, bombaları patlamadı.

Ne zaman Müslüman mücadeleden vazgeçti, başlarında ki kâfir Saddam'ı dinlediler, çekilin dedi çekildiler işte o zaman kâfirlerin makine sı çalıştı.

Müslüman, küfre direndiği müddetçe küfrün ateşi sönmeye mahkûmdur. Hiçbir zaman Müslüman'ı yakmaz, yakamaz.

Ama senin kâfire karşı bir direnme gücün, gayretin olmazsa, böyle bir arzun amelin olmazsa Allah ne diye küfrün ateşini söndürsün ki. Ne diye serin ve selamet ol diye buyursun. Kime karşı desin. Sende bir direnme gayreti, ahlakı yok. Sen direneceksin ki Allah da yardım etsin.

İbrahim (a.s) direndi rabbi si yardım etti. Nemrutu kahretti. Yaktığı ateşi su, odunları da gül etti. Kimisini de balık yaptı. O günden bu güne kaç bin yıl geçmiş bilmiyoruz ama balıklar hala yaşıyorlar. Havuzu da yaşıyor. Gül bahçesi de hayatta. Gidenler ziyaret ediyor, rabbim bize de nasip etsin.

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ* وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

Ona düzen kurmak istediler, yakmak istediler. Biz onların düzenini hüsrana çıkardık. Onu da Lut'u da kutsal kıldığımız yere ulaştırdık.

Burada Lut (a.s) da örnek veriyoruz. Lut (a.s) da perişan edeceklerdi. Allah'u Teâlâ Lut kavmini perişan etti. İshak ve Yakup (a.s) cenabı hak ilave ediyor. Bak onlara da nice güzellikleri ihsan, ikram etmiş.

Cenabı hak kitabı okuyup anlayıp idrak edenlerden eylesin. Böyle hikâye şeklinde okumaktan da muhafaza eylesin.

Bir ayeti okuduğumuz zaman o ayet içerisinde zamanımız da tecelli etmiş, ilahi tecellilerini görme ahlakını, anlayışını cenabı hak nasip eylesin. Bugünkü ümmete Lazım olan ilim budur. Tarih boyu Ehlullaha verilmiş olan ilim bu yöndedir. Peygamberlere

verilmiş olan ilim yine bu yöndedir.

Biz dervişlikte ilerleyemiyoruz diyen kardeşlerimiz de bu ilme talip olmayıp, kendi nefislerinin arzuladığı ilme talip oldukları için tarikattan ve kitabın özü olan, tarikat sırlarından habersiz kalmış, isyana dalmıştır.

Çünkü Allah'ın kulda görmek istediği ilim, tarif ettiğimiz şekildedir.

Fakat insanlar ise nefsinin arzuladığı ilmi istediği için Allah(c.c) da bu sırdan mahrum bırakmıştır. Okumuş ama anlamamış.

Bir derviş zikir halkasına gelmiş, Allah'u Tealâ'nın esmasıyla muhatap olmuş, şereflenmiş hala ben bir şey alamadım deyip, ta kıyameti görmeye çalışması Allah'ın gadabını artırır.

Allah'u Teâlâ meleklerin, peygamberlerin bahçesine almış.

Bir kul zikir bahçesine alınmakla peygamberlerin, meleklerin, velilerin zikir hanesine, bahçesine, yurduna alınmış demektir. Böyle bir yurda alınmış kişi hala ben bir şey alamadım deyip de nankörlük etmesi Allah'ın gadabını artırıyor.

Allah'ın gadaplandığı kişiye de hiç kimse bir şey veremez. Allah'u teala da şükredin nankör olmayın; buyuruyor Öyleyse Allah'ın rahmetini celbedecek güzel nimetleri talep etmek, kendisine verdiği nimetlerin farkında olma arzusu kulu zikre, şükre, fikre, ibadetin özüne, kitabın sırlarına kapı açan ilahi bir anahtardır. Anahtar elinize verilmiş ama siz atıyorsunuz.

Bana bu lazım değil, bana, nefsim lazım. Onun için büyükler diyorlar ki:

İnsafa gel, insafa gel, insafa.
Yazık ömrünü verdin sen israfa.

Allah'u Teâlâ buyuruyor:

O peygamberleri, sözümüzü tutanları, buyruğumuz altında bulunan insanları doğru yola götüren önderler yaptık.

Eğer önder olmak, bir ümmet içerisin de sözümüzün geçmesini istiyorsak. Allah nazarında bir memuriyet, işe yarar bir Salih kul olmak istiyorsak Allah'u Teâlâ yolu gösteriyor.

Kişinin yaşadığı asırda, Kur'an-ı Kerim içinde zuhur eden alametleri fark edip, onların mucibin de amel etmek yani kötüleri ve iyileri tanımak. O asırda Allah'u tealanın ayetlerinin zuhur ettiği alametleri görmekle kişi dost ile düşmanı tanıyor. Zaten dost ile düşmanı tanıyan, anlayan insan dostuyla beraber oluyor.

İnsanın dostu kimdir? Yaradan Allah'tır.

Eğer insanın dost edinmek istediği haksa, o zaman hakkın yanında yer alır. Ebedi kurtuluşa erenlerden olur. O zaman Allah'u Teâlâ gerçekleri idrak edip seçimini yapan ve bu yolda gayret edenlere, buyuruyor:

Ben de o seçimini yaptığı cemiyet içerisinde ona önderlik veririm. Onu seçkin kılarım. Onu sevdirir, tanıtır ve derecesini yükseltirim. Onlara iyi işler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik.

Demek ki iyiliklerin başında da itaat geliyor. Bakın iyi işleri kimler yapar? İtaat edenler yapar. Namaz kılmayı da itaat edenler yapar.

Zekâtı da itaat edenler verir. Biz bu iyilere bütün bunları Vah yettik.

Bana da vahi gelecek mi; Diyen kardeşim. Kıyamete kadar vahi gelmiş. Sana da gelmiş, bana da gelmiş. Bundan sonra kimseye vahi gelmeyecek.

Özel bir vahi yok. Hatta kıyamete kadar gelecek insanların tümüne de vahiy gelmiş nasıl gelmiş? İşte bu kitapta hepsi toplanmış. Bir ayeti kerimede:

Allah vah yedeceğini, vah yetti.

Emrini tamamladı, buyuruyor. Bu sana da bana da vahidir. Ben, Müslüman'ım deyip, Allah'a itaat, iman eden bütün kullara da vahidir, Hazreti Kur-an. Sen bu vahiye ne kadar kulağını açarsan o

kadar sırrına mazhar olursun. Ne kadar, duygularını açarsan, ümmet içerisin de o kadar yüceltir; Allah seni.

Lut (a.s) da bu nimetlere kulağını, duygularını, ruhunu açan bir kulumuzdu. Biz de ona hüküm ve ilim verdik. Onu çirkin işler işleyen kasabadan kurtardık.

Ben sadece Lut'un, Nuh'un Allah'ıyım, demiyor. Lut'u kurtaran ben, seni de kurtarmaya kadirim. Kıyamete kadar gelen ve gelecek bütün insanlara bu vahiy gelmiştir.

Ben bütün haksızların yanında hak sahiplerini kurtarmaya kadirim.

Cenabı Hak bunu açık seçik beyan ediyor.

Kula düşen vazife de, yarabbi ben de, senin o kudretine talibim. Nuh'a, Lut'a verdiğin ilme, irfana, hükme talibim. Çirkinlerden ayrılmaya talibim. İyilerle beraber olmaya talibim diyen. Duygularımızda coşan, yalvaran gece, gündüz bir istek olmalı ki Allah'u Teâlâ, bizi o çirkin insanlardan ve onların zulmünden kurtarsın.

Bakın onları bir günde kurtarmadı. Lut (a.s) o kadar daraldı ki sapık insanlar, yanında gelen meleklere sarkıntılık ediyorlardı. Onlara dedi ki:

Ey kavmim: erkeklere ne diye sarkıntılık edersiniz? İşte kızlarımı vereyim onları nikâhlayın.

Bakınız, ne kadar aciz kalıyor. O kadar zor duruma düştü. Allah'a sığınmayı bırakmadı. Allah'tan yardım istemeyi ihmal etmedi. Onunla beraber olan bütün kullarını da Allah kurtardı. Seni de, beni de kurtarmaya kadirdir. Sana da, bana da vahiy ile haber vermiş. Ama bu vahi sevdiği habibi,

Resulü Kibriya (s.a.v) kanalıyla dünya âlemine, kıyamete kadar gelecek insanlara bildirmiş. O emin bir insan ondan yalan çıkmaz. Allah kelamına yalan karıştırmaz.

Öyle temiz bir ağızdan temiz kullarına vahyi duyuruyor. Şimdi bu halimizle Allah muhafaza, bize Allah'u Teâlâ konuşsa, Allah'ın

kelamını istediğimiz yöne, nefsimizin arzusuna çeviririz. Allah da bizi cehennemin dibine indirir.

Şu halimizle Allah'u tealanın böyle bir nimetine mazhar olsak, cehennemin dibine ineriz. Kendini miraçta, uzayda gören Müslüman kardeşlerimizin, kulakları duysun. Ayeti kerimede devam ediyor.

Lut'u rahmetimize kattık. Doğrusu o iyilerdendir. (rahmete layıktır.)

Düşüncesi, ameli, gayreti bizim istediğimiz gibiydi.

O sapıklardan olmadı. Cahillere gönül vermedi. Fasıkları benimsemedi.

O fasıklar kasabasında Allah'ın istediği gibi bir kul olma yolunda mücadeleyi terk etmedi. Biz de onu rahmete layık gördük ve onu kurtardık. Lut ta, önceleri bize yalvarmıştı.

Bakınız hep duygulardan bahsediyor. Enbiya suresi baştan sona peygamberlerin duygularındaki imanı bize haber veriyor.

Yani Allah (c.c) razı olduğu düşünceleri, arzuları bize haber veriyor. Ey kullarım, siz de bunlar gibi olun. Ben, sizi nice felaketlerden kurtarırım. Kurtarmıyor mu?

Erzincan da, ramazan ayında, teravih namazında bir deprem oldu. Öyle ki cenabı hak Erzincan'ı yerle bir etti.

O kullara merhamet etti. İnananları, hatta imanı en zayıf olanları bile camiye topladı.

Erzincan yerle bir olurken, hiçbir camiye bir şey olmadı.

Hatta öyle ki orada jet hoca diye tanınan bir hoca varmış. Namazı çok hızlı kıldırıyormuş.

Gençlerin çoğu da oraya gidiyormuş. Onlar tam namazı bitirip çıkıyorlarmış ki cenabı hak yeri bir sallamış, o caminin kemeri çatlıyor ve kapıya biniyor. Kapıdan dışarıya çıkışı engelliyor.

Tekrar bir daha sallıyor ve her şey normale dönüyor. Kapı açılıyor ve çıkıyorlar. O teravih saatinde bütün Müslümanları ayırıyor.

Diğerlerini helak ediyor. Müthiş bir deprem olmuştu ve yalnızca da Erzincan da olmuştu.

Allah'u tealanın Müminlere olan merhametini ne kadar aksettirdiğini göremezsen, bu alameti inceleyip idrak edemezsen, elbette ki Allah'ın rahmetinden mahrum kalırsın. Adaletinden habersiz kalırsın.

Yine aynı şekilde Irak'lılar Allah'ın gücüne inandılar. İnanan Müslümanlar, kâfirlere karşı çıktılar ve dedelerinden kalma asırlık tüfekle, füzenin düşüremediği savaş uçaklarını düşürdüler.

Dünyanın eli ağzında kaldı.

Bakınız Allah, Müslümanlara ne kadar yardım ediyor. Allah kâfire uyanlara yardım etmiyor. Hep tarih boyu böyledir.

Onlar, başlarında ki, imansızın (Amerikan dostunun) çekilin emrine uydular mücadeleden vazgeçtiler. Allah'u Teâlâ da o nimeti, oradan çekti. Onlar da küfrün elinde, ateşinde oyuncak oldular.

Biz de öyle olursak, küfrün sözüne kulak verirsek ve geri çekilirsek küfürle mücadeleden vazgeçersek Allah muhafaza bizim olacağımızda odur.

Allah'u Teâlâ bunları çok net olarak haber veriyor. Bize düşen vazife olayları iyi anlamaktır. Ve asrımızda ki Kur-an mucizelerini görmek mecburiyetindeyiz.

Geçmişi geleceği bırakın; asrımızdaki mucizeleri göremeyenler hiçbir şekilde hidayetten nasibini alamazlar

İbadetleri, zikirleri de gaflet olur. Düşünceleri de nefsanî olur ve işe yaramaz.

Asrımızdaki Kur-an mucizelerini, hakikatlerini görenler Ehlullah safına geçerler. Ama şeyh olur demiyorum. Şeyhlik, kulun kula verdiği bir makamdır, isimdir. Ehlullah safına geçenlerin derecelerini Allah verir. Dilerse şeyh, dilerse mürşit, dilerse veli, dilerse deli olur. Olur, olur, olur ya.

Zehir iken bal olur.
Müşkül iken hallolur.
Har açılır gül olur.
Olur, olur, olur ya.

Bak olmadı mı? Odunlar balık oldu. Kimisi gül, çiçek oldu. Nemrut hayrete daldı. Sonunda perişan oldu cehennemi buldu. Olur, olur, olur ya. Yeter ki sen ibret almasını bil. Yeter ki Allah'u tealanın yaşadığın asırda, Kur'an hakikatlerini, mucizelerini günün, ayın, yılın safhalarında görmeye çalışın. İşte o zaman Allah'a yakın olursunuz.

Gören bir gözün olur.
Hakkı seven özün olur.
İkaz irşat, sözün olur.
Olur, olur, olur ya.

O zaman, gönlün de huzur bulunur. Adın da derviş olur. Biraz daha ileriye gidersen ermiş olursun. Ne güzel olur.

Kul nefsinin arzularına tabi olursa ne olur? Kul, Allah'u tealanın o asırda ki vermek istediği nimetleri görmek istemesi değil de, kendi istediklerini görme arzusu olunca sonuç ne olur?

Seçimini yapmış olur. Allah'ın rahmetine kulaklarını tıkamış, kendi nefsinin doğrultusuna gitmiş olur. Zaten kulun kalbine mühür bastıran nedir? Nefis illetidir. Kulun, kulaklarını mühürleten, nefsin arzularıdır. Gözlerini kör edip, hakikatleri göstermeyen yine nefsin arzularıdır. Hani, sinirlenen insan (bazı cahiller vardır) evdeki kabı kaçağı kırar, sinirine hâkim olamaz. Kadın olsun, erkek olsun, masayı, sandalyeyi kırar, zarar verir. Bazen de öldürür.

O maddi ve manevi zararı kim verdi? Nefis, verdi. Allah kula hayırdan başka bir şey vermez. Maddi olarak nefis hırsla, diyer taraftan da arzularla geliyor.

Kuldaki arzu, istek zaten hırsı artırıyor. O amacına ulaşmazsa deliye dönüyor. Çarpılmış bir şeytan gibi. Bakınız şeytan aldatamadığı kişileri görünce titrer, sıtma tutar.

Mesela anlatılır; şeytan, Hz. Ömer efendimizi görünce, sokak değiştirmiş. Hırsından titriyor ama aldatamıyordu. Hz. Ebu Bekri görünce titrememiş mi?

Peygamberimiz, Ebu Bekir sıdık efendimiz hakkında soruyor. Onu cahiliye devrinde aldatamadım ki şimdi aldatayım. O bana cahiliye devrinde bile aldanmadı, sözümü tutmadı, diyor. Biz burada nefis şeytan diyor ve bunları ayırıyoruz. Kul, nefsiyle imtihanda, nefsinin arzularına düşünce, zaten otomatik olarak içinde nüfuz eden, duygularına gizlenmiş, bir kuvvetin adına şeytan diyoruz. Şeytanı böyle anlar idrak ederseniz o zaman dışarıda aramazsınız, mücadele de kolay olur.

Sizin şerre dönük isteklerinizin perde arkasında yatan güç şeytanın, nefsin gücüdür. Sizi Allah'a isyan ettiren de budur. Allah'a isyan eden kör, sağır, duyarsız olur.

Bütün çirkinliklere duyarlı, tutarlı olur.

Ancak bu kuvveti bildiniz ki şeytandan: Yarabbi, bendeki bu nefsin arzuları haddini aştı. Ben kendimden utanır oldum. Yarabbi sana sığınıyorum. Beni bu arzulardan temizleyecek kudret ancak sende vardır.

Diye Rabbil âlemine şöyle bir istek arzu hacette bulundunuz mu,

O zaman cenabı hak, biraz önce ayeti kerimede de ne diyordu?

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Nuh, bize çok yalvarmıştı. Onun davasını kabul edip, kendisini ve ailesini, büyük sıkıntıdan kurtardık.

Dikkat edin! Allah'u Teâlâ, Nuh ailesi diye bahsediyor. Nuh'un ailesi kim? Gemiye binenler. Ona inananlar onun ailesinden.

Firavun kavminden bahsederken de, cenabı hak aynı ibareyi kullanıyor. Firavun ailesini helak ettik.

Şimdi, burada Allah'ın kula hükmetmesi, kulun, Allah'a yakarmasına, duygularında Allah'ın gücünü kullanmasına bağlıdır.

Biraz önce şeytandan örnek verdik. Aynı şekilde, duygularınızda sizi hayra çeken, hayrı isteyen bir güç var. O güç size Allah'u tealanın kudretinden bir ışıktır. Eğer siz o gücün artmasını isterseniz, o gücün tasarruf ettiği mekânlarda beraber olacaksınız.

O gücün tasarruf ettiği mekân neresidir? Allah'ı seven, sevdiren cemiyetlerdir. Orada onu geliştireceksiniz.

Onu güçlendirip, artıracaksınız. O güç artınca, vücut ikliminde ki diğer şeytani güçler de, güç kaybediyor.

Hani şuna benzer, evinize yirmi mumluk bir lamba yakarsınız. O lamba, evinizi alaca karanlığa çevirir.

Atmış mumluk yakarsınız, biraz daha aydınlanır. Yüz mumluk yakarsınız, odanızın her tarafı aydınlık olur.

İşte sizde, Allah'u tealanın vermiş olduğu bu ilahi gücü artırmak ve eksiltmekte sizin elinizde.

Öyleyse Allah'u Teâlâ anahtarı kula vermiş. Hayır, anahtarını da, şer anahtarını da vermiştir. Şer anahtarı nefis, şer anahtarı da akıl, iman, edep, hayâdır. Akıl, iman, edep, hayâ birbirinin içindedir.

Bir nefsin karşısında cenabı hak kula kaç tane nimet vermiş. Akıl, hayâ, edep, iman ve bunların içinde de ilahi ilmini gizlemiş. Bakınız bir düşmana karşılık, Allah'u Teâlâ bize ne kadar dost ve yardımcılar vermiş.

Biz bütün bu yardımcıları da tutup, nefsin istek ve arzularına talip duruma getiriyor ve esir ediyoruz. Nefise esir olanlarda kurtuluştan mahrum kalıyor. Allah'ın gazabına duçar oluyorlar. Firavunlar, nemrutlar, Karunlar gibi. Ya da onların yaranları gibi.

Nefsin arzularını tepip, Allah'a sığınanlarda: yarabbi, ben bu nefisten ve toplumdaki fitneden sana sığınıyorum.

Yarabbi bana bir kurtarıcı gönder ve ya bu millete bir kurtarıcı gönder. Yarabbi bize, kurtaracak vesileler ihsan eyle, diye kulun kalbinde, gönlünde coşan bir sevgi, duygu olmalı.

Allah'u tealanın kula verdiği imanın gücü, ışığı, kuvvetidir. Siz bu gücü ne kadar çağrışım yaparsanız, o güç size o kadar akımını artırır. Akımın nihayeti yoktur. Sizin çağrışım yaptığınız kadar o akım artırılır.

O akım ilahi imana, ahlaka, edebe, hayâya akım arttıkça diyer şer güç zayıflar. Duygularınızdan silinmeye mahkûm olur. Arada bir gelip yoklarsa da yenik düşmeye mahkûm olur.

Burada şunu da söyleyelim. Dikkat edin bakın bu sohbetimiz tam seksen beş dakika olmuş. Seksen beş dakikalık bir sohbet, camiye beş vakit namaza giden bir insanın ömür boyu alacağı nasihatten fazladır. Hala bir derviş sohbete gelip de, ben bir şey alamadım, diyorsa bu insan, kördür, sağırdır, nankördür. Allah nimetini ona vermez.

Bir derviş geliyor da, ben ilim okuyamadım, cahilim diyorsa o da gerçekten cahildir. Bakınız her sohbetimiz bir ömre bedel. Avam Nas'ın, bir ömürde alamadığı nasihati, bir derviş, bir sohbette alıyor.

Ama derviş diyerek milleti toplayıp palavra yapan nasihatsiz, hizmetsiz, muhabbetsiz zaman geçiren insanları söylemiyorum. O uyutucular çok.

Bugün yine bütün büyücüler, cinciler, sahtekârlar bir takım şeytani keramet (istidraç) la gelerek, tarikat şeyhi olanlar da çok. Hep büyücüler bugün şeyh olarak hizmet etmeye başladı. Tarikatta bu çoğaldı. Çünkü kâfir, ümmetin içinde fesat çıkarmaya yöneldiği için böyle tehlikeler oluyor.

Bunlarda ayrı bir bela ve ayrı bir konu, iyi anlamak lazım.

Dolayısıyla, her saati, her sohbeti bir ömre bedel olan zikir meclisleridir. Onun için peygamber efendimiz buyuruyor ki:

Bir kere zikir meclisine giren kişinin, iki milyon defa işlediği günahlarını Allah'u Teâlâ affeder.

Neyle affeder? O sözleri hayatına geçirirse, iki milyon günahını Allah'u Teâlâ siler.

O aydınlandığı için, iki milyon günahı silinir.. Çünkü o tövbe eder. Duyguları aydınlanan, hakkı batılı seçen kişi hakkı ister. Hakkı isteyen de hakka yalvarır tövbe eder. Kulluğun başı tövbedir. Tövbesiz kulu Allah kabul etmiyor ki.

Onun için dervişlerin muhabbet ehli, idrak eden muhabbet sahibi olan, inanan kardeşlerimizin, birçoğunun bakıyorsunuz çok bir Kur'an okuması yok. Ama bakıyorsunuz bu insanlara bir saatte, diğer insanlara, bir ömürde verilecek nasihat ediliyor.

Başkalarının bundan haberi olmadığı için o muhabbet ehli insan, bu sohbetlerden çok şey alıyor.

O aldığı nimetleri başkalarına götürme gayretleri var. Dışarıda ki cahil, fasık da diyor ki: bu hoca değil nereden aldı? Bu defa, cahil Müslümanlarda,(dervişlerde dâhil) doğru diyor.

Bu hoca değil, ona gitmeyin diyerek yolunu kesiyorlar, kesmeye çalışıyorlar. Şeytanlarla beraber oluyorlar.

Hâlbuki o, hocayım diyenlerden daha bilgili. Çünkü öyle bir sohbet dinliyor ki bir ömre bedel.

Saffat suresin de, peygamberimizi dinleyen bir gurup cinler var. Cenabı hak bunu Saffat suresin de bunu teşhir ediyor. Peygamberimizi dinlediler sonrada dediler ki, biz ilahi bir kitap dinledik. Öyle ki onu Allah'tan başkası yapamazdı. Baştan sona hikmet dolu, bizde ona iman ettik dediler.

Görüyor musunuz hayatları değişti. Diğerlerine nasihate, tebliğe gittiler.

Biz o Muhammed de inandık. Siz de gelin inanın dediler.

İşte, öyle bir sohbeti dinleyen, bir hayattan, ömürden daha değeri, daha fazla olan, Ehlullahın sohbetini dinleyen gerçek talipleri de onu başkalarına götürüyor. O sevda, o anlayış, o ahlak var. O zaman cahiller diyorlar ki: bu hoca değil yani etiketi yok. Biz etiketsizleri dinlemeyiz diyorlar.

Kim diyor? Haktan anlamayan cahiller, hak sözünü dinlemezler. Onlar etiketliyi dinlerler. Hakkın da etikete ihtiyacı yoktur.

Hak sözü söyleyen, ister etiketli, ister etiketsiz olsun, hiç fark etmez. Hak talibi için aynıdır ama haksızlar için bir kalkandır. Etiketsiz oldu mu hemen meydana çıkarlar. Bu hoca değil. Dinlemeyin derler. Cahillerin, fasıkların alameti bu. Açıkça meydana çıkıyor.

Onun için cenabı hak, genelde hikmet sahibini okumayanlardan seçmiş. Bakınız peygamberler içerisin de çok. Sende bizim gibisin bizden bir farkın yok, diyorlar. Bilmiyorlar ki ona Cenabı hak ilim irfan vermiş. Onu sevgisi, muhabbetiyle irfanıyla donatmış. İnsanları ikaza, irşada göndermiş.

Cenabı hak, nimetlerine şükredenlerden, kendine sunulan nimetleri bilip alanlardan eylesin.

DERVİŞLERLE İLGİLİ BİR KONU

Bazen dervişlerde zuhur eden haller, yağmur gibidir. Rüzgâr misali, devamlı olarak bir kişide devam etmez. Devam ediyor diyenler yalancıdır, palavracıdır, riyakârdır veya halin, muhabbetin ne olduğunu bilmiyordur. Benim muhabbetim var der durur.

Mesela, bazı hal yaşayan derviş kardeşlerimiz, bir hali yaşar o hal kendisinden alınır. O hal geçicidir, yani o hal ona ebedi olarak verilmemiştir. Bir muhabbete sevk etmek veya bu kapıda (tarikat kapısında)güzel haller var eğer gelirsen, hak edersen biz sana bunu vereceğiz. Sen bu nimeti alabilmen için Cenabı hak, Rasulullah efendimiz, o yolun büyükleri, yolun kokusundan, gülünden bir koku verir.

Dervişte zannediyor ki o koku benim malım. Ya da ben hak ettim de onu verdiler. Öyle değil, sadece o yolu sevdirmek için, sana bir gül koklattılar. Bunu bil, o da geçicidir.

Şimdi kişide o hal geçiyor, derviş sevdiği muhabbeti bulamayınca, o hal kendisinde varmış gibi devam ettirme gibi bir çabaya düşüyor. O zaman da o kişide zuhur eden nefis oluyor. Nefis o kişiyi eline alıyor ve şöyle fısıldıyor.

Sana, demesinler ki, o kişi halini kaybetmiş. Böyle görmesinler seni diyor. Sen ona devam et. O kaybettiği hal varmış gibi devam ediyor. O zaman, nefis kişiyi oyuna getirmiş oluyor. Boynuna halka takmış oluyor. Maskaraya çeviriyor. Kişi derse ki yahu, ben bunu hak etmemiştim. O zikir, sohbet meclisinde bir kardeşimizin iyi niyeti hürmetine ya da şeyhimin hürmetinedir.

Şeyhimin himmetidir. Bana böyle bir hal ikram edildi, yaşatıldı. Bir rahmet yağmuru geldi. Bir rahmet rüzgârı geldi, geçti.

Gibi düşünmelidir aksi halde derviş nefsin ve şeytanın oyuncağı olur.

Bunu ben hak ettiğim için bana verilmedi. Böyle düşünürse kişi o zaman nefse köle olmuyor. Nefsin tuzağına düşmüyor. O tuzaktan geçmiş oluyor. O zaman çok geçmeden, kısa bir zaman sonra, yeniden bir muhabbet zuhur ediyor. O insan muhabbetle yoğrulur. Günden, güne ilerler ve o ilerlerken geçmişte tatmış olduğu koku ona verilir ve onun malı olur.

Hani büyüklerimiz der ki kazanmadı ki kaybetsin. Kaybetmedi ki acısın, üzülmedi ki bulsun. Demek ki kaybetmediğinizi kazanma şansınız yok. Neyi kaybediyoruz? Sizin olmayanı. Yani bizim olmayan: Cenabı Hakkın, bir cemiyette ikram ettiği ilahi nimetler. Bu bizim değil, cemaate bir armağandır.

Bunun için de Allah'ın, Rasulullah'ın, Evliyaullah'ın, şeyhimizin armağanı, himmeti var. Bunlar bir armağan hediyedir. Hani şöyle diyelim, sizin evinize biri gelir, ona çay, tatlı ikram edersiniz, peki Allah sizin kadar cömert değil mi? Yine siz Allah'ın evine, bir zikir haneye gidersiniz de size bir şey ikram etmez mi?

Siz farkında olun ya da olmayın. O hal dediğimi, dervişin hal dediği, fark edebildiği, var olduğu gibi fark edemediği onlarca, yüzlerce binlerce nimetler verilir. Bakın insanoğlu ne kadar nankör, görüyor musunuz? Ne kadar nankör, aciz, cahil yani kendinin olmayanı kendinin zannedip kaybettim diye isyan ediyor.

Ya da elimden aldılar diyor. Kaybettim dese belki acizliğini bilir, kazanma derdi olur. Benden alındı deyince, nefis amansız bir şekilde hücum ediyor, taarruza geçiyor.

Dolayısıyla kul bu olayların farkına varırsa, o zaman nefis, şeytan kulu yönetme imkânı bulamaz.

Biraz önce arz ettim ama tekrarında fayda var. Biz, Müslüman, derviş olarak içimizde savaşı kazanamazsak, dışarıda kazanacağımız bir savaş olmaz. Mesela nefis düşmanıyla savaşı kazanmanın başı nedir? Zaman, zaman söylüyorum ama ibret alan çok az.

Nefis düşmanıyla yapılan savaşı kazanmanın neticesi, insan bünyesinin merkez noktası olan kalbi keşfetmektir. İnsan bedeninin merkez noktası, hayat kaynağıdır. Beyin ayrı bir mekanizma ama bedeni harekete geçiren kalp mekanizmasıdır. Şimdi tasavvufta, tarikatta dervişi nereden başlatıyorlar? Bu merkez noktayı keşfetmekten başlatıyorlar. Zaman, zaman anlatıyorum.

Ben ders alalı henüz bir, iki ay olmuştu. Bünyamin efendi Hazretlerini ziyarete gittim. Bana, Halil ağa ne halin var, nasılsın, dersinle tarikatınla aran nasıl dedi.

Dedim ki: Efendim, ben Allah diyorum ama kalbim demiyor. Bakınız iki aylık bir derviş. Ben öyle deyince, mübarek, şen şakrak bir şekilde güldü. Sonra tekrar sordu.

Peki, sen kalbinin Allah demediğini fark ediyor musun? Ediyorum efendim, dedim. Allah demiyor mu? Demiyor efendim, dedim. Hakikaten, adeta karşımda direnen bir varlık var.

Ben Allah demiyorum diye direnen bir varlık görüyorum dedim. Mübarek yine güldü. Sonra bir daha sordu.

Sen bu kapıya gelmeden, kalbinin bu şekilde Allah demediğini fark ediyor muydun? Yok, efendim dedim Bünyamin Efendi Hazretleri buyurdular ki;

Öyleyse bu korkulacak bir şey değil. Bu sevinilmesi gereken bir şeydir. Sana Allah demediğini fark ettiren, bir gün Allah demeyi de,

lütfedecektir. Sen mücadelene devam et. Buyurdular.
Şimdi kardeşim, diyoruz ki, tarikatımız Nakşî, dersimiz kalp. Kardeşim kalbini keşfetme yolundasın. Sen eğer kalbinin Allah demediğini bilmiyorsan, kalbine Allah dedirme şansını yakalayamasın.
Önce kalbinin Allah demediğini keşfedeceksin. Çünkü kalp Allah demez. Belli bir eğitim, terbiyeden, mücadeleden sonra kalp Allah diyebilir. Zaten kalp Allah dediği zaman bütün duygular da onun dediğini der. Eğer kalp Allah derse o kişiyi kimse Allah'dan ayıramaz. Bugün tarikata gelenlerin, zikredenlerin çoğu zikirden ayrılır gider. Neden? Kabahat zikirde mi? Hayır, Kabahat Allah da mı? Hayır. İslam da mı? Hayır, kabahat onun bilgisizliğinde, samimiyetsizliğinde ve kendisine anlatılan dersin önemini bilemediğinde.

Hani biz dersi tarif ederken diyoruz ya; Allah derken diliniz damağınıza yapışık olacak. Yani sizin şu ağzınızda konuştuğunuz diliniz Allah demeyecek. Bu dil sizi bizi aldatıyor. Bu dile zaten mahşerde mühür vurulacak. Sen doğru, yalan her şeyi söyledin. Bugün sen susacaksın.
Senin yerine elin, ayağın, kulakların konuşacak v.s. bizde daha o mahşere gitmeden, ölmeden önce ölünüz buyrulur ya işte öyle dilimizi mühürlüyoruz. Bu dilimizi susturuyor ve boğazımızdaki küçük dilimiz ile Allah demeye gayret ediyoruz.
Boğazımızda ki küçük dil kalbe bağlıdır. O dilinize Allah dedirtebilirseniz, kalp de Allah demeye mahkûm olur. O boğazdaki küçük dilin dediğini kalp tasdike mahkûmdur. Ama şu ağzımızla konuştuğumuz dilinkini kalp tasdik etmez.
Tabi şimdi insanlarımız, ben Allah diyorum, diyor. Ne kadar diyorsun? Üç bin, beş bin, falan filan. İyi de kardeşim kalbin demiyor. Kalbin Allah demeyince fasığın biri gelip diyor ki;

Sen yıllardır Allah diyorsun, ne öğrendin? Benim, kalbine Allah dediremeyen Müslüman kardeşim de ona verecek cevap bulamıyor

Doğru ya ben bir şey alamadım diyor. Bir fasığın sözü ile bütün emeğini zayi ediyor.

Onun için büyüklerimiz buyuruyorlar ki; iki söz bir büyü gibidir. Vatandaşı baştan aşağıya büyülüyor. Kendisini Allah, Resulullah, Evliyaullah ile muhatap eden, Kur-an ile muhatap eden, yani Allah'ın bütün sevdiği güzellikler ile muhatap eden güzelliklerin tümünü bir kalem ile silebiliyor. Kim? Allah diyemeyen insanlar.

Eğer siz kalbinize Allah dedirirseniz kalbin içinde Allah'u Tealanın gizlediği güzellikler vardır. O gizlilikler; cennet nimet, rahmet, hidayet, hikmet ağaçları vardır. Yani Allah'ın gizlediği gizliliklere erişmek isterseniz o kalp kapısından girmeden güzelliklere erişme şansınız yoktur.

Yani hakka gidişin merkez noktası, hakka açılan merkez kalp kapısıdır.

Kalelere giriş kapısı tektir. O kapılardan girmeden kaleleri fetih edemiyorsunuz. Şimdi bizim kalbimizde bir keşfimiz olmadığı için pasif, naçar ve aciz kalıyoruz.

Kalbe Allah dedirince ya da kalp Allah deyince hani şimdi keşfediyoruz ya kalbe Allah dediremiyoruz.

Dilim Allah diyor, kalbim demiyor. Keşfettik mi? Kul sancılanıyor. Ne sancısı oluyor? Kuldaki iman sancıya düşüyor. Ya Rabbi benim kalbim Allah demiyor. Yani seni kabul etmiyor.

Hâlbuki imanın aslı neydi? Dil ile ikrar, kalp ile tasdik. Ama benim kalbim seni tasdik etmiyor. Ya Rabbi senin ismini söylemek istemiyor.

Ya Rabbi bana hidayet et. İşte dua bu, Allah'ın ipine yapışmak diye buna deniyor. Derdini tespit eden tabibe dermana koşuyor.

İşte Allah'ın ipini kul buldu. Nerede? O (kalp) kapısından girince. Daha kapının yanına geldi, içeri girmeden bak, Allah'ın ipini buldu. Yarabbi benim kalbim seni kabul etmiyor. Gerçek bir iman bende yok. Bu hal beni narına götürür. Yarabbi beni kurtar. Görüyor musunuz, kulda feryat başlıyor. O feryadına da

Cenabı hak, lebbeyk, cevabını veriyor.
Ne istiyorsun, kulum?

Yarabbi, sana kul olmak istiyorum. Kul kalbine Allah dedirmek isterse, Allah'a kul olmak için. Yarabbi sana kul olmak istiyorum

Öyleyse bende sana kulluk sermayesi veriyorum. Kalbine Allah demeyi kolaylaştırıyorum.

Hadi Allah desin bakayım ama devamlı Allah demiyor. Allah diye bilmesi kolaylaştırıyor ama hemen bir anda cennet yok. O şifreyi verip kalbine Allah dediriyor. Sonra, bakıyorsunuz yine Allah demiyor. O zaman kul mücadeleye başlıyor.

İman diyor ki, ben diyorum sende diyeceksin. Demediğini fark etti. Benim dilimin dediğini sende diyeceksin. Benim gitmek istediğim yere sende gideceksin. Benim arzuladığımı sende arzulayacaksın.

Esasen, zikrin gayesi de bu. Bu değilse fazla bir şey değildir. Yani uyanmaya vesile olmaz. Kulu, uyandırıp cennete, cemale erdirmez. Sevaptan ibaret olur. Sevap, sevap derken, bu kadar sevap yalnız bana mı lazım dersin. Sırtında elli kilo altın taşıyan insan yüz, iki yüz metre yürür, biraz daha ileri gidince nefesi daralır. Bu canımdan kıymetlimi, der atar çöpe. Baktı nefes alamıyor, çatlayacak, o zaman İlahi, Allah'ın verdiği cennet, kulluk sermayesi, Allah'u Teâlâ ile muhatap olma sermayesi olan o insan, zikri, fikri terk etmek zorunda kalır.

Kim? Kalbi, duyguları Allah demeyen insanlar. Yani, on, yirmi sene de olsa, o zikri terk etme gibi bir tehlikeyle karşı, karşıya kalır.

Ama kulun kalbi Allah dediği zaman o sevgiyi tattığı zaman, kula derlerse ki sen yıllardır ne öğrendin? Diploman, malın, mülkün yok. Ne öğrendin derlerse, kulun göğsünü kabartarak vereceği cevap şu olur. Ben: Beni yaratan Allah'a kul olmayı öğrendim. Sen, nefsine kul olmaktan ne zaman kurtaracaksın Bak, seni hala nefsine kul görüyorum. Sen, nefsine kulluktan ne zaman kurtaracaksın. Vereceği cevap bunun gibi çok olur. Bununla sınırlı kalmaz ama o tadı tatmayana bu cevap nasip olmuyor. Korkuyor, ürküyor.

Cenabı hak dervişlere özel ikramlarda bulunmuş. Bu da özel insanların vesilesiyledir.

Özel insanlar kimdir? Allah'a yakın olanlar, özel insanlardır. Allah'ın seçkin kullarıdır. Bunlara cenabı hak, aklıselim, kalbi selim, ahlak sahibi evliya kul diye bunları Kur-an-ı Kerimde vasıflandırmış, isimlendirmiş. Bu seçkin kullarının duaları, himmetleri, muhabbetleri, cenabı hakka niyazları, nazları vesilesiyle Allah dostlarının yollarına, derecesine, muhabbetlerine sahip olanlara özel ikram, sermayeler veriyor.

Fakat kul bu özel sermayeyi alınca yine de nankörlük ediyor. Nedir bu özel sermaye alameti? Gittiğiniz her yerde Allah hatırınızda. Gittiğiniz her yerde hakkı sevenler var. Evinize hakkı seven gelir.

Siz hakkı sevenin evine gidersiniz. Akrabanız da olsa hakkı sevmeyenin yanında rahat edemezsiniz. Bu özel sermaye ye özel nimetlere bakın, eğer siz hakkı sevmeyenin yanında rahat edemiyorsanız buna şükredin, sadaka verin ve kurbanlar kesin. Çünkü sizi hak seviyor. Haksızların yanında bırakmıyor.

Eğer haksızların yanında rahat ediyorsanız. O zaman bütün ömrünüze tövbe edin çünkü siz onlardansınız. Haksızların yanında rahat edenler haksızlardandır. Edepsizin yanında rahat eden edepsizlerden olur. Hayâsızın yanında rahat eden hayâsızdır. İsyankârın yanında rahat eden, isyankârdır.

Ben itaat ehliyim dese de yalancıdır. Allah'ı zikredenlere, öyle bir özel nimet ve ihsanlarda bulunuyor ki yüce Rabbimiz haksızların, hırsızların, edepsizlerin, hayâsızların yanın da yakını dahi olsa rahat edemiyorlar. Böyle nimeti Allah ancak yakın kullarına verir.

Herkese vermez. Böyle nimete erişenlere de şükür düşer.

Sahabelere bakın, Peygamber efendimizin mescidinde sohbet edenler ashabı suffe diye anılırdı.(gölgelik ashabı). Bunlar peygamberimizin dilinden duydukları o güzel kelamları, dışarıya duyurmak için o ashabı suffenin çoğu evlenmemiş. Sadece peygamberimizden aldığı ilmi dışarıya götürmek için, peygamberimizin o mübarek kelamları zayi olmasın.

Eyüp el ensar (r.a) Efendimizi de çoğunuz bilirsiniz. Vahiy kâtiplerinden idi.

Yani peygamber efendimizin konuştuğunu yazan kişi idi. Peygamberimizin konuştuğunu o anda unutulmasın diye yazıyor. Eyüp el Ensarı Hazretleri. Âlim bir kişi. Kuran'ı Kerimi yazmak için seçilen on dört kişi arasındadır.

Bakınız o mübarekler aç kalmışlar. Üç gün, beş gün aç kaldıkları olmuş. Allah Resulü geliyor ve soruyor; Halinden şikâyetçi olan var mı?Yok ya Resulullah, biz halimizden memnunuz. Yani Allah bize senin gibi bir devlet verdi. Senin gibi bir peygambere bizi ümmet etti. Ve evinde barınıyoruz. Ondan büyük nimet olur mu? Ya Rasulullah biz bu nimetlerden razıyız. Yani karnımız aç demiyorlar. Sana ümmetin olmanın bedeli bu mudur demiyorlar.

Ben her zaman söylüyorum; dün peygamberimize doğru dediler, emin dediler, paralarını emanet ettiler. Peygamberimiz Allah birdir, ondan başka ilah yoktur deyince; peygamberimizi deli ilan ettiler.

Halkı birbirine düşüren, fitne çıkaran biri ilan ettiler. Gerici, akrabayı akrabaya düşüren, kan döken, fesat çıkaran biri olarak

gösterdiler. Fakat peygamberimize inananlar da öyle saygın insan olmalarına rağmen peygamberimizin yanına gelip rahat etmediler. Her zorluğa göğüs gerdiler. Bu gün aynı şekilde hak yoluna giden bir yolcu, her kim olursa olsun evliya, âlim, veli, şeyh olsun fark etmez. Kim onun yoluna girerse onunlar beraber ilimde, amelde, davada arkadaşlık ederse o insan rahatsız olmaya mahkûmdur. Onu kabul etmiş olarak gelir.

Bir peygamberin yanına giden nasıl ki rahatsız olmuşsa aynı davanın sahibinin yanına giden kişide rahatsız olmaya mahkûmdur. Neden, yâda kim rahatsız eder derseniz; Elbette ki O davanın düşmanları rahatsız edecek.

Onu için peygamberimiz buyuruyor:

Rahatlığı arayanlar cehennemde yerlerini beğensinler. Dünya da Mümine rahat yoktur.

Zikir rahatlık ve saltanat için değildir. Zikir dostu düşmanı tanımak için, kalpteki kirleri, pasları söküp, tabiri caizse, buharlanan camı silip etrafı gördüğünüz gibi, zikirde kalbi silip dostu düşmanı göstermeye yarayan bir vasıta, alet, aynadır. İlahi bir cihazdır. Eğer zikri böyle algılar, böyle kullanırsanız sizi cennete, cemale erdirir. Ama dünyada sıkıntıdan kurtarmaz. Onu söyleyelim. Zikrin muhataplarının mirası sıkıntıdır. Hikmetin muhatabının mirası sıkıntıdır, beladır, çiledir, cefadır.

Sahabelerden biri gelip peygamberimize diyor ki: Ya Resul Allah ben sizi çok seviyorum. Peygamberimiz buyuruyor ki: Bu adam ne dediğini bilmiyor. Tekrar diyor: Ya Resulullah ben sizi çok seviyorum. Peygamberimiz buyuruyor: musibetlere hazır ol. Yanı peygamberimizi sevmenin bedeli musibettir. Allah'ı sevmenin bedeli, beladır.

Ben Allah'ı seviyorum diyorsan verilen belalara sabredeceksin. Hadi sabret bakayım. Sevgini ölçerler.

Mübarek şeyhimiz Bünyamin Yıldırım Efendi hazretleri ne güzel ifade etmiş dile getirmişler.

İMTİHANA ÇEKERLER

Dost bağında benim gülüm var deme
Bülbüle münasip dilim var deme
Aşk ile çağlayan selim var deme
Seni imtihana çekerler seni

Benim peteğim de balım var deme
Gönlümde muhabbet halim var deme
Aşkın cevherinden malım var deme
Seni imtihana çekerler seni

Ben dost kapısına sadığım deme
İhvan muhabbete sadığım deme
Aşkın deryasında balığım deme
Seni imtihana çekerler seni

Huzura eğilmiş başım var deme
Kulluğa münasip işim var deme
Benim mana rüya düşüm var deme
Seni imtihana çekerler seni

Gaflet uykusundan uyandım deme
Bu aşkın rengine boyandım deme
Sıdk ile Allah'a dayandım deme
Seni imtihana çekerler seni

Ölçerler sabrını sadakatini
Anlarlar özünde hem niyetini
Hak yolunda arzu ve gayretini
Seni imtihana çekerler seni

Anlarsın halini görürsün o an
İşte sen busun der o zatı piran
Sanma ki memnundur halinden sübhan
Seni imtihana çekerler seni

Bünyamin'em hale göre söylerim
İhvanın haline bakıp izlerim
Söylemem yâd ele sırrım gizlerim
Seni imtihana çekerler seni

Sevemiyorum, bağlanamıyorum, teslim olamıyorum de ağla sızla da Allah sana ikramda bulunsun.

Bir Müslüman, akşam abdestiyle yatsa, o kişiye Allah'u Teâlâ bir melek verir. O melek onun için sabaha kadar dua eder. Yarabbi, bu kulun temiz olarak yattı. Bu kulunu günahsız olarak kaldır.

O kulun sabaha kadar alıp verdiği nefes ibadet olur. (uyanıncaya kadar). Benim de en çok dikkat ettiğim şeylerden biri budur. Abdestli yatmak (uyuyunca bozuluyor). Deme Allah ibadet kabul ediyor, kardeşim sende bunu ganimet bilmelisin.

Bakınız, büyükler de bize bu yolu, usulü tarif etmiş. Abdestsiz yatmayın. Bakınız bu yolda neler alınmış. Yine Rasulullah efendimiz buyuruyor:

Bir kişi, abdesti besmelesiz alırsa sadece abdest almış olur. Eğer besmeleyle abdest alırsa, o kişinin küçük günahlarının tümü mağfiret olunur. Abdestten sonra üç defa kadir suresini okursa, Allah ona elli bin kat sevap verir.

Bu hadisi şeriften anlamamız gereken birçok konu ortaya çıkıyor ancak biz iki konuyu hatırlatalım. A) Allah resulüne itaat kulun temizlenmesine vesile oluyor. B) Yüce rabbimiz itaat eden kullarına hiçbir gözün göremediği şekilde ihsanlar ikram ediyor. Diğer tarafta abdest suyunun Allah nazarında özel bir değeri

olduğunu bu özellikten de yararlanılması gerektiğini Rasulullah efendimiz bizlere tembihliyor, bildiriyor. Elli bin ne demek? Bir adam kaç saatte bu sayıya ulaşır. Bakınız ne kadar basit. Çalışırken de okursun, evin de olsan da okursun. Yolculuk yaparken, seferiyken de okuyabilirsin. Bir de şu var, kadir suresini okuyunca sevap neden bu kadar artıyor? Kendine bir sor. Sonrada kadir suresine bir bak. Resulullah efendimizin dikkatini çektiği şeylere sen de değer ver.

Dikkatimizi çekiyor. Allah'u tealanın hikmetini haber veriyor. Eğer sen, kadir suresinin içindeki nimetlere agâh olursan, cennet senin olur. Kadir suresin de cenabı hak buyuruyor:

O gece, sabaha kadar selamettir. Bu gecenin hikmetini senin kavramaya gücün yetmez. Bunun kadrini, kıymetini sen anlayamazsın. Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır, buyuruyor.

Bin ay, seksen altı sene dört ay yapıyor. Yani bir insanın bir buçuk ömrü, iki insanın ömründen hayırlıdır. Gece, gündüz ibadet etse, o ibadetinden daha hayırlı bir zamana erişiyor. Rahmetinin nihayeti yok. Öyleyse Allah sana bu nimeti vermek istiyor, sende al kardeşim. Abdestle vermek istiyor, temiz olarak vermek istiyor. Temizlik neyle oluyor?

İmanla, ihlâsla. Bedeninde ki temizliğe Allah değer veriyor. Abdest deyip de geçmeyin. Bir insanın evi kirleniyor. Parasını verip ya bir ustaya boyatıyor. Ya da boyayı alıp kendisi boyuyor. Evini temizliyor. Neden? Kirlendiğinin farkında, eşi, dostu gelse yüzü kızaracak.

Kardeşim senin gönül evin temiz değilse, bunu fark edersen Allah'ın huzuruna nasıl çıkacağım diye bir derdin olmaz mı? İşte öyle bir derde düşüyorsun. O kalp, gönül kapısını açınca kendini temizleme derdine düşüyorsun.

Kendini temizleme derdinin yolunu da Resulullah efendimiz gösteriyor. Evliyaullah o yolu takip ediyor. Bu nimetlerle beraber, sana kapıları açmış diyorlar ki:

Ben böyle temizlendim. Sende böyle temizlenebilirsin. Ben böyle Allah'a yaklaştım. Sen de böyle yaklaşabilirsin. Ben böyle Allah'ın nimetlerine ulaştım, sende böyle ulaşabilirsin. Yani ben eriştiğim yolları sana getirdim.

Tercih senin, ister bunu alır o yolda yürürsün, isterse geri durursun. O senin meselen. Kimseyi zorlamıyor, böyle halatla çekmiyorlar. Zaten zorla gidilmez ki. Bir insanı zorla uçağa bindirseniz, herhalde nefesi kesilir, kendini aşağıya atar. O da felaket olur. Yani insan hakka gitmek istemezse, biri zorla götürürse o yine geri döner. Felakete maruz kalır, vesselam. Yine aynı şekilde abdestli yemek, insanın duygularını temizlemeye, ahlakını güzelleştirmeye ve güzel düşünmeye sermaye olan maddi gıdadır. Onun için büyüklerimiz hep tavsiye etmişlerdir.

Abdestli yiyin, abdestli yatın ve abdestli gezin. Abdestli oturun. Büyüklerimiz vasıtası ile bize, büyük nimetler geliyor. Sizde bunu yapın Tembellik etmeyin. Para istemiyor ki. Abdest bozdunuz, büyük, küçük su döktünüz. Hemen elinizi, kolunuzu yıkayın. Ne kadar sürer ki. Otuz saniye sürmez. Çok mu zor? İlla ki namaz için abdest almayın.

Çok zor değil ki bunu sanat edinin. O zaman bazı güzellikleri, nimetleri yakalarsınız.

Unutmayınız; Abdestli olmak hak yolcusunun duygularını açar, rahmete layık eder. Yine unutmamak lazım abdestsize nimeti getiren vasıta (ruhaniyet)da yanaşamadan geriye döner, hiç de fark edemezsiniz.

Yüce rabbimiz abdeste o kadar büyük değer veriyor ki abdestsiz bir kulu huzura kabul etmiyor ve yaptığı secdesini, tesbihini, namazını dahi kabul etmiyor. Sizce bun un özel bir sebebi yok mu?

İNKÂRCILARIN ALAMETİ

Cenabı Hak Ayeti Kerime de buyuruyor:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

İnkârcılar seni gördükleri zaman, şüphesiz, seni alaya almaktan başka bir şey yapamazlar

Enbiya:21/ 36

İnkârcılar Allah'a ve Resulüne inananları gördükleri zaman onları alaya alırlar.

İnkârcıların Başlıca Alametleri: Allah'a itaat edenleri alay mevzuu yapmaktır. Akıl sahiplerinin anlayabileceği görünen bir alamet.Başka bir alameti de Cenabı Hak Buyuruyor:

Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mudur? Derler.

Yani sizin taptığınız putları beğenmeyen bu adam mı? Biz bunda bir yücelik göremiyoruz. Bir ilericilik, çağdaşlık göremiyoruz. Bu insan akıllı değil, diyerek basit tanıtırlar. Bu da inkâr edenlerin inkârcıların alametidir. Diğer taraftan da rahmanın kitabını Allah'u Teâlâ bu gibi kimselere kesinlikle damgayı vurmuş. Allah ve resulüne inananlara (müminlere) bilgi veriyor. Diyor ki:

Ey Kullarım işte bunlar Allah'ın size kitabım diye zikrettiği açık Kur-an-ı ve diyer kitapları inkâr edenler şeksiz şüphesiz bunlardır. Enbiya:21/36

Ayet-i kerime de geçen bu alametleri kimde görürseniz bunların kâfir, inkârcı, fasık olduğuna hiç tereddüt etmeyiniz.

Ama şimdi bizim insanımız o kadar yumuşadı ki, o kadar merhamete kalkıştı ki hiçbir kâfire kâfir diyemezsiniz. Merhamette doruğa ulaştılar. Öyle ki Hâşâ Allah'ı da geçtiler, peygamberimizi de. Ama bir kâfire kâfir deyip mümini uyaracak imanları yok. İmansız kalanlar yani merhametini kâfire kullanan imansız insan bunlar. Bunların ibadetlerine de aldanmayınız. Kim de kâfire karşı merhamet görüyorsanız o Allah'a karşı isyan eden fasıktır, kâfirdir. Cenabı-ı Hak buyuruyor:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Habibim ben seni âlemlere rahmet olarak gönderdim. Enbiya:21/107

Dikkat edin yalnızca dünyaya rahmetsin demiyor. On sekiz bin âlem sayıyor Yani bütün âlemlere rahmet olarak göndermiş. Bütün âlemlere rahmet olarak gönderilen peygamberin ehli küfre asla merhameti yoktur. Onun merhameti sadece adalettir. Kime karşı? Mahiyetinde olan kâfirlerin dahi hakkını yedirmiyor. Neden? Allah'ın emrini çiğnemiyor. Kâfire karşı merhameti ne? Onun malını canını koruyor. Peki, savaşı neden? İman ehliyle savaşan, kâfirlerle savaşıyor. Yani iman ehlini kim küçük görürse Allah'ın düşmanıdır. Allah'ın resulünün düşmanıdır. Allah'ın ve resulünün düşmanlarıyla sahabeler savaşmıştır. Savaşmayanın da imanı şüphelidir. Ben demiyorum, bunu rabbimiz buyuruyor. Tabi insanlar derler; Nereden biliyorsun? Cenabı Hak ayeti kerimenin devamında buyuruyor;

خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ

Acele etmeyin size Ayetlerimi, alametlerimi göstereceğim. Onların (kâfirliğini, fasık lığını ortaya çıkaracağım,) acele etmeyin.

Enbiya 37

Hani nereden biliyorsun diye ispat etmeni isterler. Kâfirlerle bu kâfir deyip mücadeleye girdim mi münafıklar ya da bir takım aklı yetmeyen kâfire, münafığa aldananlar derler ki, nereden biliyorsun böyle olduğunu? Cenabı Hak buyuruyor;

Öyle çıkardı ki bakın tarihte neler yaptı? Patronların yağcılığını yapanları, güçlülerin yanında yer alanları, güçsüz görünen Müslümanları ezenlerin başlarını Cenabı Hak öyle bir ezdi ki bakın tarih bunun canlı şahididir. Siz acele etmeyin.

O kulumun gücü yetersiz olabilir, bu hakikati ortaya çıkarmaya belki onun gücü yetmeyebilir ama benim gücüm yeter buyuruyor Rabbül âlemin.

Fakat ben sabırlıyım. Sizin gibi sabırsız değilim. Alametlerimi size göstereceğim. Gerçek hakikatleri o zaman göreceksiniz. Mümin mi, kâfir mi, inkârcı mı, o zaman görürsünüz.

Şimdi inkârcıların çeşitleri nelerdir, böyle teferruatına girdiğiniz zaman bakın dikkat edin; Bir inkâr eden kâfirlerin inkârcılığı vardır. Bir menfaate düşmüş münafığın inkârcılığı vardır, menfaati gereği. Bir de müminler içerisinde aldatılmış, saf abitler vardır.

Mesela sahabe döneminde bu yaşanmıştır. Hz. Osman efendimiz hakkında fitne çıkardılar. Hz. Osman efendimize sahabelerden çokları karşı çıktılar. Hz. Ali efendimize yine öyle karşı çıktılar. Hatta Hz. Ayşe validemiz dahi Hz. Ali efendimize kısa bir an karşı çıkmıştır. Resulullah efendimizin şu hadisi şerifini hatırlıyor ve Hz. Ali efendimiz ile beraber oluyor.

Bir gün Aişe haksız olarak Aliye karşı çıkacaktır.

Bu hadisi şerifi hatırlayınca hemen kendine geliyor ve o hatadan dönüyor. Hz. Ali efendimizin yanında yer alıyor. Dikkat edin müminlerin de hataya düştüğü oluyor. Neyle? Hilekârların hilesi vesilesi ile. İyi bilelim ki müminler hatasını anladığı anda hatadan geri duruyor, vazgeçiyor.

Fakat hatayı kabul etmeyen bu günümüz insanları İnkârcıların dalgasıyla, rüzgârıyla inkârcıların da yanında duranların gözleri, gönülleri, fikirleri ve düşünceleri bozuluyor. İnkâr edenle bazı gerçekleri inkâr etme delaletine düşebiliyorlar.

Bir değil de birçok aile içerisinde inkâr var. Bunun çeşitleri o kadar çok ki; bazı ayeti kerimelerin sınırı yok çok geniş bir konuyu ele alıyor. Mesela şimdi burada inkâr edenler var. O inkâr edenler kelimesi çok geniş.

1-İnkâr eden kâfirler,

2-İnkâr ve ikrar eden münafıklar,

3-Aile içerisinde inkâr eden, nimetlere nankörlük edenler, bunlar hep inkârcılığa giriyor.

Mesela: Bir kadının kocasının ikramlarına ikrar etmemesi, nankörlük etmesi bunlar hep inkâra giriyor. Yine aynı şekilde bir kocanın karısının yaptığı hizmetleri ikrar etmemesi bu da inkâra girer, küfre girer. Nerede hak nazarında, nedir? Nankörlüktür. Nankörlük ise Allah nazarında sevilmeyen inkârın çeşididir. Cenabı hak buyuruyor: **Nankörlük etmeyin.**

İnkârın başka bir cephesini söyleyelim şimdi. İnsanlar birbirine ihanet eder. Veya bir yere ulaşmak için dikkat edin, genelde akrabalarda çok olur. Cemaat zaten akraba demektir. Bakınız, dikkat ediniz. Eskiden ana doluda köylüler akraba idi, birbirini tanıyorlardı. Fakat şimdi ana doluyu geçtik, geldik.

Bu büyük şehirlerde bir cemaat akraba sayılır. Çünkü başka bir dostumuz yok ki. İşte bu akraba cemaatinde fitne çok çıkıyor.

Allah'a kulluğu kesilen ne olur? İnkâra düşer. Onun için cemaatlerde fitne çok oluyor. Fitneye de inkâr yol açıyor.

Nasıl? Mesela bir kişi bir yere varmak için, gerek aile içinde, gerek dışında su altından birbirini kötüleyerek amacına ulaşmak istiyor. Bu insan inkâr edenlerin en aşağısından aşağıdır. Bu insanın bugün yarın ayıpları gizlenir, saklanır. Ayıbı meydana çıktığı zaman Allah'ın açık lanetine uğrar. Onu artık hiç kimse kurtaramaz, kurtarıcısı olmaz.

Diğer bir taraftan da aile içerisinde bu gibi inkâr bir de iftiraya giriyor. İftira suçu Allah'u tealanın hiç af etmediği suçtur. Allah iftirayı affetmez. Çünkü iftira kulun hakkıdır. Sen Allah'ın hakkını yemedin ki Allah affetsin.

Allah buyuruyor ki:

Sen o kulun hakkına tecavüz ettin. Onu razı edeceksin bana geleceksin. Kul hakkıyla karşıma gelme diyor.

Ya işte bunun için.

Toplum da bir şeyler söylüyor. Mesela televizyonlar da radyolar da diyorlar ki adamın malını çaldın geri vereceksin. Hırsız nerede ne yaptığını biliyor mu ki adamın malını geri versin. Hırsız, girdiği hanenin sayısını bilmez, kimseyi tanımaz ki gitsin adamın malını geri versin de adamla helalleşsin. Böyle bir imkânı yok hırsızın.

Kul hakkı dedik ya işte bu müminlerin içinde çıkan fitne. Kişi bir yere varmak için o insana yaptığı iftiranın, haksızlığın üzerini kapata bilmesi için, Allah nazarın da affa mazhar olabilmesi için cenabı hak tövbe etmek istediği zaman ona buyuruyor ki ey kulum senin üzerin de falanca kulumun hakkı var, sen onu çiğnedin, ezdin, iftira ettin, tuzağa düşürdün, bin türlü derde meşakkate soktun. Sen onun hakkını öde huzuruma öyle gel.

Yoksa kabul etmiyorum. Onun için Allah iftirayı affetmiyor.

İftiranın tövbesi ancak o iftira ettiğiniz insanı razı etmekle olur. Başka türlü tövbesi yok. Demek ki, inkârın çeşidi çok dur.

Bir evladın, anne ve babasının kendisine verdiği emeği, inkâr etmesi demek küfre giden bir inkârdır. Yine aynı şekil de karı kocanın birbiri üzerin de hakları vardır.

Bir hocaya sorarsınız, kadın kocasını akşama kadar sırtında ömür boyu gezdirse yinede hakkını ödeyemez. Bu hak sadece kocanın değil ki kadının da kocada hakkı vardır.

Biraz da ona değinin hocam. Bakınız hak karşılıklıdır. Kadının kocada, kocanın da kadında hakkı vardır. Evladın baba da, annede hakkı vardır. Anne babanın da evladın da hakkı vardır.

Kardeşin kardeşte hakkı vardır. Yani herkesin birbiri üzerinde hakkı vardır. Siz bir ailede yaşayacaksınız, birbirinizin üzerinde hakkı olmayacak böyle bir şey mümkün değil.

Bazı fasıklar da şunu soruyor; Bu tür soruları kimden duyarsanız fasıktır. Hocanın hakkı mı sende çok yoksa anne babanın hakkı mı? Bu insan ya fasık ya da cahildir. Hocanın hoca hakkı vardır, anne babanın anne baba hakkı vardır.

Hoca ile anne baba karıştırılamaz. Ama annen baban hoca ise hem hocalık hem de anne ve babalık hakkı vardır, hem de akrabalık hakkı vardır bu ayrı bir meseledir.

Fasıklar Müslüman'ı böyle dara veya tuzağa düşürecek sorular sorarlar. Onun için bu tür münafıklara cevap aramaya çalışmayın. Açıkça bilin ki bunlar fasıktır. Cevap vermeye değil susturmaya çalışın. Buna benzer inkârın çeşitleri oldukça çoktur.

Yine iş hayatında bir işçinin patronu üzerinde hakkı vardır. Patronu işçiye yapmış olduğu haksızlıktan dolayı işçi hakkı var. Bunlar hep inkâra giden bir takım haklardır.

Cephe büyük, cenabı hak anlayanlardan eylesin.

İnkârcıların alametlerini saydık, bir de kendimize bakalım. Bu alametler biz de var mı? Böyle alametleri saymakla hocalık olmaz. Ayeti anlamış olamayız. Bir de kendimize bakacağız acaba bu alametler bizde var mı? Herkes kendine bakacak.

Habibim seni gördüklerinde inkârcılar alaya alırlar.

Biz burada anlıyoruz ki cenabı hak peygamberimizi muhatap almış. Habibim inkâr edenler seni görünce alaya alırlar yani küçümserler. İsterler ki diğer insanlar senden yararlanmasın. İnkârın başlıca alameti budur. Şöyle bir düşünelim;

Bugün peygamberimizin görevini yapan yani o seviyede, o anlayışta, o doğrulukta dininin hizmetçisi olan kadın ya da erkek hizmeti esnasında kim bunu alaya alıyor ve küçümsüyorsa bilin ki bu insan inkârcıdır, fasıktır.

Veya böyle bir insana karşı bende bir küçümseme, alaya alma hali var mı? İslam'a hizmet edenleri küçümseme gibi bir delalet hali var mı ya da hizmet edenleri küçümsüyor muyum?

Yoksa gönlümde sevgim mi var? Eğer gönlümüzün bir köşesinde İslam'a hizmet eden insanları küçümseme ve alay etme gibi bir hal varsa işte o zaman eyvah! Bizde inkâr şubesini kurmuş demektir.

Yani nefis ve şeytan gönül evimiz de inkâr şubesi kurmuş, bizi kendisine memur etmiş olur. O zaman kul kendisine bir çeki düzen verip tövbe ederek bu kötü halden, inkârdan geçmeli.

Ben Müslüman'ı alaya alıyorum, hâlbuki benim rabbim şöyle buyuruyor; **Müslüman'ı alaya alan inkârcıdır.**

Rabbim yalan söylemez. Bir Müslüman'ı alaya alana bu kâfirdir desen veya inkârcıdır dediğiniz zaman cahiller başınıza üşüşüyor. O adam abdest alıyor Kur-an okuyor. Kardeşim, Allah (c.c) inkârcılar Kur-an okumaz demiyor ki; böyle bir ayeti kerime bulamazsınız. Bakın nice kilise papazları, hahamlar var, havrada keşişler var, Kur-an okurlar.

Neden okurlar? Müslüman'ı aldatmak ve zehirlemek için okurlar. Demek ki bu Kur-an-ı sadece Müslümanlar okumuyormuş.

Amerika'nın ve İngiliz'in kâfirleri gelir bizim memleketimizde Osmanlı arşivine girer, Osmanlı arşivinde bizim okuyamadığımız kitapları alır ve okur. İngilizceye Fransızcaya

çevirir ve halkına bu Müslüman bizi nasıl ezdi, bizde bugün o Müslüman'ı o şekilde ezmeliyiz diye o taktiği kullanırlar. Halkına da öğretirler. Demek ki Kur-an-ı Kerimi okuyan sadece amel için okumuyormuş. Siz Kur-an-ı Kerim okuyanı Müslüman mı zannediyorsunuz?

Allah'u Teâlâ Müslüman olmayan Kur-an okuyamaz diye bir ayet göndermemiş. Münafıklar okuyamaz diye bir ayet göndermemiş. Peygamberimiz öyle bir haber vermemiş. Öyleyse Allah'u Teâlâ alametlerini sergilermiş. İslam'a hizmet eden kim? Onları hangi insan küçük görüyorsa o insan inkârcıdır vesselam.

Nereden bileceğim? Bakınız enbiya suresinin otuz altıncı ayetinde bulursunuz. Yahut buna benzer birkaç ayet bulursunuz. Yine tövbe suresinde de cenabı hak buyuruyor:

Habibim size yakın olan inkârcılarla savaş.

Peygambere yakın olan inkârcı da var mıymış? Elbette varmış. Başka bir ayette: **sizin içinizdeki inkârcılarla savaşın**.

İçinizdeki inkârcılar kim olur? Mesela kendi ailemizden eşimiz olabilir. Kişi yediği nimeti inkâr ediyor. İşte inkârcı. Bu gidişin seni küfre sürükler.

Yarın da Allah 'ın lanetine uğratır. Kalbi mühürlenenlerden olursun. Cehennem senin ebedi mekânın olur. Neden dönüş yapmıyorsun? Neden kendine gelmiyorsun demezler mi sana. **Mesela** nice hanımlar vardır, inadını yürütmek için yuvasını dağıtana kadar gider. Yine aynı şekilde nice erkekler varır, hanımına boşu boşuna eziyet eder, ömür boyu hanımına düşman yaşar. Bu insan inkârcıdır, fasıktır, buna mümin diyemezsiniz.

Peygamberimiz (sav) buyuruyor;

Evlilik dinin yarısıdır. Kim evlenirse dininin yarısını yerine getirmiş olur. Diğer yarısı için de Allah'a karşı gelmekten kendini. Korusun. Başka bir hadiste de peygamberimiz buyuruyor; Allah bir Müslüman'a Salih bir eşten daha hayırlı bir nimet vermemiştir.

Kadına Salih bir koca, erkeğe de Saliha bir hanımefendi.

Allah (c.c)dünya hayatında dünya nimeti olarak bundan daha hayırlı bir nimet yaratmamıştır. Allah sana Salih bir eş nasip etmiş. Sen hakkını inkâra gidersen ibadetine, itaatine karışmaz. Yediğine, giydiğine karışmaz. Sen bu nimetlere nankörlük edersen, o zaman inkârın arttıkça artar. İçindeki şeytanlık dışına çıkar, bu da zaman alır.

Allah'u Teâlâ buyuruyor;

Acele etmeyin, insanoğlu yaradılışınız acelecidir sizin. Aceleci olup da siz de isyan etmeyin. Allah 'n nimetlerine inkâra gidersiniz. Acelecilik iyi değildir. Allah'ın hikmetini bekleyin.

Allah ayetlerini gerçekleştirecektir. Ayet görünen alamet demektir

Yaşanan bir hayat demektir. Görünen, bilinen herkesin bakınca görebileceği bir şey demektir. Kiminin bu dünyada kiminin de ahirette yüzlerini karartır

Allah'u Teâlâ. Hepiniz gençsiniz, kiminiz evli, kiminiz bekâr. Eşlerinize karşı sadık ve samimi olun. Aldatma yönüne gitmeyin. Bugün eşini aldatan, yarın Allah'ı aldatır.

Aldatmak sadece bir namus meselesi değildir. Yani eşini malıyla, işiyle aldatan, kelamıyla, sözüyle aldatan, oyalayan veya birini karalayan bir insan mutlaka Allah'ın lanetine uğrar. İnkâra kapıyı açmış olur. Bizim bunları anlatmamız inkâra açılan kapıları kapatmak içindir.

Biz bunları konuşurken bazı kardeşlerimiz bunu bana konuşuyor diyor. Biz burada olan, olmayan, bizi dinleyen ve dinlemeyen herkese konuşuyoruz.

Büyüklerimiz buyurmuştur ki; **Söz tutanın yol gidenindir**.

Sana konuşuyorsak sende tut. Tut sultan ol, âlemin efendisi ol. Madem sana konuşulduğunu anlayabiliyorsun, o zaman sultan olursun. Eğer doğru sözlü iseniz bakın cenabı hak ne güzel ayetler sıralamış. Cenabı hak inkârcılardan bahsediyor;

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

Eğer doğru sözlü iseniz vaadiniz ne zaman? O zamanı da söyleyin derler.

Hani sen rabbinle görüşüyorsun ya senin bir gayb bilgin var ya hadi bize onun haberini de ver. Hadi görelim seni diyorlar.

Örneğin kıyametin haberini vermiş kıyamet kopmadı. Allah yalan mı söylermiş, hâşâ kopmadı ama kopacak.

Bir gün peygamberimizin hanımlarından Maria validemiz biraz korkakmış. Ayşe validemiz de biraz şakacı, biraz da genç, eğlenmeyi gülmeyi seviyor. Maria validemize diyor ki; benim duyduğumu sende duydun mu? Ne duydun? Diyor Maria validemiz. Deccal çıkmış diyor. Maria validemiz biraz telaşa kapılıyor. Her güzelin bir zayıf tarafı vardır.

Onun da böyle bir zayıf tarafı var. Ne yapalım şimdi diye biraz ürkmüş, titremiş. Ayşe validemiz hiç kimsenin girmediği bizim dilimizde kömürlük gibi bir yer için, git oraya saklan demiş. Tabi oraya girince üzeri başı hep örümcek olmuş.

Peygamberimiz gitmiş bakmış ve ne yapıyorsun burada diye sormuş. Ya Resulullah deccal çıkmış onun için buraya girdim demiş.

Peygamberimiz de buyurmuş deccal çıkmadı ama mutlaka çıkacak. Allah vaat etti. Bu gün çıkmadı ama yarın mutlaka çıkacaktır. Kıyamet kopmadı ama mutlaka kopacaktır. Bazı ayıplar yüze vurulmadı ama mutlaka vurulacaktır. Günahlara karşılık ceza verilmedi ama mutlaka verilecektir. Sevapların karşılığı kimseye yazılı belge olarak verilmedi ama mutlaka verilecektir. Müminin imanı böyle olacaktır.

Bunları bilen insan inkâra kalkışmaz, kalplerine gönüllerine bunları yerleştiren insan inkâra kalkışmaz. Veya o inkâr eden alaycılar derler ki; o dediğiniz günü getirin bakalım.

O fasıkların sözüne inanır da beraber olur da dersek ki doğru ya kıyamet de kopmadı veya hani canım kimsenin ayıbı da çıkmadı ki meydana. Falan şu kadar yaptı, kimse görmedi ki. Benimde de ayıbım çıkmaz. Bakın bu tür düşünceleri tasdiklemek insanı kâfir yapar. Dinden çıkar.

Cenabı hak ayeti kerimede buyuruyor;

Acele etmeyin Allah sizin gibi aceleci değil, insanlar aceleci yaratılmışlardır. Allah bekliyor ki o kul tövbe edecek. Neden acele etmiyor? Belki tövbe eder, belki pişman olacak. Hemen kalbine mührü basmıyor. O da yüce Rabbimizin büyüklüğünden ve merhametinden.

Ehlullah da öyledir. Bakın! Allah'u Teâlâ sabrettiği gibi Ehlullah da Allah'u Tealanın sabır sıfatından

nasiplerini aldıkları için onlar da acele etmiyorlar. Büyükler bazı dervişlerin hayatlarında yaptıklarını dervişlere söylemiyorlar. Söylese ihlâsları bozulur.

Mesela: bunlardan birini anlatayım: Mübarek Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretlerinin yaşlı bir dervişi vardı. Güzel bir söz söylerdi. Dervişleri gördüğünde gözünün nurunu yiyim derdi. Efendi Hazretleri, ona nurcu baba diyordu. Kötü bir söz söylemez. Dilini o kelama alıştırmış, onu söylerdi.

Bir gün efendi hazretleri, hırsızlıktan bahsederken o da sevinmiş, ben hırsızlık yapmadım ne mutlu bana demiş. Bunu kendisi anlatıyor. Yahu evliya ne kadar kurnaz bir şeymiş. Ben biraz tefekkür ettim, biraz uyumuşum.

Beni ta köydeki mısır tarlasına mısır çaldığım yere götürdü. Mısır çaldığımı bana gösterdi. Başladım ağlamaya diyor.

Bakınız bu mert insan. Hatasını söyleyebilen bir insandır. Mert olmayan namert olan da hatasını inkâr edendir. Bakınız Allah hatasını ikrar edeni affediyor.

Hatayı kim inkâr ediyor? İnkâr edenler. Tövbe edenler ise hatasını ikrar ediyor. Ya Rabbi ben bu kadar hata işledim.

Huzuruna geldim beni affet. Allah'u Teâlâ da mert kuluna cömertçe davranıyor. Sen ikrar ediyorsan, bende affettim. Bu kadar basittir. Ama beni aldatıp bir daha aynı hataya düşersen ceza vermeyi de bilirim, onu da bil. İbaresini de koyuyor.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

Bu kâfirler ateşi yüzlerinden ve suratlarından men edemeyecekleri ve yardım göremeyecekleri zamanı keşke bilselerdi.

Enbiya:21/39

Ateş nerden gelecekmiş? Yüzlerinden Neden yüzünden gelir ateş acaba? Çünkü insanın gözleri yüzünde, aklı yüzündedir. Bütün güzelliği kafadadır. Maddi ve manevi bütün güzelliği kafadadır. Yani kelle kısmındadır. Allah verdiği o güzellik ile onu gazaplandıracak. Kesintisiz ateş ile onları cezalandıracak. Kimi? İnkâr edenleri.

Dedik ya inkârın çeşitleri var. Dilin inkârı var, açıkça bir inkârdır. Kalbin inkârı var, bir de duyguların tamamen inkârı var. Kalbin inkârı olur, arada bir nefsin fısıltısını tasdik eder. Bu kalbin inkârıdır.

Duyguların inkârı da, inkârın insan beyninde, fiillerine yerleşmesi de duyguların inkârıdır. Bu yerleşim de şuna benzer; insan bir hatayı sürekli yaparak o hatayı işleyerek haramı helal görmeye başlar. Helal görmeye başlayınca otomatik olarak kâfir olur. Ve küfrü bütün duygularına yerleştirmiş olur. Bir hanenin duvarlarının boyandığı gibi.

Boyayı artık duvardan ayıramıyorsunuz. Ancak başka bir boya ile kapatabilirsiniz ki o duvardan boyayı yine ayıramazsınız. İşte insan haramı helal görmeye başlayınca o duygularına tamamen yerleşiyor.

O yerleşen pisliği sökmek için şansınız yok. Ancak kul bu haramın haram olduğunu ne zaman tasdik ederse o zaman Allah'u tealanın rahmet nazarına erişir. İşte o yerleşmiş olan o ilahi nur duyguları temizler. Bunun başka temizleme şekli yoktur. Onu temizlemeye bir insanın gücü yetmez.

İnkârın bir kısmı da Allah'ın değer vermediği şeylere aşırı derecede değer vermektir. Onun üzerinde tartışmaktır. Bu da inkârdır, inkârcılığın alametidir. Mesela kesin bir şeyi bilmediğiniz halde onun hakkında durmadan konuşmanız ya da o devamlı bildiğiniz, duyduğunuz şeyin doğruluğunu vurgulamak. Karşınızdakinin sözüne bakmamaktır.

Mesela: Ülkemizde buna benzer bir takım yobazlar var. İnkârdan söz açılmışken örnek vereyim. Televizyona çıkarlar bir kişinin kaza namazı varsa sünnetleri kaza olarak kılacak gibi sözleri. Bu insan sünnet düşmanı olduğunun açık ifadesidir.. Kaza kılacaksa kılsın. Kaza kılmasın demiyoruz. Sünnet ile neden uğraşıyorsun? Çünkü o fasık biliyor ki:

Sünneti terk edene Allah farz nasip etmez. O fasıklar bunu iyi biliyorlar. Onun için sünneti terk edeceksin sadece kaza kılacaksın diyorlar.

Cenabı hak da buyuruyor ki;

Habibim, size ne getirdiyse onu alın ki bende size merhamet edeyim. Sizin için en değerli numuneleri ben habibime verdim. Bana gelmek isteyen onu izleyerek gelsin buyuruyor.

Fasıklar ümmeti Rasulullahdan ayırdığı zaman, Allahtan ayırması çok kolay olur. Kâfirlerin bütün çabası ümmeti Rasulullahdan ayırmaktır. Resulullahdan ayrıldınız mı otomatik olarak Allahtan ayrılmış oluyorsunuz. Bu şuna benzer.

Evinizde bir televizyon çalışıyor veya bir buzdolabı çalışıyor. Onun fişini çektiğiniz zaman elektrik otomatik olarak kesilir. Buzdolabındaki yiyeceklerin koktuğu gibi, o nimet necise dönüşür. Fişi çekiyorsunuz o görüntü karanlığa dönüşüyor.

Aynen o şekilde siz bir kişiyi sünnetten ayırırsanız onun yapacağı amellerde kokmuş bir varlığa döner ve Allah nazarında bir değeri olmaz. Biz hiçbir zaman kaza kılmayın demedik demeyiz de. Hiçbir Ehlullah, âlim demez. Kılabildiğin kadar kazanı kıl.

Ama sünneti de kıl, kazanı da kıl. Sünneti terk ederek kaza kılmayı Allah sana nasip etmez. Bunu bil. Ama fasıklar sünneti terk edeceksin diyorlar. Bu da inkârın, cehaletin, fasık lığın, zulmün açık alametidir.

RAMAZANDAN BEKLENTİMİZ NE OLMALI?

Ramazandan ne bekliyoruz. Yâda ramazandan ne beklemeliyiz?

Allah'u Teâlâ ramazanı şerife hiçbir aya, hiçbir güne vermediği kadar rahmeti vermiş. Hatta Allah'u Teâlâ'nın öyle bir bol rahmeti var ki ramazanın rahmetini tarif etmeye kadir olacak bir dil de bulamazsınız. O kadar rahmeti bol ki.

Ramazan ayının bir günlük orucu diğer aylarda tutulan bir yıllık oruçtan daha hayırlı ve bereketli olduğunu buyuruyor peygamber efendimiz.

Yine aynı şekilde ramazan ayında okunan Kur'an-ı Kerim diğer aylardaki okunan Kur'an-ı Kerimden binlerce kat daha faziletlidir.

Ramazan ayında yapılan hayır hasenat diğer aylarda yapılan hayır ve hasenattan binlerce kat daha hayırlıdır.

Tabi böyle derken insanlar bunu kuru bir kelam zannediyor. Şimdi ne demektir?

Diğer günlerde bir sure okursunuz. Belki biraz rahatlarsınız. Ramazanda okuduğunuz aynı sure sizin damarlarınızdaki kana, kemiklere, iliğe kadar rahmet taşır, işletir. Yeter ki o okuduğunuz Kur'an içinde

Allah'ın rahmetine talip olun.

Ben bu sene hatim ettim! Ama gafletle hatim ettim. Kur'an okumaktaki amacınız Kur'an-ı Kerimin içerisinde Allah'u Teâlâ'nın size vermek istediği o ilahi rahmeti, sırları, tecellileri yakalamak olmalı ki Allah'u Teâlâ da size ikramda bulunsun. Yaptığınız bir hayır iyilik için de yine aynı şekil de Allah sizi sever. Öyleyse yarabbi ben bu iyilikleri senin rızan için yapıyorum. Sen de razı olduğun düşünceyi, inancı, fikri, zikri duygularımda hâkim eyle. Çünkü bende nefis var.

Yarabbi duygularıma sevgini, ilmini, irfanını, ahlakını hâkim eyle. Duyguları kişide olmalı ki yaptığı hayrı hasenatı, okuduğu Kur'an-ı, tuttuğu orucu o insanı Allah'u tela'nın yükselen merdivenlerinden ilahi tecellilerine yükselte.

Yine aynı şekilde oruç tutarken, rabbim sen emrettin. Ben oruç tutuyorum ama gördüğüm bir şey yok. Sadece inandığım sen varsın.

Yarabbi ben senin için aç kalıyorum. Ben senin için bazı nimetleri terk ediyorum.

Yarabbi şu nefsimi terk etme ahlakını, gücünü, kuvvetini, amelini, kemalini de bana nasip eyle. Beni böyle bir güce, kuvvete, ilme, irfana sahip eyle.

Diye kulun gönlünde dilek dua arzu bu yönde olmalı.

Hani bir makama dilekçe yazıyorsunuz da dilekçenin kabulünü birkaç ay bekliyorsunuz. Yâda bir kişi bir makama dilekçe yazıyor.

O dilekçenin cevabi mahkemeden en az beş ay sonra dilekçeniz yürürlüğe koyuldu diye celp geliyor.

Fakat dilekçenizin akabinde açacağınız dava belki üç, beş sene sürüyor, bitmiyor. Bazı davalar da otuz, kırk yıl sürüyor da bitmiyor.

Allah'u Teâlânın zatına yazılan dikçelerin, arzuhallerin de hepsi işleme konmuyor. Konduğu da oluyor, müstesna. İstisnalar kaideyi bozmaz. Allah'u Teâlâ sizin yazdığınız dilekçeyi götüren melekleri

duymuyor mu? Duyuyor ama melekleri vasıta kılmış. Melekleri de sizin yazdığınız dilekçeyi zatına sunuyor.
Ne zaman? Melekleri vasıta kılarak, bugün yazdın, bugün sunmaz. Dilekçelerinizi topluyor.
Ne zamana kadar? Ramazan ayının sonunda ki, kadir gecesinin sabahına kadar dilekçeleri cenabı hak meleklerine toplatıyor. Kullunun dilekçesini toplu halde Allah'u Teâlâ'ya arz ediyor.

Allah'u Teâlâ kudretiyle bakıyor. Kişinin hayır dileklerini, kendisi hakkında hayırlı olanları yürürlüğe koyuyor.

Biz bir şey istiyoruz ama bu hakkımızda hayırlı olmaya biliyor. Bizim isteklerimizin çoğu kendi nefsimizin arzuları olduğu için hakkımızda şer olabiliyor.

Ama Allah'ın verdiği nimetler hep başta acı olur. Sonunda ise rahmet, ilim, irfan, hikmet, hidayet olur.

Daha sonra da cennet ve cemal olur. Yeter ki kul Allah'ın verdiği nimetlere tabi olsun. Bu mübarek günlerde şöyle demeli.

Yarabbi ben her ne kadar da senden istiyorsam da istediğim şeyler benim hakkımda hayırlı değil ise, eğer nefsimden istiyorsam, nefsimin isteklerinden sana sığınırım.

Bana güzel nimetler ihsan eyle. Bana razı olduğun şeyleri istemeyi nasip eyle. Razı olduğun şeylere talibim. Nefsimin arzusundan sana sığınıyorum, diye cenabı hakka duamızın, isteğimizin akabinde arzularımızı devam ettiriyoruz.

Bu duamı, niyetimi hakkımda hayırlı olmayacak şeylerden sana sığınırım diye, kendimiz hakkında yanlış olan isteklerimizden bizi kurtar. Kul kendini savunursa da ben mal istedim. Niye yanlış istedim. Mal istersin, bir araba alırsın onunla da kaza yapar başına belayı alırsın. Bak nasıl hayırsız oluyor.

Demek ki Allah verirse işte bunlar olmuyor. Allah'ın verdiği hep güzelliklerde kullanılıyor. Kişi illa ben bunu isterim deyince al bakayım o senin olsun. Bakalım ne kadar razı olacaksın diye cenabı

hak veriyor. O verdiği de başa bela oluyor. Onun için Rasulullah efendimiz buyuruyor:

Doymayan nefisten, faydasız ilimden, faydasız amelden, faydasız maldan sana sığınırım. Yarabbi kabul olmayan duadan sana sığınırım.

Demek ki duanın kabul olmayanı da şerlidir. Öyleyse iyi düşünmeli. Şu mübarek ramazanın evveli rahmet olan, bu mübarek günleri de gerilerde bırakmış oluyoruz.

Evveli rahmet: insan şöyle bir düşünür. Yarabbi şu mübarek ramazanı rahmetle bereketle, mağfiretle doldurdun. Yarabbi bu ramazanın evveli rahmet olan şu günlerde duygularımı düşüncelerimi rahmetinle ve bereketinle doldur. Bir kula Allah kapı açarsa, rahmetini o cemaate indirmiş olur.

Rahmetiyle muhatap olanın bütün kemikleri dahi yumuşar.

Ekinler, bütün sebze ve meyveler yağmurun vesilesiyle, rahmetiyle olur. Rahmet nereden yağıyor? Yoktan yağıyor. Bulutlar nedir? Bir duman. O dumanın içinden yağıyor.

İşte Allah dostlarının gönülleri de bir bulut misalidir. Allah'ın hazinesinden ihsan, ikram edilir.

Dervişte Allah'ın ihsan ettiği hazineye talip olan insan demektir. O hazineye talip insanlar bir cemaate gittikleri zaman, edebiyle, huzuruyla, tevazusuyla der ki, yarabbi benim hatam yüzünden bu cemaati rahmetinden mahrum etme.

Yarabbi benim yanlışım yüzünden bu cemaati rahmetsiz, bereketsiz bırakma. Diye bir korku, tevazu, tefekkür içinde, böyle bir anlayış içinde olan gönül'e Allah'u Teâlânın rahmeti yağar. O gönül rahmette nasibini almış olarak döner.

Bunun haricinde bir Allah dostunun cemaatine, bir hoca cemaatine gelir gibi gelirseniz boş dönersiniz. Maneviyattan koku verilmez size. Mahrum kalırsınız. Nimetten mahrum kalanlarda diğer insanları kıskanır. O bedende nefis hâkim olur. Diğerlerini kıskanır. Ona verdi bana vermedi. O muhabbet aldı ben alamadım.

O güzel hale sahip oldu ben olamadım. Ona verildi bana verilmedi der, hasetliğe, kıskançlığa götürecek düşünceleri nefis şeytan size aksettirir. Sen derviş ol seninle evliyanın ruhaniyeti gönlünde gelsin. Sen derviş olmazsan şeytanın gücü, kuvveti seninle beraber cemaate gelir. Cemaati huzursuz eder.

Büyükler buyuruyor ki: vardım ilim meclisine eyledim talep. Dediler ilim geride kaldı illa edep, illa edep.Edep başa taç imiş ol nuru Huda'dan. Giyin ol tacı emin ol cümle beladan.

Biz bu nimeti zorla verelim diyoruz, alamıyorlar. Yani buraya gelmişler zorla verelim, boş çevirmeyelim diyoruz. Biz zorladıkça onlar tepiyorlar. Bir dervişin tevazusu Allah'u tealanın rahmetini celbe der. Nasıl? Kul boynunu büker,

Yarabbi benim hatam yüzünden bu cemaati rahmetsiz bırakma.

Çünkü cenabı hak Kutsi hadiste buyuruyor:

Bir cemaatte haset bir insan olsa, ben o cemaate rahmetimi haram ederim.

Yani haset fesat insanlara Allah'u tealanın rahmeti haramdır. Yarabbi ben o insanlardan olmak istemiyorum. Benim nefsim haset, fesat bende kıskançlık var. Benim nefsimde kendini beğenmişlik var. Ben bu halimle rahmete engel olurum. Korkusu endişesi ile bir kulun Allah' Teâlâ ya yakarması Allah'ın rahmet nazarını celbe der. Buna da biz edep diyoruz.

Dervişlerin cemaatinde bu vardır.

Dervişlerin cemaatinde edep, hayâ, iman, bu güzel ahlak olduğu için Allah'u Teâlâ onların çoğu ümmi olmasına rağmen Allah (c.c) aşkını veriyor. İlminden veriyor.

Bir bakıyorsun hocalık yapıyor. Öbürü de kıskanıyor. Ya bunun bir bilgisi yok. Bu ne satıyor. Diye homurdanıyor. İyi bilin ki o kişiler Allah'tan aldığını satıyor. Allah'ı razı etmiş.

Sen Allah'ın kâhyası mısın? Allah hazinesini kime isterse ona verir.

Tarih boyu hep böyle devam etmiş. O bir şey bilmiyor etrafına insan topluyor. Kâhyası mısın? Vefat edince de kerametlerini anlatıyorlar. Kim? Taşlayanlar, dışlayanlar siz o anlayışsız insanlardan olmayın. O edepsiz, hayâsız insanlardan olmayın.

Allah'ın rahmetini alanlardan olun. Tevazuuyla huzura eğilenlerden olun. Rahmet gönle yar edenlerden olun.

Gönle rahmet erişmezse o insan bütün kitapları yutmuş olsa, âlim değil cahildir. Cahillikten kurtaramaz.

İnsanı âlim yapan Allah'ın rahmetidir. Hep vurguluyorum, âlim ilim okuyana denmez. Âlim hakkı bilene denir. İlim okuyan bir dalda bilgindir. Onun için siz bilgin olmayı terk edin de âlim olun demiyorum.

Bilginlere hiç şüphesiz ihtiyacımız var. Siz bilginizle beraber, âlim olmaya çalışın ki, ilminiz hem kendinizi hem de etrafınızı aydınlatsın. Dünya bilgin olan âlimlere muhtaçtır.

Allah'u Teâlâ kendini bilen, hakkı bilen âlimlerin hürmetine binlerce bilgin yetiştirir. Bilginlerin tümü âlimlerin hürmetine yetişir. Cenabı hak Kutsi hadiste buyuruyor. Benim dostlarım, sevdiklerim kullarım dünyada olmasa, dünyayı diğerlerinin başına zindan ederim. Yine dünyayı boşuna tutmam, buyuruyor. Bütün güzellikler Allah adamlarının hürmetine dünyada vardır.

Dünyanın sessiz, sedasız sükûnette duruşu dahi Allah adamlarının hürmetinedir. Siz gönlünüzü cenabı hakkın nazar gâhî olan o dostların gönlüne şöyle bir bağlayıp ta ilham, muhabbet almaya ilim, terbiye, güzel huy almaya bir meyledin, hazırlayın. Şu mübarek ramazan boşuna geçmesin.

Bu mübarek ramazanda aldığımız, alacağımız manevi nimetler. Bizi seneye kadar götürecek sermayedir. Gelecek ramazana kadar hakka biz bu sermaye ile gitmeliyiz. Eğer alamazsak bu sermayeyi o zaman gidemeyiz.

Gitsek de nefsimiz doğrultusunda gideriz. Nefsinin doğrultusunda gideni de Allah (c.c) kabul etmiyor.

Rasulullah efendimiz kabul etmiyor. Evliyaullah kabul etmiyor. Yaşayamazsın demiyorum. Rahmetsiz, bereketsiz, şuursuz, gıdasız kalırsınız. Bereket denince kardeşlerimizin aklına hemen mal bereketi geliyor. Madde ne ki,

Allah kimseyi aç bırakmıyor. Herkesin rızkını dağıtıyor. Kulda iman, ihlâs, itikat, sadakat, mağfiret bereketi, yoksa o kul perişan olur. İki dünyada da zelil olur. Öyleyse bereketin güzeline, kalıcı olanına talip olalım.

O bereket bizimle kabre, kıyamete hatta ebediyete kadar gitsin.

Dünyanın bereketinden ne olacak, bugün var, yarın yok. Örneğin: hastasın, bugün şifa buldun, yarın yine hasta olacaksın. Bunun başka bir çaresi yok ki. Bugün iyi olursun, ertesi gün hasta. Bugün hasta, ertesi gün iyi olursun. Yani dünya hali böyledir. Bir günde toprak olursun. Kesintisiz dünyanın hali bu Sen, ilada benim şu başımın, dişimin ağrısı geçsin dersen bir tarafın ağrıyacak kardeşim. Yoksa sebepsiz ölüm gelmiyor ki.

Bu geçici şeylere yönlenmenin bir faydası yok. Başınız, dişiniz, bedeniniz sıhhat bulsun. Bunların hepsinden daha güzeli, imanın bereket bulsun. Duyguların rahmetle dolsun. Kalbiniz, gönlünüz Allah'ın sevdiği şeylere hazır olsun. Arzunuz böyle, bu yönde olsun ki o arzunuz da kıyamete kadar bereket ola. Hatta sonsuza kadar bereket ola.

Onun için Allah'tan geçici şeyleri değil, kalıcı şeyleri dileyin, isteyin. O zaman zengin olursunuz. Hep zengin olmak istemiyor muydunuz? İşte size zenginlik. Bu dünyada zenginlerin saltanatı on sene, yirmi sene belki elli sene.

Ama duyguları imanla, irfanla, ihlâsla, itikatla zengin olanlar ebedi olarak, servetinin sayısı yok. Hangisini dilersen onu alırsın. O da senin meselen. Sana illa da sen şunu alacaksın diye kimse şart koşamaz. Allah'u Teâlâ kullarını yaratmış, iradesinde serbest bırakmış. Cenabı hak kendisini yaratana talip olma ahlakı versin.

MEVLÜT KANDİLİ

SOHBETİ

Uzaktaki Rasulullahdan faydalanamayız. Çünkü uzaktaki ısı insanı ısıtmaz.

İlk evvela Resulullah efendimizin doğumunu kutlamak niyetinde olan kardeşlerimiz.

Resulullah efendimizin, biliyorsunuz. Vefatı da gerçekleşti, doğumu da gerçekleşti. Doğumu şerefli bir doğum hem de öyle şerefli bir doğum görülmemiş.

Dünyada öyle şerefli bir insan görmemiş, görmeyecektir de.

Vefatı da inanan insanları yasa boğmuş. Onun vefatı kadar acı bir vefat daha

Yaşanmamış, yaşanmayacaktır da.

Tabi Resulullah efendimizin doğum günlerinde veya vefat yıl dönümünde, ahirette intikalinde insanlar bir araya geldikleri zaman Resulullah efendimizin doğumunu dünyaya bir Resulullah gelecek diye kutlamamalı. Veya Resulullah doğdu da biz o günü kutluyoruz diye de düşünmemeli.

Rasulullah efendimizin doğduğu o gece mübarek geceki kâinat aydınlandı. Cinlerin semaya çıkışı yasaklandı. Kâhin ve büyücülerin dilleri tutuldu. Öyleyse bizler bugün öyle anlamalıyız ki, öyle bir Resulullah beklemeliyiz ki

İlk evvela gönüllerimizde, kalplerimizde, duygu ve düşüncelerimizde fırtına gibi esen cinlerin nefsin vesveselerinden kalbimizin, gönlümüzün bütün duygularımızın arınmasını düşünmeliyiz. Veya arınmasını Cenabı Haktan dilemeliyiz.

Öyle bir dileğimiz arzumuz olmalı ki. O gün cinlerin göğe çıkması nasıl yasaklandıysa bu günde bizim gönüllerimize giriş çıkışları yasaklanmalı. Öyle bir arzumuz olmalı.

Bu gün ve hayatımızın bütün noktalarında cinlerin duygularımıza vesveseleri yasaklanmalı. Böyle bir muradı, böyle bir dileği, böyle bir düşünceyi, kalplerimiz gönüllerimiz arzularsa Allah'u Tealada bizim imanlarımıza güç kuvvet vererek o mahlûkların vesveselerini kalp ve gönüllerimizden alı kor.

İşte böyle bir arzu olunca kulda Resulullah efendimizin doğumunu kutlamış veya o kutlu doğumdan, cihanı aydınlatan o doğumdan, kâinatı aydınlatan o doğumdan, karanlık gönüllerini duygu ve düşüncelerini Resulullah efendimizin nuruyla aydınlandığını, aydınlattığını kısaca kendi dünyamızı Resulullah efendimizin nurunun aydınlattığını tefekkür etmeliyiz.

Öyle bir arzuda, öyle bir niyette, öyle bir samimiyette olursak işte o kandildeki Resulullah efendimizin hürmetine kâinata nurunu akseden, dünyaya nuruyla akseden, geceyi nuruyla aydınlatan Cenabı Hakkın rahmet nazarından, bereket ve mağfiret nazarından, hidayet nazarından nasibimizi alma şerefine bahtiyarlığına erişe bilelim.

Bunun haricinde Resulullah efendimizin doğduğu böyle bir gecede bir hikâye misali efendimizin hayatını tekrar, tekrar anlatmanın fazla bir yararı olmaz. Sevabını alırsınız ama sevabından öteye bizim arzumuz uyanmaktır, uyarmaktır.

Duygularımızı, gönüllerimizi, düşüncelerimizi Allah'ın razı olduğu düşünceye getirmektir.

Uyanmakta ki muratta bu olmalıdır.

Uyanmak, kalp gözünün açılması demek değildir.

Allah'ın razı olduğu bir düşüncede ancak temizlenen bir kalpten gönülden Allah'u Teala öyle bir kuldan razı oluyor. Onun adına da uyanmak deniyor.

İnsanların şöyle bir düşünceleri var, Müslüman'a hiç yakışmayan düşünce. Öyle bir kirlenmiş duyguların mahsulü ki bu Allah kullarını yarattı cennetlik mi cehennemlik mi bunu ta ezelden keşfetti. Diye düşünenler, demiş oluyorlar ki;

İşlediğim günahı bana Allah işletiyor. Benim bir sorumluluğum yok! Bütün kötülüklerini veren Allah imiş. Böyle bir kötü düşünceye kapılarak Allah'a iftira etme gibi Allah'ı suçlama gibi bir delaletin içerisine düşüyorlar.

Sakın ha sizler böyle bir düşünce delaletine düşmeyiniz. Çünkü yüce rabbimiz buyuruyor ki;

رَسُولاً مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ

وَكَفَى بِاللّهِ شَهِيدًا

Sana ne kadar iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kadar kötülük gelirse kendin (nefsin) dendir. Ey Muhammed seni insanlara peygamber gönderdik, şahid olarak Allah yeter.

Nisa suresi – 4/79

Hâlbuki Allah'u Teâla onların düşündüğü değil. Bakın kandiller vermiş

Kâinatı dünyayı rahmetle dolduruyor ki kullarını affetsin. Yani benim Rahmetimden faydalansın. Duygularını düşüncelerini temizlesin. Benim razı olduğum kul haline gelsin. Bende ona cennetimi vereyim diye bu kandil geceleri kullara verilmiş olan açık bir çektir.

Bakın kula verdiği bir fırsat fırsatlar karşısında nasıl olurda aklı başında olan bir kul. Ezel ervahta Allah (c.c) kimini cehennemlik kimini de cennetlik olarak yaratır zannı ile Allah'a iftira edebilir. Böyle bir düşüce insanı imansız eder.

Allah bir kulu cehennemlik olarak yaratsaydı dünyada imtihan etmezdi. Ve cehennemlik olarak yarattığı kullarından ibadet istemezdi.

Bu takım düşünceler tamamen kirlenmiş duyguların, kirlenmiş kalplerin, gönüllerin insanların İslam ve iman nimetinden yoksul olduğunun alameti ve işaretidir. Böyle düşünceden Allah'a sığınırız.

Ezel ervah meselesi sayısız sır ve hikmetlerle doludur. Sırsızların aklı ve ilmi o sırları kavrayamaz. Kulun işi Allah a kulluktur. Allah a karşı kendini aklamaya çalışmak değildir.

Böyle ihlâs olmaz. Bunun adı tam tersine itikatsızlıktır, ihlâssızlıktır. Daha ileriye giderseniz bunun adı imansızlıktır.

Çünkü Allah'u Teâla kullarını hep eşit yaratmıştır. Yani ağzıyla, gözüyle, yüzüyle, eliyle, ayağıyla. Yani tamamen eşit yaratılmıştır. Ama şekilleri değişik yaratılmıştır. Neden? Kullarının birbirinin tanıması için. Herkes birbirine benzese insan, nasıl babasını, annesini, kardeşini tanıya bilirdi.

Dolayısıyla adaletini her yerde sergilemiş. İnsanlara ahlak vermiş. O akıl, o fikir, o duygu ve o düşüncelerle Cenabı Hakkı idrak edebilme ilmini de vermiş.

Fakat insanlar hep eğitime muhtaçtır. Akılda bir yere kadar çalışır. Bütün insanlarda akıl vardır. Ama akıl nefisle iş birliği yapıp nefisle işbirliği yapan insanlarla insan alış verişte olunca aklının fehmini kaybeder. Aklını nefse esir ederek nefsinin istediği gibi düşünmeye başlarlar.

Fakat akıl Kur-an ahlakıyla, Kur-an zikriyle, Kur-an fikriyle, Resulullah sünnetiyle, Ehlullahın terbiyesiyle akıllar terbiye edilirse, nefisler terbiye edilir.

Ve akıllar eğitilirse işte o zaman kuldaki Allah'ın verdiği akıl nimeti özgür kalarak, özgür bir düşünceyle zaten akıl Allah'ı tanıyan bir varlıktır. Yani Allah'u Teâla ahlakı yarattığı zaman sordu?

— Ey akıl sen kimsin ben kimim?

Ahlak dedi ki

— Yarabbi sen beni yaratan Mabut, ben senin yarattığın mahlûkum dedi.

O zaman Cenabı Hak nefsi yarattı nefse sordu.

— Sen kimsin ben kimim?

Nefis;

— Sen, sensin ben benim dedi.

Allah'u Teâla nefsi cezalandırdı. Biliyorsunuz hadiseyi uzatmaya gerek yok. Fakat nefsi cezalandırdı. Nefiste cezaları hiç itirazsız kabul etti. Yani ceza çekmeye razı oldu, Allah'u Teâla'yı tanımaya razı olmadı.

Fakat Allah'u Teâla ahlaka buyurdu;

Ey ahlak ben seni yarattım bu nefsi de yarattım gördün. Senin beni tanıdığın gibi bu nefis beni tanımadı. Beni tanımayan bu nefsi bende sana verip seni dünyaya imtihan etmeye göndereceğim. Bana itaat edersen cennetler, köşkler, saraylar, huriler, kılmanlar hepsi senin. Dilediğin, dilemediğin kadar. Nimetlerim senin ebedi olarak.

Ama nefise uyar da beni tanımazsan bu nefis gibi bende seni cezalandırırım.

Şimdi bizi dünyaya gönderen Allah herkese eşit bir şekilde ahlakı nasip etmiş. Fakat bizim akıllarımız şeytanların hileleriyle, oyunlarıyla, şeytan tabiatlı, şeytan ahlakına bürünmüş insanların fısıltılarıyla bizim duygularımız düşüncelerimiz kirlenmiş ve biz Allah'ın razı olduğu bir şekilde düşünemediğimizden, aklımız nefse esir olmuş Hakkı bilemiyoruz. Hak ehlini bilemiyoruz. Hakkı söyleyeni bilemiyoruz.

Maddecilere esir olmuş, menfatçılara esir olmuş, şehvet preslere, esir olmuş, şöhret preslere esir olmuş. Bir nefsin sahibi haline gelmişiz.

Bugün bakıyorsunuz gençlerimizin çoğu futbol delisi. En büyük kandilini onlarla kutlamışlar, kutluyorlar. Bugün biraz dolandım gelirken maç vardı dağılmışlar maçtan. Fener bahçe stadında en büyük kandilini kutlamışlar. Sesler Kadıköy'ü sallıyordu. Tabi biz sonuna yetiştik Allahtan ki!

Onların o coşkusu bizde var mı? Yok değil mi? Onlar öyle bir coşkudaki, çünkü ilahlarıyla baş başa, Hani futbol severler vardır, derler ki; hocam sende ağır konuşuyorsun diyebilirler.

Ama gerçek ortada kardeşim bakın görün. Onların coşkusu bizde var mı? Onların o ateşi bizde var mı? Hakem bir haksızlık yaptı diye sahaya iniyorlar, hakemi dövüyorlar. Futbolcuları dövüyorlar. Seyirciler birbirini öldürüyor, yaralıyor, neler, neler oluyor. Şu ateşe şu coşkuya bakın.

Ama biz vatandaşı sohbete zorla getiriyoruz. Hatırını soruyoruz. Altına halısını minderini koyuyoruz çorbasını çayını veriyoruz, yinede memnun edemiyoruz.

O futbol sahalarında altınıza halımı koyuyorlar sizin. Sünger mi koyuyorlar. Altlarındaki ne bunların, beton değil mi? Beton veya tahta, ben sevmem gitmedim bilmiyorum.

Küçük sahaları dıştan gördüm de, o büyük sahalara hiç girmedim. O kapalı alanları görmedim. Bu adam betona oturuyor, Orada rahatsız olmuyor. Burada halıların üstünde adam diyor ki otur, otur canım sıkıldı veya yoruldum.

Betonun üstünde yorulmuyor. Neden biliyor musunuz? Çünkü sevdasıyla baş başa. Bunun adına tasavvufta ve Kuran ahlakında ilahı ile baş başa denir.

Firavunla helak olanları Kur'an-ı Kerimde Cenab-ı Hak anlatırken ayetlerde firavun ailesi diye bahseder. Firavun askerleri, falan filan değil. Firavun ailesi diye bahseder. Yani onun çocukları.

Demek ki şimdi Müslümanların arasında gizlenmiş bir futbol ailesi var şimdi. Onlar futbol ailesinden. Mabudları kim? Herhalde oynayanlar. Şimdi biz Hakkı seven bir aile olmalıyız. Müslüman da o şuur olmalı.

Yani Hakkı seven Hakka giden bir aile, Hak derdini paylaşan bir aile, Müslüman birbirini böyle görmeli. İşte o zaman Kur'an ahlakı sende mevcut olur. Kur'an ahlakının kıvılcımları duygularında açılır.

Sünneti yaşayan bir aile sünnet ailesi olur. Böyle bir şuur, böyle bir arzu olmalı kulun gönlünde sevdasında.

Ama diğerlerine böyle dedin mi ağır olur adam seviyor. Neyi seviyor? Futbolu seviyor. Neyi seviyor? Hiç tanımadığı kişileri seviyor. Ne garip şey değil mi? Hiç akrabası olmayan birini seviyor, taparcasına. Hiç yüzünü de görmemiş.

Ama bir kişi bir Allah dostunu severse vay efendim puta tapıyor. Bunlar Allah'a değil Allah dostuna tapıyor, diye kıyameti koparıyor budala. Eee biz bu gibi sözlere gücenmiyoruz peki sen niçin küplere biniyorsun, acaba? Öğrenelim

Yani bir kişi Allah dostunu Allah için severse puta tapınır oluyor. Birilerinin kanalına göre Allah'ı inkâr eder oluyor. Ama futbolcuyu seven, sevmiş oluyor, tapmamış olmuyor. Kime göre? İnkârcılara göre.

Bunların ölçüsünü bu şekilde, değerlendirin hesabını da siz yapın.

Mübarek kandil gecesinin feyiz ve bereketinden faydalanmak için, söylediğim sözleri düşünün ve günah ve isyanlarınıza hatalarınızı hatırınıza getirin ve yüce Rabbimizden af dileyin.

Bu vermiş olduğum örnekler bir ibret içindir ve uyarmak içindir. İyi biliniz ki, kimseyi suçlamak için değildir.

— **Yarabbi** ben bilmeyerek neler yapmışım

— **Yarabbi** sana sığınıyorum bundan sonra o kötü hataları yapmama izin verme.

Bana iyilikleri güzellikleri nasip et diyerek Hakka teveccüh eden yalvaran bir kalbiniz olsun ki; Allah'u Teala da o Resulullah nurunu, şefaatini gönlünüze doldursun. Yönünüz kıbleye dönsün. Gönlünüzde Hakka dönsün. Sevginizde kulluk olsun. Adınızda güzel kul ve ümmet olsun. Mekânınızda cennet olsun. İnşallah.

ŞEFAAT YA RASULALLAH

Halim perişan naçarım
Garibim çok perişanım
Şefaatinden pay beklerim
Şefaat Ya Rasulullah

Ne ilmim var nede amel
Nede mevcut bende kemal
İşlerim oldu çoğu delal
Şefaat Ya Rasulullah

Aşkını ver de şad eyle
Gönlümü gönlüne bağla
Aşkınla ciğerim dağla
Şefaat Ya Rasulullah

Yolarımda çok engel var
Her biri çok sarp kayalar
O yüzden beni oyalar
Şefaat Ya Rasulullah

Âlem güler gezer oynar
Bu gönlüm aşkını arar
Hasret yaralarım kanar
Şefaat Ya Rasulullah

Halime bakarım perişan
Yok, aşkından bende nişan
Böyle cahime girer beden
Şefaat Ya Rasulullah

Şefaatinle yaradan kulum diye
Şefaatin olsun ban hediye
Şefaatinle nimet kapısı açıla
Şefaat Ya Rasulullah

İki cihan önderisin
Cümle beşer rehberisin
Yaradanın Habibisin
Şefaat Ya Rasulullah

Âşıkların Ariflerin
Çoktur bağrı yanıkların
Mevcut derde tabiplerin
Şefaat Ya Rasulullah

Her canlıda nurun mevcut
Fark edenler eder sücut
Fark edene cennet mevcut
Şefaat Ya Rasulullah

İki cihan güneşisin
Her dertlinin can eşisin
Ümmetinin tabibisin
Şefaat Ya Rasulullah

Halil İbrahim'e de ümmetim
Nasip ola çok sünnetin
Mahşerde de güle yüzüm
Şefaat Ya Rasulullah

DERVİŞ ÂŞIK MEVLA NURUNU ARAR
BU AŞKIN UĞRUNA ÇOKLARI YANAR

Suya hasret kalmış çöller gibi
Evladını yitirmiş analar gibi
Cesetten candan ayrılmış varlıklar gibi
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

Kapar gözlerini bağlar özünü
Onun aşkı ile söyler sözünü
Kimse anlayamaz amma halini
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

Her zerreden bakar da görmek ister
Her nereye varsa sedasını diler
Her gönülde onun hikmetini diler
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

Kiminin gönlünde hasreti artar
Kimi aşka duçar olmuştur beter
Kimi ahından yürekler yakar
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

Aşkını izhar eder gözünden yaşı
Secdeye koyarak günahkâr başı
Mahzun olur hep Mevla'ya karşı
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

Huzuru kalbi ile yemez aşı
Nefsine açar ol dem savaşı
Yarı şirinine varmak olur uğraşı
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

Halil İbrahim der, aşkı ile yandı yüreğim
Allah, Allah deyip çırpınır bu gönlüm
Aşkı ilahiden doğuyor, bitmez sözüm
Derviş âşık olmuş Mevla nurunu arar,
Bu aşkın uğruna çokları yanar.

DERVİŞLE MÜRŞİDİN SEVGİSİ

Dervişlere ilham olur
Gönüller merhem olur
Âşıklara burhan olur
Derviş ile mürşidin sevgisi.

Nefislere gemi vurur
Tüm engelleri devirir
Dertlilere derman olur
Derviş ile mürşidin sevgisi.

Allah dedirir koşturur
Nice engeller aştırır
Rahmeti gönle yağdırır
Derviş ile mürşidin sevgisi.

Ağma gözleri açtırır
Siler kalpleri pak ettirir
Gönüle bin ilham doldurur
Derviş ile mürşidin sevgisi.

İhvanları toplar özden
Döktürür yaşları gözden
Uyandırır onları özden
Derviş ile mürşidin sevgisi.

Halil'e açar o sevgi Pazar
Diline söyletir ebyat uzar
Nefsin çok hilelerini bozar
Derviş ile mürşidin sevgisi.

GÖRÜNÜR HAKKIN RESULÜ

Aşk elinden naçarlara
Bağrı başı yananlara
Haktan yana uçanlara
Görünür hakkın resulü.

Eli mürşide verene
Dili tevhidi verene
Yetiş ya hak bana diyene
Görünür hakkın resulü.

Perde hicabı geçene
Kalpten kirini atana
Hak aşkına dert çekene
Görünür hakkın resulü.

Cemaline âşıklara
Derya deniz geçenlere
Dost bağına girmişlere
Görünür hakkın resulü.

Kudretten uzanır nazar
Kurulur arzında Pazar
Nefsine edene azar
Görünür hakkın resulü.

Resulü Kibriya özde
Bakınca cemali gözde
Onunla olan gönüllerde
Görünür hakkın resulü.

BEN ALLAH DERİMDE KALBİM DEMİYOR GÖNLÜM DEMİYOR

Dervişlerin içindeyim
Zakirlerin yanındayım
Allah demeye de hevesliyim
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Gayret eylerim gönlüm uyanmaz
Aşkı ilahiye bir dem boyanmaz
Dilim ile kalbim bir lisan olmaz
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Derviş oldum amma avare gönlüm
Bülbüle çeviremedim ağız ve dilim
Ara sıra dille Allah, Allah derim
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Ne gece ne gündüz de alışamadım
Kalbi Allah diye çalıştıramadım
Mana göllerinde yüzdüremedim
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Gülleri görürüm hakkın kokusu
Onlardan erişir zikrin duygusu
Dervişlerin gelmez iken uykusu
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Aşikâre diyemedim bir kere Allah
Gıdayı rahmandan dolmadım billâh
Lütfü hidayetine ermedim Allah
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Allah deyip'te süremedim sefa
Görmedim rüyam mimi Mustafa
Aşkına düşemedim günde bir defa
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Allah diyeceğim de uykum geliyor
Âlemi ervaha duygu uyanmıyor
Hasretine bir kez gönül düşmüyor
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

Dervişim naçar nefsin elinde
Biçare kaldım ıssız yollarda
Zatından inayet bana erişe
Ben Allah derim de kalbim demiyor

Ne âşık oldum aşkın esiri
Ne balık oldum derya esiri
Ne zakir oldum zikrin esiri
Ben Allah derim de kalbim demiyor

Derviş oldum pirimle görüşemedim
Teeccüt'e kalksam zikredemezim
Kalp diliyle bir kez Allah diyemedim
Ben Allah derim de kalbim demiyor.

BEN MEVLAMIN GARİBİYİM

Gözlerim ırağı görmez
Kulağım gizli seda duymaz
Gönül huzuruna uymaz
Ben Mevlamın garibiyim.

Elim ağır kaldıramam
Gönlüm kirli paklayamam
Hiçbir işim haklayamam
Ben Mevlamın garibiyim.

Hasta olsam ilacım yok
Bu gönlümde miracım yok
Dünyada dert ortağım yok
Ben Mevlamın garibiyim.

Tutan oldur ellerimi
Söyleten o dillerimi
Bilen odur hallerimi
Ben Mevlamın garibiyim.

Gücüm yetmez bir varlığa
Düşerim çokça darlığa
Benzerim bir sürüngene
Ben Mevlamın garibiyim.

Ne ellerim ne kolum var
Ne gözlerim ne aklım var
Söyletenim gani Cebbar
Ben Mevlamın garibiyim.

Onsuz tutamaz bu elim
Onsuz yürümez ayağım
Odur cümlece dayanağım
Ben Mevlamın garibiyim.

Belli muhtacım zatına
İlticam yüce katına
Lutfuyla gele imdadıma
Ben Mevlamın garibiyim.

Halil der gariplik yoldaşım
Gariplikten doğdu güneşim
Garip olanlarla birdir gülüm
Ben Mevlamın garibiyim.

<=İÇİNDEKİLER=>

KAYNAK ESERLER

Bu kitabın yazılışında faydalanılan eserler:

Kur'an-ı Kerim diyanet meali;

Elmalılı M. Hamdi Yazır Tefsiri;

Ramuz'el hadis (Hadisler Deryası);

İhya'u Ulumid'din

Kütübü Sitte (Hadis ansiklopedisi);

Buharî Müslim;

Ebu Davud ve Tirmîzî;